

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

A drinking. Cic. 1. de Divin. Si modò temperatis esca, modi-
 corq; potationibus ita est affectus, ut supno corpore ipse vige-
 let. Plaut. in Stich. Quo potationes nulli, quor aut prandia.
 Potatilis, m. q. potatio. [Vng. Ital.] Scoeca controvert.
 lib. 1. in reneque potatus obiecti fitio.
 Potius, pota, potum, participium, ebrius, qui abundè potavit.
 [הרשתי] *raah* חרשתי *drunk* Gall. *Qui a bien*
des Ital. *Che a bevuto.* German. *Trunden; voll.* Hispan. *El que*
bevo lems *fradament.* Polon. *Pisany* vel *Vpsii.* Vng. *tal ut, refeg.*
 Ang. *Thas hath drunken much, drunken.* Ovidius libro 3. Fall.
 Occurrit nuper, visa est mihi digna relatu pompa, fencem potum
 pota traherebat anus. Cicero Trebatio libro 7: Itaque et si
 domum bene potus, seroque redieram: tamen id caput ubi
 hac controversia est notavi. & Pontus etiam passivè. Ovidius
 loco jam citato: tanto est Albulà pota Deo. Lucretial. *epota-*
que flumina Medo *fradente.* Ovid. lib. 15. *Metam.* Nocte no-
 rant pota, sine noxa luce bibuntur.

Potius, potura, poturum: ut Terra potura cruores, Stat. 12.
 Theb. Oves poturae, Propertius lib. 4. Eleg. 4.
 Potium, m. q. Potio. [שתי] *sebiti* שתיה *shethyeh* שתייה
 שתייה *shethyeh* שתייה Gall. *Bravage.* Ital. *Bevanda.* German.
Esant. Hispan. *Bevanda.* Pol. *Napoy.* Vng. *ital.* Ang. *Drinke.*
 Cic. Tule. Quid quoddam mente quidem rectè uti possumus,
 malo cibo & potione repleri? Et in Catone: Tantum cibi &
 potionis adhibendum ut reficiantur vires, non opprimantur.
 Plin. lib. 10. cap. 72. Serpentes exiguo indigent potu.

Potio, potions, f. t. potus. [שתי] *sebiti* שתייה *shethyeh*
 שתייה *shethyeh* שתייה Gall. *Bravage.* Ital. *Bevanda.* Ger.
Esant. Hispan. *Bevanda.* Polon. *Pyp.* Vng. *ital.* Ang. *Drinke.*
 Plautus in Stich. Nam intus mihi iam potione vinate
 venterabo gulam. Colum. lib. 11. cap. 31: Ut cibus & potio
 sine fraude à cellariis præbeantur. Cic. 1. de Finib. Quum cibo,
 potioneq; fames, sitisque depulsa est. Cell. lib. 1. cap. 9. Vinum
 liquidum dicitur, & post cibum magnam potionem sumere.
 Quant. lib. 7. cap. 3. Bibere potionem.

Potius, diminiutivum à potio. [Vng. Italorica.] Suetonius
 in Domitiano: Ut non temere super cenam, præter
 matris malum, & medicum in ampulla potiunculam
 sumeret.

Potior, oia, m. t. Potator, apud Martialem est titulus, ad Sextilia-
 num potorem. [הרשתי] *raah* חרשתי *drunk* Gall. *Qui a bien*
des Ital. *Che a bevuto.* German. *Esant.* Hispan. *Bevanda.*
 Pol. *Pyak* *Vn* *two nazytalo.* Ang. *A good drinker.* Ho-
 m. 1. Epist. 201. Nulla placere diu nec vivere carmina possunt,
 que scribuntur aq; potioribus.

Potius, ria, num, Quod ad potandum pertinet. [שתי] *sebiti*
 Gall. *Appartenant à boire.* Ital. *Pertinente à bevute.* German. *Das*
potum trahere *gehört.* Hispan. *Pertinente à beber.* Polon. *Cap do*
pija *potany.* Vng. *ital.* Ang. *Belonging to drinking.*
 Hinc vasa potoria, sicut vasa escaria.

Potium, potorii, n. f. Vas quod ad potu est deputatū [סוד] *so-*
der Gall. *Vasseau à boire, hanap.* Ital. *Bicchere.* Germ.
Esant *gefäß.* Hispan. *Vaso para beber.* Polon. *Kufel.* Vng. *loo*
stony. Ang. *A drinking vessel.* Plin. lib. 33. cap. 10: Prolomazum
 Vano tradit Pompeio res gerente circa Iudæam, ostensa mil-
 lia equum sua pecunia toleravisse: mille convivas totidem
 vasis potorii mutantes vasa cum ferculis saginasse.

Potius, ta, tum, Potus, sive ebrius. [הרשתי] *raah* חרשתי *drunk*
 Gall. *Yerangne.* Ital. *Imbria.* Germ. *Zunich* *voll und*
trunk. Hispan. *Emberoso, borracho.* Polon. *Opid.* Vng. *tal ut,*
 Ang. *An Drunken.* Suetonius in Othone: Fertur & noctibus
 vagari solitus, atque invalidum quenque obviorem, aut po-
 tulentum comipere. Interdum potulentus idem est quod po-
 tui idoneus, *metaph.* Gell. lib. 4. cap. 1: Penuis est quod esculen-
 tum, aut potulentum est. Sic enim a nonnulli malunt legere quam
 quod vulgata exemplaria habent poculentus.

Potio, potius, penult. corr. frequentativum à potio, frequenter po-
 to. [שתי] *sebiti* Gall. *Boire souvent.* Ital. *Bever sovente.* Ger. *Esant*
softo. Hispan. *Beber à menudo.* Pol. *Vitamie pje.* Vng. *Iddegalom,*
lyphnyk. Ang. *To drink often, to libbe.* Plaut. in Amphit.
 Nunc tibi hanc pateram qua dono mihi illic ob virtutem da-
 ta est. Paterca rex qui potitavit, quem ego mea occidi manu.
 Idem Alis Tecum una postea aq; pocula potet.

Potio, potiones, potionem præbeo. [שתי] *sebiti* Cujus passivum
 est Potior. Sueton. in Calig. Creditur potionatus à Calo-
 nis ex ore, amatio quidem medicamento, sed quod in furo-
 rem vertit.

P ante R
 P. R. in notis antiquorum, Populus Romanus. P. R. Prætor.
 P. R. A. E. V. I. G. I. L. præfectus vigiliam. P. R. A. E. V. R. B. Præfectus
 vrbis. P. R. A. E. P. R. A. E. S. præfectus præsidii. P. R. A. E. F. Præfectus
 P. R. A. E. V. R. Præfectus vrbis. P. R. E. vel E. X. post reges exa-
 dos. P. R. I. D. N. O. N. A. P. R. pridie nonas Aprilis. P. R. I. N. C.
 I. V. V. E. N. T. princeps iuventutis. P. R. I. D. K. A. L. vel K. pridie

Kalendas. P. R. O. C. proconsul. P. R. O. C. S. proconsul. P. R. O.
 C. O. S. S. vel P. R. O. C. C. proconsules. P. R. O. N. Pron. procos, vel
 pronepotis. P. R. O. P. R. A. E. proprator. P. R. O. V. provincia. P. R.
 P. E. R. prætor peregrinus. P. R. P. R. proprator. P. R. S. Prætor.
 P. R. S. prætoris sententia. P. R. V. R. prætor urbanus. P. R. S. præ-
 ses. P. R. S. præfides. P. R. S. P. præses provincie.
 Præficus, præficia, præficium, & Præficia, præfice, Vide
 P. R. A. X. I. S.

Præ, Præpositio, Antè. [שתי] *sebiti* *נשחלל* *neschell* *nes.* Gall. *De-*
nant. Ital. *Avanti, inanti.* Ger. *Bei.* Hispan. *Ante, delante.* Polon.
Przed. Vng. *Eld.* Ang. *Before.* Extra compositionem aliquan-
 do absolute ponitur: ut apud Terentium in And. I. præ, sequar.
 Aliquando cū ablativo: ut Præ oculis, id est, ante oculos. Præ
 cunctis, id est, ante cunctos, vel plus quam cuncti. Nonnun-
 quam causam denorat, accipiuntque pro ob, vel propter. Ita
 Terent. in Andr. Præ studio dum efficias quod cupis: id est, ob
 studium. Idem in Eynuch. Misera præ amore. Item idè valet
 quod præter. Gell. lib. 11. Præ: se uno, ceteros omnes linguæ
 Atticæ principes, gentemq; omnem cogitavit, quodcumq; no-
 men Latinum, in des esse atq; agrestes prædicabat. Vbi com-
 parationem induit, ut Græcis *ωστε*, *ωσθ.* Sic & apud Terent.
 Eynuch. Hic ego illum contempni præ me *ωστε* *ισι.* Plaut. in
 Persa. Imò res omnes relictas habeo, præ quod tu velis. In eadè
 significatione dicimus præ quam. Plautus in Amph. Prava res
 est voluptatum in vita, atq; in ætate Agunda, Præ quam quod
 molestum est. Composita, significat antè, vel prius: ut Præ-
 pono, præfeto. Aliquando super: ut Præfectus, præfideo. Ali-
 quando valde, vel mirè in modum, sive præter modum: ut, Præcla-
 rus, Præcellus: quorum multa per Græcè effertur. Magis
 autem auget quam per, jungiturq; cum nonnullis dictionibus
 cum quibus illud non jungitur: ut, Præpotens, Præcellens, Præ-
 celsus, Præclarus, Præfatus, Præfulgens, Prædives, Præ-
 dulcis, Prædurus, Præcultus, Prælargus, Prælongus.
 Prælongus. Nam Prælongus sermo, & prælonga oratio, ea di-
 citur que enormi longitudine est. Præpotens, Præcellus, & si-
 milia: majorem in modum potens, celsusq; & quasi præter
 modum, moremq; aliorum potens, ac celsus. Significat quan-
 doq; etiam antè tempus, sive præter morem aliorum: ut, Præcox
 uva, Præcox ingenium. Aliquando redundat: ut Præmorior,
 præcingo, quæ idem significant quod eorum simplicia. A
 Præ. h. Præ, quod collationem significat. Plaut. Modestior
 nunc quidem est de verbis, præter dudum fuit: id est, si pristinos
 eius mores respicias, *ut se ωste* *re* *ισι.* Hinc etiam deductur
 Præter, sicut à sub, labitur, inter: pro, propter. Præ me fe-
 rit, præ te fers, præ se fert, vide infra in verbo FERRO.

Præceptio, act. t. Antè accipio. [ωσθησθαι] Gall. *Anticiper.*
 Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcū, acuo, aut anteriorem partē acuo. [ωσθησθαι] Gall.
Anticiper. Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcū, acuo, aut anteriorem partē acuo. [ωσθησθαι] Gall.
Anticiper. Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcū, acuo, aut anteriorem partē acuo. [ωσθησθαι] Gall.
Anticiper. Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcū, acuo, aut anteriorem partē acuo. [ωσθησθαι] Gall.
Anticiper. Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

Præcūdo, Præcū, acuo, aut anteriorem partē acuo. [ωσθησθαι] Gall.
Anticiper. Ital. *Anticipere.* German. *Bei anhm nemmen.* Hispan. *Tomar de-*
lante. Pol. *Wprzod biore.* Vng. *Eldi* *rothm.* Ang. *To tak before.*
 A quo Præceptio figura que præsumpta à nostris: à Græ-
 cis verò *ωσθησθαι* dicitur, quum poeta aliquid narrando præ-
 verit, quod eo tempore, quo res quas describit gesta sunt, in
 rerum natura non fuit. Eiusmodi est illud apud Virgil. 6. Aen.
 -portusq; require Velinos. Nam quo tempore Aeneas in Ita-
 liam venit, Vela nondum erat condita.

EE 5 vitalem

vicalem spiritum prebet animantibus. Horat. in Serm. Sunt qui
 convivas salibus colperere gaudet, Preter cum qui prebet a-
 equam. Aliquando significat ostendo. Terent. in Adolph. Scrvu
 libentem liberalis prebet tendi est, re ipsa ostendis, factis probas.
 Prebere cibum de manu id est, manu ipsa cibum in os ingerere.
 Prebere accessum. Prebere autem id est, auscultare. Prebere au-
 xilium, errorem, honorem alicui, iter ad aliquid iusjurandum alicui,
 ludos, locum peccandi. Luce prebere dicitur fenestra. Prebere
 materiam igni. Prebere merum, misticulum, munimenta. Prebere
 operam id est, ponere. Prebere prandium alicui. Prebere se stre-
 num hominem id est, ostendere & probare. Prebere se aqua-
 bilem, attentum ad ditorem, credulum, docilem, acrem, iudi-
 cem, virum, superbum, ducem. Prebere se facilem id est, acquiescere,
 sive obsequi alicui in re aliqua. Prebere sonitum, spem, ter-
 rorem, spectaculum letum, vicem alicuius rei, vim alicuius rei,
 asium. Prebere sponsalium id est, convivium sponsaliorum.
 Prebitus, participium. [פריביתא] Gall. Dicitur Ital. Dicitur Ger. Gogdoh Hispan. Dando. Polon. Dany. Vng. Dany. Ang. Dany. Præbita substantivè,
 pro rebus necessariis quæ servis, operariisq; præbeantur. Col.
 lib. 1. cap. 8. Tantoque curiosior inquisitio patrisfamilias de-
 bet esse pro tali genere servorum, ne aut in vestitiis, aut in ce-
 teris præbitis injurio se terentur.
 Præbitio, nis, f. [פריביתא] Gall. Callistratus D.
 lib. ult. Tit. 11. l. 2. Desinitur anno præbitio, cum avocentur
 ab opere rustici.
 Præbitor, oris, verbale, m. t. Dator. [פריביתא] Gall. Qui datur
 et officio. Ital. Chi dà et pro. Ger. Ein gebet. Hisp. El que da
 dans. Pol. Dany. Vn. Ad. Ang. A giver. Cic. 2. de
 Offic. An tu id agis ut Macedones te non regem suum, sed mi-
 nistrum & præbitorem putent?
 Præbitus, ovum, pluralis tantum numeri, neutri generis, f. di-
 cuntur ligna & sal, quæ Parochi legatis publicè missis exhibere
 debebant de quibus Horat. 1. Serm. Sate, 3. Proxima Cam-
 pano pontique villola, rectam Præbit, & parochi quæ debet
 ligna, salemq; Gell. lib. 13. cap. 4. Comparandis multis, & ve-
 hementibus, qui fortis provincias forent, præbita publicè
 conductisse. Vide in dictione PAROCHUS. Erant autem
 in exercitu Copiarum, quibus erat præceptum ut præben-
 dand est, saltem de ligna publicè missis exhiberent.
 Præbitus, a veteribus appellabatur remedia, teste Festo. ad præ-
 ceptum præcipueq; ea ut lib. 6. de ling. Latin. innuit Varro) quæ
 amulci vim habebant, cuiusmodi (inquit) erant lora quæ de
 puerorum collo suspendebantur: ita dicta à præbendo, ut re-
 latur idem Varro. Verum tamè contra non à præbendo, sed
 prohibendo dicta esse ait, quod à mala prohibeant, eaq; à Ce-
 cilia uxore Tarquini Proci inventa tradit.
 Præbitio, is, ante bibo. [פריביתא] Gall. Hinc dicitur. Ital. Bere
 innanzi. German. Beintzen. Hispan. Dany. Polon. Dany. Vng. Dany.
 Ang. To drink before.] Hicronym.
 Nec venena jam peccatum quum antidotum præbitero.
 Præbitere, pro perimere, seu enecare usurpavit Plautus in
 Pseud. Interminatus est à minimo ad maximum: Si quis non
 hoc die minus misisset sibi, Eum cras cruciatu maximo se præ-
 bitere. Idem in Pœnu. Præbitere dixit pro præterire: At ne-
 ter vias præbiteram eas, metuo. Fortassis est præbitere sine
 a, ab antiquo verbo beo. Sic enim & apud Nonium legitur.
 Vide supra PERNITO.
 Præcalvus, m. f. Calvus in anteriore parte capitis. [פריביתא]
 Gall. Calve par devant. Ital. Calvo davanti. German. Dany. Hisp. Calvo
 delante. Ang. Bald in the forehead.] Suetonius de Galba: Statura fuit iusta, ca-
 pite præcalvo.
 Præcantatio, præcantationis, se. verbale, à præcantando, in-
 cantatio. [פריביתא] Gall. Chant ou enchantement de
 fétices ou fétices. Ital. Incantamento, incantazione, incantatio. Ger.
 Ein verzaubung; verb. lyang. Hispan. Encantation. Ang. A char-
 ming or enchanting.] Quot. 14. Declam. Dixit utiq; catinibus,
 & feralium præcantationum terrore percutitum.
 Præcantatrix, cis, f. Saga, incantatrix. [פריביתא] Gall. Enchantresse.
 Ital. Incantatrice. German. Ein Hâr. Dany. Dany. Hisp. Encantadora.
 Ang. A fetteress or inchantress.] Varro de lib. educ. Vi faciunt pferque, ut adhibeant
 præcantantes, nec medico ostendunt.
 Præcanus, penultima producta, Qui ante iustos annos canus
 est. [פריביתא] Gall. Cheau devant qu' est vieil. Ital. Canus
 innanzi il tempo. German. Dicitur dei trechten ist gray ist. Hisp.
 Canus antes de tiempo. Angl. That hath a hoare head before he be
 old.] Horat. libro 1. Epistol. Corporis exigui, præcanum, foli-
 bus aptum.
 Præcarus, Nomis, sive multum carus. [פריביתא] Gall. Molt caro.
 German. Dber themer. Hispan. Muy amada y cara. Polon. Dany. Vng. Dany. Ang. Very
 deare.] Terent. in Phorm. Quantum

opus est tibi argentis eloquere. P. sola triginta minæ. C. Tri-
 ginta tui, præcara est, Phædrus. Quædam exemplaria Perçara
 legunt.
 Præcavere, præcaveris, penultima correpta, Antè caveo, provi-
 deo. [פריביתא] Gall. Se donner de garde du mal à venir, pourvoir à quelque chose qui est à advenir. Ital. Pre-
 care innanzi, prevedere. German. Dantommen i vor etion daz sich
 geschehen solt. Hispan. Guardarse antes. Polon. Dany. Vng. Dany.
 before a thing happen.] Plautus in Amph. An id præcavisse sper-
 tuus? Cæsar 1. bell. Gal. Id ne accideret, præcavendum sibi Cæ-
 sar exillimabat. Cicero ad Attic. lib. 2. Quod à me ita præca-
 tum, atque ita provisum est, non ut ego de optima mea tui-
 ne decederem, &c.
 Præcautus, parti. Antè cautus & provisus. [פריביתא] Gall.
 Qui se donne de garde d' être surpris. Ital. Chi si guarda. Ger. Ein
 veltter. Hispan. Cautivo se guarda. Pol. Dany. Vng. Dany. Ang. That
 is cautious of a thing before it come.] Plaut. Pseud. Nam ego præcautus & patronus fo-
 ribus processu foras.
 Præcedo, precedis, n. t. Antecedo. [פריביתא] Gall. Aller devant.
 Ital. Preceder. Ger. Dany. Belg. Dany. Hisp. Andar de y delante. Pol. Dany. Vng. Dany.
 Eibi me yde. Ang. To go before.] Plin. lib. 11. cap. 37. Nulla præ-
 cesserat agmen. & Per translationem significat præcellere. Plaut.
 Asia. Vt vestre fortunæ meis præcedunt Litane longè. & Præ-
 cedere autoritate, sapore, suavitate, & similibus. Plin. lib. 29.
 cap. 11. Ad sidereum motus ex ephemeride mathematica cibo
 dando, horasq; observando, autoritate cum præcellit.
 Præcellere, penultima correpta, eris, & hoc præcellere, Valde ce-
 ler. [פריביתא] Gall. Aller devant. Ital. Precedere. Ger. Dany. Hisp. Andar
 de y delante. Pol. Dany. Vng. Dany. Ang. To go before.] Plin. lib. 4. cap. 46. Vt
 prope carinam ventum est, præcellens vi repente rapiant, absumi spectant. Vni præcellens,
 Statius 6. Thebaid.
 Præcellere, as. [פריביתא] Gall. Aller devant. Ital. Precedere. Ger. Dany. Hisp. Andar
 de y delante. Pol. Dany. Vng. Dany. Ang. To go before.] Plin. lib. 4. cap. 46. Vt
 prope carinam ventum est, præcellens vi repente rapiant, absumi spectant. Vni præcellens,
 Statius 6. Thebaid.
 Præcellus, præcellus, præcellum, Antero, præcedo, & supero.
 [פריביתא] Gall. Aller devant. Ital. Precedere. Ger. Dany. Hisp. Andar
 de y delante. Pol. Dany. Vng. Dany. Ang. To go before.] Plin. lib. 12. cap. 11. Præ-
 cellens rura etiam nunc Deo præcellentem arborum dicitur.
 Idem cap. 6. Major alta, pomis & suavitate præcellens, pro
 sapienter Indorum vivunt. Idem in Proem. lib. 6. Valens
 Virgilium præcellentissimum varem eadem causa honorum
 doteq; fuisse.
 Præcellus, a. um, Valde celsus. [פריביתא] Gall. Fort haut. Ital. Molto
 elevato. German. Dany. Hisp. Alto. Polon. Dany. Vng. Dany. Ang. Very high.
 Cicero 6. Verrin. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse
 memorantur, est loco præcellso, atque edno. Virg. 3. Aeneid. Vni
 præcellsa concidit rupe Caleno.
 Præceptus, præcipit, om. t. Quum de loco dicitur, abus &
 præruptus, unde quis facillè in præceptu detorsion potest. [פריביתא]
 Gall. Fort haut. Ital. Molto elevato. German. Dany. Hisp. Alto. Polon. Dany.
 Vng. Dany. Ang. Very high.] Cicero 6. Verrin. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse
 memorantur, est loco præcellso, atque edno. Virg. 3. Aeneid. Vni
 præcellsa concidit rupe Caleno.
 Præceptus, præcipit, om. t. Quum de loco dicitur, abus &
 præruptus, unde quis facillè in præceptu detorsion potest. [פריביתא]
 Gall. Fort haut. Ital. Molto elevato. German. Dany. Hisp. Alto. Polon. Dany.
 Vng. Dany. Ang. Very high.] Cicero 6. Verrin. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse
 memorantur, est loco præcellso, atque edno. Virg. 3. Aeneid. Vni
 præcellsa concidit rupe Caleno.
 Præceptus, præcipit, om. t. Quum de loco dicitur, abus &
 præruptus, unde quis facillè in præceptu detorsion potest. [פריביתא]
 Gall. Fort haut. Ital. Molto elevato. German. Dany. Hisp. Alto. Polon. Dany.
 Vng. Dany. Ang. Very high.] Cicero 6. Verrin. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse
 memorantur, est loco præcellso, atque edno. Virg. 3. Aeneid. Vni
 præcellsa concidit rupe Caleno.

Interdum idem quod prædico, divino, vaticinor, quemadmodum & simplex Cano. Plin. lib. 8. cap. 46: Hi greges repenti lymphati, futura præcunt.

Præcæntio, onis, f. t. Modalatio illa vocu quæ ante initium cantus fieri solet, quasi præludium. [*Præcæntio, præcæntio.* Gall. l. l. *entre de chan, de commencement de chanter.* Ital. *Principio di canto, il presentio d' una canzone.* Ger. *Ein vorgesang, ein voraus des gesangs.* Hispan. *El canto primero delante que cantar.* Pol. *Przyśpiew, taiżycie of emnoga spiewania.* Vng. *Enckelbe valo dudolas, notalatas.* Ang. *The entre or beginning of a song.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcæntor, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcæntor, præcæntor.* Gall. *Præcæntor, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcæntor, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcæntor, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcæntor, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcæntor, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

Præcipio, is, a præ, & capio, a c. t. Antè capio, prævenio, præoccupo. [*Præcipio, præcipio.* Gall. *Præcipio, premier, preoccuper.* Ital. *Præcipio, prima, preoccupare.* Ger. *Præcipio, prima, preoccupare.* Hispan. *Præcipio, prima, preocupar.* Pol. *Præcipio, prima, preocupare.* Vng. *Præcipio, prima, preocupare.* Ang. *Præcipio, prima, preocupare.*] Cic. de Arusp. Resp. Tui sacerdotii sunt thense, curricula, præcæntio, ludi, libationes, epulae, que laedorum. Gell. lib. 1. cap. 11: Tibicines inter exercitum positi canere inceperant. Ea illi præcæntione traquilla & venerabili, ad quendam quasi militaris musicæ disciplinâ vis & impetus militum, ne spatis dispalatiq; promerent, cohibebatur. Quapropter & exordium, sive initium, sive principium, sive proloquium, sive anteloquium, quidam præludium, alii præcæntionem vocaverit ad similitudinem Græcorû qui id *prologos* nominant, propterea quod *ei* cantus est.

Præcator, oris, Qui canendo præcedit. [*Præcator, præcator.* Gall. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ital. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ger. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Hispan. *El saltador de la danza.* Pol. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Vng. *Præcator, qui saltantium choream ducit.* Ang. *The saltador de la danza.*]

ab hoc dissentiant, consentientes non fieri assensionem sine præcursione visorum. Præcursio pro eo quod Boetius præcursorem causam vocat. Cic. in Top. Alia autem præcursorem quandam adhibent ad efficiendum, & quædam afferunt per se adjumenta.

Præcursor, oris, m. t. aliud verbale. [Pæcursor]. Gall. Anantecuror. Ital. Corriatore ananti. Ger. Ein voranfarer/veibor. Hisp. El que corre delante. Pol. Wyprzedzający, przedel anoty. Vng. Elöl futu hoy máter. Ang. A runner before. Cic. 7. in Ver. Quæ in iste in decumis, in rebus capitalibus, in omni calumnia præcursorem habere solebat, & emissarium.

Prædā, æ, f. p. à patiēdo (ut inquit Varro) quasi pānda, quod manu parta sit. [Pædala]. Gall. Præy, pillage, butin. Ital. Prelo, botino. Ger. Ein raub. Belg. Ein roof. Hisp. Prelo, el robu sfuato. Pol. Lupa. Vn. Præda ragedom any. An. A prey, booty or pillage. Et sunt (ut Gell. lib. 13. cap. 23. inquit) proprie corpora ipsa rerum quæ capta sunt: manubix verò pecuniæ ex venditione prædæ redacta. Virg. 1. Aen. Illi se prædæ accingunt, dapibusque futurus. Idem 9. Aen. Si verò capere Italiam, sceptusque potiri Contingent victori, & prædæ ducere sortem. Ovid. 1. 1. Metam. Vt matutina cervus periturus arena Præda caavē est. Cic. 7. Veri. Quod ea res nō solum provinciæ salutis, verū etiā prædæ esse possit. Præda etiā apud antiquos id vocabatur, quo in locationibus de rebus mancipi & alijs ejusmodi cavebatur, aut saltem id quod prædium, ut doctè annotavit Scaliger in Varro. Plaut. in Amph. Qui præda atque agro adorcaquæ, affectu popularis suos. Var. lib. 4. Præda dicta ite ut prædes à prædādo, quod ea pignori data publicè mancipis fidem præstant.

Prædāccū, a, um, Quod ex prædā est. [Pædaccus]. Gall. Venu de pillage ou de la despoille des ennemis. Ital. Di præda. Ger. Das aus dem raub. Hisp. Cosa de presa de robo. Pol. Czojst upniel. Vngar. Prelo bol valc. Ang. Osa prey or bootye. Gell. lib. 4. cap. 17. Acque pallus quod cui salus impetū ac Reip. accepta ferri debet, ratione pecuniæ prædaccæ posecerunt.

Prædāccūs, a, um, Prædaccus, aq. uis. Gell. lib. 13. cap. 13. Ex manubiis id est, ex pecuniis prædantibus.

Prædātor, oris, m. t. Prædā fieri Varro docet, Diripio, vi aufero, quæ admodum prædæ auferri in bello solent. [Pædalator]. Gall. Raubtater, Raubführer. Ital. Depredatore, tirre porfora, robbatore. Germ. Raubführer. Hisp. Lobar à hurtar. Pol. Lupa, wilytem. Vn. Prædator, koborlok. Ang. To spoile, to tak prey or bootie. Cic. 3. Ver. Tuus apparitor de atatorum bonis prædabatur. Idem 3. Offic. Ex quo intelligitur, quoniam juris natura fors sit, hoc secundum naturam esse, neminem id agere, ut ex alterius prædatur infamia. Idem 3. Ver. Veruntamen quū esset omnibus in rebus apertissime impudentissimeque prædatus. Ovid. 1. Amor. Eleg. 31. Iusta precor quæ me nuper prædanta puella est. Aut amet, aut faciat cur ego semper amem.

Prædātor, oris, m. t. Prædo, populator, spoliator. [Pædalator]. Gall. Raubtater, Raubführer. Ital. Sacchegiatore, predatore. Ger. Ein Räuber. Belg. Ein roof. Hisp. Robador à ladrón. Pol. Lupa, wilytem. Vng. Koborlok. Prædator. An. A robber, or taker of bootie. Cic. 2. Caut. Quos ego utrosque Quiritis, in eodem genere prædatorum, directorumque, pono, Iovi verò depredatori templum fuisse legitimus, non quod prædæ præster, sed quod ei aliquid ex prædā in partem debebatur. Nam mos Romanorum fuit, ut bella gestanti, de parte prædæ aliquid nummibus pollicerentur.

Prædātrix, cis, f. t. [Pædalatrix]. Gall. Raubführerin. Ital. Sacchegiatrice. German. Ein Räuberin. Hisp. Robadora. Pol. Lupa, wilytem. Vng. Koborlok. Ang. She that robbeth and taketh prey. Stat. 1. Syl. - & Herculei prædatrix cedat alumni.

Prædātoris, adjectivum, Quod ad prædatorē pertinet. [Pædalatoris]. Gall. De pillour, ou chofe pour piller. Ital. Di sacchegiatore. Ger. Raubführer. Hisp. Cosa para robar à hurtar. Polon. Lupa, wilytem. Vng. Koborlok. Ang. Belonging to a robber or taker of prey. In prædatoris naves. Liv. lib. 4. belli Maced. Annis propè quinquaginta nullum Romanum exercitum viderant, præter prædatoris classes.

Prædābūdūs, Populabundus, vel prædas agēs. [Pædalabundus]. Gall. Qui ne fait que piller. Ital. Depredando. Hic non fa altro che bottinare. Germ. Völl raubt oder der nicht anders dars rauben thut. Hisp. Cosa que mucho roba. Polon. Lupa, wilytem. Vn. Prædalo koborlok. Ang. That doeth no thing but spolieth and taketh prey. Salust. in Jugur. Datque fidem se prædabundum post paucos dies eodem venturum.

Prædo, donis, m. z. Qui iter faciens teetra marive spoliāt, quive pccatas regiones incursionibus infestat. [Pædalator]. Gall. Voleur, etiamneur de mer. Ital. Corsale, ladro. Ger. Ein Rauber; der ein mit gewalt ansatze vñ ihme das seu nupr. Hisp. Robador à ladrón. Pol. Lupa, wilytem. Vn. Koborlok. Ang. A robber or taker of prey by sea or land. Plin. lib. 16. cap. 4. Germanicæ prædones lingulis arboribus

bus cavatis navigant. Horat. 1. Serm. Satyr. 21. - fugiens hic decidit acrem Prædonū in turbā: dedit hic pro corpore numos. Prædones item dicti sunt male fidei & injuli possessores, in qua significatione apud Iuriconsultos non raro invenitur.

Prædonūs, a, um, adject. Quod prædonis est. Vlp. L. 23. §. 3. D. de hæred. petit. Si verò postea conficius hæreditarem in hi ad se pertinere, prædonio more versari ceperit, &c. Hotom.

Prædonūs, diminutivum, à Catone usurpatur.

Prædānno, as, are, ac, p. Est præjudicio suo aliquem quali condemnno. [Pædanus]. Suet. in August. Si decideret, delistueret, ac prædānare amicū existimaretur. Non nunquam simpliciter idem est quod ante, vel pnoice loco condemnno. Liv. 4. ab Vrb. Totam culpā ejus reponit in prædānno collegam transfecentem, omnes tribus absoluerunt.

Prædāssō, as, Ante delatō. [Pædanus]. Gall. Lasser d'ant. Ital. Scancare prima. Ger. Vorhin erwidet oder müt mochen. Hisp. Causar antes. Polon. Wyprzedzający. Vngar. Elöl futu. An. To mak warre before. Ovid. 12. Metam. - adiaceret unda facta manu moles, quæ primas æquoris undas frangit, & innatus quæ prædelatāt aquarum.

Prædēsūs, Valde densus. [Pædensus]. Gall. Fort et d'ou. Ital. Molto denso. Ger. Bar dic. Hisp. Muy espeso. Pol. Muy gęsty. Vn. Igen sűrű. Ang. Very thick. Plin. lib. 13. cap. 18. Culti vocatur, prædensam, pnuisquam profcindatur, et tram secant.

Prædēsātūs, Prædens factus. Plin. lib. 9. cap. 3. Prædensata, pomēta, sinuata, brevi nodo ligata.

Prædes, Vide PRÆDES.

Prædestino, nas, pen. cor. [Pædestinus]. Vide DESTINO.

Prædijātōrēs, Præditorius, Prædiatus, Vide PRÆDIUM.

Prædicō, cas, pen. cor. act. t. Aperte seu publicè dico, celeberrimo, laudo. [Pædicatio]. Gall. Dire par tout ou devant tous public, dire en public, annoncer. Ital. Predicare, publicare qualche cosa. German. Anstatten. Dinstm. Inste sagen. Belg. Berocsbijen/loven/prjes. Hisp. Predicar y labar. Polon. Wypowiedziam, saniem opowiediam. Vngar. Hirdetem predikellom. An. To speake openly, to divulge, to praise.

Terent. Andr. Actum est, siquidem hæc vera prædicat. Cic. ad Attic. lib. 9. Prædicat enim palam, & militibus ostendit, se legitime ipsa superiorem quam hunc fore. Caf. 2. bel. Civ. Sup. et tribunali prædicavit adversa Castarem prælia fecisse. Ger. Luceo: Ignoscet mihi de me ipso aliquid prædicant, Sola. Ipsum Crassum ego postea prædicantem audivi, tantam illam contumeliā sibi à Cicerone impositam. Prædicat nem præco, dum aliquid palam promulgat, & promunitur ex Senat. consulto. Cic. pro Quint. De quo homine præconis vos prædicat, & pretium conficit.

Prædicatōr, oris, m. t. Prædico, dicere, quod Grammatici appositū vocat, quod prædicatur id est, dicitur de subjecto, ut oporret. [Pædicator]. Gall. Annonceur en public. Ital. Esser predicatore, dire. Ger. Anstündung/Es ostentare. Ang. His. Aquella obra de predicar y labar. Polon. Wypowiedziam. Vng. Hirdetem predikellom. Ang. An open or public speaking, preaching. Plin. lib. 35. cap. 1. Affirmat vana prædicatione, ut palam est. Idem lib. 20. cap. 10. Rara quoque plurimorum prædicatione trita.

Prædicatōr, oris, m. t. Laudator, si qui altior virtutē, famulacem, rei gestas prædicat. [Pædicator]. Gall. Hirtetem predikellom. Ital. Che dice qualche cosa publicamente predicatore. Ger. Ein Anständer. Hic: predican. Hisp. El que predica, predicador. Pol. Wył amiaz opowiedziam. Vng. Hirdetem predikellom. Ang. A preacher, an open speaker. Cic. pro Cor. Balbo: Quis sui furti, sui iudicii, sui beneficii volum me esse ut apud eodē vos iudicis nuper in alia causā fuerim, & prædicatorem, & autorem.

Prædicabilis, & hoc prædicabile, Quod est palam dicens & prædicatione dignū, laudabile. [Pædicabile]. Gall. Quoy on doit faire estimer. Ital. Di cui si deve far stima. Ger. Das sich tündens oder ehūmens wört ist. Hisp. Digno de ser alabado. Polon. Godus na i amonia. Vng. Hirdetem predikellom. Ang. To be spoken of publicly, praise worthy. Cic. 3. Tus. Nec in misera vna quocquam est prædicabile, aut gloriandum, &c.

Prædicamentū, A Dialecticis dicitur, quæ Quintil. lib. 1. cap. 7. elementa decem vocat, circa quæ versari videtur aut quæstio oporret. [Pædicamentum].

Prædico, cas, penult. prod. Antè, sive prius dico. [Pædico]. Gall. Predire, annoncer. Ital. Predice, annunciare. Ger. Voraussetzt. Hic: predican. Pol. Wyprzedziam. Vng. Elöl meo mondan hirdeltem, predikellom. An. To tell a thing before it comes to pass. Terent. - hoc primum in hac re prædico tibi, Quas credis esse has sunt veræ nuptiæ. Idem: sed dico tibi, Ne temere facias, quo que tu haud dicas tibi non prædictum, cave.

Prædicator, oris, f. t. Prædico, quod prædico, sive presentatur. [Pædicator]. Gall. Predicator, annoncer.

castello, quicquid tale est, prædium vocatur. Est itaq; fundus
rurica possessio: prædium, & urbana & rustica possessio gene-
rale nomen est: nam & tabernæ, & hospitia, & horrea in urbe
posselliones dicuntur, & generaliter omnia bona immobilia.
Prædium, li. n. f. Prædium prædium. [Sedior. Gall. Vn petit herita-
ge Ital. Prædium possessio prædium: Germ. Ein tium tignê Dâttin.
Hisp. Prædium heredit. Pol. Prædium. Vn. Prædium. Ang.
A little manor or ferme.] Cic. M. Cælio: Sed mea prædiola tibi no-
ta sunt: his mihi necesse est esse, ne amicus molestus sim. Idè
Att. lib. 16. Aedificata belle prædiola nostra, & satis amœna.
Prædium, Prædium manitus, prædium abundans. Apul. lib. Florid.
Ipse bene vellitus, bene prædiatus.
Prædium, Prædium, Prædium, Quod ad prædium pertinet. [Sedior. Gall.
Gall. Appartenance à heritage Ital. Pertinente à heredità & possessione.
Germ. Das ja tignê Dâttin gehêr. Hisp. Pertinente a hereditad.
Pol. Prædium. Vn. Prædium. Ang. Belonging to a manor
or ferme.] Jur. Jus prædiorum. Cic. pro Cornel. Balbo: Etenim si
Qu. Scævola ille Augusti, quæ de iure prædiorum consuleretur,
homo juris peritissimus, consultores suos nonnunquã ad Tu-
rium & Cæcium prædiores rejiciebat: si nos, &c.
Prædiorum, Dicuntur periti juris ad prædia pertinentis. [Sedior. Gall.
Cic. Att. lib. 12: Etenim reus locuples est. & Apuleius prædia-
tor liberalis. Ibidem: Procuratores Cornifici, & Apuleium
prædiatorum videbis.
Prædo, prædonis, Vide PRÆDA.
Prædomo, as, pen. cor. Antè domo, cõprimo, sedo. [Sedior. Gall.
Germ. Prædomo. Ital. Prædomo. Pol. Prædomo. Vn. Prædomo. Ang.
To bring or lead before.] Plin. lib. 35. cap. 16. Probat mollitie, & quod si ara
præducantur, violaceum reddit colorem. Tacit. lib. 14: Neque
foliam, neq; vallum præduxerunt. Præducere foliam homin-
obleso, pro circumvallare. Seneca lib. 2. de Ira.
Prædulcis, & hoc prædulce, om. t. Valde dulcis. [Sedior. Gall.
Gall. Fort dux Ital. Molto dolce. Ger. Gar süss. Hisp. Muy dulce.
Pol. Sapo s'cchi. Ang. Pasting sweet.] Plin. lib. 12. cap. 5: Fructus
per folia solibus coctus prædulci sapore. Claud. Paneg. 2: Lu-
xuries prædulce mali. Statius 5. Syl. Tyrrhenæ volucres nauis
prædulce nuntant. Virgil. 11. Aeneid. Haud ignarus eram,
quantum no va gloria in armis, Et prædulce decus primo cer-
tamine posset.
Præduro, ras, pen. prod. ast. p. Præter morem duro, sive valde
durum reddo. [Sedior. Gall. Endurcir fort. Ital. Far molto duro.
Germ. Gar perchten oder hart machen. Hispan. Hacer muy duro, endurecer mucho. Pol. Sapo s'cchi. Vn. Præduro. Ang.
To make very hard.] Colum. lib. 3. de rubrica: Vetus hoc est in opere
difficilior, quod neque humorem sordere possit, quod sit glutinosissima: nec
nimium siccum, quia nimium præduratur.
Præduris, a, um. Valde durus. [Sedior. Gall. Fort dur. Ital. Molto duro.
Germ. Gar oder vberaus hart. Hisp. Muy duro a muy cruel. Pol. Sapo s'cchi. Vn. Præduris. Ang. Very hard.] Col. lib. 2. ca. 2: Illa etas adhuc tenera est, hec jam præ-
durata. Virg. 2. Georg. Corporaq; agrilli nudat prædura palæstra.
Idem 10. Aen. Partheniumq; Rapo, & prædurat visibus Osen.
Præeo, præei, Antè eo, antecedo. [Sedior. Gall. Aller devant, monter le chemin. Ital. Andare innanzi. Ger. Vortreten. Belg. Vortgaan. Hisp. Preceder yendo delante, o andar delante. Pol. Præeo. Vn. Præeo. Ang. To go before, to iben the way.] Liv. 2. ab Vib. Picierat Aruns Tarquinium
filius regis: Rex ipse cû legionibus sequebatur, & Præie verba,
est certam verborum formulam alicui distare, quã ille tonidè
referat verbis. Solebant enim veteres ad execrationes, vel de-
votiones hostilis exercitus, & ad fœdera faciendâ, similesq; pu-
blicos ritus peragendos, certâ verborum formulã habere cõce-
ptam, quod carmè vocabant, a qua minima quidè syllaba re-
cedere licebat: itaq; ne imperatores, qui se hostilem, exercitum
erant execratur, aut in per quos fœdera sanciebant, in profes-
rendis formulis laberent, adhibebatur Pontifex aut sacerdos
qui verba præter hoc est, conceptâ verborum formulam dicta-
ret, quã alter tonidè verbis repeteret. Sic præie verba juris iuri-
di, dicitur qui jurisjurandi verba concepit, & juraturo dicitur.
Præire, est verba præfari: & subsequi, est dictata verba
pronuntiare. Liv. 1. ab Vide: Agedum Pontifex publicus po-
puli Romani præie verba, quibus me pro legionibus devo-
yeam. Gell. lib. 14. cap. 2: Si de omni officio judicis præire tibi
me vis. Id est, pronuntiare quod sequaris. Præire verba de scri-
pto, quid sit, declarat. Budæus his verbis: Præire hodie verba
damnationis astanti, aut eorum vicari carnifici solèr, quum
damnat

prædium, dicitur tam rusticis quàm urbanis posses-
sionibus commune. [Sedior. Gall. Vn heritage Ital. Prædium
possessio prædium. Germ. Ein tignê Dâttin. Belg. Ein hove.
Hisp. Prædium de heritad. Pol. Prædium. Vn. Prædium. Ang.
A manor or ferme, a place in the country with ground lying to it.] A præ-
dium (si Varroni lib. 4. de ling. Lat. credimus) deducit: pro-
prietas quod pignori datur, mactipis fidè præsent. Cic. 3. Offic.
Ac de iure quidè prædiorum sanctum est apud nos iure Civili,
ut in his vendendis vitia dicerentur quæ nota essent. Idem pro
Ros. Amer. Itaque prædia colenda ac tuenda pater filio tra-
didit. Horat. 2. Serm. Satyr. 3: Servius Oppidius Canus duobus
prædia dicit, Antiquo censu, natis decessit duobus Fertur. Præ-
diorum itaq; nomine veniunt tam urbanæ possessiones quàm
rurales, & suburbanæ hoc est, urbi proximæ: unde extant tituli
aliquot apud Iuriscosultos de Servitutibus urbanorum prædio-
rum & rusticorum, & utriq; communibus. Ager autè proprie dicitur
in iure quæ colimus, Arvum, ea pars agri quæ semetip-
sâ fundus etiam pars agri est. Singula enim prædia singule
partes, singuli horti, singula oliveta, pomaria, pascua, salicta,
venatoria, piscatoria loca: sive villam atq; ædificium,
sive prædium, sive vitaria habeant, sive non habeant, singuli fun-
di sunt, & hoc in agro duntaxat. Nam in urbe, oppido, vico,

damnati facinorosi ad supplicia trahuntur, sed de scripto id faciunt.

Præfens, præcuntis, participium. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. αργεζ. Gall. Qui va devant. Ital. Che va avanti. Germ. Vordere oder vorderehend. Hisp. Que anda delante. Pol. Wprzod id. Vng. Előmond. Ang. That goes before.] Ovid. 8. Metam. & diis præcuntibus, ambo Membra levant baculis. Idem ad Liviam: Lucifer in toto nulli comparuit orbe, Ervénit stella non præcunte dies. Inde Prætor id est.

Præfilius, le, om. t. Valde facilis. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Fort facile. Ital. Molto facile. Ger. Das ist. Hisp. Muy facil, muy dispuesto a ser hecho. Pol. Bardzo łatwy. Vng. Igen könnyű hazland. Ang. Very easy.] Plaut. Epid. te profectō Apocides nihil motor mihi. p. de præfili exoras Epidice.

Præfari, d. p. Ante fari, proloqui. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Avant parler. Ital. Parlare innanzi. Ger. Vorderehen. Hisp. Hablar antes. Pol. Wprzodmowa. Vng. Előmondani. An. To speak before.] Colum. in Præfat. lib. 1. Quas ordine suo tunc decimum persequar, quum præfatus fuero quæ reos ad universam disciplinam maximè pertinere. Cicet. de Univ. Sed hæc facti sunt dicta nobis, quæ de deorum qui cernuntur, quique sunt omni natura præfati sumus. & Præfari divos, folio Rex inquit ab alto. Vbi Servius: Præfatus divos, more antiquo: nam majores nullam orationē, nisi invocatis numinibus, inchoabant. Catul. Argon. Talia præfantes quondam sollicita Pelei Carmina, divino cecinerunt pectore Patre. & Præfari honorem dicunt, quum rem non satis honestè dicturi, aliquot verbis præmissis mollimus, quod alioqui pudicis auribus indignū esset. Clausula autem quibus honorem præfati solemus, hæc ferè sunt. Si licet dicere, Si commemorare fas est, Quod dictū quoque sædum est, Honor sit auribus, & similes. Cic. Papyrio Prætor, lib. 9. Nos autem ridiculè, si dicimus, ille patrem strangulavit, honorem nō præfamur: sin de Aurelia aliquid, aut Lollia, honore præfandus est.

Præfatio, nis, f. a. Præfando deducitur, & significat id quod præloquimur antequam ad rem veniamus. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Præface, prologue. Ital. Prefazione, proemio. Ger. Ein Vorred. Hisp. Aquella habla que se habla antes prologo. Pol. Wprzodmowa. Vng. Előszó beszéd. Ang. A preface or speaking before a matter.] Plinius lib. 23. cap. 2. Inchoata etiam præfatione religiosa. Martial. lib. 3. Præfatus tuas quæstas est præfatio fauces. Cic. 5. Verr. Quæ potèd præfatio tuæ donationis fuit? Hujus diminutivum est Præfatiuncula.

Præfectus, Vide PRÆFICIO.

Præfero, præfers, act. inconf. Antè fero. Cic. 6. Ver. Sinistra manu retinebat arcum, dextra ardentem faciem præfererat. & Aliquando significat præpono. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Præferre plus, préférer. Ital. Preferire, proporre. Ger. Vorderehen. Belg. Voor draghen. Hisp. Anteponer, preferir. Pol. Wierzyjście waz. Vng. Elővettem. Ang. To beare before, to preferre.] Cic. pro lege Man. Salutem Republicæ suis commodis præferre. Præferre jus imperii amoris patrio, de Finib. libro 1. & Item dicto, factio aut gçitu, animi affectum ostendo. Livius: Vultus tuus nescio quod ingens malum præferit. Curt. Vultu & oculis motum præferens animi.

Præfatus dies dicitur apud Iureconsultos, pro anticipato, & quum nondum venisset, scripto quod vulgus dicit, Antidato. Contrarium est repetitus dies, quum non dies qui est, sed ex superioribus clausis aliquis scribitur. L. 28. D. de fallis 3. de fid. instr. Hotomanus.

Præfati cultum, à præfero, Vas æneum sine ansa, patens, veluti pelvis, quod præferre in sacrificiis solebant. Festus.

Præferox, [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Fort fier, fort rigoureux & aigre, fort cruel. Ital. Molto feroce. Germ. Etsi stid vnd vdermätig. Hisp. Muy cruel y duro. Pol. Bardzo feroz. Vng. Igen kegyetlen. Ang. Very fierce and cruel.] Livius 5. ab Vide: Mips legatio, ni præfero ces legatos, Gallis que magis, quam Romanis similes habuisset.

Præferratus, a, um, Quod in cacumine habet ferrum: [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Fort fier & brillant. Ital. Molto ardente. Ger. Oberaus brünstig oder bütig. Hisp. Muy herido. Pol. Bardzo gorący. Vng. Igen heves, forró. Ang. Very hot and burning.] Just. Ira præferrida. Liv. 9. ab Vide: Quid si viam amor in dies fieret acior? quid si trux &

præferrida ira de Magno Alexandro. Colum. lib. 3. cap. 1. de vite: Hanc nos cæteris stirpibus jure præponimus, nō tantum fructus dulcedine, sed etiam facilitate, per quam omni penè regione, & omni declinatione mundi (nisi tamen glaciali, vel præferrida) curæ mortalium responderi tamque furta campis, quàm collibus provenit: & in densa non minus, quam soluta, sæpè etiam gracili atque pingui terra, siccaque & caliginosa.

Præferrino, as, n. p. Ante tempus ferrino. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Se hailler avant qu' il en soit temps. Ital. Affrettarsi avanti tempo. German. Vor der rechten zeit eilen. Belg. Vordere. Hisp. Antelajar. Acelerar, apresurarse ante lo tiempo. Pol. Wprzod. Vngar. előbbi. Ang. To hast before the time.] Plaut. Rud. tacet Scæpario. CEP. Quid opus est adolescens? Illi intermanium, qui præferrino, ubi herus adit, præloqui. Liv. 3. Pun. Concedendo plebi Senatium, se ne deficiere præferrino, esse esse. Colum. lib. 1. cap. 2. Satis erit per dimidius menses exequi quodque negotium: quia neque præferrinam nupus nimum immaturè videri possit ante quindecim dies factum: nec rursus post totidem, nimum tardè.

Præferrinæ, adverb. Celeritè. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Fort hastivement. Ital. Molto fretolosamente. Germ. Gar eilends. Hisp. Muy apresuradamente. Pol. Bardzo prędko. Vngar. Hirtelen. Ang. Very hastily.] Plaut. in Rud. Ut siac labore emat hanc præferrinæ fatis.

Præferrinam, Idem Sisenna Historiarum lib. 4. Iudices quos velent, instituerent præferrinam, & cupidè.

Præferrinæ, pen. cor. f. p. Mulier in funere conducta ad lamentabilem cantum, quæ cæteris modum plangendi ostendit & fortia defuncti facta laudat: ita dicta quasi in hoc ipso præferrinæ. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Femme qui pleure en deffois. German. Ein Weib so vnd so plangend in der abgestorbenen ja beweinens: vnd hiet mit steten thaaten ja loben. Hisp. La entechadera de los muertos. Polon. Niemiala do opłakania zmarłego. Vng. Hirtelen firtelen. Ang. A woman conducted to the red to wail for the dead.] Nævius: Hæc quidem meheretè præferrinæ si mortuum laudat Varro lib. 6. de ling. Lat.

Præficio, eis, pen. cor. act. ex. pr. & facio, Præpono. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Commettre avant de quelque affaire, lay en hailler la charge & superintender. Ital. Præferre, dare carico. Germ. Vorderehen et metas setzen. Belg. Voorstellen. Hisp. Anteponer et alzar. Polon. Nad mójmi popół adam. Vng. Előbotlatni valamit. Ang. To mak over for and chof dom, to give rule.] Terent. Eunuch. Chæream ei rei præfecimus. Liv. 4. ab Vide: Quos & præferrinam sibi præfecerant, Tempatio autore, equites, Quis 1. de Arte: Me Venus artificem tenero præfeci Amon. Cur. 1. Verr. An aliquem curatorem præficeret, qui statui facienda præfere.

Præferrus, ſi, substantivum, m. f. Qui rei alicui præferritur. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Præferrus, commis sur quelque affaire. Ital. Prefetto, capitano, proposto à qualche officio. Ger. Ein Vorderehen. Belg. Voorstellen. Hisp. Antepuesto en algun officio publico. Pol. Præferrus, wozny. Vng. Előszó, vezető, igazgató. Ang. To offer, that hath charge and rule.] Just. Præferrus moribus dicitur quæ componendos mores est constitutus. Cicet. Papyrio lib. 9. Quamdiu hic erit noster hic præferrus moribus, patere oportet tux. Idem pro Cluent. Tu es præferrus moribus. & Præferrus vigilum, cui disponendorum per urbis regionem cura incumbit. Præferrus ubi. Gel. lib. 13. cap. 16. Quæ præferrus urbi, & bis Cōsul fuit. Præferrus regii. Liv. lib. 36. Præferrus Annone. Liv. 4. ab Vide. Dux præferrusque classis. Cic. 7. Præferrus libidinum, Cicero post reditum in Senatu. & Præferrus provinciarum, sunt quos præferrus & præferrus, Gall. Præferrus, inquit Budæus. Præferrus Prætorio, vbi præferrus inquit. Talis apud Cæsares erat, qualis olim apud Reges Indiarum, & apud Dictatores Magister equitum. Germaniam secundas partes post Cæsarem, præferrusque disciplina publicæ emendandæ. Cassiodor. Epist. lib. 6. Præferrus Præferrus Prætorio nulla dignitas est æqualis. Vice sacra iudicat. Natus miles fori autoritate præferrus, excepto officiali Magister militum. Curiales etiam verberat. In officio suo ius retinet præferrus: & talibus tantisq; noscitur juberet, quos provinciarum non audent iudices in qualibet parte continere.

Præferrus, a, f. p. Munus, officium, vel dignitas Præferrus. [ΠΡΗ mekadēm. αργεζ. Gall. Præferrus, commis sur quelque affaire. Ital. Prefetto, capitano. Ger. Ein Vorderehen. Belg. Voorstellen. Hisp. Antepuesto en algun officio publico. Polon. Præferrus, wozny. Vng. Előszó, vezető, igazgató. Ang. To offer, chief charge and rule.] Cic. ad Att. Præferrus periturus. Idem alio loco ad Atticum: Dare præferrus & deferrus. Præferrus item dicebantur oppida quædam Italia, quæ incola cives Romani erant: hoc tamet à municipibus dicitur, quod

quod non suis legibus utebantur, nec ullos de suo corpore magister, ut coloni creare poterant: sed a magistratibus qui...

Præfidius, adjectivum, Præfidiura personatus. Præfidius, sicut Prætorius, qui Prætoriam gerit. Vipsianus de Senatuslibris l. 1. Sed vir Prætorius an feminæ Consulati...

Præfido, es, creaci. Valde fido. Præfidius, Gall. se fieri fert à l'ital. Præfidius, Ger. Zu viel trauen od er sich verlassen. Hisp. Confiar mucho. Pol. Wierzyć. Vng. Hozni hiteni. Ang. To give great trust and confidence. Cic. 1. de Offic. Sic homines secundis...

Præfigo, his, pen. pro d. act. t. Antè figo. Præfigo, Gall. Faire à l'avance. Ital. Prevedere. Germ. Voraussagen od er voran setzen. Belg. Voorziet. Hisp. Prever. Pol. Naprzedz. Vng. Előre lát. Ang. To foresee or look before. Plin. lib. 33. cap. 4. Lineas uterque præfigunt. Lrv. lib. 26. Eis parvæ breviores quàm equales, à septena jacula quaternos longa pedes data præfixo ferro, quæ hallis vestibus inest. Nonnunquam accipitur pro præcedo. Virg. 3. Georg. Multi jam excretos prohibent à mænis hædos, Præfixo terratis præfigunt ora capillis. Quo in loco non absurdè præfigunt ora capillis, à Poëta videtur dictum esse per analogiam, pro eo quod est, præfigunt oribus (ut ita dicam) capillis. Caius tamen Iurisco. dicitur etiam præfixas dicit fenestras, pro præclusas. in L. 6. D. de servit. urb. præd.

Præfiguro, as, penult. pro d. act. p. Præmonstro, repræsentato. Præfiguro, Gall. Représenter. Ital. Rappresentare. Germ. Darstellen. Hisp. Representar. Pol. Wyprzedz. Vngar. Előre mutat. Ang. To represent, to show before by any figure. Lactantius lib 6. Inflammavit libidinem, quæ aspectu maxime incitatur, ac se quisque in illis imaginibus præfiguratur.

Præfinito, es, pen. pro d. act. q. Præfinito, determino, vel limites præfinito. Præfinito, Gall. Préfixer, limiter devant. Ital. Predefinire, determinare. Ger. Bestimmen. Hisp. Predefinir. Pol. Wyznaczyć. Vng. Előre határozni. Ang. To determine before. Cic. 1. de Offic. Sed eo videlicet malum quod præfinitis ac plaris emerem. Idem pro Rosio Amer. Quæ dies in lege præfinita est.

Præfinito, adverb. Præfinito, Gall. Par limitation. Ital. Limitatamente. Ger. Mit bestimmung od er beschränkung. Hisp. Con medida. Pol. Wymiarze. Vng. Előre határozva. Ang. By determination. Terent. in Heccy. Nam illi laudè licebat, nisi præfinito loqui: hoc est, quæ illi placebant, vel quæ ille præfinito: hoc est, permisisset vel præcepisset. Præfinito, adverbium. Titinius, in Setina: Paula mea amadè postea ad laudem addito præfinito, ne puella fascinetur, Soffian. lib. 11. Gram.

Præfinito, es, n. f. Antè floreo. Præfinito, Gall. Fleurir avant qu'on s'en. Ital. Fiorire prima che si altri. Germ. Blühen früh. Hisp. Florir primero. Pol. Wyprzedz. Vng. Előre viragom. Ang. To budde and flourish before. Plin. lib. 16. cap. 29. Idcoque & præfinito, & prægerminant.

Præfinito, as, act. p. Præfinito, inquit Budens. Præfinito, Gall. Engager la promesse fleur de fleur au paravant. Ital. Prettar via il primo som. Ger. Die blumen zuvor abgeben. Hisp. Quarta primera flor, desflorar. Pol. Wyprzedz. Vng. Előre viragom. Ang. To take away the first flower. Gellius: Et lauri gaudii suum spes ibi jam præfinito.

Præfinito, as, n. t. Antè fluo, vel præterfluo. Præfinito, Gall. Couler par devant. Ital. Corriere avanti qualche luogo. Ger. Voran hin fließen od er vorbeistromen. Hisp. Correr lo liquido primero à antes. Pol. Wyprzedz. Vng. Előre folyk. Ang. To runne or flow before. Plin. lib. 4. cap. 37. fluente Alpheo amne. Idem lib. 5. cap. 26. Et parte lęva in Meloporamiam vadit per ipsam Seleuciam, circaq; eam præfinito infulus Tigri.

Præfinito, & Præfluivium, Pro fluore alicujus rei antè vel præterfluentis.

Præfoco, as, pen. pro d. act. p. Spiritus obstructis faucibus, interdudo. Præfoco, Gall. Étrangler, étouffer. Ital. Soffocare, soffocare. Ger. Ersticken. Hisp. Ahogar de antes. Pol. Zadać. Vng. Megfojtom. Ang. To choke, to strangle. Ovid. in Ibis. Præfocant antixæ Gnollia mella viam. Præfocant, vulva, Vteri ostium dicitur, sensum, pulsatione per intervalla intercipientes, ita ut iis laborantes immo videri jaceant, & mortuis simillimè videantur, nisi quod circa matrem corporis partè caloris non nihil retineant, ne viderentur...

Quæ hoc mali genus patiuntur, utero præfocant à Latinis: à Græcis vterocæ dicuntur. Sicut vterocæ, quo nomine vulvam, sive uterum significant.

Præfodio, præfodis, pen. corr. act. t. Antè fodio. Præfodio, Gall. Fouir & creuser la terre par devant. Ital. Canare la terra. Ger. Vorgraben. Hisp. Canar la tierra de antes. Pol. Wyprzedz kopam. Vngar. Előre kapalom. Ang. To digge and delve before. Virg. 1. Aeneid. Præfodiunt ali portas, aut saxa sudesque Subjiciunt. Vbi Servius Præfodiunt: id est, ante portas fossas faciunt. Ovid. 13. Metamorph. sicutiq; probavit Crimen, & ostendit quod jam præfoderat aurum: hoc est, quod antea defoderat.

Præfocundus, a, um, Valde fecundus. Præfocundus, Gall. Fort fertile. Ital. Molto fertile. German. Gar fruchtbar. Hisp. Muy fértil. Polon. Bardzo płodne. Vngar. Igen termékeny. Ang. Very fertile. Plin. lib. 16. cap. 17. Omnia autem ceterius fecerunt præfocunda.

Præformido, as, pen. pro d. Valde formido. Præformido, Gall. Craindre avant le coup. Ital. Havere paura, temere avanti al colpo. Germ. Hastig vorhin fürchten. Hisp. Mochotemeros, temer ante del golpe. Polon. Marzyć boie. Vng. Igen rettygek, félek. An. To stare before a thing be done. Quintil. lib. 4. cap. 1. Quem judex si providet, non aliter præformidat quàm si ferrum medici æger antequam curetur, aspexit.

Præformo, as, penult. pro d. act. p. Antè, vel prius formo. Præformo, Gall. Former & façonner par avant. Ital. Informare, dare & muovere avanti la forma. Ger. il modello di fare. Germ. Behin gestalten. Hisp. Dar forma adelante, informar. Pol. Wyprzedz formis, wykształcam. Vngar. Előre formalom. Ang. To shape, forme or fashion before. Quintil. lib. 2. cap. 7. Nanque incipientibus danda erit vel præformata materia secundum cuiusque vires. Idem libro 5. cap. 14. Nam quid miseris lege velut præformatas literas infantibus prosequentibus? Silius lib. 7. Atque his præformatis dicitis, fingit que monendo.

Præfrigidus, m. f. Valde frigidus. Præfrigidus, Gall. Fort froid. Ital. Molto freddo. Germ. Vereas kalt. Hisp. Muy enfriado. Pol. Bardzo zimny. Vn. Igen hideg. Ang. Very cold or chill. Plin. lib. 17. Septentrionalique, & præfrigidus Austet.

Præfringo, præfringis, act. t. Frango, aut partem anteriorem frango. Præfringo, Gall. Rompre avant, ou rompre fait. Ital. Rompere frangere avanti. Ger. Zerbrechen od er vor abbrechen. Hisp. Quebrar antes. Polon. Wyprzedz. Vngar. Előre roszk. Ang. To break before. Plaut. Mil. elephanto in India Quo fado pugno præfringis brachium. Livius 8. ab Urbe: Et hastas aut præfringent aut hebetassent.

Præfractus, a, um, Fractus: sive antè, vel prius fractus. Præfractus, Gall. Fort rompu, ou rompu par avant. Ital. Roto prima. Ger. Zerbrochen od er zerbrochen. Hisp. Quebrado antes. Polon. Wyprzedz. Vngar. Előre roszk. Ang. Broken before. Ovid. 12. Metam. -solidoq; revellere dumo Anosam pinum magno molimine tentat, Quod quia non potuit, præfractam mittit in hostem. Col. lib. 2. Et præfractas stirpes, summasq; radices quibus æger arbullo consitus, implicatur omnis, rotodiat, ac persequat. Cels. lib. 3. Surculus corpori infixus si præfractus est, vel aliis descendit, quam ut manu aut ferro ejici possit, medicamento evocandus est. Præfractus, durus, & inflexibilis. Præfractus, Gall. Rigoureux, obstiné. Ital. Duro, obstinato. Germ. Hart od er hartnäckig. Hisp. Duro y obstinado. Valer. Maxim. lib. 6. Sed aliquando Charonda Tyri præfractor & abscissior iustitia ad vim & cruorem usque. Cic. in Orat. Thucydides autem præfractor, nec iatis, ut ita dicam, rotundus.

Præfractè, adverb. Obstinatè. Præfractè, Gall. Obstinement. Ital. Obstinatamente. Ger. Hartnäckig. Hisp. Obstinadamente. Pol. Zaciwale, uporne. Vng. Atalkodas, enyaltalom. Ang. stubbornly, obstinately, willfully. Cic. lib. 3. Olic. Ego etiam cum Catone meo dissensu nimis præfractè videbaris ætatum, vestigaliaque defendere.

Præfulcso, is, act. t. Præmonio, formico, sustento. Præfulcso, Gall. Préfendre. Ital. Lampoggiare di avanti. Germ. Über die maas gланzen. Belg. Overvinden. Hisp. Multo resplandescer. Polon. Nadmierzeć. Vng. Előre világosítani. An. To be bright and shine much. Lib. 3. ad Herenn. Tum nec nimis illustres, nec vehementer obscuros locos habere oportet, ne aut obscurescunt...

Præfulgeo, es, n. t. Prætermodum fulgeo. Præfulgeo, Gall. L'etter l'umiere devant soy fait, s'over resplendit. Ital. Lampoggiare di avanti. Germ. Über die maas gланzen. Belg. Overvinden. Hisp. Multo resplandescer. Polon. Nadmierzeć. Vng. Előre világosítani. An. To be bright and shine much. Lib. 3. ad Herenn. Tum nec nimis illustres, nec vehementer obscuros locos habere oportet, ne aut obscurescunt...

tur tenebris imagines, aut splendore præfulgeant. Virg. 3. Aen. Ducent extorrem Aeneæ, quem fulva leonæ Pellis obit totū præfulgens unguibus aureis. & Interdum ante fulgeo, præluceo.

Prædiguro, n. s. [ΠΡΑΔΙΓΟΥΡΟΝ] Gall. Faire l'aire. Ital. Far risplendere. German. Da giffen edet in jwingeren moßi. Hisp. Hacer laire. Pol. L'okam fca. Vng. Villamen ifidantem mndk/doi. Angl. To fend fire lightning. Valer. Flac. Arg. 2. - ficut q; vias præfulgurat ante. Hoc est, vibrando casem facit, ut quæ incedit consulfare videatur.

Præfurnium, n. s. Os patens furni, quo ligna in focum induuntur, & deinde obstruntur, an Budens. [ΠΡΑΨΥΡΝΙΟΝ] Gall. La guule ou entre d' un four ou d' un fournaife. Ital. Bocca del forno. Germ. Das ofenloch. Hisp. La boca del horno. Pol. Dzwarczycywo. Vn. Komin. Angl. The entrance of an oven. Cato cap. 3. Ventur ad præfurnium caveto ne accedat.

Præglidus, a. um, Multum, aut nimis frigidus. [ΠΡΑΓΛΙΔΟΥΣ] Gall. Trop froid. Ital. Molto gelato. Ger. Bdeant tatt. Hisp. Muy frío. Pol. Bardzo zimny. Vng. Igen hideg, nagyon. Ang. Very cold, chile. Col. lib. 2. Ea locis præglidis ac nivofis, ubi æstas humidâ, & sine vapombus recte committitur. Silus lib. 4. Quæque in præglidis duratos Hætica nvis Mitcheant laxa.

Prægermino, n. s. Antè germino. [ΠΡΑΓΕΡΜΙΝΟΝ] Gall. Germer le premier. Ital. Germinare avanti gli altri. Ger. Bei and erin far wachfen edet ipoffen Hisp. brotar antes. Pol. Wzrostki. Vng. Elöl ki ifira qm hunko zom. Ang. To budde before. Plin. lib. 16. cap. 29. Id eoque & præfiorit talia, & prægerminant.

Prægestio, n. s. n. q. Valde gestio. [ΠΡΑΓΕΣΤΙΟΝ] Gall. Seuer de moy, foudier. Ital. Desiderio molto. & di cio fama fede cogit. Ger. Hestig begierde edet vor fremd auffjungen Hispan. Apprefionse em gesto. Pol. Odwietozie radofcy pokakuie, bezopadom. Vng. Igen vigalok brülk, vegfok. An. To leape and mak gesto for teya. Cic. pro M. Cælio: Prægestit animus jam videre primū lautos juvenes, mulieris beate ac nobilis familiaris. Id est, valde cupit. Carnl. Arg. Quæ, dum aliquid cupient animus prægestit apisci, Nil metuunt jurare, nihil promittere parcunt. Horat. 2. Carm. Ode 31. - nunc in udo Ludere cum vitulis salido prægestientis.

Præigno, præignis, act. t. Antè igno. [ΠΡΑΓΙΓΝΟΝ] Gall. Enzender an parant au le premier. Ita. Generare innanzi. Ger. Bei eren ebtaro edet anrichten. Hisp. Engendrar delante. Pol. Wypod raly. Vng. Elöl vülk omak Ang. To engender or beget before. Plaut. in Pseud. Quia nolēbā ex me motem præigni malum: id est, nolēbam esse primus autor mali motis.

Prægnans, n. s. om. t. Proprie dicitur quæ gravis est, quæque jam occupata est in generando quod conceperit. [ΠΡΑΓΝΑΝΣ] Gall. Enzende, pregnant. Ital. Gravid. Ger. Schwanger. Belg. Doycht. Hisp. Cosa primada. Pol. sama wima, ciycka. Vng. Noheski, hals. Ang. Great with child or young. Plaut. in Truc. Quæ nunquā fuit prægnans, qui parere potuit. Cic. 1. de Divin. Quam prægnans hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse satyrum. Vxor prægnans, Cic. pro Cluent. & Dicitur etia de brutis. Varr. lib. 2. de Re rust. cap. 4. de fuidus: Quatuor enim menses est prægnans. Canis prægnans, Horat. 1. Carm. Ode 27. & Item de arboribus Plin. lib. 12. cap. 14. de thuris virga: Prior, atque naturalis viadentia circa Canis ortum flagrantissimo æstu, incidentibus quæ maximè videatur esse prægnans. Prægnans autem arbor, vel etiam foreta tuæ dicitur quum humorem, & succum sibi familiarum exiit, necdum in folia aut flores propagavit.

Prægnatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΝΑΤΙΟΝ] Gall. Enzende, pregnant. Ital. Gravid. Ger. Schwanger. Belg. Doycht. Hisp. Cosa primada. Pol. sama wima, ciycka. Vng. Noheski, hals. Ang. Great with child or young. Plaut. in Truc. Quæ nunquā fuit prægnans, qui parere potuit. Cic. 1. de Divin. Quam prægnans hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse satyrum. Vxor prægnans, Cic. pro Cluent. & Dicitur etia de brutis. Varr. lib. 2. de Re rust. cap. 4. de fuidus: Quatuor enim menses est prægnans. Canis prægnans, Horat. 1. Carm. Ode 27. & Item de arboribus Plin. lib. 12. cap. 14. de thuris virga: Prior, atque naturalis viadentia circa Canis ortum flagrantissimo æstu, incidentibus quæ maximè videatur esse prægnans. Prægnans autem arbor, vel etiam foreta tuæ dicitur quum humorem, & succum sibi familiarum exiit, necdum in folia aut flores propagavit.

Prægnatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΝΑΤΙΟΝ] Gall. Enzende, pregnant. Ital. Gravid. Ger. Schwanger. Belg. Doycht. Hisp. Cosa primada. Pol. sama wima, ciycka. Vng. Noheski, hals. Ang. Great with child or young. Plaut. in Truc. Quæ nunquā fuit prægnans, qui parere potuit. Cic. 1. de Divin. Quam prægnans hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse satyrum. Vxor prægnans, Cic. pro Cluent. & Dicitur etia de brutis. Varr. lib. 2. de Re rust. cap. 4. de fuidus: Quatuor enim menses est prægnans. Canis prægnans, Horat. 1. Carm. Ode 27. & Item de arboribus Plin. lib. 12. cap. 14. de thuris virga: Prior, atque naturalis viadentia circa Canis ortum flagrantissimo æstu, incidentibus quæ maximè videatur esse prægnans. Prægnans autem arbor, vel etiam foreta tuæ dicitur quum humorem, & succum sibi familiarum exiit, necdum in folia aut flores propagavit.

Prægnatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΝΑΤΙΟΝ] Gall. Enzende, pregnant. Ital. Gravid. Ger. Schwanger. Belg. Doycht. Hisp. Cosa primada. Pol. sama wima, ciycka. Vng. Noheski, hals. Ang. Great with child or young. Plaut. in Truc. Quæ nunquā fuit prægnans, qui parere potuit. Cic. 1. de Divin. Quam prægnans hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse satyrum. Vxor prægnans, Cic. pro Cluent. & Dicitur etia de brutis. Varr. lib. 2. de Re rust. cap. 4. de fuidus: Quatuor enim menses est prægnans. Canis prægnans, Horat. 1. Carm. Ode 27. & Item de arboribus Plin. lib. 12. cap. 14. de thuris virga: Prior, atque naturalis viadentia circa Canis ortum flagrantissimo æstu, incidentibus quæ maximè videatur esse prægnans. Prægnans autem arbor, vel etiam foreta tuæ dicitur quum humorem, & succum sibi familiarum exiit, necdum in folia aut flores propagavit.

Prægnatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΝΑΤΙΟΝ] Gall. Enzende, pregnant. Ital. Gravid. Ger. Schwanger. Belg. Doycht. Hisp. Cosa primada. Pol. sama wima, ciycka. Vng. Noheski, hals. Ang. Great with child or young. Plaut. in Truc. Quæ nunquā fuit prægnans, qui parere potuit. Cic. 1. de Divin. Quam prægnans hunc ipsum Dionysium alvo contineret, somniavit se peperisse satyrum. Vxor prægnans, Cic. pro Cluent. & Dicitur etia de brutis. Varr. lib. 2. de Re rust. cap. 4. de fuidus: Quatuor enim menses est prægnans. Canis prægnans, Horat. 1. Carm. Ode 27. & Item de arboribus Plin. lib. 12. cap. 14. de thuris virga: Prior, atque naturalis viadentia circa Canis ortum flagrantissimo æstu, incidentibus quæ maximè videatur esse prægnans. Prægnans autem arbor, vel etiam foreta tuæ dicitur quum humorem, & succum sibi familiarum exiit, necdum in folia aut flores propagavit.

modum reddo, & molestus sumi [ΠΡΑΓΡΑΤΙΟΝ] Gall. Trop peser, greuer fere. Ital. Granare sopra modo. Ger. Hestig beftwem kühligem Belg. Eret desweten. Hisp. Mucha apagar. Pol. Okropien. Vng. Igen el nehuziom. Ang. To mak very weigins and heave. Plin. lib. 17. cap. 22. Ne prægraveret fructus parte aliqua. Liv. lib. 1. Deinde quæ prægraveret multitudine, cedere festim, nihil colat. turmarū ordinibus corpis. & Accipitur etiam prægravo pro præpondero. Suet. in Cæf. cap. 76. Prægravat tamē cetera facta, dicitur, eius, ut & abusus dominationis, & jure cyfus exalmet.

Prægressio, n. s. Antè eo. [ΠΡΑΓΡΕΣΣΙΟΝ] Gall. Aller devant, passer devant, passer outre. Ital. Andare innanzi. Germ. Wegeln edet voran gehn. Belg. Voertgan. Hisp. Andar adelante. Pol. Wyprowadza. Vn. Elöl megylk. An. To go or walk before. Liv. 10. ab Vib. Qui lictores prægressi viderent, & Pontum dicitur do pro prægressior. Plin. lib. 22. cap. 8. Quæ loquuntur, declinant ad dextrā, ut prægressi hominis veligium occupent, & Prægressi aliis ponitur pro antecedere. Sallust. ad Cæf. de Republic. ord. Qui tantum alios prægressus es, ut prius detelli facerent, homines laudando facta tua, quam tu laude digna faciendo.

Prægressus, n. s. participium, Præcedens. [ΠΡΑΓΡΕΣΣΙΟΥ] Gall. Qui va devant. Ital. Cor vanciano. German. Voigt. Hisp. Que anda adelante. Polon. Wyprowadza. Vngar. Elöl irni. Ang. Going before. Sueton. in Tib. cap. 7. Drulim in Germania amittit, cuius corpus pedibus toto itinere prægressiens, Romam atque pervexit.

Prægressio, n. s. verbale, f. t. [ΠΡΑΓΡΕΣΣΙΟΥ] Gall. Avançant en marchant. Ital. Essi andar innanzi. Germ. En vancien. Hisp. Andar adelante. Pol. Wyprowadza. Vng. Elöl irni. Ang. A going before. Cic. de Fato: Dicitur, si omnia ro fierent ejusmodi, ut nihil fieret nisi prægressione causæ, confiteadum esse fato fieri omnia.

Prægusto, n. s. act. p. Antè gulto. [ΠΡΑΓΕΣΤΟΥ] Gall. Gouster, suzer, essay des viandes ou breuvage. Ital. Essi la credenza. Ger. Weyta versuchen. Belg. Weyt smaken. Hisp. Hagar la salsa gullando. Pol. Crodzkanie, wypróbkowanie. Vng. Elöl meg iszjonom, vradentat teyk. Ang. To taste before. Plin. lib. 21. cap. 11. Gratificationem ipsius regis Antonio timentis, accensu prægustatos cibos sumente, &c.

Prægustatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΕΣΤΟΥ] Gall. Essi la credenza. Ital. Essi la credenza. Ger. Weyta versuchen. Belg. Weyt smaken. Hisp. Hagar la salsa gullando. Pol. Crodzkanie, wypróbkowanie. Vng. Elöl meg iszjonom, vradentat teyk. Ang. To taste before. Plin. lib. 21. cap. 11. Gratificationem ipsius regis Antonio timentis, accensu prægustatos cibos sumente, &c.

Prægustatio, n. s. t. [ΠΡΑΓΕΣΤΟΥ] Gall. Essi la credenza. Ital. Essi la credenza. Ger. Weyta versuchen. Belg. Weyt smaken. Hisp. Hagar la salsa gullando. Pol. Crodzkanie, wypróbkowanie. Vng. Elöl meg iszjonom, vradentat teyk. Ang. To taste before. Plin. lib. 21. cap. 11. Gratificationem ipsius regis Antonio timentis, accensu prægustatos cibos sumente, &c.

Præhendens, n. s. di. sum. & per syncopeo Prendo, act. t. Caput apprehendo. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Præhensio, & præhensio, participium, Captus, apprehensus. [ΠΡΑΓΗΝΔΕΝΣΙΟΥ] Gall. Prendre, mouer la main sur quelque chose. Ital. Prendere, pigliare. Germ. Erwaschen, ergreifen. Belg. Tangen, grijpen. Hisp. Prendre, asir. Pol. Wziąć, chwycić. Vng. Megfog, megfog. Ang. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quinto: Servulum unum quem ille præhenderat, adducit. Orator de Medicamine faceret: Avertensq; rostra, quantum manus sua præhenderat. Vng. 6. An. - Italia fugientes præhendimus orat. Cato de Re rust. cap. 116. Attundit eum prænde tibi vitulum: Melius fortassis per e monophihongon feriberet.

Prædicatio, sicut. Antè jacio, oppono. Gall. letter de-
nantur. Ital. Contare innanzi, opporre. German. Vor etwas
sprechen. Hispan. Echar de antes. Pol. Wypowiedziac. Vng. Elő
szól. Ang. To call before. Colum. lib. 9. Mox prædicantur
in primum molet, ita ut complectantur sinu suo, & tamen excedant
hæc modum.

Præjudico, sicut. p. Antè tempus judico, præjudicium facio.
Gall. juger avant. Ital. Prejudicare. Germ. Vorurtheil thun.
Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed wyrokiem.
Vng. Előszól. Ang. To judge before. Hinc causa præjudicata,
dicitur quæ præsumpta opinio-
ne damnata est, antequam causa agatur. Cicero in 2. de Le-
gibus. Edant & exponant quid in magistratu gesserint, de quæ
sententia præjudicent.

Præjudicium, a. uti, participium: ut Eventus belli præjudica-
tus, quod Livium lib. 42. Cicero pro Cluent. Cognoscite jam,
statum citatum esse illum, ut re semel atque iterum præjudi-
cium condemnatus in iudicium venerit.

Præjudicium, onis, verbale, sicut. Præjudicium. Gall. Juger
avant. Ital. Prejudicio. Germ. Vorurtheil so-
nen. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Ortel
przed wyrokiem. Vng. Előszól. Ang. A forejudging. Quintil.
lib. 4. cap. 2. Aut si jam præjudicatione Senatus dam-
natus esset Milo.

Præjudicium, cu. n. sicut. Aut inquit Alconius, Dicitur res quæ
sanata fuerit, asserti iudicantis exemplum quod sequantur in
eodem, vel paribus causis. Gall. Juger avant. Ital. Prejudicio.
Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Ortel
przed wyrokiem. Vng. Előszól. Ang. A forejudging. Quintil.
lib. 4. cap. 2. Aut si jam præjudicatione Senatus dam-
natus esset Milo.

Præjudicium, cu. n. sicut. Aut inquit Alconius, Dicitur res quæ
sanata fuerit, asserti iudicantis exemplum quod sequantur in
eodem, vel paribus causis. Gall. Juger avant. Ital. Prejudicio.
Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Ortel
przed wyrokiem. Vng. Előszól. Ang. A forejudging. Quintil.
lib. 4. cap. 2. Aut si jam præjudicatione Senatus dam-
natus esset Milo.

Præiuro, sicut. Antè alios iuro. Gall. Inter le premier.
Ital. Giurare avanti. Germ. Vor andern schwören. Die sein die eid
thun. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To swear before. A quo Præiurator,
Præiuratio, & Præiuratio, quam si facere dicuntur qui ante alios
conceptis verbis iurant: hoc est, qui alii iuramenti for-
mula præeunt. Quid sit præiurare, vide in verbo IURATIO.

Præiuro, a. penultima correpta, Antè iuvo. Gall. Juger avant.
Ital. Giurare avanti. Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar de
antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem. Vng. Előszól.
Ang. To swear before. Tacit. libro 12. Et credebantur
autem eam quæ fidem præiurasse, domo, agrisque pignori
acceptis.

Prælabor, penultima producta, prælaberis, d. t. Antè labor,
prælaborio. Gall. Cheer & tumber petis à petit. Glisser au
travail. Ital. Cadere lentamente, sfrencolare, forsicare. Germ.
Vorarbeiten. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To labour before. Tacit. libro 12.
Et credebantur autem eam quæ fidem præiurasse, domo, agrisque pignori
acceptis.

Prælabo, Antè iambo, prælabo. Gall. Cheer & tumber petis à petit.
Ital. Cadere lentamente, sfrencolare, forsicare. Germ. Vorarbeiten.
Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem.
Vng. Előszól. Ang. To labour before. Tacit. libro 12. Et credebantur
autem eam quæ fidem præiurasse, domo, agrisque pignori
acceptis.

Prælabo, a. um. Valde largus, vel abundans & copiosus.

Prælati Satyr. 1. Scribimus Grande aliquid, quod pulmo ani-
ma prælargur anhelat, in quod Comutus Anima prælargus,
dicit, vento abundans.

Prælatius, valde lautus. [Vng. Igófru, káslag hó.] Suetoni-
us in Nerone: Divitiarum & pecunie fructum non alium
rutabat, quam profusionem: sordidos ac deparcos esse, qui-
bus ratio impensatum comitaret prælatos vereque magnifi-
cos qui abuterentur ac perderent.

Prælego, gis, pen. corr. sicut. Antè lego, ut solent præceptores
discipulis. Gall. Lire devant en à
quelqu'un. Ital. Leggere innanzi ad alcuno. German. Vor
lesen. Hispan. Leer adelante. Polon. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To read before or to say. Quintil.
lib. 1. cap. 14. Sed pueris quæ maxime ingenium alant prælegenda, atque
animum augeant. Prælego, prætereò, præterveho. Tacit. lib. 5.
Campaniam prælegebat, ambiguus
an urbem intraret.

Prælector, sicut. sicut. Gall. Lecteur, exposition. Ital.
Lectore, esposizione. Germ. Ein vortrager. Ein vortrager.
Hispan. Pol. Przejmowiac. Vng. Előszól. Ang. A
forereading or lesson. Quintil. lib. 1. cap. 2. Attamen emendatio-
ni, prælectionique numerus obstat.

Prælector, onis, verbale, sicut. Gall. Lecteur, exposition. Ital.
Lectore, esposizione. Germ. Ein vortrager. Ein vortrager.
Hispan. Pol. Przejmowiac. Vng. Előszól. Ang. A
forereading or lesson. Quintil. lib. 1. cap. 5. Si magistrum prælectoremque
habuisset alicujus ænis.

Prælego, as, are, sicut. Antè lego, ut solent præceptores
discipulis. Gall. Lire devant en à
quelqu'un. Ital. Leggere innanzi ad alcuno. German. Vor
lesen. Hispan. Leer adelante. Polon. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To read before or to say. Quintil.
lib. 1. cap. 14. Sed pueris quæ maxime ingenium alant prælegenda, atque
animum augeant. Prælego, prætereò, præterveho. Tacit. lib. 5.
Campaniam prælegebat, ambiguus
an urbem intraret.

Prælium, sicut. Antè libo, & degulso. Gall. Juger avant.

Prælium, sicut. Antè libo, & degulso. Gall. Juger avant.
Ital. Giurare avanti. Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar de
antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem. Vng. Előszól.
Ang. To swear before. Tacit. libro 12. Et credebantur
autem eam quæ fidem præiurasse, domo, agrisque pignori
acceptis.

Prælicenter, Nimis licenter. Gall. Fort licentia
ment, en vant de grande liberté, licence. Ital. Molto licentia
ment, en vant de grande liberté, licence. Germ. Vorurtheil thun.
Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To licentious-
ly. Gall. Quam verba hanc prælicenter.

Præliganeum vinum, n. f. Apud Catonem à prælegendo dicitur
quod illud quod vel præmaturum est, vel præ omnibus
legitur, quod & præcium Virgilio dicitur. Gall. Juger
avant. Ital. Il primo evelto. Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar
de antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem. Vng. Előszól.
Ang. To licentious-ly. Gall. Quam verba hanc prælicenter.

Præligo, gas, pen. corr. Ab anteriori parte ligo. Gall. Juger
avant. Ital. Legare prima. Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar
de antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem. Vng. Előszól.
Ang. To licentious-ly. Gall. Quam verba hanc prælicenter.

Prælinere, sicut. Antè ungere. Vng. Előszól. Gall. Juger
avant. Ital. Legare prima. Germ. Vorurtheil thun. Hispan. Juzgar
de antes. Pol. Wypowiedziac przed wymowieniem. Vng. Előszól.
Ang. To licentious-ly. Gall. Quam verba hanc prælicenter.

Prælium, li, n. f. Confictus, dimicatio, certamen, pugna:
[Πηληϊάδα κρημνός] Gall. Guerre ouverte, bataille, combat. Ital. Guerra, giornata, conflitto. Germ.
Ein Struggle. Hispan. Juzgar de antes. Pol. Wypowiedziac przed
wymowieniem. Vng. Előszól. Ang. To licentious-ly. Gall. Quam
verba hanc prælicenter.

ubi confertos audere in praelia vidi. Cic. Praeliorum exitus sunt incerti. Idem 2. de Orat. Quum Tarento amisso, arcem tamen Livius retinisset, multaq; ex ea praelia preclara fecisset. Cic. Idem 2. de Nat. deor. Quum A. Posthumius cum Octavio Mamilio praelio dimicaret. & Virgil. 3. Georg. praelii appellationem honesta metaphora ad contum transiit. Frigidus (inquit) in Venetia senior, frustra que laborem ingratum trahit: & si quando ad praelia ventum est. Ut quondam in stipulis magnas sine viribus ignis lucasum fuit.

Praeliō, aris, d. p. Dimico. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Bataille*. *Combatte*. Ital. *Combattere*. Germ. *Streiten*. Belg. *Striden*. Hisp. *Pelear*. Pol. *Wojna*. Vng. *Harcspok*. Ang. *To fight or strive, to combat*.] Cels. lib. 4. bell. Gall. Equitibus praeliis sepe ex equis desiliunt. ac pedibus praeliantur, equosque eodem manere vestigio assuescunt. Idem 2. bell. Gall. Ex loco superiore in ipsius fluminis ripis praeliabantur. & Praeliis per translationem pro contendere verbis. Cicero ad Att. lib. 2. Ego enim quoad Senatus autoritas mihi defendenda fuit, sic acriter & vehementer praeliatus sum, ut clamor concursusque maxima cum mea laude fieret.

Praeliōtis, participium. [*Prælium*] n. s. m. Cic. lib. 1. de Divin. Eudemus praelians ad Syracusas occidit.

Praeliōs, vel praeliare, om. t. Quod ad praelium pertinet. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *De combat, de bataille*. Ital. *Casa da guerra*. Ger. *Das zu dem Streit oder Schacht gehöret*. Hispan. *Casa perteneciente a pelea*. Pol. *Wojni*. Vng. *Harcspok*. *hadra valo*. Ang. *Belonging to battle or fight*.] Praeliaris pugnae. Plautus Curcul. meaeque pugnae praeliaris obtinere jacent. & Praeliatis dies, quibus fas est hostem bello lacessere, vel ablata repetere. Solebat enim Romani quoties bellum inferrent, certū dierum ad conferendum praelium defectum habere. Alioqui quum exirent, nullus obstat dies, quo minus vel salutem suam, vel publicam defenderent dignitatem.

Praeliōsus, m. t. [*Prælium*] n. s. m. bellator. Vng. *Viss haldakoz, harcolis*.] Cornel. Tacitus in Dialogo: Plures tamen bonos praeliatores belli quam pax ferunt.

Praeliōsus, a. um, Valde longus. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Fort long*. Ital. *Molto lungo*. Ger. *Überaus lang*. Hispan. *Muy largo*. Pol. *Dziwłszy*. Vng. *Legen Hozog*. Ang. *Very long*.] Liv. 2. bell. Pun. D. sparsus ac dissimiles gladii, Gallis praelongi, ac sine mucronibus. Quintil. lib. 6. cap. 4. Quale refert Cicero de homine praelongo.

Praeliōsus, a. um, Praelongum facio. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Allonger sans fort long*. Ital. *Allungare per molto lungo*. Ger. *Überaus machen*. Hispan. *Hacer muy largo*. Pol. *Dziwłszy*. Vng. *Moz hozo*. Ang. *To make very long*.] Plin. lib. 11. cap. 2. Quod a lubellitate pedum cura praelongavit.

Praeliōsus, pen. cor. d. t. Antè vel prior loquor, praelatione utor. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Parler devant ou premier qu'au autre*. Ital. *Parlar prima*. Ger. *Zuvor oder iam ersten redt*. Belg. *Voort spreken*. Hispan. *Hablar antes o primero*. Pol. *Przedmowić*. Vng. *Elöl szól*. Ang. *To speak before*.] Plin. Epistol. 174. Fontè accidit in eo die mane in advocacionem subitam rogaret: quod mihi causam praeloquendi dedit. Caelius Cic. lib. 1. Vix hoc erat praelocutus, quum ego Appium Censorem eadem lege postulavi.

Praeliōsus, praeluces, penultima prod. Antè luco. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Luire ou donner clarté devant, éclairer à quel qu'un*. Ital. *Far luce ad altri*. Ger. *Beleuchten*. Hispan. *Luzer antes*. Pol. *Wypielisnic*. Vng. *Elöl világoskodom*. Ang. *To give light to any, to light before*.] Martial. lib. 32. Praelucere facies, ut laeunt flammae vultus. Plin. lib. 2. cap. 10. Pulmone marino si conficitur lignum, ardere videtur adeo ut baculum ita praeluceat. & Praelucere alicui significat faciem praelucere. Sueton. in August. cap. 19. Quum expeditione Cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perstrinxisset, servumque praelucem examinaisset. Plin. de vir. illust. Dullio concessum est, ut praelucem funali, & praelucem tibi sine, à coena publice rediret. & Per metaphoram Praelucere est laetare, claritate & nobilitate sua alios illustrare, & superare. Cicero in Salust. Ego maioribus meis virtute mea praeluxi, ut si prius non fuissent, à me accipiant inimum memoriamque suam. Horat. 1. Epist. 1. Nullus in orbe locus Baits praelucet amorem, hoc est, praelucet, sive amorem est.

Praeliōsus, a. um, Valde lucidus. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Très luisant*. Ital. *Molto lucido*. Ger. *Überaus oder überaus*. Hispan. *Muy largo*. Pol. *Dziwłszy*. Vng. *Legen világos*. Ang. *Very bright*.] Plin. lib. 37. cap. 6. Arabice excedunt candore circuli praelucido, si que non graui.

Praeliōsus, in pen. prod. Antè ludo, praelino: leve quiddam, sed in iocis rei inimum praelino. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Jeux de société*. Ital. *Gioco*. Ger. *Spiele*. Hispan. *Juegos de sociedad*. Pol. *Wygrywy*. Vng. *Játék*. Ang. *Society game*.] Plin. lib. 37. cap. 6. Arabice excedunt candore circuli praelucido, si que non graui.

diuina keziulde kezdik. Ang. *To stay and to prove before the matter*. Virg. lib. 3. Georg. & ipsa ad pugnam praeludit arena. Senec. Epist. 103. Illi meliori vix longiorque praeludit. Alii in Virgilio exemplo legunt, Proludit.

Praeliōsus, d. i. proprie est Praelucio illa que ante cantu favoris conciliandi gratia à cathartibus solet praelucio: quanquam etiam generaliter accipitur pro quovis initio rei serie praelucio. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *L'essai à faire, ou essay de combat*. Ital. *Assaggiamento, prova, canto procedente*. Ger. *Ein vorkuffen vor dem eigentlichen anfang eines kriegs*. Belg. *Em vooften*. Hispan. *Assaja leuada en el juego, prueba*. Polon. *Kajzericki przedel*. Vng. *Prób*. Ang. *To try before the matter*.] Praeludum & portentum, metaphora in malam partem. Cicero 2. Philip. Quaeque esset satanas in hac urbe, nisi cum hinc ipse lapiter ab his mercedibus repelleret, declaravit in Parmensium calamitate: quos opinor viros, honestissimosque homines, maxime cum auctoritate huius ordinis, populique Romani dignitate conjunctos, evadissent interfecit praeludum illud & portentum L. Antonius, inligens odium omnium hominum: vel si etiam dii oderint quos oportet, omnium deorum. Alia exemplaria, Proludium habent, quo modo est legendum.

Praeliōsus, o. onis, f. t. Idem quod praeludium. Plin. Epist. 99. Cujus quali praeludio, atque praecursio, has contentiones excitavit.

Praeliōsus, n. f. Proprie est trabs illa in torculari qua avale calcata premitur. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Vn pressoir ou press*. Ital. *Torcilo, torcolo*. Ger. *Ein trothbaum, wechbaum*. Hispan. *La prensa o bodega de la viga del lagar*. Pol. *Prasa*. Vng. *Szoty anagy szoty*. Ang. *A press that other printers use when occupation is full*.] Torcular autem dicitur tota illa structura qua ad liquorem exprimendum utitur. Lacus autem, vas illud, in quo mustum de torcularis fluat. Dicitur praelium (ut quibusdam placet) à praeludo, eo quod humore profusente praeludat: id est, madefiat. Alio praelium à premo duci voluit, unde & sine diphthongo habere maluit. Quae quidem derivatio verisimilior videtur, sub reclamari primae syllabae quantitas, quae in dictione praelium, producit, quum in verbo premo corripitur. Sed hoc omnino insolitum non est derivativum à primogeniū quantitas discrepare. Vng. 2. Georg. tu ipso ymine quos, Colage praelorum fumosis deripe trebis. Caro cap. 32. Praelium de sapino atra pouillimum facio.

Praeliōsus, bas, Lumbos fuste dolo & praefingo. [*Prælium*] n. s. m. Nævius apud Nonium: Viadematoribus (ut citat Nonius) cepit unumquemque praelumbare fustibus.

Praeliōsus, Antè vel prius abluo. [*Prælium*] n. s. m. Nonius quum etiam praetexto mecipio.

Praeliōsus, f. re, om. t. Valde illustis. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Fort illustre, de grand renom*. Ital. *Molto illustre*. Ger. *Überaus illustre*. Hispan. *Muy claro y famoso*. Pol. *Dziwłszy*. Vng. *Moz kiutas dicselo*. Ang. *Famous, of great renown*.] Ovid. 3. Trist. Vive tibi, quantumque potes, praelustis in astra, satum praelusti fulmen ab arce venit.

Praeliōsus, as, Antè, sive prius mando. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Mander paravant*. Ital. *Comandare prima*. Germ. *Beistehen*. Hispan. *Mandar antes*. Pol. *Wypielisnic*. Vng. *Elöl megparavt solom*. Ang. *To command before*.] Varius Cicero, lib. 1. Dicitur mihi tuus servus anagnostes fugitivus Vardas eho de quo tu mihi nihil mandasti: ego tamen terra, manquet conquiretetur, praelandavi.

Praeliōsus, in promptu, & ad manum. [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Promptement à la main*. Ital. *In pronta, alle mani*. Germ. *Beistehen*. Belg. *Beet u bast*. Hispan. *En manifiesta*. Pol. *Wypielisnic*. Vng. *Kézendős, seho*. Ang. *In readiness*.] Gell. Quod pra manu est ponemus. Apuleius: Et ut si forte pra manu non fuerit, nemo eum expirare patietur.

Praeliōsus, a. um, Antè tempus maturus, praelocis proprie de fructibus dicitur, qui ante alios maturefcit. [*Prælium*] n. s. m. (vel *bachibur*) Gall. *Avant matur, muer avant la saison, au encor vers au temps d'être muer*. Ital. *Nun ancora maturo, e maturo au suo tempo*. Ger. *Im frühesten reit reitet jet jang*. Belg. *Leve reth rhy*. Hispan. *Cosa no madura, e madura antes tiempo*. Pol. *Wypielisnic y rane*. Vng. *Előrezt*. Ang. *Up before or before its due season*.] Colum. lib. 11. cap. 3. Sed qui praelocis cucumeris habere volent, & Transfertis & ad plantam matura senectus: id est, praelocata, legitimumque tempus praelocis. Praelocata mors hoc est, immatura, & qua ante tempus venit. Plin. lib. 7. cap. 31. Scilicet juveniam praelocis mortis esse signum.

Praeliōsus, adverbium: [*Prælium*] n. s. m. Gall. *Avant le temps, avant la saison trop tost*. Ital. *Avanti tempo, troppo presto*. German. *Überaus*. Hispan. *Muy presto*. Pol. *Dziwłszy*. Vng. *Elöl*. Ang. *Before the time, very soon*.] Idem, immatura, & ante tempus legitimum. Plin. in Mosell. Quis praelocis

mentē vita carceris est, quia mortuus sum ante tempus.
 Præmedicatus, ta, tum, participium, Pharmacia aut incantatione præmedicatus. [*אשכנזי* Gall. Medicinē paravit. Ital. Medicina anata. Germ. Dem jurey arngenen engesgeben sind. Hisp. Amaligada antes. Pol. Lickor vitis sp. arizoni. Vng. Meg magyarási kenta trezsi lmbolozatos. Ang. That hath taken medicine before.] Ovid. Epist. 12. Iset anhelatos non præmedicatus in reges. In memor Aesonides, ora que adunca boum.
 Præmeditor, aris, d. p. Præus mediator, Præcogito. [*אשכנזי* Gall. Præmeditor, præsitor. Ital. Discorrere, consiliari, mittere. Germ. Betrachter, vohin betenden. Hisp. Tulo ante. Pol. Wyrozumia, rozmyslam. Vng. Elbi meg gandalom. Ang. To think or advise upon any thing before.] Cic. ad Att. lib. 6. In qua me fingere possum, & præmeditari quo animo accedā ad Videm. Idem 11. Philip. Est enim sapientis, quicquid homini accidere possit, id præmeditari ferendum modicē si adveniat, esse. Ad Heren. lib. 2. Si reus nihil horum fecerit, accusator dicit eum usque ad eod præmeditatorum fuisse quid sibi esset uti venturum. Plaut. Epid. - ut paratē Eam præmeditatorum meis solis, affutisq, Onustam mittam.
 Præmeditatio, onis, f. t. Est meditatio, & cogitatio rei futuræ. [*אשכנזי* Gall. Toi posivement. Ital. Tal posivamente. Germ. Einverstandung. Hisp. Tal posivamente. Polon. Wyrozumia. Vngar. Elbi meg gandalom. Ang. A thinking or advising before of any thing.] Cic. 3. Tusc. Hæc igitur præmeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum quæ venientia longē antē videtis.
 Præmefero, præ te fero, præ se fero, præ me gero, non obscure fero: præfero quod animo sentio, & vultum promptum habeo & linguam.
 Præmercor, aris, d. p. Præus emo. [*אשכנזי* Gall. Acheter ou marchander desant. Ital. Comprare o mercare innanzi. Ger. Vor an dem wirten. Hisp. Comprare, o mercar antes. Pol. Przed mijsimi bogie. Vngar. Elbi meg vafarant, meg vegem. Ang. To bid or mark something before.] Plautus in Epid. Aedepol ne illam tempore suo, puto uo sumus præmercori. Plin. lib. 32. cap. 2. Ni qui ad possidum emerent, pretio minus pauciores, ea que præmercorerent.
 Præmetior, aris, d. q. Antē metior. [*אשכנזי* Gall. Mesurer par avance. Ital. Misurare innanzi. Germ. Vorumbisssa. Hisp. Medir on Polon. Wyprzedzic. Vngar. Elbi meg vafarant. Ang. To measure before.] Valde Præmetior participium, Tribul. lib. 3. Leg. Tunc quam præmetior defuadus tempore lucis, Nudus Lethæ cogitaret rate.
 Præmellum, si, Quod prælibationis causa præmetitur, & in quibusmodi erant spicæ quas primò demellas sacrificabant Ceteri, Antor Festus.
 Præmetio, is, Antē metuo. [*אשכנזי* Gall. Crainder par avance. Ital. Temere innanzi. Ger. Vorhin sich fürchten sich vbat before. Hisp. Temer antes. Pol. Wyprzedzic. Vn. Elbi silik. Ang. To fear before.] Lucret. lib. 3. - at mens sibi conscia facti, Præmetior adhibet stimulos, torretque flagellis.
 Præmigro, ar, p. cor. Antē migro. [*אשכנזי* Gall. Desirer de partir. Ital. Desiderare prima. Ger. Vor an dem wirten. Hisp. Desiderar de partir antes. Pol. Wyprzedzic. Vng. Elbi el kldob. Ang. To change place or lodging before.] Plin. lib. 5. cap. 21. In omni innumerationibus, musculi præmigrant.
 Præminēo, [*אשכנזי* Vng. Nindbuckler felml haladek.] Corn. Tacit. lib. 12. Quem multa prospera exulserant, ut ceteros Britannorum imperatores præmineret.
 Præmitto, is, act. Antē mitto. [*אשכנזי* Gall. Envoyer deuant. Ital. Mandare innanzi. Germ. Voran schicken oder geschickt. Hisp. Enviar de delante. Pol. Wyprzedzic. Vngar. Elbi el bnfactat. Ang. To send before.] Plaut. in Amph. Me a portu præmitto, domum, ut hæc annuntiem uxori suæ. Cic. 2. Offic. Præmitto, de stipatoribus suis qui scrutarentur arcas mulierum. Caes. 4. bel. Gal. Quam id non impetrasset, petebant ut ad eos equites qui agnē antecessissent, præmitteret. Virg. 1. Aen. capidum ad naves præmittit Achatem.
 Præmissa, a, um. [*אשכנזי* Gall. Envoyé deuant. Ital. Mandato innanzi. Germ. Voran geschickt oder geschickt. Hisp. Enviado de delante. Polon. Wyprzedzic. Vngar. Elbi el bnfactat. Ang. To send before.] Virg. 9. Aeneid. Interea præmissi equites ex uide Latina.
 Præmium, mi, a, f. Propriè dicitur id quod tanquam loco iure mercedis pro reatē factis datur. [*אשכנזי* Gall. Sachar. Ital. Mercedem. Germ. Lohn, remuneration. Ital. Premio, remunerazione. Germ. Belohnung. Belg. Loon. Hisp. Premio. Polon. Wyprzedzic. Vngar. Elbi el bnfactat. Ang. To send before.] Virg. 9. Aeneid. Interea præmissi equites ex uide Latina.
 Præmonēo, nes, penultima correpta, Antē monco. [*אשכנזי* Gall. Ammoner. Ital. Ammonire innanzi. Germ. Voran warnen. Belg. Te vorin warnen. Hisp. Ammoner antes. Pol. Wyprzedzic. Vngar. Elbi meg nitlek. Ang. To advise and forewarn.] Columel. lib. 1. Ideo præmonco, ne villicum ex eo genere fervorum qui corpore placuerunt, instituiamus. Liv. lib. 21. Quam Auspices ad imperatorem id pertinere prodigium præmonuissent. Cic. 2. Verr. Animo sanè bæcavolo, ut magno opere caverem, præmonēbat.
 Præmonitio, a, um, participium, Antē monitas. [*אשכנזי* Gall. Ammoner. Ital. Ammonire innanzi. Germ. Voran warnen. Hisp. Ammonido de delante. Pol. Wyprzedzic. Vng. Elbi meg nitlek. Ang. To advise and forewarn.] Plin. lib. 16. cap. 19. Fuitque arbor: uia fatalis ex-

neas celeri cetrare sagitta iuvat qui forte velint, & præmia ponit. & Accipitur aliquando etiam in deteriorē partem proficere cuiuspiam mercede. Cic. de pro Cons. Provinciarum quas pefiferi illi Consules pro eversis Reipublicæ præmiis occupaverunt. Idem in Pison. Totam rempublicā provinciarum præmiis vendidisti. Præmium autem propriè illud est quod pro re empta persolvimus. Terent. Euvuch. Præmium sperans, producit illic, ac vendit. Poëta tamē hæc duo in eadē significatione aliquando usurpant. Virg. 3. Aen. Invitat pretiis animos, & præmia ponit. Et paulo ante. Munera principis ante oculos, circoq, locatur in medio sacri tripodis, videretq, coronæ. Et palinæ præmium victoribus. & Aliquando præmium pro pecunia ponitur. Nævius: Sine præmio lum, matupium reliqui domi.
 Præmiōsus, Pecuniosus. [*אשכנזי* Gall. Goeitloover, remanere. Ital. Premiare, quider donare. Germ. Besinnen. Hisp. Conardimar. Polon. Oddate, zakate, dze. Vngar. Intai mas adia. Ang. To give a reward.] Suet. in Tito Vesp. cap. 7. Quod constabat in concionibus patris nudinari, præmiarique solium: id est, lucrari, inquit Hadrianus. Ego vero, quod pacetanti viti dixerim, præmiari, prædari esse dixerim. Pretus testimonio Nonni: Qui præmiatores nocturnos prædones vocat. Ex Nævio antiquissimo poeta: Nam in scena nos nocturnos cepit præmiatores tollere. Vide Nonium.
 Præmiōtor, Prædo. Nævius in scena vos nocturno cepit præmiatores tollere. & Dicitur aliquando qui præmia solvit.
 Præmoderor, d. p. Antē moderor. [*אשכנזי* Gall. Goeitloover, remanere. Ital. Dar miha prima che si faccia. Ger. Vor an dem wirten. Hisp. Kolaro templar antes. Pol. Wyprzedzic. Vng. Elbi meg nitlek. Ang. To govern and give rule before.] Gell. lib. 7. cap. 9. Cretenses quoq, prælia ingredi solitos præmoderante ac præmoderante cithara gressibus.
 Præmodum, adverbium. Extra modū, supra modū. [*אשכנזי* Gall. Outre mesure. Ital. Oltre misura. Ger. Über die maß. Hisp. Fuera de regla. Pol. Nadmiare. Vn. Fbilitate in modis. Ang. Beyond measure.] Gell. lib. 7. cap. 7. Parcentes inquit præmodum.
 Præmolestia, f. p. Molestia ex malo quod imminere putamus anticipata hoc est, timor ipse molestiam vel malum futurum antecedit. [*אשכנזי* Gall. Prévision. Ital. Molestia profeta di vo de salute prima che venga. Ger. Ein vorlaufende betumung, verdrus oder unrat. Hisp. Loos que se toma de vno mal videro. Pol. Wyprzedzic. Vngar. Artalom elbi vado artalom. Ang. To be troubled for a thing to come.] Cicero 4. Tusc. Alium præmolestiam appellabant, quod est quasi dux consequentis molestie.
 Præmolitor, aris, d. q. Antē molior vel preparo. [*אשכנזי* Gall. Préparer. Ital. Preparare. Germ. Vorhin etwas vnbereiten oder zu handlen scachen. Hisp. Aparrar. Polon. Wyprzedzic. Vng. Elbi el indium kerpim. Ang. To prepare and to about to do a thing before.] Liv. lib. 2. Itaque præmolendat ibi rarus iam res, conciliandosq, Regum gentiumq, animos, Syphacem primū Regem statuit tentare.
 Præmolles, ie, om. t. Valde mollis. [*אשכנזי* Gall. Fort mol. Ital. Molto molle. Germ. Bar wach. Hisp. Muy molle. Vng. Igen lany. An. Very soft.] Plin. lib. 11. cap. 27. Cor palpitar certe, & quasi alterum in ovetur animal, intra præmolli simo que oportum membranz involuero. Idem lib. 9. cap. 31. Intra se partem ova præmolli.
 Præmolliō, is, act. q. Antē molliō. [*אשכנזי* Gall. Amollir par deuant. Ital. Molire innanzi. Ger. Vorhin etwaschen oder weich machen. Hisp. Molitar de lauant. Pol. Wyprzedzic. Vng. Elbi meg lazysiem. Ang. To make soft before.] Hinc præmolliō participium. Quinil. lib. 2. cap. 9. Extrusa iparteris semina, nisi illa præmolliō fuerit sulcos. Idem lib. 6. cap. 3. Quis genere defensionis etiam offendisset nondum præmolliōs iudicium mentes.
 Præmonēo, nes, penultima correpta, Antē monco. [*אשכנזי* Gall. Ammoner. Ital. Ammonire innanzi. Germ. Voran warnen. Belg. Te vorin warnen. Hisp. Ammoner antes. Pol. Wyprzedzic. Vngar. Elbi meg nitlek. Ang. To advise and forewarn.] Columel. lib. 1. Ideo præmonco, ne villicum ex eo genere fervorum qui corpore placuerunt, instituiamus. Liv. lib. 21. Quam Auspices ad imperatorem id pertinere prodigium præmonuissent. Cic. 2. Verr. Animo sanè bæcavolo, ut magno opere caverem, præmonēbat.
 Præmonitio, a, um, participium, Antē monitas. [*אשכנזי* Gall. Ammoner. Ital. Ammonire innanzi. Germ. Voran warnen. Hisp. Ammonido de delante. Pol. Wyprzedzic. Vng. Elbi meg nitlek. Ang. To advise and forewarn.] Plin. lib. 16. cap. 19. Fuitque arbor: uia fatalis ex-

cidio urbis pramonitur oraculo, quum aibor arma peperisset, quod succida accidit ocreis galca que intus reperit.

Præmonitōr, pramonitoris, m. t. [*præmonitōr*] Vng. *elöl mezt*. Apuleius de Deo Socratis in rebus certis prospicitur, dabitur pramonitor, periculoſa vitator.

Præmonitōr, us, verbale, Prædictio [*præmonitōr*] Gall. *Ammonitio*, *amonitio*, *amonitio*, *amonitio*. Ital. *Ammonitio*, *amonitio*. Germ. *Ammonitio*, *amonitio*. Pol. *Ammonitio*, *amonitio*. Hisp. *Ammonitio*, *amonitio*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Ammonitio*, *amonitio*. Valerius Max. lib. 1. cap. 6. Sic deorum ipſi pramonitus excandescunt. Ovid. 15. Metam. Non tamen inlidias, venturaq; vincere fata Præmonitus potuere deum.

Præmonitōr, ar, act. p. Antè mōſtro, doceo, oſtēdo. [*præmonitōr*] Gall. *Monſtrare*, *monſtrare*. Ital. *Monſtrare*, *monſtrare*. Germ. *Monſtrare*, *monſtrare*. Pol. *Monſtrare*, *monſtrare*. Hisp. *Monſtrare*, *monſtrare*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Monſtrare*, *monſtrare*. Plaut. in Pers. Præmonſtra dicitur, præcipere alicui. Quid fabuletur, ubi ſe natam prædicet. Idem M. l. atq; hoc ei præmonſtra & præcipe, ut teneat conſilia noſtra. Cic. 1. de Divin. Atq; etiã venioſ præmonſtrat Cæſar ſeruos inſtatum mare.

Præmonſtrādo, verbale, m. t. Qui præmonſtrat, & docet quid faciendum ſit ante periculum. [*præmonſtrādo*] Gall. *Monſtrare*, *monſtrare*. Ital. *Monſtrare*, *monſtrare*. Germ. *Monſtrare*, *monſtrare*. Pol. *Monſtrare*, *monſtrare*. Hisp. *Monſtrare*, *monſtrare*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Monſtrare*, *monſtrare*. Plaut. in Heaut. Sed hic adiutor meus, & monitor, & præmonſtrator Chremes, hoc mihi præſtat.

Præmonſtrādo, es, act. f. Moſtra dilacero [*præmonſtrādo*] Gall. *Morder*, *morde*. Ital. *Morder*, *morde*. Germ. *Morder*, *morde*. Hisp. *Morder*, *morde*. Pol. *Morder*, *morde*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Morder*, *morde*. Plaut. in Trinumm. neque præmonſtrādo dicit, ſed præmonſtrādo. Niſi fugiſſem inquit medium, credo, præmonſtrādo.

Præmonſtrātor, reſis, d. t. Antè motipr. [*præmonſtrātor*] Gall. *Monſtrator*, *monſtrator*. Ital. *Monſtrator*, *monſtrator*. Germ. *Monſtrator*, *monſtrator*. Pol. *Monſtrator*, *monſtrator*. Hisp. *Monſtrator*, *monſtrator*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Monſtrator*, *monſtrator*. Plaut. in Heaut. Aut ego præmonſtrator, primoq; extinguaris ævo, Aut ego Tantalide Tantalus uxor ero.

Præmonſtrātor, particip. Liv. 2. ab Urbe: Scaptium ipſe id quidem credo, eſſi præmonſtrator jam ſit pudoris, non factum.

Præmunio, nis, ſecunda ſyllaba proſod. Prius munio, act. q. [*præmunio*] Gall. *Munio*, *munio*. Ital. *Munio*, *munio*. Germ. *Munio*, *munio*. Pol. *Munio*, *munio*. Hisp. *Munio*, *munio*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Munio*, *munio*. Plin. lib. 7. cap. 50. Præmonitur viſus, auditus, in cellis. Ovid. Epist. 8. Aut ego præmoniar, primoq; extinguaris ævo, Aut ego Tantalide Tantalus uxor ero.

Præmonſtrātor, particip. Liv. 2. ab Urbe: Scaptium ipſe id quidem credo, eſſi præmonſtrator jam ſit pudoris, non factum.

Præmunio, nis, ſecunda ſyllaba proſod. Prius munio, act. q. [*præmunio*] Gall. *Munio*, *munio*. Ital. *Munio*, *munio*. Germ. *Munio*, *munio*. Pol. *Munio*, *munio*. Hisp. *Munio*, *munio*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Munio*, *munio*. Plin. lib. 7. cap. 50. Præmonitur viſus, auditus, in cellis. Ovid. Epist. 8. Aut ego præmoniar, primoq; extinguaris ævo, Aut ego Tantalide Tantalus uxor ero.

Præmonſtrātor, particip. Liv. 2. ab Urbe: Scaptium ipſe id quidem credo, eſſi præmonſtrator jam ſit pudoris, non factum.

Præmunio, nis, ſecunda ſyllaba proſod. Prius munio, act. q. [*præmunio*] Gall. *Munio*, *munio*. Ital. *Munio*, *munio*. Germ. *Munio*, *munio*. Pol. *Munio*, *munio*. Hisp. *Munio*, *munio*. Vng. *elöl mezt*. Ang. *Munio*, *munio*. Plin. lib. 7. cap. 50. Præmonitur viſus, auditus, in cellis. Ovid. Epist. 8. Aut ego præmoniar, primoq; extinguaris ævo, Aut ego Tantalide Tantalus uxor ero.

Præmonitōr, Luna, Plin. lib. 2. cap. 9. *præmonitōr*, *præmonitōr*.

Prænomēn, Vide in dictione NOMEN.

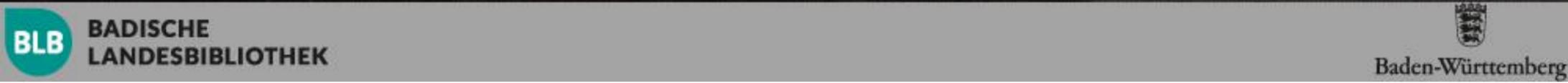
Prænomēn, Romana prænomina ad triginta fuiſſe, ex Varro ſententiã tradit Valerius hęc aut fuiſſe vident, Agrippa, Appius, Aulus, Cæſo, Caius, Cneus, Decimus, Hoſtus, Lucius, Mamercus, Manus, Marcus, Numerius, Opiter, Poſthumus, Proculus, Publius, Quinctus, Scrvius, Sextus, Spurius, Tiberius, Titus, Tullus, Vibus, Volero, Vopſcus, Peregrina verò prænomina ſuere, Ancus, Aruns, Lar, Lucumo, Metius, Numa, Petus, Pompo, Sertor, Tullus, Turnus, Voluſius, de quorum prænomina origine, ac ſignificatione, quoniam qui de nominibus modo ſcripſere, nihil dixerunt, nos ea ſcribemus, quæ à veteribus tradita, à nobis, quæ maxima fieri potuit diligentia, ſuas collecta. Agrippa, Feſto autore, vocatus, qui cum labore magna ſe natus, exempli cauſa in pedes contra naturã, & non in terram id eſt, ab ægio parturitem Nonius Marcellus, & Quinctus, Appius ex Sabinoꝝ prænomine Actio venit, ut ait Valerius idq; Romæ Claudioꝝ natus, quorum princeps Aulus Claudius dicitur eſſe de quo Liv. lib. 11. Aulus dicitur, qui diu alexandria nateſcentur, ut ait Valerius. Cæſo, qui ex utero matris exiit eſt, quod tradunt Feſtus, Valerius, Plinius libro 7. cap. 9. Cæſo à gaudio patrum appellatus, ut ait Valerius. Cneus vel ab inſigni aliqua re, quali *præmonitōr*, vel *præmonitōr* eſt, generatione futura, dicitur tradit Valerius, & Feſtus. Quinctus, Scrvius, Decimus, à numero dicitur ſunt, teſte Varro, ut, qui quinto, ſexto, & decimo quoque loco eſſe natus, ſed demum primis temporibus Quinctus, Scrvius, & Decimus diceretur. Hoſtus, in quo, Valerius, ſuit prænomēn in eo, qui peregrin apud hoſtium natus eſt, ſuitque prænomēn Lucretii Tricipitini, college L. Sergii conſulis. Macrobius lib. 1. Sat. qui in hoſtibus procreatus eſt, eum Hoſtium fuiſſe vocatum ſcribit: eſt autem mōdum apud Valerium Hoſtes enim legitur, non Hoſtus, quod æcum legendum ſit Hoſtus, ex eo intelligi poteſt, quod Livius Lucretium Tricipitinum, cuius meminit Valerius, Hoſtium vocat, & in Conſulibus Capitolinis ſcriptum eſt, P. LUCRETII HOſTII F. Macrobius etiam lib. 1. Hoſti Hoſtium meminit ſcribit. Lucii duplex origo traditur à Valerio aut enim à Lucio monibus Etulcis dicitur eſſe, ut Lucio Tarquinienſis, quæ L. Tarquinium appellavit, aut ſedem Lucius appellavit eſt qui lucis initio natus eſt, quod ſcribit etiam Feſtus, & Valerius. Mamercus prænomēn gentis Aemiliae ſuit, de quo Plinius in Numa & Aemilio ſic: Mamercus ſuit Pythagoræ filius à quo Numa Pompilius rex filium Mamercum nominavit qui autor, & princeps gentis Aemiliae ſuit. Feſtus totum prænomēn Ofcium eſſe dicit, quod Ofci Manem Mamercum appellaverit. Manius dicitur tū, qui manē eſt ortus, aut omnis cauſa quali bonus: manum enim antiqui bonum dicebant, quæ tradit Varro libro 11. de analogia, Valerius, Feſtus, Macrobius lib. 1. Sat. Zoſimus autem, Græcis hiſtoriarum autor, lib. 1. tradit Manium in gentem Valeriam proſectum eſſe à quaſi Valerio, qui primus facta diis Manibus fecit. Manius dicitur eſſe, qui melle Martio natus eſt, ut ait Valerius. De Numerio Feſtus: Numerius prænomēn nunquã antea fuiſſe in patria mihi dicitur, quæ Quæ Fabius, qui unus poſt ſex & octiduum ab Etarſis interſit, etos ſuperſuſit, induſtus magis mundane ſententiarum uxorē duxit Otacium Malercentiam, ut tum dicebatur. Nam, ea conditione, ut qui primus natus eſſet, prænomēn ſibi mactem Numerius appellaretur, & Valerius ſic: Numerio ſibi patricia familia uſa eſt Fabia, idcirco quod tunc, apud Commeram flumen exiſt, qui unus ex ea ſuſpe exiſteret, deſtitit matrimonium uxore filii Numerii Otacii Malecentiam ſibi eſt pacto, ut quem primū filium ſuſtulſſet, ei Numerii prænomēn imponeret, obtemperavit: hinc mendoſe apud Cicero lib. 1. de Divinat. legitur ita: His adjuſtatur etiam ſomnium Amicæ, quod in numerum Fabii Pictoris Græcis annalibus ſcriptum eſt: cum ſit legendū, Quod in Numerii Fabii Pictoris ſuit, non alter Fabius pictor prænomine Quinctus, qui de rebus Romanis Latine ſcripſit, Gellio, & Nonio teſtibus, qui etiam ſcripſerunt Latina profuerunt, nemq; Cicero de Leg. lib. 1. qui inter hiſtoricos Latinos numerat: at qui Græcè ſcripſerunt, quibus ſcripſit, ſi videtur fuiſſe Numerius nominatus, quæ ſententia lib. 1. Dionyſius Qui cum nominat. Hęcratione in uſu pro Cluentio Numerio Aurius legitur, & lib. 3. de Quæſt. Numerium Furium, & lib. 2. de Divin. Numerium Scrvium, & apud Pædianū Numerium Quinctum. Opiter dicitur, quæ pater, avo vivo mortuus eſt: quaſi qui poſt obitum patris natus ſit, aut qui ob patrem avum habeat, quod prænomēn Voſtinio Tricoſto conſuli ſuit Valerius, & Feſtus. Poſthumus poſt humatum patrem eſt natus. Varro lib. 2. de Analogia Plutarchus in Conſolano. Vi Poſthumus Comitiſ. A Poſthumus Aebutius: de quibus Valerius. Proculus, quæ natus eſt patre præſegnante patris procul, ut ait Plutarchus in Conſolano. Valerius autem, qui pater ſuæ natus ſit, quaſi procul eſt progreſſo, cum Proculum eſſe vocatum dicit Publius de

terius, qui prius pupilli facti erant, quam prænomena habe-
rent, omnis causa à pube. Servius is primùm didus est,
quam servens mulier peperisset, ut de Ser. Tulho rege scribit
Dionysius, at Valerius, qui mortuâ matre, in utero servatus
est. Spurius didus, qui sine patre esset: antiqui enim isdem li-
teris S. P. Spurius, & sine patre scripserunt: quod à Plutarcho
in questionibus, & Valerio traditum est. Tiberii, ait Valerius
didus qui ad Tiberium nasceretur. De Tito controvertitur est.
Valerius à Sabino quodam, nomine Tito, manasse ait. Festus
à Titulo: Titulos autem mihres fuisse, quod patriam tueren-
tes, quasi titulos. Tullus omnis causa didus est, quasi tol-
lendus, & litera in u. versa: quod à Valerio proditum. Volero,
inquit Valerius, in prænomen abiit: quia volentibus nasci li-
beris parentibus videbatur: quo usus est Publius Philo, qui
nominatur in anno CCCIII. Capitolino. Vibum prænomen
esse indicat annus CCC. Capitolinus, ubi est ita: P. SE-
STIVS Q. F. VIBI N. CAPITOLINVS, itemque Livius li-
bro 16. Vopiscus didus, qui ex duobus conceptis uno abortu
erit ad partum legitimum deducetur: quo prænominine
procepta talia gens usa est. Valerius, Festus, Plutarchus in Co-
nolano, Plinius libro 6. cap. 9. Hactenus de Romanorum prænomen-
um vi, ac significacione nunc de peregrinis, quorum est
rimo, & significatio. Ancum scribit Varro à Sabinis ortum.
Valerius autem tradit eum Ancum esse appellatum, qui vitio-
sem habuit cubitum, qui *ἀγκυς* Græcè dicitur, cui etiam Festus
assensit. Ancus enim, inquit, ille vocatur, qui aduncum ha-
bet brachium ita, ut regi non possit hinc Ancus Martius Rex,
& Ancus Postolius Imperator Lanuvinus contra Hostilium
regem, Dionysio autore. Aruntem, & Lucumem Etrusca
prænomena fuisse, scribit Dionysius: itaque Aruntem Tarquin-
ium, Superbi regis filium, & Aruntem Tolumnium, Postolus
filium, legitimus. Volusus Sabinum fuit: eoque usus est pater
P. Valens Poplicola, Livio, & Capitolinis lapidibus autori-
bus: quanquam Græci *ἰσχυρὸς* vocant. Laris prænomen, ut
tradit Valerius, à laribus sumptum est. Tuscum autem cre-
ditum esse, fuitque consulis Herminii, idem ferè Carisius, &
Priscianus lib. 5. Lar, si familiaris est, facit laris, & Tolumnii
& Postolus, Laris, & Servius in 6. Aeneidos: Lar Tolumnius, à
Cossio occisus, à loco didus est: sic dicitur autem, Lar Laris, &
Larus libro 4. Daturus, quod Lar Tolumnius dedit: & Ci-
cero Philippica 9. Lar Tolumnius, Vejentium Rex, de Larre
Postolus ita Dionysius libro 5. *Ἰσχυρὸς δὲ τὸ ἀδελφικὸν ἔχων*
ἦν, ὁμοίως ἰσχυρὸς. Quod autem hoc prænomen Herminii
consulis fuerit, ut ait Valerius, id etiam ex Dionysii libro 9.
conspicitur à quo ita, anno CCCIII. consul scribitur *Ἰσχυρὸς*
*ἦν, & à Diodoro, *ἰσχυρὸς ἦν Ἰσχυρὸς*.* Ex his autem in-
teligi potest, quam verè scripserint quidam in libro de nomi-
nibus, ita: Postea quàm in urbem migrarunt Sabinii, duplicari
nomina coeperunt, ut Numa Pompilius, Ser. Tullius, Laris
Postolus: quævis hoc nomen Etruscum fuerit in quo prænomen
Laris sciendum eo veluti prænominine usus veteres. Ser-
vius interpretes Virgilianus ab oppido didum putat: itidem
Plutarchus in Publicola existimat, qui tamen *ἰσχυρὸς* scribit,
sed male. Hæc illi: quæ aut verè, ipsi viderint, acq; enim Laris
Postolus duobus tantum nominibus usus est, cum ex Tolum-
nii gente fuerit, Servio, quem ante nominavi, autore nec Lar-
tem in recto casu dicitur, sed Lar: quod superioribus testimo-
niis comprobatur est: nec Servius Larrem ab oppido di-
dit, sed à loco: nec item Plutarchus ullo in libro, ne-
dum in Poplicola, ab oppido didum scripsit: neque item
ex quod Plutarchum *ἰσχυρὸς*, sed *ἰσχυρὸς*, quanquam me-
tastose inquit enim *ἰσχυρὸς δὲ ἰσχυρὸς ἦν ἰσχυρὸς*: cum sit legendum
ex Dionysio, *ἰσχυρὸς ἦν ἰσχυρὸς*. Curigitur hoc illi dixerunt:
quia interpretem legerunt, qui ita vertit: Supplex ad Lar-
tem Postolam contigit: illi verò in Græcis libris versati quid
in Græco codice esse deberet, intelligentes, illud, quod non
erat, esse affirmarunt. Metius Albanorum prænomen fuit, ut
in Metio Sufeto, & Sabinorum, ut in Metio Curtio, & La-
nævorum, ut in Metio Gemino, & Metio Octavio, de qui-
bus Livius. Numa Sabinorum fuit, ut in Numa Pompilio re-
ge, & in Numa Martio pontifice maximo. Pomponis prænomen
usus est Pompo Pompilius Numæ regis pater: quod
scripsit Dionysius in Numa, & Livius libro 41. Itaque Numa
filium etiam habuit nomine Pomponem, qui ex se gentem
Pomponiam propagavit, autore Plutarcho: quanquam qui-
dam imperitè Pompili filium Numam esse scripserunt. Tullus
Sabinorum prænomen fuit, de quo Festus. Dionysius etiam
cum Tatio rege Sabinorum Romam commigravisse ait Tal-
lum cognomine Tyrannum. Turnus Latinorum nomen fuit,
aut Turno Herdonio Aricino. Sertor, autore Valerio, didus
est, qui per factionem natus esset, eoque prænominine Sertor
Rellus usus est, is qui primus jus faciale instituit. Festus au-
tem, Sertorem à prendendo didum à quibusdam ait: quia,
cum cupiam allectat manum educendi ejus gratia ex servio

tute in libertatem vocetur adfertor: cum verisimilius sit, didum,
quod sereret quid, ac potius adfertorem à serendo, accepisse
nomen, cum aliquem serat, petendo in libertatem eandem qua
ipse sit: id est, jungat: quia fruges, cum seruntur, terræ jungit.
Scatum prænomen à stabilitate didum tradit Festus: seivile
autem nomen fuisse, Gellius. Nunc ostendamus, qua ratione
hæc ipsa prænomena scriberentur. Romanorum prænominum
alia singulis, alia binis, alia tertis literis scribi solita, cum à ve-
teribus traditam, tum ab antiquissimo quoque lapide, num-
moque ita retentum est, ut nihil ea re possit esse illustrius.
Auctores sunt Plutarchus in questionibus, Sospater, Donatus, &
Priscianus: singulis literis scribebantur, Aulus, Cæso, Caius,
Quintus, Decimus, Lucius, Marcus, Manius, Numerius, Pu-
blius, Titus, ut A. Posthumus, C. Julius, C. Fabius, Q. Cælius,
D. Junius, L. Licinius, M. Valerius, M. Curtius, N. Fabius, P. Cor-
nelius, T. Manlius: binis literis, Appius, Cneus, Spurius, Tibe-
rius, Opiter, ut Ap. Claudius, Cn. Pompeius, Sp. Veturia, Tit.
Acilius, Op. Virginius: ternis Mamercus, Sextus, Servius,
Tullus, ut Mam. Acilius, Sext. Iulius, Ser. Cornelius, Tul. Ho-
stilius. Fuisse præterea aliquot prænomena, quæ longo pæst
tempore pro cognominibus usurpari cepta sunt, ex vetustate
non solum Grammaticis, sed etiâ annalibus intelligitur, quo
ipsum in Agrippa, Voluso, Mamercus, Proculo, & Tullio facile
percipi potest: que in Lucio Vipsiano Agrippa, L. Valerio Vo-
luso, M. Aemilio Mamercus, C. Plautio Proculo, L. Volcatio
Tullio, viris consularibus, cognomina esse, perspicuum est: quod
etiam tradit Valerius his verbis: Quæ olim prænomena fuerunt,
nunc cognomina sunt, ut Posthumus, Agrippa, Proculus: iteq;
Priscianus lib. 11. sic inveniantur multa, quæ in aliis personis
sunt prænomena, loco cognominum accipi. Mulieres quoque prænomenibus
usæ sunt: de quo Valerius ita: Antiquarum mulie-
rum frequentius in usu prænomena fuerunt, Rutilla, Cæcella, Ro-
docilla, Mutralla, Burra: ista prænomena à viris tracta sunt,
Caia, Lucia, Publica, Mania. Festus verò sic: Prænominibus foeminas
usæ esse, testimonia sunt Cæcella, & Terentia, quæ ambæ
Caie solite sint appellari: pari modo Lucia, & Tira. Varro au-
tem lib. 11. de Analogia sic: In nostris nominibus, qui sumus in
Latio, & liberi, Analogia necessaria: itaque ibi apparet, Ana-
logia: ac dicitur, Terentius vir, Terentia femina, Terentium
genus: in prænominibus ideo non fit item, quod hæc inflexa
ad usum singularia, quibus discernuntur nomina gentilia, ut
à numero, Secunda, Tertia, Quarta in viris, ut Quintus, Sextus,
Decimus: sic ab aliis rebus, cum essent duo Terentii, aut plu-
res, discernendi causa, ut aliquid singulare haberent, notabant
forsitan ab eo, qui manè natus diceretur, ut is Manius esset, qui
manè: Lucius, qui lucè: Posthumus, post patris mortè: è quibus
quædam item cecidisse in foeminas, declarant prænomena an-
tiqua mulierum, Mania, Lucia, Posthuma: videmus enim Ma-
niam matrè Larum dici, Luciam Volaminiam Saliorū carmi-
nibus appellari, posthumam à multis post patris mortè etiam
nunc appellari. Postremo Plutarchus in Mario Posidonium re-
prehendit, qui, cum primū nomen proprium esse diceret, nulli
tamen mulieri primum nomen esse dicebat, ex quo efficieba-
tur, mulieres proprio nomine caruisse: itaque idem in qua-
sitionibus aperte scribit, mulieres duobus, viros tribus nomi-
nibus esse utor. Sunt etiam lapides, in quibus hæc prænomena
leguntur, Prima, Secunda, Tertia, Quarta, Quinta, & Quintu-
la, Lucia, Mania, Tira: quibus ipsis in lapidibus, animadvertitur,
prænomena quandoq; postponi consuevisse: nominatur enim
Salvia Prima, Livia Quarta, Nonia, Quintula, quod idem in vi-
ris Livius etiam fecit, qui, Attius Tullus, Attius Nævus, Manlius
Cneus, Octavius Metius, & Cicero, Maluginensis M. Scipio:
& Suetonius, Claudius Appius Regillanus, & alia ejusmodi
dixerunt. Caiam præterea, quod commune omnibus mulie-
ribus prænomen fuit, & inversa notatam fuisse, contraq; Caiam
in viris, satis est ex Probo, aliisque veteribus Grammaticis, ac-
que lapidibus perspicuum. Ex libro Caroli Sigonii de nomi-
nibus Romanorum: in quo & alia leguntur sanè præclara, ad-
modumq; scitu digna.

Prænoscio, is, act. t. Antè nosco, prædivino. [*ἔμπροσθεν*. Gall.
Cognoscere avant prévoir. Ital. Cognoscere innanzi, prevedere. Ger.
Vorwissen odet wissen. Hisp. Cognoscere des antes. Pol. *Wprzod
poznawim*. Vngar. *Ellel meg ismerem*. Ang. *To know before, to fore-
see a thing*.] Cic. 1. de Divin. Neq; non possunt futura præno-
scere. Plaut. Aſin. Verùm meam uxorem tu nescis qualis sit. L.
Tu primus sentis, nos tamen prænoscamus.

Prænoscio, verbale, f. t. anticipatio. [*ἔμπροσθεν*. Gall. *Prævoir*,
cognoscere del' avant. Ital. *Conoscimento che si prende di qualche co-
sa prima che se ne da parlare*. German. *Ein vorwissen, vor sehn*
etwaust. Hispan. *Conosimiento de lo vanidero*. Polon. *Wprzod
wiedzenie*. Vngar. *Ellel eris, tudas ismeret*. Ang. *Fore knowing or
foreseeing of a thing to come*.] Cic. 1. de Nat. deor. Fateamur contra-
re illud etiam, hæc nos habere sive anticipationem, ut antè
dixi, sive prænotionem decorum.

Prænoto pen. cor. ex præ & noto. Antè noto, inferibo. *Prænoto* Nota vero frequentativum est à Notico.

Prænotabilis, a. um. Valde nobilis, & obsecutus. [*Prænotabilis* Gall. *Prænotabilis* Ital. *Prænotabile* Germ. *Prænotabil* Ger. geratit vntt tunde Hispan. *Prænotabilis* & *annoblado*. Polon. *Prænotabilny*. Vngar. *Prænotabilis*. Ang. *Very noble and digne*.] Ovid. 3. Amor. Siat vetus & densa prænotabilis arbore lacus.

Prænotio, a. um. Antè nuntio. [*Prænotio* Gall. *Annuncier devant*. Ital. *Annunciar prima che avvenga*. Ger. *Beibin vort* taut on/tauktige wiffagen Belg. *Zevort vort fappen*. Hispan. *Teor novus ante*. Pol. *Prænotio* vntt tunde *opowiadanie*. Vng. *Ebl meg hirdetem*. Ang. *To bein tydinge or news before*.] Tertent. in Phorm. Abi, ac prænotia hanc venturam. Cic. 1. de Divinat. Est enim vis & natura quedam quæ cum observatis longo tempore significationibus, tum aliquo instinctu, inflatuque divino futura prænotat.

Prænotus, a. um. adje. Qui antè nuntiat, prædicit. [*Prænotus* Gall. *Qui annonce vnt d'ist à venir*. Ital. *Chi annuncia vna cosa à venire*. Ger. *Einreden/das vntten etwas vnttunde*. Hispan. *Moñfago de ante*. Pol. *Prænoty* vntt tunde *przewidywacz*. Vng. *Ebl meg hirdet*. Ang. *That goeth before and bringeth tydinges*.] Cic. 2. de Nat. deor. Quæ nuper bello Octaviano magnarum fuere calamitatum prænotio. Ovid. 3. Eleg. 5. Hoc utinam nitidi Solis Prænotus ortus. Afferat admodum Lucifer albus equo. Idem 2. Fast. An veris prænotia venit hirundo?

Præoccido, dii. penult. cor. Antè occido. [*Præoccido* Gall. *Cherir devant*. Ital. *Cader à venir inanzi*. German. *Beibin nitere* geln vnt jagaden geln Hispan. *Cader ante*. Polon. *Præoccam*. Vng. *Ebl meg blem*. Ang. *To fall before*.] Plinius libro 18. capite 20. Cui præoccidere Caulicula necesse est.

Præoccupatio, a. um. penult. cor. ad p. Prævenio, anticipo, antevitto, ex præ & occupo. [*Præoccupatio* Gall. *Præoccupatio* Ital. *Præoccupare*. German. *Bei occupieren*. Hispan. *Tomar de primera*. Pol. *Præoccupam*. Vng. *Ebl vntt*. Ang. *To prevent*, *to seize before an other*.] Liv. 4. ab Vibe: Vbi vident collegas principes agendæ rei gratiam omnem ad plebem præoccupavisse, nec locum in ea relictum sibi. Cels. 6. de Gal. Præoccupavit animos timor. Cic. 10. Philip. Quas enim partes ipse mihi sumptera car præoccupavit oratio tua. Senec. Epist. 31. Omnes præoccupati sumus vitæ discretæ, vna dedidisse.

Præoccupatio, ois. f. t. Apud Rhetores schema quoddam, quod id, quod ab adversario nobis obici posset, ipsi præcipimus, diluimusque. [*Præoccupatio* Gall. *Anticipation*. Ital. *Anticipazione*. German. *Einfortommen vnt vorditening vntz dings so man semand furunt fin hnt mden*. Hispan. *Obra de temas de primera*. Polon. *Præoccupam*. Vng. *Ebl vntt*. Ang. *Anticipation*.] ut apud Virgilium 2. Aen. neque me Argolica de gente negabo. Et libro 3. Icio me Danais è clasibus unum.

Præopto, a. um. live potius opto. [*Præopto* Gall. *Desire plus vnt chose*. Ital. *Desiderar più tosto amar meglio*. German. *Beibin vntt dnt edet fct etwas vnttorm vntt liche vntt dnt*. Hispan. *Desirear ante*. Pol. *Præopto* vntt tunde *wyprzysie*. Vng. *Ebl kenneim*. Ang. *To desire or wish rather*.] Tertent. in Hecyr. Adedon' pervicaci ex animo, ut puerum præoptates petire. Liv. 9. ab Vibe: Quod tantopere optandum foret. Hernicos docuisse, &c. Idem lib. 231. Funicam Romanis societatem atque amicitiam præoptandam esse. Et lib. 28. Mortem in certamine quam ut alter alterius subigeretur impio præoptantes.

Præpandere, a. t. Antè aperire. [*Præpandere* Gall. *Ouvrir devant*. Ital. *Aperire avanti*. German. *Bei aufthun*. Hispan. *Abrir ante*. Polon. *Præpandere*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To open before*.] 1. ueret. lib. 11. Clara tua postum præpandere luminamenti. & Aliquando accipitur pro præterdere. Plin. lib. 11. cap. 24. Majores aranei in terra cavernarum exigua vestibula præpandant. Budrus.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

Præparatio, a. um. penult. cor. ad p. Antè paro quæ mihi utilis fore credo. [*Præparatio* Gall. *Præparatio* Ital. *Præparare*. German. *Bei vntt dnt vntt dnt*. Hispan. *Præparar ante*. Polon. *Præparatio*. Vng. *Ebl meg vntt*. Ang. *To prepare or make ready*.] Cic. lib. 1. Omne facile totius vntt curiam videt ad eamque degedam præparat res necessitas. Idem 2. Tusc. Cultura autem animi philosophia est, quæ certabit vntt radicibus, & præparat animos ad latus accipiendos.

ponit in al. Ger. Die andere mechtig oder firtreffentlich fern.
 Hifp. Malha poter, poder mas que los otros. Pol. Lofpoh przemyſlam.
 Vng. Hatalmas, aſſigantot. Ang. To have greater power them
 other. Liv. 1. ab Vrb. Ardeam Rutuli habebant, gens, ut in ea
 regione, atq; in ea urate, divinis prapollens. Idem lib. 3. Vir-
 gine formosaq; tum sua, tum publica prapollens.
Præpondero, as, n. p. Gravator sum, plus pondero. [V. v. e. o.
 Gall. Pefer plus, empeser le pou. Ital. Pefar più. Germ. Schwere-
 gawerredem. Hifp. Mucha mas poder. Pol. Wpofadowie, wozas
 waz. Vng. Többé nyomok. Ang. To be more weighty.] Per trans-
 lationem verò significat plus esse, five plus æstimari. [V. v. e. o.
 Gell. lib. 3. cap. 3. Nam quum in rebus aut paribus,
 aut non longe fecus, utilitas amici, & honestas nostra confi-
 dit, hæc illa præcaldubio præponderat.
Præpono, it, act. t. Antepono, utrum malim optione data
 præpono. [V. v. e. o. Gall. Metre
 deant pferre & plus estimer. Ital. Preporre, anteporre. Ger. Vor-
 legen. Hifp. Anteponer. Bel. Waer seken booger aften. Hifp.
 Anteponer. Ang. To put before, and preferre.] Plantus in Rud. Lu-
 cum præpono sopori & quieti. Interdum præponere, est
 præponere, tempore præcepto. [V. v. e. o. Saluti in lugurt.
 Valerius, rex postulat præsidium est propositum. Aliquan-
 do est prædicere idem. Cicero pro Manili. dixit propositum
 bello imperatorem.
Præpositi, Qui rebus aliquibus præfecti sunt. [V. v. e. o. Gall.
 Præpositus, f. p. dignitatis est nomen, ut propositura mili-
 taria. [V. n. Eliberis, præpositus.] Lampridius in Hellogaba-
 lo militibus etiam præposituris, tribunatibus, & legationi-
 bus, & ducibus venditis.
Præporto, as, act. p. Antè fero antè porto. [V. v. e. o. Gall.
 Galli fero deant fery. Ital. Portare davanti. Ger. Vor bringen.
 Hifp. Ante delantar. Pol. Wpofadowie. Vng. Előre vitzem. Ang.
 To beare bring before him.] Lucet, libro 2: Telaq; præportant
 violenti signa furoris. Interdum accipitur pro præ se ferre
 hoc est, signo aliquo exteriore animi affectum ostendere. Ca-
 tel. Angon. quibus anguineo redimita capillo Fronte expira-
 tia præportat pectoris iras.
Præpositum, præpooled, vel prævaleo. [V. v. e. o. Gall. Eltre
 plus poffat. Ital. Pover più. Germ. Vor ziehen oder gewaltiger seyn.
 Hifp. Pover mas, Pol. Wpofadowie. Vng. Hatalmas. Ang.
 To be more mighty.] Tacit. lib. 11: Postquam Macedones
 præpoterent, etc.
Præpotens, om. t. Valde potens, vel valde dives. [V. v. e. o. Gall.
 Potentissimus, Ital. Potentissimo. Ger. Vorzug mächtig oder gewaltig.
 Hifp. Mays poderoso. Pol. Wpofadowie. Vng. Hatalmas. Ang.
 Cicero de Amic. Sic multorum opes præpotentium excludunt amici-
 tias fideles.
Præpoterens, ra, rum, penult. corr. Perversus, qui rerum ordi-
 nem conturbat aut in quo ordo est conturbatus. [V. v. e. o. Gall.
 Invertit. Ital. Inverte. Ger. Vorüber. Hifp. Invertir. Pol. Wpofadowie.
 Vng. Vitzem fordalt, redmekvol valo. Ang. Backward.]
 Cic. Calpurnio præpoterens habes tabellarios; est, me qui-
 dem non offendunt, sed tamen quum à me discedunt, flagi-
 tant licetis: quom ad me veniunt, nullas affert. Qujntil. Præ-
 potera res, occidere, deinde erubescere.
Præpotere, adverbium. Perversè & ordine conturbato. [V. v. e. o.
 Gall. Au rebours, faw deuant der-
 nier. Ital. A l'invista. Ger. Hindersich. Hifp. Al
 revés de otra cosa. Pol. Wpofadowie. Vng. Vitzem
 fordalt, redmekvol valo. Cic. Acad. Vt præ-
 potere tecum agam, mox reteram me ad ordinem. Cic. Atti-
 co. Omnes arbitror mihi tuas redditas esse, sed primas præpo-
 tere reliquas ordine.
Præpoterens, Valde seu nimis celer. [V. v. e. o. Gall.
 Invertit & fudain. Ital. Fretoloso. Ger. Vor ziehen oder juvt
 feyn. Bel. Ser ras faw. Hifp. Mays pferoso y abimado. Pol.
 Wpofadowie. Vng. Teletobgyer. Ang. Very fast and tall.] Cic.
 Titiano: Sed ex tuis literis cogno vi præpoteram quandam
 festinationem tuam; Livius libro 27: Quum toto eo bello
 damnoſa, præpropetra ac servida ingenia imperatorum fuif-
 ſent.
Præpotere, penult. corr. adverbium. Nimiùm celeriter. [V. v. e. o.
 Gall. Trop haſtivement. Ital. Troppo fretola-
 mente. Ger. Juvt ſchnellig oder eilendes. Hifp. Mays pferoso
 y abimado. Pol. Wpofadowie. Vng. Teletobgyer. Ang. Over ha-
 sty.] Livius lib. 17: Et festinas ipse præpropere cum quin-
 gulis navibus Anibali occidit.
Præputium, tis, n. f. Pellis quæ glandem: hoc est, summâ col-
 lis partem tegit: à præputando (ut putatur) nomen habens, ed
 quod à ludæis præputaretur: hoc est, præcinderetur. [V. v. e. o.]

hæc illa præcaldubio præponderat.
Præradio, as, n. p. Præluceo. [V. v. e. o. Gall. Letter grande
 lueur & clarit. Ital. Bar luce inanz. Ger. Voranſtanden Hifp. Lu-
 zer de ante. Pol. Wpofadowie. Vng. Előre felekedem.
 Ang. To shine great light.] Ovid. 6. Epill. præradiant ille cillis signa
 minorâ luis: id est, prælucent.
Prærado, is, penult. prod. act. p. Abrado, præcido. [V. v. e. o. Gall.
 hakti. Ital. Radere. Germ. Rotten abhaben. Hifp. Raer. Pol.
 Odtkrobit. Vng. El nyom. Ang. To shave or scrape off.] Cato cap.
 41. Si vitis vitam coniungat, vitis utriusque latus alterum præ-
 radito oblique.
Prærancidus, a, um, penult. corrept. Valde rancidus; [V. v. e. o.
 Gall. Fort rance & masi. Ital. Molto ran-
 cio, non piu in vfo. Ger. Vor ſchimmig y vngewen. Hifp. Malcho
 rancio y rancioſo. Pol. Wpofadowie. Vng. Igen el pofhat.
 Ang. Very ſtinking or rotten.] ut Prærancida caro. Per trans-
 lationem pro exoleto, & iam ingrato. Gell. libro 13. capite 19:
 Non finitiones illas prærancidas, neque fecutinas Gramma-
 ticas ſpectaveris.
Prærapidus, Valde rapidus; [V. v. e. o. Gall. Fort vite &
 fudain. Ital. Velociſſimo. Germ. Vorzug ſchnel. Hifp. Mays lige-
 ra. Pol. Wpofadowie. Vng. Igen ſchnel. Ang. Very ſudden or rave-
 nous.] ut Prærapida fuga, apud Silium, lib. 16.
Præripio, is, penult. corrept. Ante capio, præoccupo. [V. v. e. o.
 Ital. Rapire inanzi. Germ. Vor dinnen jucken juver hinweg raffet
 oder nemmen. Bel. De voren wechneimen. Hifp. Arrebat arria. Pol.
 Wpofadowie. Vng. Elő el ragalom. Ang. To catch before
 or other, to prevent.] Plaut. in Caſina: Huc veniti ſponſam præ-
 reptum meam. Cicero, libro 1. Offic. Facile celare, tacere, diſſi-
 mulare, inſidiarî, præpere hostium conſilia: id est, præoccu-
 pate, five prænotere, aut prævenire. Plinius lincor de Vitis
 illuſtribus: Immatura morte præreptus, non potuit præſtare
 qualem promiferat Regem. Cic. pro Gallo: Demosthenes tibi
 præreptus ne elia præans orator, tu illi ne ſolus.
Præripia, loca ſunt præ ſepa fluminis. [V. v. e. o. Gall. Part
 melleke, part
 melleke.] Apulcius in Apologia: Cum egreſſus in præripia flu-
 minis, haviſt.
Prærodo, is, penult. prod. act. p. Rodo, vel corrodo. [V. v. e. o.
 Gall. Ronger. Ital. Rodere. Germ.
 Dornen abagen y jernagen. Hifp. Raer. Pol. Wpofadowie,
 agl'odimim. Vng. Elő el ragalom. Ang. To gnawe off or abate.]
 Columella libro 2: Nam ſi ſæpius cacumina manu præ-
 fraſta, aut pecore peccatoſa fuerint, in perpetuum cor-
 rumpuntur. Idem de arboribus, capite 13: Genus est anima-
 lis, volucra appellatur: id ſerè prærodit teneros adhuc pam-
 pinos, & uvas.
Prærogare, ad p. Ante diem ſolvere. [V. v. e. o. Gall. Payer
 avant le terme, f'ibon, avancer. Ital. Pagar prima che ſia il termina.
 Germ. Vor der beſumpion zeit bezahlen. Hifp. Pagar antes. Pol.
 Pzedepſtym p'acy. Vng. Elő nap ide meg jertim. Ang. To paye
 before the time.] Vlpian. l. Sed addes ff. Locati & educti: Nam
 ipſe eam qui per eritem ſ. l. ut, & eum qui penſionem inte-
 gram prærogavit, multum intereſt.
Prærogativa, a, ſubſtantivum f. p. Præſtantia & eminentia, qua
 quis aut præſertur, aut præferri alieni debet. [V. v. e. o. Gall.
 Privilege. Ital. Prerogativa, anantage. Ger. Vorzug. Hifp. Grande excellen-
 tia. Pol. Wpofadowie. Vng. Jentes az, bdy jollet. Ang.
 Prerogative or dignitie wherby one is preferred.] Paulus iure con-
 ſult. Veteranorum privilegium inter cetera etiam in deli-
 ctis habuit prærogativam, ut ſuperentur à ceteris in penſis:
 hoc est, ceteris præferantur. Nec ad beſtias itaque veteranos
 datur, nec ſubſtitus creditur. Prærogativus, a, um. Cicero
 pro Muræna: Etenim ſi tanta illis comitiſ teligio eſt, ut ad-
 hoc ſemper omnem prærogativam valuerit: quid mirum in
 hoc ſcelicitatis ſamam, terminemque valuiſſet? Prærogati-
 va tribus vel prærogativa centuria dicebatur quæ primo
 loco ad ſuffragium ferendum vocabatur, cujus ſententia
 tantum momenti habebat, & autonatus, ut quali præjudi-
 cium in comiti�: ærenis centuriſ & tribubus afferret. Qui e-
 nim terebat prærogativam, raro recipiebatur à ceteris. Livius
 libro 26: Autonatus prærogativa (ſubaudi centurie) omnes
 ſecuti ſunt.
Prærumpto, is, Abrumpo, avello, diſſicilo. [V. v. e. o. Gall. melleke
 FF 3 Ota]

OTD nathai. *ἄρα* missyvu. Gall. Desampre. Ital. Rompere. Sillipare. Germ. Zerbrechen/zerbrechen. Hisp. Macho romper. Pol. rozprzuc. unius primum. Vng. Ebb elszakotom. Ang. To break a funder.]

Prædipulus, a, um, Avulsus, arduus. *Πρόδρομος*. Gall. Desampre, dangereux à monter, mal aisé à approcher. Ital. Rotta, luogo difficile da montarsi, inaccessibile. Germ. Fern abgehörcht abgeschupst/boh vmd gsch. Bel. Wegschwert. Hisp. Alto de despenadero. Pol. Przemiany, przekożeniśki. Vngar. Merdek. Ang. Broken off steep or dangerous way on.] Virgil. 3. Georgic. Adde tot egregias arbes, operumq; laborem, Tot congesta manu prurupta oppida saxo. Cic. 7. Veri. Qui aliqua promontoria aut prærupta saxa tenuisse dicuntur/rid est, ardua. (inquit Budæus) non aurem sensum acciuvia. In qua significatione dicimus & prærupta absoluit. Plin. lib. 3. cap. 32. Ad prærupta ducunt, saltumq; demonstrant.

Prædipite, adverbium, Abruptè, & in præceptis, & sine divo. *Πρόδρομος*, *ἐπιμαρτύριον*. Gall. Mal aisément pour monter, en danger de choir. Ital. Alzamento, con difficoltà & malagevolezza di montare. Germ. Währtig/Rechtig. Hisp. En despenadero. Pol. Przekreśta, wylapnie. Vng. Merdek. Ang. Steep without any binding.] Plin. lib. 34. cap. 14. Mons præruptè altus (incredibile dictu) iotus ex ea materie est.

Prædes, prædes, com t. Sponsor, qui se pro alio civitati aut magistratu obstringit, promittens si quid incommodi fiat plenè satisfacturum: *Πρόδρομος*, *ἰσχυροὶ*. Gall. Prædes, caution, respondent. Ital. Prædes, malenadere, pagar. Germ. Ein Bürg/der sich für jemandis verspricht. Bel. Ein Borg. Hisp. Prædes por algum. Pol. Toksimia. Vng. Kefes. Ang. A pledge or surety that is bound for another.] à prædando dictus: quia tam debet præstare quod promittit, quam is pro quo prædes factus est. Alconius: Prædes dicuntur satisfactores locupletes, pro re de qua lit est apud iudicem, ne qui tenet, diffidens cause possessionem deteriorem faciat. Differunt autem prædes à vadibus, quoniam vas appellatur qui pro alio vadimonium promittit, & propriè datur in re capitali: Prædes verb in lite nummaria. Aufonius: Quis subit in poenam capitali supplicio vas. Quis quum lit fuerit nummaria, qui dabitur prædes. Prædes hodie sunt, inquit Budæus, qui sponsores Reipublicæ vel Principi facti sunt pro iis qui pecuniam publicam dispensant, quos Receptores vocant. Et etiam qui publicanos in locationibus vectigalium, aut eorum fidejussores locupletes affirmant (quod idoneos esse, & sufficientes testificari vocant) prædes dici propterea possunt, quod locupletes eos præstare debent. & Prædes etiam pro bonis ipsius prædes interdum accipiuntur. Cicero 2. Philipp. Et domi quidem causam amoris habuisti, fors etiam turpiorem, ne Lucius Plancus prædes tuos venderet: id est, bona tua sponsoni obnoxia. Possimus etiam hic prædes pro sponsonibus accipere, quom loquendi schemate non inveniunt, ut sit prædes vendite, sponsonum bona & prædia auctioni addicere. Budæus.

Prædesagio, gis, penult prod. prædesagiv, gium, n. q. Præsentio, quali antè sagio. *Πρόδραγμα*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesagior, gis, deponens, pro prædesagio, seu prædivino. Plaut. in Bacchi Plus prædesagitur mali.

Prædesagio, fo, s. Præsentio. *Πρόδραγμα*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesagium, gis, a. Præsentio, divinatio. *Πρόδραγμα*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesagis, gis, num, penult prod. Futura, instantia que præsentiens. *Πρόδραγμα*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

me dnd/ivoi empndnd/wisagend. Hisp. El que sabe a adriada lo vealdera, adeus Pol. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesantico, prædesantico, prædesantico. *Πρόδρομος*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesantico, es, Scateo: & per translationem abundo. *Πρόδρομος*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesantico, is, Antèscio. *Πρόδρομος*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesantico, is, Antèscio. *Πρόδρομος*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

Prædesantico, is, Antèscio. *Πρόδρομος*, *ἄρα*. Gall. Prædes, et prædes les choses à venir, de venir. Ital. Prædes, indovinare. Germ. Prædes mit dem etwas künftigs veert in etwam etn vâ versich. Bel. Zevoren geveden. Hisp. Divinare, prouer antes la que ha de ser. Pol. Prædes, wy baczym. Vng. Ebb mezt erzem, ezemb vezem. Ang. To guess before what will follow.] Propertius: Venturam melius prædesagit, aavita noctem. Cicero libro 1. de Divinat. Prædesabat animus frustra me ne quem exidam domo. Ibidem: Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax sonus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulò pôst illis igitur qui antè sagit, quam oblata res est, dicitur prædesagite.

non ponere, & quod vulgo dicitur, Limitate. Terent. in An-
dria. Tute ipse his rebus licent præscripti pater; Propè adit
quam si bene mure viderem est mihi. & Ponitur aliquando
pro excepere, sive exceptionem adori obicere, quæ consue-
tudo à Græcis hominibus in Latinam linguam inducta est:
Quæ enim dicitur, quod nos præscribere; Quintil. libro
primi in oratione præscribit, de eo solo iudicatio est,
an liceat.

Præscriptio, sive Titulus. [Præscriptio Gall. Prescription, res-
ta datur pour la future. Ital. Commendamento, ordine, regola. Ger.
Ein schriftung, übergehung. Hisp. Prescripción, título. Pol. Ha-
p. 179. Vng. Præscriptio, titulus. Ang. An appoying, a
title given to follow. Cic. lib. 1. Offic. Ex quo fit ut ager Arpinas,
Arpinatum dicitur: Tusculanus, Tusculanorum: similisq; est
privatum possessionum præscriptio. Ex quo quia suum cu-
jusque sit eorum quæ natura fuerant communia, quod cui-
que obicit, id quisque tenet. Præscriptio, inquit Bud. exce-
ptio, & translatio, unum & idem in re forensi significat. In
notione in Pandectis promissio excipiendi verbo, & præ-
scriptio aut sunt: licet præscriptio vocabulum apud re-
tentiones legum interpretet, & apud iuris Pontificii condico-
nes ad præscriptiois exceptionemq; longi temporis significa-
tionem coarctatum sit, & præscriptum. Rudz. s.

Præscriptum, Vide PRÆSCRIBO.
Præfeco, sive penult. corrept. præfecus, præfectum, act. p.
Præfeco, præfeco. [Præfeco, præfeco. Gall. Couper ou rompre
un paravent. Ital. Tagliare via. Ger. Vorab schneiden oder abhan-
nen. Bel. Zec abbaesden. Hisp. Cortar ante. Pol. Wyprzedzić,
przebrać. Vn. Eibi el metzem. An. To cut before, to pare away.]
Colom. lib. de Arboribus, cap. 29: Radicem arundinis a cuna
sive præfeco impendenti pluvia disponito. & Accommo-
datur quandoque inmolationi. Livius libro 3: Inscritur huic
loco fabula, immolante rege Vejentium, yocem Aruspicias, di-
centis, quæ eius hostiæ extra præfecisset, ei victoriam dari, ex-
audiam. Suet. in Augu. Nuntiata repente hostis incursione,
semicorda extra raptâ fœco præfecit, atq; ita prelium in gre-
sus victus rediit, est, partem reddidit Marti, partem ad veicen-
dum reservavit.

Præfegmina, sive t. Partes corporis incisæ, vel amputationes re-
tam superfluum. [Præfegmina, præfegmina. Gall. Coupure. Ital. Cose-
glia via e' tagliata. Ger. Die abtschnittenen / Das man abt-
schneidet. Hisp. La costadura, y mandador de la costada.
Pol. Okroj. Vng. Le metzet aproték. Ang. Parting of a vessel
off from the main. Vnde quæ ex anguibus animalium scin-
duntur, præfegmina vocantur, præfegmina. Plaut. Aulul. Quis
ipse podem tonfor anguæ demperat, colligit omnia, abla-
ta præfegmina. & In eadem significatione dicimus & præ-
fegmina. Plinius lib. 21: Omnia præfecisti sumus usque ad telæ-
mina vaguinem.

Præfens, Præfento, Vide PRÆFESUM.
Præfensio, sive act. q. Ante vel prius sentio. [Præfensio, præ-
fensio. Gall. Anter & avant les deuant, se deuant de quelque chose. Ital. Pre-
fensio, sentire prima. Germ. Vorher empfinden / vor in ihnen werden
the vurmten. Bel. Ze voren gevoelen. Hisp. sentir antes. Pol.
Wydziać. Vng. Elő meg érzem. Ang. To smelt before.]
Plaut. in Trinum. Fecisset adepol, nisi hæc præfensissent ca-
uti. Cæc. 3. bell. Gall. Quum ille præfensisset, ac profugisset, ut
que ad fines insecuti, regno, domoq; expulerunt. & Animo
aliquid præfensire. Ovid. Epistol. 11: Prima malum nutrix ani-
mo præfensit auli. Præfensire fœura. Cic. 2. de Divinat. Cen-
sent esse in mentibus hominum tanquam oraculum aliquod
ex quo futura præfensiant. & Præfensire sermones auli tinnu.
Plin. lib. 21. cap. 2: Quin & absentes tinnitu autium præ-
fensire sermones de se, receptum est.

Præfensio, sive act. q. quo & ipso frequenter utuntur auctores,
idem quod præfensio, Plautus in Amphit. Nunc ne legio
præfensicat, clam illac redendum est mihi. Terentius
in Hæc. Et ea gratia fecum adduxisse, ne id tu præfen-
sideres.
Præfensio, a. um, particip. Præfensio. [Præfensio, præfensio.
Gall. En a prius & regner au paravant. Ital. Precedere, sentire
prima. Germ. Vorher gehen oder empfinden. Hisp. sentir an-
te. Pol. Wyprzedzić / Wyprzedzić. Vng. Elő me járni. Ang.
To be in anterior position: come correder. Cicero 1. de Divin. Probandum fatis est
non modo plura, sed etiam pauciora divinè præfensia, & præ-
fensia reperiri.

Præfensio, sive verbalis, f. r. Præfensio, præfensio. [Præfensio,
præfensio. Gall. Præfensio, sentiment de la chose à venir. Ital. il
sentire prima. Germ. Ein vorherdunq. Hisp. Obra de sentir antes.
Pol. Wyprzedzić. Vng. Elő me járni. Ang. To be in anterior
Topic. Multarumq; rerum in terra portenta, atque etiam per
cra inventa præfensio. Idem 2. de Natur. deor. Præfensioes
vrb & præfensioes rerum futurarum, quid aliud declarat,
aliq.

Præfepio, sive Circummunio, vel sepe includo. [Præfepio, præ-
fepio. Gall. Enrouler & clore par devant on tout autour com-
me d'une haye. Ital. Sorrare d'ogni intorno. Ger. Umgeben / um-
geben / umgeben. Hisp. Cortar en derredor. Pol. Ogradzam. Vng. He-
körtelen. Ang. To enclose and compass with a hedge.] Cæc. 1.
bel. Civil. Aditus autem & itinera duo quæ extra murum ad
portam ferebant, maximis defixis trabibus atque eis præfeci-
tis præfepit.

Præfepio, sive pen. prod. n. t. & præfepium, p. n. f. Stabulum di-
citur quo equi muli, & cetera id genus animalia conincuntur.
[Præfepio, præfepio. Gall. Étable, ou, la crèche ou mangroie d'un
étable. Ital. Præfepio, mangiatoia stalla d'animali. Germ. Ein stall
für die grosem Thier. Hisp. El pósito. Pol. Stajnia. Vng. Lestel.
Ang. A crutch or cribbe.] Virg. 7. Aeneid. Hæc effatus equos
numero pater elegit omni, stabant trecentum nundi in præfepi-
bus alis. & Nonnunquam etiam linter ille concavus in
quo iumentis, bobusve hordeum, avena, aliudve pabulum
apponitur, præfepio appellatur. [Ger. Ein tripp.] Columell.
lib. 1. cap. 6: Nunc alius præfepia edita esse convenit quam ut
bos, aut iumentum sine incommodo flans vesci possit. Apul.
lib. 6. An præfepium meum hordeo passim repleri iubet, fer-
numq; Baetiano camelo sufficiens apponi. Lignum verò ad
quod equos capistris (ita enim ipsa iora dicuntur) religare so-
lemus non aliter quam ad anfulas, vacera nominatur. Ve-
rum de hoc suo loco. Virgiliu item apum alveos sive cellulas,
præfepia appellavit. 4. Georg. Ignavum fucos pecus à præfepi-
bus accent. & septa quibus inclusi usi tenebantur, Aeneid.
7. & Quin etiam loca omnia clausa & rura, præfepia appel-
lantur, teste Nonio. Cicero in Pisonem, pro ganca, sive lupu-
nari videtur posuisse. V. cum (inguit) audis in præfepibus, au-
dis in stupris, audis in cibo & vino. Horatius libro 1. Epist. 16.
pro domo poluit: Scuta vagus, non qui certum præfepio te-
neret. & Legitur & præfepia, s. foemini generis, Var. de Re-
rust. lib. 9. ut citat Nonius: Is habebat culinam rusticam unã,
præfepiam lacam cellam vinariam. Plaut. Cure. Quin recipi-
ret se huc cessim ad præfepiam suam. & In celo item nubec-
ulam quandam inter asellos, plurali numero præfepia ap-
pellant, eo quod in ea aselli stabulari videantur. Plinius libro
16. capite ultimo: Sunt in signo Canci dux stelle parve, aselli
appellata, exiguum inter illas spatium obtinente nubecula,
quam præfepia appellant. Hæc quum cæcio sereno apparere
desideri, atrox hyems sequitur.

Præsertim, adverbium, præcipue: hoc est, ante alia. [Præsertim,
præsertim. Gall. Principalement, spécialement, par especial. Ital.
Specialmente, principalmente. Germ. Besonders / sonders.
Hisp. Mayor y specialmente. Pol. Zwłaszcza. Vng. Főképp.
An. Specialiter.] Plautus in Pœn. Egone istuc autim facere præ-
sertim tibi.

Præservio, sive idem quod inservio. [Præservio, præservio. Gall.
Præservio, præservio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Præsidio, sive idem quod inservio. [Præsidio, præsidio. Gall.
Præsidio, præsidio. Gall. Faire quelque service à quelqu'un, & lui aider. Ital. Fare ser-
vizio ad alcuno, aiutarlo. Germ. Diem oder vordienen. Hisp. servir
á otro y ayudarlo. Pol. Służyć. Vng. Szolgálni. Ang. To do service
to one.] Plaut. in Amphit. Ve præservire mei amanti possim
pari.

Prætor, at, sicut, sicut, & statutum: unde & prætoratus: multi-
 plicem in oratione usum habet, variarq; significationes. Nô-
 minum enim idem est quod antecellere, præcellere, excel-
 lere. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος, ἄριστος. Gall. Va-
 lere, ἄριστος, ἄριστος, ἄριστος. Ital. Eccellere, esser da più.
 Ger. Überlegen / edet überlegen. Bel. ἄριστος, ἄριστος. Hisp. Tener
 excelencia en algo. Pol. ἄριστος, ἄριστος. Vng. Job v. 21. ἄριστος, ἄριστος.
 Ang. To be in greater price and estimation. In qua signifi-
 catione & cum dativo, & cum accusativo jungitur. Cicero,
 de Orat. Majores nostri ceteris gentibus iustitia præstiterunt.
 Idem 1. Offic. Difficile est quam præstare omnibus cupieris,
 servare æquitatem: id est, quam cupieris inter omnes emine-
 re, potentiaq; omnibus antecellere. Idem de iuventute: Zeu-
 xis in maliciorum corpore pingendo multum reliquis præsta-
 bat. Quintil. lib. 11. Præstat tamen ingenio alius aliam. Virg. 11.
 Aeneid. vel magnâ præstet Achillem. ¶ Quandoq; solo abla-
 tivo contentum est ejus rei quæ excelsit. Salust. in Catil.
 Primum omnium qui ubiq; probro atq; petulantia maxime
 præstabant. Cic. de Orat. Pistratus licetis, doctrinaq; præsti-
 git. Cic. lib. 1. Offic. Quorum verò patres, aut majores aliqua
 gloria præstiterunt illudent plerumq; in eodem genere lau-
 dia excellere. Illud verò Salust. Omnes homines qui sese stu-
 dent præstare ceteris animantibus: quidam sic interpretatur,
 Qui cupiunt sese præstantiores reddere ceteris animantibus.
 Quæquam non absurdè sic accipi potest, ut accusativus sese
 à fonte verbi infinitivi regi intelligatur: ut sit sensus, Qui stu-
 dent ut ipsi præstant ceteris animantibus. ¶ Quandoq; præ-
 stare ponitur pro cautionem dare: & (ut planius dicamus) est
 rei alicujus exitum in se recipere, sive alienæ culpæ dispendii
 velle lueretur quam dicimus. Præstare eventum, Præstare alicui
 promissum, quod est alienum promissum in se recipere,
 & quasi proprium esse, velle satisfacere. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος.
 ἄριστος, & est verbum luteconsultorum, apud quos frequen-
 ter sunt hujusmodi locutiones, Præstare dolum, Præstare cul-
 pam alienam, Præstare noxam, & aliæ consimiles. Cicero. lib. 3.
 Qui quid esset in prædico vitii, id statuerunt si venditor scieret,
 nisi nominatum dictum esset præstare oportere. Sic dicimus,
 præstare aliquem, quod est prædam ille pro aliquo, & pericu-
 lum quod ab eo timetur in se recipere. ¶ Quandoq; pro im-
 plere, perficere. Cic. 3. Offic. Si autem non omne dictum præ-
 standum est, quod dictum non est, id præstandum putas? Cic.
 Impertinem in dæmonem præstare oportet. ¶ Quandoq; bene-
 ficium dare. Plinius: Plura hic mihi præstatis, quam parentes.
 ¶ Quandoq; pro cavere, & providere ne quid accidat. Cicero.
 Tu quoque simul igitur ea mente, quam ratio & veritas præ-
 scribit, ut nihil in vita nobis præstandum præter culpam putem-
 us: quæm caramus, humana omnia placat, ac mode-
 ratè teramus. Nam præstare culpam dixit, pro cavere ne quid
 culpa nostra accidat. ¶ Quandoq; re ipsa perficere sive per-
 ficere. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Pol. ἄριστος, ἄριστος.
 Ang. To do or perform. Cicero. Et quoniam præstitimus
 quod debuimus moderatè quod evenit, seramus. Laetan. lib.
 4. Homines maluit exempla quam verba: quia loqui faciliè,
 præstare difficiliè. ¶ Quandoq; pro tribuere. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος.
 Laetan. lib. 6. Pacem quam nos præstitimus, eam à vobis petimus.
 Laetan. lib. 1. Quid tales diu præstare hominibus possunt.
 ¶ Quandoq; exhibere, reddere, præbere, repræsentare, augere.
 Cic. Lentulo: Sed præsta te eum qui mihi à teneris (ut Græci
 dicunt) iungulis es cognitus. Idem Terentio: Neq; legis im-
 probissimæ pena deductus est, quo minus hospitii & amicit-
 iæ ejus officium præstaret. ¶ Ponitur interdum impersona-
 lem, idemq; significat quod melius est. Salust. in Catil. Quæ
 quousq; tandem patiemini, o fortissimi viri, Nonne emori per
 virtutem præstat, quam hanc vitam miseram, atq; inhonestâ,
 cui alienæ superbiæ ludibrio fuerimus, per dedecus amitte-
 re? Cicero in Pison. Emori potius, quam servit præstat. Idem At-
 tico. lib. 14. Moti milites præstatis, quam hæc pati. ¶ Habet &
 aliud hoc verbum in oratione usum: quos ex sequentibus exem-
 plis faciliè erit perspicere. Dicimus enim Præstare benevolen-
 tiam id est, exhibere. Præstare diligentiam, operam in re ali-
 qua, quæsum, jus jurandum. Præstare se incolumem, propu-
 gnantem a ceteris alicujus. Præstare vicem alicujus rei, pro
 eâ alii vice alicujus rei: quod est Plinius usus. Præstare fidem
 alicui: Præstare ultimum jucundat id est, efficere. Præstare seduli-
 tatem alicui: id est, sedulo alicujus negotium agere. Præsta-
 re aliquem ante iudicium id est, exhibere, sive adducere eum ante
 iudicium. Præstare aliquem alicui negotio id est, præficere. Præ-
 stare fidem promissi, fidem publicâ, promissum. Præstare rem-
 publicam: id est, incolumè ab omni incommodo conservare.
 Præstare nihil de eo: id est, culpam in me recipere nò deo.
 Præstare, & præstare verus dicitur, pro præstare in Pom-
 pilius l. 66. D. De contrah. empr. Viam, res, actum, aquæ du-
 ctû præstare. In volen. l. 10. D. de hered. vel act. vend. Quod
 in venditione hæreditatis illud actû est, siquid juris esset vè-

ditoris, venire, nec postea quæquâ præstare. Ex Hotomano.
 Præstans, a, um, participium. Ovid. 4. de Pont. Eleg. 10. Sed
 præstans amor, nec non onerosa volenti.
 Præstans, quod modò participium est, Excellens, antecellens.
 [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος, ἄριστος. Gall. Qui
 tient le premier lieu, excellent, qui est par dessus les autres. Ital. Eccellen-
 ti di virtù & di gran cose. Ger. Überlegenheit / überlegenheit in tugenden
 u. Hisp. Excelente. Pol. Zaczyn. Vng. tele. fe. Ang. Vastly good,
 excellent. Cicero de Univerfit. Altera pari numero præstans,
 ceteris pari; numero superata. Modò nomen idem signifi-
 cans quod insignis, sive excellens: habetq; serè ablativum. Vir-
 gil. 2. Aeneid. Quorum de numero, qui sese in bella sequantur,
 Præstantes virtute legit, Cicero pro Plancio: Ingenio, iustitia,
 integritate omnibus præstans vi. Idem 3. de Orat. Literis do-
 ctinaq; præstans. Nonnunquam etiam genitivum: ut, præ-
 stans animi. Virgil. 13. Aeneid. O præstans animi juvenis: id
 est, cui est animi præstantia. ¶ Hinc Præstantior, & Præstan-
 tissimus. Virgil. 6. Aeneid. quo non præstantior alter Aene-
 ciere viros, Martemq; accendere cantu. Cicero de Amic. Quo
 mortuo me ad Pontificem Scævolum contuli, quem unum
 nostræ civitatis & ingenio & industria præstantissimum au-
 deo dicere.
 Præstantior, a, f, p. Excellentia, ab adjectivo præstans, quod in-
 gnem vel excellentem significat. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Gall. Ex-
 cellence. Ital. Grandeza excellenza. Ger. Überlegenheit / überlegenheit.
 Hisp. Excelencia. Pol. Zaczyn. Vng. tele. velu. fe. Ang. Ex-
 cellencie. Cic. de Amicit. Fructus enim ingenii & virtutis om-
 nisq; præstantiæ tum maximus accipitur, quum in proximum
 quæq; conferatur. Idem 1. Offic. Nobis autem personam im-
 posuit ipsi natura, magna cum excellentia præstantiaq; ani-
 mantium reliquorum. Gel. lib. 1. Scitè, subtiliterq; ratio cinati
 Pythagoram philosophum dicit, in reperienda, modulandaq;
 stans, longitudinisq; ejus præstantia. Plinius libro. 12. capi-
 te 3. Tentavere gentes ad se transferre, propter remediū præ-
 stantiam.
 Præstantio, f. Solutio. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Gall. Reddition,
 quand on rend & baille ce à quoy on est tenu.
 Ital. Restituçione, sfidare. Ger. Leistung / Leistung. Hisp. Obra de
 dar, rendimientos. Pol. Oddel ad, zapl. ata. Vng. Meg fizetes. Ang.
 Performing, payment. Paul. de Legat. lib. 1. Si plures gradus,
 Itaq; si quis velit non omnes hæredes onerare legatorū præ-
 statione, &c.
 Præstantio, f. Solutio. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Gall.
 Excellence. Ital. Excellence. Ger. Überlegenheit / überlegenheit. Hisp. Ce-
 ja de grande excellencia, excelente. Pol. Zaczyn. Vng. tele. An. Ex-
 cellens. Cicero de Amic. Chilo præstabilis homo sapientiæ. Cicero de
 Amic. Vos autem honor, ut ita virtutem locetis sine qua a-
 micicia esse non potest, ut ea excepta nihil amicitia præstabilis
 esse putetis. Idem 1. de Finibus: Quem tandem hoc statu
 præstabiliorem, aut magis expectandum possumus dicere?
 Idem de Orat. Sumenda autem res erant aut magnitudine
 præstabiles, aut novitate primæ, aut genere ipso singulares:
 neq; enim parvæ, neq; usitatæ neq; vulgares admiratione, aut
 omnino laude dignæ videri solent. Idem de Senectute: Nil
 mente præstabilis natura homini dedit. Apud eundem præ-
 stabilis virtus, præstabilis dignitas.
 Præstator, is, [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Prebitor. Vn. Zolgalato adu.]
 Apulius in Hermetis Asclepio: Sicut enim Deus omnibus
 speciedus, vel peneibus, quæ in mundo sunt, distributor dis-
 pensatorq; est bonorum: id est, sensus animæ & vitæ: Sic &
 mundus præstator est, & tributor omnium, quæ mortalibus
 videntur bona.
 Præstator, præstator, præstator. [Vn. Vn. he. re. 2. 2. be. du-
 gem.] Diomedes Grammaticus libro primo: Secundo verò suo
 usu, materiam præstatur primæ dicenti.
 Præsto, sive adverbium loci sit, ut quidam volunt sive nomen
 indeclinabile, ut alius placet, idem serè est quod præsens, sive
 in promptu, & coram: quæque, soli verbo substantivo sumi
 & nonnunquâ ejus composito adsum. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Gall.
 Present, tout prêt. Ital. Presente. Ger. Gegenwart oder zugegen. Bel.
 Teq. moerdith. Hisp. Cosa presente y effia. Pol. Pristomay. Vng.
 Ielen, q. n. l. r. m. b. Ang. Present or in readiness. Cicero 3. Verr.
 Quadruplicatores ad fretum præsto fuerunt. Terentius in Ev-
 nuuch. Præsto adsum. Cicero de lege Agrar. Te volo curare ut
 mihi summo opere præsto sis auxiliumq; adducas, dum eos
 agros quos tuo labore cepisti, ego mea lege vendam. ¶ Ac-
 cipitur aliquando Præsto esse, pro auxilio esse, sive operam
 suam alicui præstare. Idem pro Muræna: sus civile didicit, mul-
 tum vigilavit, laboravit, multis præsto fuit. ¶ Item præsto es-
 se, significat advenire, sive comparere. Autor ad Hercn. Hirun-
 dines æstivo tempore præsto sunt: hyeme pultræ recedunt.
 Præstolator, pen. prod. atis, d. p. Manco vel expecto. [Γρηγοριος] ἄριστος, ἄριστος. Gall. Attendre. Ital. Aspettare. Ger. Hoffen u. warten.
 Bel. Zawaq. Hisp. esperar lo que ha de venir. Pol. Oczekywa. Vn.
 Varum,

Varem, Isom. Ang. To tary et abida fur.] Festus: Præstolati is dicitur qui ante stando ibi quod venturum excipere vult, moratur. Plautus: Dum cum domi præstolor, adolescens advenit. Idem Trucal. Sed quid hæc hic autem tandem ante ades stetit? nescio quem præstolata est. Terentius Eynuch. Quem præstolare Parmeno hic ante ostium? Caesar 2. bell. Civil. Huius adventum L. Caesar filius cum decem longis navibus præstolans. Cic. 2. in Catil. davo junxit: Qui te ad forum Aurelium præstolarentur.

Præstringo, is, xi, ctum, act. t. Antè stringo, præstringo, obvincio. [Præstringo] Gall. Serer de per. et stringere. Ital. Chioder forte stringere. Ger. Deon jussum friden: mei anstriffen. Bel. Serer vast bouen traden. Hisp. Elstringir a apretar fuertente. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. miz kltim. f. s. r. tom. Ang. To bind fast.] Stat. 3. Syl. Ille tua toties præstringit tempora tertia. Interdum idem est quod obtenebrare, interpretate Nonio, ut Præstringere aciem oculorum. Præstringere visum. Plautus in Milite: Præstringit oculorum aciem in acie hostibus. Autor ad Herennium lib. 1: Existimat se gemma nitore, & auti splendore omniū aspectus præstringere. Interdum idem est quod leviter attingere, & paucis pertere. [Præstringere] Pol. Zaizwimam.] Cicero 7. in Ven. ut citat Nonius: Ignoscite: rei magnitudo me breviter præstringere atrocitatem criminis non finit. Nonnunquam idem est quod radere eodē Nonio interprete, & transfundo attingere. Cicero in Philipp. Arati vomere portam Capuae penè præstringit. Interdum idem est quod hebetare, sive obtundere: [Ang. To dull the eyes.] ut Præstringere aciem ferri, apud Plinium libro 7. capite 15. & Præstringere aciem ingenii, apud Ciceronem in Divinat. Melius Præstringo.

Præstruo, is, act. t. Antè struo, prius ædifico.] Gall. Baitit. Antant et edifier, fender paravan. Ital. Edificare inanzi. Germ. Bavor baum. Hisp. Edificar antes. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. oppirick. Ang. To build before.] Colum lib. 1. cap. 3: Quippe ab imo præstructa, valentes resistunt contra ea quæ postmodum superposita incumbunt. Præstruere sibi fidē, per translationem accipitur pro præparare. Liv. lib. 28: Non semper temeritas est scelix, & fraus hæc in parvis sibi præstruit, ut quum operæ precium sit, cum mercede magna fallat. Ponitur aliquando pro obstaculo. Ovid. 1. fast. Ille aditum fracti præstruxerat obice montis, Vix juga movissent quinque bis illud onus. Hoc est, obstruxerat, clauserat.

Præstrudus, a, um, Antè præparatus, & ex composito, sive ex industria factus.] Gall. Edifice denant. Ital. Edificata inanzi. Ger. Bavor baum. Hisp. Edificado antes. Pol. Naryslyni, wiprowadzyc. Vng. Elb. el keratere. Ang. builded before.] Suet. Tibet. cap. 53: Quondam veid inter cenam porrecta à se poma gustare non ausam, etiam vocare desist, simulans se veneni crimine accessitum: quum præstrudum utrumque consilio esset, ut & ipse tentandi gratia offerret, & illa quasi certissimum exitū careret. Interdum idem est quod obstrudus. Ovid. in Ibin: Vique Syracusio præstructa sauce Poëa. Sic anima laqueo sit via clausura.

Præstudo, as, penult. prod. Antè sudo: & per translationem antè ex recor.] Gall. Bavor baum. Ital. Sudare inanzi. Germ. Bavor baum. Hisp. Sudar antes de tempo. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. vericem. Ang. To sweat before.] Stat. 6. Theb. sudamque super quo Martia bellis Præstudare patet, iteque accendere virtus.

Præstul, ulis, m. t. à veteribus dicebatur primus inter Salios Martis sacerdotes: à præstulendo nomine imposito, quod à Salis ancilis per urbem cantu & iupudis circumferentibus præxer, & choream duceret.] Gall. Præstul. Ital. Præstul. Ger. Ein edierst Præstul Mari so vorzintem seinem Gonedien vorstund. Hisp. Præstulo. Pol. Præstul. Vng. Elb. saro. f. d. Ang. A bulap or prestul.] Vide Vallam libro 5. Eleg. & Livius libro 1. ab Vrbe cond. Hodie tamē præstulis nomine quævis intelligimus antistitem.

Præstultor, oris, m. t. Quæ saltantium choream ducit, & omnibus præstulit.] Gall. Præstul. Ital. Præstul. Ger. Ein edierst Præstul Mari so vorzintem seinem Gonedien vorstund. Hisp. Præstulo. Pol. Præstul. Vng. Elb. saro. f. d. Ang. A bulap or prestul.] Cic. 1. de Divin. Eain iustico euidam dormienti visus est venire qui diceret præstultorem sibi non placuisse.

Præstulto, as, Antè salto.] Gall. Mover la dance. Ital. Movere la danza. Germ. Bortanzen: vorbur tanzen. Hisp. Saltar a danzar del ante. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. vrom. Ang. To lead the company of dancers.] Livius lib. 7: Sicut permitis, volo ego illi bellum ostendere quando aded serox præstulat hostiū signis, me ex ea familia ortum quæ Gallorum agmen ex rupe Tarpeia dejecit.

Præstulūs, Valde falsus.] Gall. Præstul. Ital. Præstul. Germ. Bortanzen: vorbur tanzen. Hisp. Saltar a danzar del ante. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. vrom. Ang. To lead the company of dancers.] Livius lib. 7: Sicut permitis, volo ego illi bellum ostendere quando aded serox præstulat hostiū signis, me ex ea familia ortum quæ Gallorum agmen ex rupe Tarpeia dejecit.

Præsum, præsum, præsum, Præsum sum, curam rei alicuius habeo.] Gall. Præsum. Ital. Præsum. Germ. Bortanzen: vorbur tanzen. Hisp. Saltar a danzar del ante. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. vrom. Ang. To lead the company of dancers.] Livius lib. 7: Sicut permitis, volo ego illi bellum ostendere quando aded serox præstulat hostiū signis, me ex ea familia ortum quæ Gallorum agmen ex rupe Tarpeia dejecit.

Præsum, is, act. t. Antè sumo, prius ædifico.] Gall. Baitit. Antant et edifier, fender paravan. Ital. Edificare inanzi. Germ. Bavor baum. Hisp. Edificar antes. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. oppirick. Ang. To build before.] Colum lib. 1. cap. 3: Quippe ab imo præstructa, valentes resistunt contra ea quæ postmodum superposita incumbunt. Præstruere sibi fidē, per translationem accipitur pro præparare. Liv. lib. 28: Non semper temeritas est scelix, & fraus hæc in parvis sibi præstruit, ut quum operæ precium sit, cum mercede magna fallat. Ponitur aliquando pro obstaculo. Ovid. 1. fast. Ille aditum fracti præstruxerat obice montis, Vix juga movissent quinque bis illud onus. Hoc est, obstruxerat, clauserat.

Præsum, is, act. t. Antè sumo, prius ædifico.] Gall. Baitit. Antant et edifier, fender paravan. Ital. Edificare inanzi. Germ. Bavor baum. Hisp. Edificar antes. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. oppirick. Ang. To build before.] Colum lib. 1. cap. 3: Quippe ab imo præstructa, valentes resistunt contra ea quæ postmodum superposita incumbunt. Præstruere sibi fidē, per translationem accipitur pro præparare. Liv. lib. 28: Non semper temeritas est scelix, & fraus hæc in parvis sibi præstruit, ut quum operæ precium sit, cum mercede magna fallat. Ponitur aliquando pro obstaculo. Ovid. 1. fast. Ille aditum fracti præstruxerat obice montis, Vix juga movissent quinque bis illud onus. Hoc est, obstruxerat, clauserat.

Præsum, is, act. t. Antè sumo, prius ædifico.] Gall. Baitit. Antant et edifier, fender paravan. Ital. Edificare inanzi. Germ. Bavor baum. Hisp. Edificar antes. Pol. Wyprowadzyc. Vng. Elb. oppirick. Ang. To build before.] Colum lib. 1. cap. 3: Quippe ab imo præstructa, valentes resistunt contra ea quæ postmodum superposita incumbunt. Præstruere sibi fidē, per translationem accipitur pro præparare. Liv. lib. 28: Non semper temeritas est scelix, & fraus hæc in parvis sibi præstruit, ut quum operæ precium sit, cum mercede magna fallat. Ponitur aliquando pro obstaculo. Ovid. 1. fast. Ille aditum fracti præstruxerat obice montis, Vix juga movissent quinque bis illud onus. Hoc est, obstruxerat, clauserat.

remittit in Heeyr. Ne mea presentia obliet. Idem Heavt. Multa sunt libi forea prohibet facere tua presentia Cicero Lacin. lib. 2. De libello presentia tua meo labore minuas. Idem 2. de Divo. Declarat presentiam suam sepe divi. Presentia animi, quæ Græcè *μετρησι* dicitur fortitudo, constantia & robur animi. Cicero pro Milone. Neq; verò sine ratione certa, causa illius semper à Senatu probata est. Videbant enim sapientissimi homines facti rationem presentiam animi, defensionis constantiam.

Præsentibus dixerunt antiqui, quemadmodum Absente pro absentibus: quod locutionis genus apud politiores scriptores minus est usitatum. Pomponius Syrus, ut citat Nonius: Quid est apud forum presentis testibus mihi vendidit.

Præsentio, a, ut p. Offero, & quasi presentis exhibeo. [Προσθησις] Gall. Qui tunc presentem facit son operation. Ital. Offerta. Germ. Das was ich offer oder offeren. Hisp. Ofertar alguna cosa. Pol. Offer. Vng. Meg mutatam. Ang. To present or offer. Quintilianus lib. 11: Frustra docemur, si quicquid ad divimus presentiam, & exemplorum, legum, responforum, dictorum, bonorum velut quasdam copias quibus abundare, quæ in promptu semper habere debet orator, eadem illa presentia presentat. Plin. de Vir. illust. Caput ab Achilla Proteus presentat. Aegyptio velamine involutum, cum annulo Cæsar presentatam est. Præsentare, referre, speciem præbere, quod & presentare dicitur. Plin. lib. 2. cap. 19: Alterum est sylvestribus genus, heracton vocatur, ab alio aphron, foliis (si procal incutatis) speciem passerum presentantibus. Huius compositum est præsentio: de quo infra suo loco.

Præsentio, a, um, Quod presentem habet efficiam: [προσθησις] Gall. Qui tunc presentem facit son operation. Ital. Offerta. Germ. Das was ich offer oder offeren. Hisp. Ofertar alguna cosa. Pol. Offer. Vng. Meg mutatam. Ang. To present or offer. Quintilianus lib. 11: Frustra docemur, si quicquid ad divimus presentiam, & exemplorum, legum, responforum, dictorum, bonorum velut quasdam copias quibus abundare, quæ in promptu semper habere debet orator, eadem illa presentia presentat. Plin. de Vir. illust. Caput ab Achilla Proteus presentat. Aegyptio velamine involutum, cum annulo Cæsar presentatam est. Præsentare, referre, speciem præbere, quod & presentare dicitur. Plin. lib. 2. cap. 19: Alterum est sylvestribus genus, heracton vocatur, ab alio aphron, foliis (si procal incutatis) speciem passerum presentantibus. Huius compositum est præsentio: de quo infra suo loco.

Præsentio, a, um, Quod presentem est, & in numerato: ut Præsentio pecunie, *προσθησις*. Plautus in Mostel. Vbi id metatum, si me argentum cento presentarium. Idem Persa. Quænam polcent presentarium.

Præsumo, it, a, ut p. Præsumo. [προσθησις] Gall. Præsumo. Ital. Presumo. Ger. Vermut. Hisp. Conjeturo. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To presume or take before. Plin. lib. 11: Theophrastus autem est, potiores in certamine bibendi presentiam suam ejus. Præsumere animo, est præsumere, Valer. Max. lib. 11: Armis cum collega sub Cinnâ distat. Præsumo pite animo, ea te significari exitum suum. Præsumere si sign. ficat apud iuriconsultos, ex verisimilibus argumens & conjecturis existimare. Vnde præsumptio, existimatio, quæ ex verisimilibus conjecturis ducitur, de qua in Rurica de probatione & præsumptione.

Præsumptio, ptæ, ptum, participium. Sil. lib. 4: Ipsa suis manibus præsumpta piacula nitens. [προσθησις] Gall. Præsumptio. Ital. Presunzione. Ger. Vermutung. Hisp. Conjetura. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To presume or take before. Plin. lib. 2. cap. 17: Nihil invidia valeat, nihil gratia, nihil opinio præsumpta. Apud Tacitum Præsumpta suspicio pro eodem dicitur. Badæo icste.

Præsumptio, f. Præceptio, anticipatio. [προσθησις] Gall. Præsumptio. Ital. Presunzione. Ger. Vermutung. Hisp. Conjetura. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To presume or take before. Plin. lib. 2. cap. 17: Nihil invidia valeat, nihil gratia, nihil opinio præsumpta. Apud Tacitum Præsumpta suspicio pro eodem dicitur. Badæo icste.

Præsumptam, Præsumptio, sive præsumpta opinio. [Vng. 31]

vet. *velokides, maraba valo el bitel, magara vetel.* Vipian. D. lib. 21. Tit. 1. 1. 31: Quæ mancipia vendunt, nationem cuiusque in venditione expruere debent. Præsumptum etenim est quosdam servos bonos esse, quæ ratione sunt non infamata.

Præsumo, it, a, ut p. Præsumo. [προσθησις] Gall. Præsumo. Ital. Presumo. Ger. Vermut. Hisp. Conjeturo. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To presume or take before. Plin. lib. 2. cap. 19: Consecant ferculor longitudine dunt cubitorum, mox præsumunt recentibus acoris quæ depreddam ob id interemptorum, ut in putrescentibus vermiculi lignum erodant, & excavent corticem tutum amantudine. Hæc præsumta folia. Ovid. 11. Metamorph. Quæ folia præsumta notam sine vulnere fecit.

Prætego, it, a, ut p. Prætego, ante te go. [προσθησις] Gall. Prætego. Ital. Coprire. Ger. Bedecken. Hisp. cubrir. Pol. Nakryć. Vng. Be fedem. Ang. To cover or hide. Latant. lib. 3: Tum vitia sua capillis, & palio & (quod maximum est velamentum) divitiis prætegebat.

Prætendo, it, a, ut p. Prætendo, oppono. [προσθησις] Gall. Prætendo. Ital. Percepire. Ger. Durchspannen. Hisp. Poner delante. Pol. Rozprawyć. Vng. Előven vetem. Ang. To pretend, to put or stretch a thing before another. Virgil 9. Aeneid. & Mari prætere de muros. Quandoque ponitur pro præfero. Virgil lib. 4. Georg. - fumosque manu prætere de lequaces. Quandoque pro præmonstro, exhibeo. Cicero. 1. Offic. Præteritum autem oportet æquo & pari cum civibus iure vivere, neque submissum, & abjectum neque sefferentem prætere dere. Quandoque pro prætereo, Virgilius lib. 1. Georg. - tivos deducere nulla Religio venit, segeti prætere dere segetem. Lactantius per translationem lib. 4. dicit: Ne si fuisset divergentia, justam posset excusationem de lege prætere dere id est, allegare.

Prætendit, a, um, Valde tener. [προσθησις] Gall. Prætendit. Ital. Multa tenere. Ger. Bar jart Hisp. Muy tener. Pol. Barzo ml'odi, spoko. Vng. Igen gonge. Ang. Very tender. Plinius lib. 22. cap. 13: Similis & nomine & effectus: sed alia est capnos, fructuosa prætenere foliis coriandri.

Prætento, a, ut p. Prætento. [προσθησις] Gall. Prætento. Ital. Tentare. Ger. Berühren. Hisp. Toucar de primero. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To offer before. Tibullus lib. 2. Eleg. 1: Et pedibus prætentat tibi suscipula timore. Ovidius 3. Metamorph. Caliope querulas prætentat pollice chordas. Miscorodiam iudicis prætentare. Quintilianus lib. 4. sed quæ in egressu parcius & modicè prætentanda est iudicis misericordia. Cicero 2. de Orator. Idcirco tota causa prætentata atque perspecta, locis omnibus inventis atque illustratis, considerandum est quo principio sit utendum. Percontatio in emendationibus legitur Aldi Manutii, & recentiorum omnium.

Prætentiis, us, pen. prod. m. q. Actus ipse prætentandi. [προσθησις] Gall. Prætentiis. Ital. Esser avanti. Ger. Vorwärts. Hisp. Ofertar de tenar de primero. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To offer before. Plinius libro 11. cap. 17: Cochleis oculo rum prætentata hinc prætentata adimplent.

Prætentiis, Valde tenuis. [προσθησις] Gall. Prætentiis. Ital. Multa tenuis. Ger. Bar jart. Hisp. Muy delgado. Pol. Barzo ml'odi, spoko. Vng. Igen vékony. Ang. Very thinn. Plinius lib. 11. cap. 13: Mel thymosum non est, de tactu prætentia fila mitor. Idem lib. 8. cap. 30: Solem in animalis Mutianus visam sibi prodidit in pite prætentata, duntibus obvius ediverfo. De capris.

Prætēpro, es, ut n. Antē tepro. [προσθησις] Gall. Prætēpro. Ital. Esser prima tepida. Ger. Vorwärts. Hisp. Ofertar de primero. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To offer before. Plinius libro 11. cap. 17: Cochleis oculo rum prætentata hinc prætentata adimplent.

Præter, p. apositio, a præ deducta, quemadmodum ob infer: & a sub, subter. [προσθησις] Gall. Præter. Ital. Ecce, sicut. Ger. Vorwärts. Hisp. Ofertar de primero. Pol. Wypowiedz. Vng. Elő veszo. Ang. To offer before. Plinius libro 11. cap. 17: Cochleis oculo rum prætentata hinc prætentata adimplent.

Aliquando

Aliquando significat ante. Cic. 5. Verr. Servi præter oculos Lollii hæc omnia ferebant. Legitur & pro sine. *Præter* rerum capitalium condemnatos. Aliquando contra. *Præter* Terentius in Andria: *Præter* civium morem atq; legem. *Præter* aliquando adverbium est, pro præterquam. Columella lib. 3. cap. 2: Omnis incommodi patientes præter caloris. Budæus. *Præter* hæc apud Plantum sapiens legitur pro posthac, in Rud. Si præter hæc tu verbum scitis hodie. *Præter* modum, idem est quod supra modum. Cicero de Divinat. Lacus Albanus præter modum crevit. idē 5. Tuscul. Aristides expulsus est patria, quod præter modum iustus esset. In compositione transitivum vel præteritionē significat. Componitur autē cum dictione incipiente ab e: ut prætereo: sicut præteritio: g. ut prætergredior: ut prætermittor: ut prætervolo. *Præter* spem, ut præter spem, significat ex insperato, præter opinionem, ex inopinato, vel contra spem, seu contra opinionem. *Præter* spem salva sumus. Plantus in Mercat. *Præter* spem salva sumus.

Præterago, gis, ere, axt. Cogo ulterius ire, præterire. *Præterago*, gis, ere, axt. Gall. *Præterago*, gis, ere, axt. Ital. *Præterago*, gis, ere, axt. Ger. *Præterago*, gis, ere, axt. Pol. *Præterago*, gis, ere, axt. Vng. *Præterago*, gis, ere, axt. Ang. *Præterago*, gis, ere, axt. Horat. 1. Epist. 13: Mutandus locus est, & diversionis nom. *Præteragendus* equus: hoc est, agendus est equus præter diversionem nota: id est, ultra quod equi invitissimi soleant facere.

Præterbitio, ras, penult. corr. frequentativū à prætereo. Quasi præterito, interposito b. *Præterbitio*, ras, penult. Gall. *Præterbitio*, ras, penult. Ital. *Præterbitio*, ras, penult. Ger. *Præterbitio*, ras, penult. Pol. *Præterbitio*, ras, penult. Vng. *Præterbitio*, ras, penult. Ang. *Præterbitio*, ras, penult. Plaut. in Epid. Cave præterbitis ullas ardes quin roges. Senex hic ubi habitat Penphanes Platenius? Apud Comicos receptus est hoc verbum quā apud Oratores.

Præterduco, præterducis, penult. prod. præterductum, præterducere. Antē duco, vel ultra duco. *Præterduco, præterducis, penult. Gall. *Præterduco*, præterducis, penult. Ital. *Præterduco*, præterducis, penult. Ger. *Præterduco*, præterducis, penult. Pol. *Præterduco*, præterducis, penult. Vng. *Præterduco*, præterducis, penult. Ang. *Præterduco*, præterducis, penult. Plautus in Milite: Ut te hodie quasi pompam illuc præterducam.*

Præterea, adverbium est, ex præpositione præter, & Pronomine ea, compositum, Insuper, vel adhuc. *Præterea*, adverbium est, Gall. *Præterea*, adverbium est. Ital. *Præterea*, adverbium est. Ger. *Præterea*, adverbium est. Pol. *Præterea*, adverbium est. Vng. *Præterea*, adverbium est. Ang. *Præterea*, adverbium est. Cicero in Epist. Nā & in omni genere prudentiam tuam mihi exposuit, & præterea mihi non ignotam in consuetudine suavitatem tuam adiunxit, præterea summam erga se liberalitatem. Idem pro Cornelio Balbo: Sed nos possumus & huius civitatis esse, & cuiusvis præterea. Virg. 11. Aeneid. Si duo præterea tales idæa tulisset Terra viros. Accipitur nonnunquam pro postea, sive posthac. Virg. 1. Aeneid. & quispiam nomen Iunonis adoret Præterea, aut simplex anis imponat honores?

Prætereō, is, ivi, & iii, præteritū, Ultra eo, prætergredior. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū, Gall. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Ital. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Ger. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Pol. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Vng. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Ang. *Prætereō*, is, ivi, & iii, præteritū. Terentius in Eunucho. Dū hæc repeto, imprudens villā præteritū. Ovid. 3. de Arte: Nec quæ præteritū, rursum revocabitur unda: Nec quæ præteritū hora redire potest. Virg. 3. Georgic. quum rapidus sol Nondum hyemem contingit equis, jam præteritū æstas. Ponitur aliquando pro effugere, vitare. Terentius in Heey. Nescis quid mali præteritū, qui nunquam es ingressus mare. *Prætereō* aliquid per metaphoram dicimus quum nullam ejus facimus mentionem. Cicero de Provin. consul. Omitto jurisdictionem in libera civitate contra leges, Senatūq; consulta: ea des relinquo, libidine prætereō. Ovid. 6. Fastor. Cætera jam pridem didici juvenilibus annis, Non tamen idcirco prætereōda mihi. *Prætereō* silentio aliquid, id est, prætereō me hæc res: id est, ignoro. Ponitur aliquando prætereō pro antecellere, vincere. Varro 1. de Re rust. cap. 1: Hos nobilitate Mago Carthaginensis prætereōda Pœnicæ lingua. Hinc tempus prætereōdum, quod jam non est, sed elapsū est. Cicero de Senect. Tempus prætereōdum nunquam revertitur. *Prætereō* dicuntur extincti. Propert. lib. 2. Eleg. 14: Fas est prætereōda semper amare viros. *Prætereō* dicuntur qui in petitione magistratum repulsam tulerunt.

Prætereōdū, passivum. Cic. 2. de Leg. Ne sumptuosa respersione longæ coronæ, nec accera prætereōdantur.

Prætereōquico, as, Equitandō prætereō, vel transeo. *Prætereōquico, as, Gall. *Prætereōquico*, as. Ital. *Prætereōquico*, as. Ger. *Prætereōquico*, as. Pol. *Prætereōquico*, as. Vng. *Prætereōquico*, as. Ang. *Prætereōquico*, as.*

Prætereōdū, passivum. Cic. 2. de Leg. Ne sumptuosa respersione longæ coronæ, nec accera prætereōdantur. *Prætereōdū*, passivum. Gall. *Prætereōdū*, passivum. Ital. *Prætereōdū*, passivum. Ger. *Prætereōdū*, passivum. Pol. *Prætereōdū*, passivum. Vng. *Prætereōdū*, passivum. Ang. *Prætereōdū*, passivum.

de] Livius 3. ab Vibe Præterequitantesque abfisterent. **Prætereōdū**, passivum. Gall. *Prætereōdū*, passivum. Ital. *Prætereōdū*, passivum. Ger. *Prætereōdū*, passivum. Pol. *Prætereōdū*, passivum. Vng. *Prætereōdū*, passivum. Ang. *Prætereōdū*, passivum. Livius 1. de Pun. Mago, Numidæq; simulac latebras eorum improvidæ prætereōdū acies est, exorti à tergo, ingentem tumultum terrore fecere. Lucretius lib. 4: At quæ pars vocum non aures incutit ipsas, Prætereōdū perit, frustra diffusa per auras.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Livius libro 24. Prætereōdū quod medio oppido fluxerat, extra frequentia tectis loca prætereōdūbat muros, procul his quæ inhabitantur. Varr. 1. de Re rust. cap. 16: Cibi pars quoq; potio, & ea iis aquæ liquida unde bibant, esse oportet: tamq; propinquam, quæ prætereōdūbat, aut in aliquem locum insulat. *Prætereōdū* per metaphoram, pro elabi, pertranſire. Cicero 5. Tuscul. Quocirca copius gaudere tamdiu dum præsentem sentire voluptatē: seminum & præsentem percipere patitur cum corpore, & proligere venientem, nec præteritam prætereōdūere sinit. Id est, non negligere præteritam. Plinius lib. 3. in Præfat. Eorum ego orationes sicut prætereōdūere.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Cicero Appio Pulchro, lib. 3. Epist. Curios Lepa munitiavit te jam castra prætereōdūisse esse Apul. Quomodo habulum prætereōdūisse fuisset, re cognita, cepti remorede.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Stat. 1. Theb. -Buctivaga qua prætereōdūtur unda Sicaniis longe relegend Alphæus amores. Cicero de Orat. Tum & in sensum, & in mentē judicis intrare nō potest antē enim prætereōdūbitur, quum percepta est. Virg. 3. Aeneid. Et tamen hanc pelago prætereōdūare necesse est. Idem 6. Aeneid. -vel quæ Tyberina videbis Oſia, quum tumultum prætereōdūbere recentem.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Terentius in Adelph. Nilil prætereōdū, confuſacio. *Prætereōdū* silentio, idem quod prætereōdū silentio. Cicero 13. Philipp. Prætereōdūtere penam sceleris. Cicero ad Bruttum, idem est quod remittere vel ignoscere. Prætereōdū dicitur, quod aut ignoscitur, aut oblivione, aut negligencia prætereōdū: Omnia verò, quod de industria relinquunt. Cicero 3. Offic. Attonitū vultu sententia illi qui negant eum locum à Panætio prætereōdūisse, sed consulto relicto.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Cicero de Offic. Mamerco homini diuissimo Aedulitatis prætereōdū, Consulatus repulsam attulit.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Varr. 1. de Re rust. cap. 1: Hos nobilitate Mago Carthaginensis prætereōdū Pœnicæ lingua. Hinc tempus prætereōdū, quod jam non est, sed elapsū est.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Cicero de Senect. Tempus prætereōdū nunquam revertitur. *Prætereōdū* dicuntur extincti. Propert. lib. 2. Eleg. 14: Fas est prætereōdū semper amare viros. *Prætereōdū* dicuntur qui in petitione magistratum repulsam tulerunt.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Cicero de Senect. Tempus prætereōdū nunquam revertitur. *Prætereōdū* dicuntur extincti. Propert. lib. 2. Eleg. 14: Fas est prætereōdū semper amare viros. *Prætereōdū* dicuntur qui in petitione magistratum repulsam tulerunt.

Prætereōdū, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. fluendo prætereō. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Gall. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ital. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ger. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Pol. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Vng. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Ang. *Prætereōdū*, is, xi, xum, prætereōdū, u. i. Cicero de Senect. Tempus prætereōdū nunquam revertitur. *Prætereōdū* dicuntur extincti. Propert. lib. 2. Eleg. 14: Fas est prætereōdū semper amare viros. *Prætereōdū* dicuntur qui in petitione magistratum repulsam tulerunt.

animus nescit quid velit. Hoc idem est, neq. domi nunc a os, nec milia e somus. Iam huc, hinc illuc: quum illuc ventum est, sic illuc libet, incedit errat animus, praterpropter vitam vivit.

Præter, præterit, penult. corr. prætrivi, prætrivum, pen. prod. Gall. *Præter* *passer* *passer*. Ital. *Præter* *prima*. Germ. *Præter* *radix* *radix* *radix*. Hisp. *Præter* *radix*. Pol. *Præter* *radix*. Vng. *Præter* *radix*. Ang. *Præter* *radix*. Plinius lib. 34. cap. 40. Timarchus Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillatum. Præter ejus non mutavit primores, ideoq. prætrivi.

Prætrivado, prætrivadis, prætrivadi, penult. prod. act. 1. Gall. *Prætrivado* *passer*. Ital. *Prætrivado* *passer*. Germ. *Prætrivado* *passer*. Hisp. *Prætrivado* *passer*. Pol. *Prætrivado* *passer*. Vng. *Prætrivado* *passer*. Ang. *Prætrivado* *passer*. Plinius lib. 34. cap. 40. Timarchus Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillatum. Præter ejus non mutavit primores, ideoq. prætrivi.

Prætrivado, prætrivadis, prætrivadi, penult. prod. act. 1. Gall. *Prætrivado* *passer*. Ital. *Prætrivado* *passer*. Germ. *Prætrivado* *passer*. Hisp. *Prætrivado* *passer*. Pol. *Prætrivado* *passer*. Vng. *Prætrivado* *passer*. Ang. *Prætrivado* *passer*. Plinius lib. 34. cap. 40. Timarchus Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillatum. Præter ejus non mutavit primores, ideoq. prætrivi.

Prætrivado, prætrivadis, prætrivadi, penult. prod. act. 1. Gall. *Prætrivado* *passer*. Ital. *Prætrivado* *passer*. Germ. *Prætrivado* *passer*. Hisp. *Prætrivado* *passer*. Pol. *Prætrivado* *passer*. Vng. *Prætrivado* *passer*. Ang. *Prætrivado* *passer*. Plinius lib. 34. cap. 40. Timarchus Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillatum. Præter ejus non mutavit primores, ideoq. prætrivi.

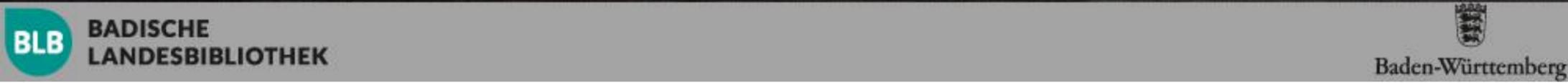
Prætrivado, prætrivadis, prætrivadi, penult. prod. act. 1. Gall. *Prætrivado* *passer*. Ital. *Prætrivado* *passer*. Germ. *Prætrivado* *passer*. Hisp. *Prætrivado* *passer*. Pol. *Prætrivado* *passer*. Vng. *Prætrivado* *passer*. Ang. *Prætrivado* *passer*. Plinius lib. 34. cap. 40. Timarchus Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillatum. Præter ejus non mutavit primores, ideoq. prætrivi.

le bord, isfite deuant. Ital. *Toffere appreffo*. Ger. *Bei an nbdm. bife- qm.* Hisp. *Texer antes i cetera*. Pol. *Kal e kraiom ek' adom lamus*. Vng. *Melie xboim*. Ang. *To want before or to border*. Hinc **Toga prætexta** dicta est, quod purpura ei prætexeretur. Accipitur pro prætere, sive velare, causamq. aliquam non veram asserere. Gall. *bailler couleur & couvrir*. Ital. *Colorare, sur una coperta, trouer fonsa*. Germ. *farwinden*. Hisp. *Dar color, ballar excusa*. Pol. *Zawlonã prycipue daie*. Vng. *Volefentem, sxiemel de retum*. Ang. *To cloke or excuse*. Virgili. *Aeneid.* Conjugium vocat, hoc prætextit nomine culpam. Cic. in Pisonem: Nemo potest exercitum aperit petere, ut non prætextat cupiditatem triumphis. Nonnunquam accipitur pro præordini, sive præordinate, tenentq. quædam rei alicujus fundamenta jacere. Cic. 3. de Orat. Sic omnia quæ sunt, quæq. aguntur acerrimè, levionibus principiis natura prætextuit. Prætexere litora velis, est ea velis quodammodo operire, & abscondere. Ovidius in arte: Quid referam Bajas, prætextaq. litora velis? In eadem propemodum significatione usus est hoc verbo etiam Aufonius: Tu (inquit) Auguste venerabilis, delictus maximo bello, assultantibus tot millibus Barbarorum, quibus Danubii ora prætextitur.

Prætextum, n. vel prætextus, us, m. q. falsa causa, simulatio. Gall. *Couleur, ombre, excuse*. Ital. *Prætextio, colore, ombre, agiamento, coperta*. Ger. *Ein farwinden; furwert*. Hisp. *So color, cobertura*. Pol. *Zawlonã prycipue*. Vng. *Fogaz, sxiem*. Ang. *A pretence, cloke or colour*. Sueton. de Cal. Et prætextum quidem illi civilium armorum hoc fuit: causas autem alias fuisse opinantur. Sueton. in Tiberio: Omnium inimicitia hoc prætextu ad nos deferentur.

Prætextus, a, um, adjectivè: ut **Prætextata** toga, prætextæ actiones: vel substantivè, hæc prætextæ, hujus prætextæ. Prætextæ fabulæ, seu comædiæ, in quibus reges Romani, vel Duces inducebantur, personarum dignitate penè tragicæ diis similes. Horatius in Arte: Vel qui prætextas, vel qui docuere togatas. Dicitur prætextæ, quod principum, magistratuumve personæ in eis inducerentur quæ prætextis uti solent. Prætextata toga, genus vestimenti oblongum ac talare, quod supra tunicas honoratissimi quique sumeantur dicta quod ei purpura prætexebatur. Hoc una cum bulla ingenii pueri utebantur usq. ad 17. annu. Unde prætextati dicebantur qui nondum decem & septem annos præterierant, à prætextata quam inducant, qua deposita, accipiebant togam virilem, quam ad annum decimum septimum pervenissent, itaquam non puenit, sed viriliter vita essent petagèda. Nam pueri eximabantur, qui minores essent annis septemdecim. Hinc Vlpianus ait: Pueritiam duntaxat annis septemdecim finiri: & qui eos non in totu complevit, prohiberi possulare. Cicero de Amicit. Ego autem à patre ita etiam deductus ad Scævola, sumpta virili toga, ut quoad possem & liceret, à senis latere nunquã discederem. Senec. lib. 1. Epist. Tenes utiq. memoria quantum senseris gaudium, quum prætextata posita, sumptis virilem togã. Ideo autè ingenii pueris attributam existimant togam prætextam, ut ex purpure rubore, ingenii pudoris admoneantur. Lege Macrobi. lib. 1. Satur. Ab hoc vestimenti genere olim Papyrius cognominatus est Prætextatus, ob tacendi loquendiq. in prætextata ætate prudentiam. Id postea cognomen in omnem ejus familiam translaturum fuit. Erat & Prætextæ vestis insignis genus magistratuum & regum. Hac Tullus Hostilius primus usus est (ut inquit Plinius) qui debellatis Hetruscis, sellam curulem hictores, & togam prætextam atq. prætextam (quæ insignia magistratuum Hetruscoru erant) Romam translulit. Sed postea Tarquinius Democritus filius, quum de Sabiniis esset triumphum, quoniam in eo bello filius ejus annos quatuordecim natus, hostem manu percusserat, & pro concione illum laudavit, & prætextæ ac bullæ aureæ donavit, insignicæ puerum supra annorum fortem præmiis virilitatis & honoris. Prætextæ igitur ac bullæ gestandæ mos à Prisci Tarquini filio deductus est. Sunt tamen qui tradunt Priscum regem, quum statum civitatis ordinaret, instituisse ut Patriotiu filii bulla aurea uterentur: & togam quæ purpura prætextatur, his tantum quorum patres curulem magistratû gessissent, ceteris prætextam tantum indulsisse, usq. ad eos quorum parentes stipendia iusta meruissent. Fuit & in usu prætextæ bulla, qua nulli alii licebat uti, nec ei qui sumus faciebat.

Prætexti quatuor hominum genera utebantur: pueri, ad usque tirocinii diem: hoc est, ad annum ætatis XVII. magistratus omnes urbani, quod utrunq. nemo, ut opinor, paulo humanior ignorat: præterea, quod observatû non ita vulgo credimus, magistri collegiorum, dum ludos compitalitios faciebant, & senatores omnes, cum deorû festos celebrabant dies: de magistris collegiorum docuit me locus in oratione in Pisonem, quò in loco sunt hæc: Quæ Merellus designatus consul, cum quidam tribunus pleb. suo auxilio magistris ludorû ludos facere iussisset, privatus facti verum: tum, cum in calendis

Ian. compitalitiorum dies incid. Vent. Sex. Clodium, qui nunquam antea pretextatus fuisset, ludos facere, & pretextatum volitare passus est, quibus verbis Prædianus hæc subiungit: Solebant magistri collegiorum ludos facere, faciebant compitalios pretextati. Erat autem satis turpe mendum in iis verbis, Magistros ludorum ludos facere: nam est in omnibus, qui ad huc diem impressi leguntur, libris, Magnos ludos facere. cum loquatur Cicero non de magnis ludis, sed de compitalitiis, ut omittam duo argumenta, unum, quod illud, Facere iussisset aliquid omnino desiderabat, quem enim tribunus ille ludos facere iussisset alterum, quod Prædianus ita loquitur, ut significet magistrorum in oratione fieri mentionem: quam facile autem ex magistris, fieri potuerit, magnos, literarum declarat similitudo, præsertim si, magistris, paucioribus literis, apte superimposito, scribatur. De senatoribus autem ex iis verbis, quæ sunt oratione in Antonium, conieci: Nescis, heri quantum in circo diem ludos Romanorum fuisse? te autem ipsum ad populum tulisse, ut quintus præterea dies Cæsari tribueretur: cur non sumus pretextati? cur honorem Cæsaris, tua lege datum, deseri patimur? Ex commentario Pauli. Manutii in oratione pro Sextio.

Prætextatus, a, um, adiectivum, Prætextatum sermonem (inquit Festus) veteres appellaverunt ab eo quod pretextatus nefas sit obsceno verbo uti. Vel (ut quidam ajunt) quod nudentibus depositis pretextis à multitudine puerorum obscena acclamarentur. Ideoq; pretextatum sermonem appellabant, qui nihil obscenitatis haberet. Hæc ille. Contra hanc tamen Festi opinionem Suetonius, Gellius, & Macrobius Prætextati sermonem (non autem prætextatus) acceperunt pro eo qui aperte obscenam rem significat. Suetonius in Vespasiano: Erat enim dicacitatis plenum, & sic scurrilis, ac sordida, ut ne pretextatus quidem verbis abstineret. Sic Macrobius lib. 3. Satur. Hæc nobis sic literata lenitas, & docta cavillatio, vice planipedis & subulonis, impudica, & pretextata verba jacentis. Sic pretextati mores, dicuntur lascivi, & obsceni. Juv. Satyr. 2: Sic pretextato resciviat Artaxata mores. Prætextati anni à Plinio dicuntur lib. 33, pro annis pueritiae: & pretextata ætas, à Gellio libro 1. Prætextata puella dicebantur ingenuæ, & innuptæ, à pretextus quas nudentes deponebant.

Prætextatus, a, um, adiectivum, Prætextatum sermonem (inquit Festus) veteres appellaverunt ab eo quod pretextatus nefas sit obsceno verbo uti. Vel (ut quidam ajunt) quod nudentibus depositis pretextis à multitudine puerorum obscena acclamarentur. Ideoq; pretextatum sermonem appellabant, qui nihil obscenitatis haberet. Hæc ille. Contra hanc tamen Festi opinionem Suetonius, Gellius, & Macrobius Prætextati sermonem (non autem prætextatus) acceperunt pro eo qui aperte obscenam rem significat. Suetonius in Vespasiano: Erat enim dicacitatis plenum, & sic scurrilis, ac sordida, ut ne pretextatus quidem verbis abstineret. Sic Macrobius lib. 3. Satur. Hæc nobis sic literata lenitas, & docta cavillatio, vice planipedis & subulonis, impudica, & pretextata verba jacentis. Sic pretextati mores, dicuntur lascivi, & obsceni. Juv. Satyr. 2: Sic pretextato resciviat Artaxata mores. Prætextati anni à Plinio dicuntur lib. 33, pro annis pueritiae: & pretextata ætas, à Gellio libro 1. Prætextata puella dicebantur ingenuæ, & innuptæ, à pretextus quas nudentes deponebant.

Prætextatus, a, um, adiectivum, Prætextatum sermonem (inquit Festus) veteres appellaverunt ab eo quod pretextatus nefas sit obsceno verbo uti. Vel (ut quidam ajunt) quod nudentibus depositis pretextis à multitudine puerorum obscena acclamarentur. Ideoq; pretextatum sermonem appellabant, qui nihil obscenitatis haberet. Hæc ille. Contra hanc tamen Festi opinionem Suetonius, Gellius, & Macrobius Prætextati sermonem (non autem prætextatus) acceperunt pro eo qui aperte obscenam rem significat. Suetonius in Vespasiano: Erat enim dicacitatis plenum, & sic scurrilis, ac sordida, ut ne pretextatus quidem verbis abstineret. Sic Macrobius lib. 3. Satur. Hæc nobis sic literata lenitas, & docta cavillatio, vice planipedis & subulonis, impudica, & pretextata verba jacentis. Sic pretextati mores, dicuntur lascivi, & obsceni. Juv. Satyr. 2: Sic pretextato resciviat Artaxata mores. Prætextati anni à Plinio dicuntur lib. 33, pro annis pueritiae: & pretextata ætas, à Gellio libro 1. Prætextata puella dicebantur ingenuæ, & innuptæ, à pretextus quas nudentes deponebant.

Prætor, otis, m. t. Athenis omnis magistratus appellabatur, à præcedendo quasi prætor, quod populo prætor. [D]ist. subulit. Gall. Prætor, p. d. Ger. Ein Schlichter, ein Statthalter, ein jeder Oberer dem man nicht gehorsam, als ein Vordere vnd Oberer vber ein Kriegshort. Bel. Ein Statthalter. Hisp. Alcades, Pol. Magistrat na vryalpe polanovion. Vng. Eszdelim, him, vng. vifid. An. The Mayor or chief officer in a city. Vnde imperatores, Prætores quandoq; vocantur, Autor ad Heren. Epaminondas Thebanorum Imperator, ei qui sibi ex lege successerat Prætor, exercitum non tradidit. Vbi Victorinus: Notare debemus, omnes magistratus, Prætores appellatos. Sed patres quo tempore, Sextus primus ex plebe Consul creatus est, Furium Camillum primum Prætorum urbanum, qui ius in urbe diceret, creaverunt: mox unico Prætoris non sufficiente, quod multi peregrini in civitatem venient, alius creatus est peregrinus, eod quod pleiunq; inter peregrinos ius dicebat. Capta deinde Sardinia, aliisq; provinciis, totidem Prætores quot provincie in ditionem venerant, creati sunt: partim qui urbanis rebus, partim qui provincialibus præfessent. Dicitur prætor (ut Livius inquit) quod prætor, ut Varro à præcedendo, quasi prætor quod prætor iure & exercitu. Idem Livius lib. 3. scribit primum Prætores ex patribus, qui ius in urbe diceret, creatum fuisse, penes quem magistratum, omnis publici privatiq; iuris erat potestas, ut & novum ius condere, & vetera abrogare facultas esset. Idq; ob magistratus honorem, ius honorarium appellatum est, quò tam in regia illi essent insignia, ut apparatus Consulibus penè par videretur. Creatus, quum Consules advocarentur bellis finitimis, nec esset qui in civitate ius diceret. Ejus dignitas Prætura dicitur.

Prætor de capitalibus criminibus quærebat, non omnibus tamen, sed tantum de majestate, de vi, de repetundis, de crimine inter sicarios, & ambitu, de veneniis: de incestu verò, & perditione populi: Prætores autem, quæ cuiusq; futura esset questio, ante forticabantur: ut deinde singulis de criminibus

singulis, pro ut fors tulisset, cum consilio quærerent, est de crimine inter sicarios, eum in iudicium quandoq; ita multi vocarentur, ut prætor unus minimè sufficeret, non unus, sed duo prætores cognoscere: quod in oratione pro Cluentio animadvertimus, idemq; eandem ob causam in aliis criminibus interdum esse factum licet existimare: nonnunquam enim, diem dicente aliquo tribuno pleb. qui cogendi ad iudicium populi jus haberet, non prætor, sed populi ipse de maiestate questionem exercebat. itaq; Cn. Domitius tribunus plebis, qui cum C. Cassio postea consul fuit, accusavit M. Silvanum, quod iniuste bellum cum Cimbriis editu gesserit, in eo bello graves ob eam causam calamitates acceptas esse diceret, qua de re suffragium tribus tulerunt. Quod autem prætores de criminibus quærisse, unum ex ipso prætorum urbanis, qui cuncto de crimine publico quærebat, prætor, prætor dicebatur: tantum civilibus controversiis ad eum ius, ius dicebat: hoc est, iudices & iudicium formaliter, quam se quærentur, dabat: nec enim prætor ipse iudicium edictis, sed cum iudices ab ipso dati de controversia cognovissent ac iudicassent, exequebatur: ideo in omnibus criminibus prætorum legitur, iudicium dabo: in quo posteriores lapsi sunt. Est igitur aliud, ius dicere, aliud iudicare: cetera quam qui veterum iurisperitorum libros ignorat, opinatur: de qua admodum civilibus in rebus prætor non cognoscit, neq; iudicat, sed ius dicit: sic, qui ab ipso iudices dati sunt, non ius dicunt, sed cognoscunt, ac iudicant: hinc recuperatores, hinc centumviri, hinc arbitri, quos prætor dabat ut iudicarent: atque hoc & Cicero sensit in epist. ad Quint. Frat. Prætor, imperio, lolet iudicare, debet. Quædam tamen erant, in quibus prætor non iudicabat, verum nec ius dicebat prætor urbs, sed omnia jurisdictione, imperio prætorio exequabatur, ut cum bonorum possessionem secundum tabulas, aut contra tabulas dabat: item, cum restituebat in integrum, & huius generis nulla. Porro, cujus prætoris erat ius iudicium, eius non erat questio publica: neq; cuius questio publica, eius ius iudicium: ut tamen de toto prætorum collegio, qui erant omnes octo, & ius dicendi, & quærendi potestatem habebatis qui prætor inter peregrinos vocabatur: nam & ius inter peregrinos ab eo dictum, satis constat: & questum, sociorum hoc est peregrinorum, causa de repetundis, Prædianus demonstrat in orationis commentario adversus competitors. Hæc de jurisdictione prætorum: nunc de origine primum: deinde de numero eorum subjungemus, cui videri possit veteris prætoris sed hoc criminam quærimus: de ordine non ita laboramus. Scriptum est igitur in Digestis Iustiniani libro primo, sic, ex Pomponio de origine juris: Cum consules advocarentur bellis finitimis, neq; esse qui in civitate ius reddere possent, factum est ut prætor crearetur, qui urbanus appellatus est, quod in urbe ius redderet: post aliquot deinde annos, non sufficiente eo prætoris, quod multa turba etiam peregrinorum in civitatem veniret, creatus est & alter prætor, qui peregrinus appellatus est, ab eo quod plerunq; inter peregrinos ius dicebat, capta deinde Sardinia, mox Sicilia, item Hispania, deinde Narbonensis provincia, totidem prætores, quot provincie in ditionem venerant: creati sunt, partim qui urbanis rebus, partim qui provincialibus præfessent: deinde Cornelius Sylla questiones publicas constituit, veluti de falso, de patricio, de sitianis, & prætores quatuor adiecit: deinde C. Iulius Cæsar duos prætores, & duos ædiles, qui frumentum præfessent, & i Cæsar Coreales, constituit: itaq; duodecim prætores, sex ædiles facti creati: divus deinde Augustus sedecim prætores constituit: post divus Claudius duos adiecit, qui de fidei commissis ius dicerent: quibus unum divus Titus detrahit: & adiecit divus Nerva: qui inter fiscum & privatos ius diceret: ita decem & octo prætores in civitate ius dicunt. Sic in Digestis Pomponius: nos autem, quod sentimus de numero prætorum, quod quidem legendis veterum libris observare debent, exponemus: de numero, inquam, eorum prætorum, qui fuerunt extremis Reip. temporibus: nam ceteris Reip. tota ratio magistratum arbitrio Imperatorum perturbata fuit. Octo igitur prætores nunquam plures, ut nos opinamus, flante Reip. habuerunt: argumenta, quibus adducor, ut ita esse credam, hæc sunt: Prætores, gesto magistratu, exhibent in provinciis: hoc in dubium vocari non potest, plena exemplorum omnia: videtur igitur esse rationi consentaneum ut eorum provincialium numerus cum prætorum numero congrueret: hæc porro in I. C. quod M. Cælius ad Ciceronem misit, ostendit videri nominari, itemq; inquis, senatus placere, in Ciliciam provinciam, neq; reliquas provincias, quar prætorii cum prætoribus obnoxiant: & quæ sequuntur. Et in oratione pro Milone: Erat, imperio, prætoris consul P. Leontius, septem prætores, octo tribus pleb. defensores mei. Septem nominat, uno Appio de orationibus excepto: quod aperte indicat in oratione in Pisonem hæc verba: De me cum omnes magistratus promulgassent, prætor

ur Augustale. Prætorium est pars villæ, quam Dominus si quando ruri sit, ipse solet inhabitare. Villæ enim tres partes erant, autore Columella: prætorium sine villa urbana: villa rustica in qua erat colonus: villa fructuaria, in qua condebantur fructus. De prætorio loquitur Suetonius de Calig. In extrusionibus Prætoriorum atq; villarum omni possibilibus ratione nihil tam efficere concupiscerat, quam quod effici posse negaretur. Pallad. lib. 1: Ipsius etiam Prætorii situs sit loco aliquatenus erechior, & sicior propter injuriam Fundamentorum, & ut iæro fruaturspectu. Figuratur item prætorium accipitur pro ipso concilio à Prætoribus in tentorium suum domumve convocato: unde Dimittere prætorium legitur, sicut Dimittere Senatam. Liv. Fulvius ne idipsum impedimento incepto foret, dimittens Prætoriam, Tribunis militum, ac præfectis sociorum imperavit, etc.

Prætorii socii, m. l. Dicebantur cohortis prætorie milites, à Prætoribus: hoc est, Imperatore corporis sui custodire causa delecti. Cic. pro Cælio: Nemini unquam prætorii socii majores honores habuerunt, quam M. Cælio. Plin. lib. 6. cap. 29: Nuper renunciavit principi Neroni, missi ab eo prætoriani milites, cum Tribuno ad explorandum, inter reliqua bella Aethiopicam cogitanti.

Prætorii socii, a. um, aliud adjectivum, Prætorius. Martial. lib. 2: De prætorina folium mihi Paule corona Mittis, hoc phialæ nomen habere jubes.

Prætorius, n. sp. Prætoris dignitas. [שפירא פקודות] פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Prætor, offic. & dignité de prætor. Ita. Prætor, podilari. Ger. Eines Schuidtheiss ampt oder wirt. Hisp. La dignidad del prætor. Pol. Vizolniska endnosy. Vng. Vra- foztax. Ang. The dignitie and office of the mayor. Plin. lib. 14. cap. 22: Ad proconulatum usq; è prætura honoribus gestis. Cicero pro Placco: Præturæ jurisdictiones res varia, & multiplex ad suspiciones, & simulatas. Idem pro Muræna: Prætura Muræna probata iure, grata in munere, ornata in provincia. Idem 3. Catil. Quom Prætura se abdicasset. Egre di Prætura. Tacitus libro 3: Voluisti vetus familia, neque tamen Præturam egressa.

Prætorius, Valde tortus. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fortior. Ital. Melta torto. Ger. Gar getrüt. Hisp. May torto. Pol. Bary skracy. Vng. Igen tekeres. Ang. Very crooked. Col. lib. 3. cap. 1: Stilius Atricus prætorio capite, recurvato.

Prætrepidans, as, penult. corr. Valde trepidans. Unde prætrepidans, participium. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Tremblant de peur. Ital. Tremante di paura, formato. Ger. Eht von furcht eruttet. Hisp. El que tiembla mucho. Pol. Bary trep. Vng. Igen retterk. Ang. To tremble for fear. Catul. Epigram. 43: Iam mens prætrepidans avert vagari.

Prætrepidans, ut Prætrepidans apud Catullum id est, avertens ab urbe Romam prætrepidans rediit.

Prætruncus, cas, aet p. Amputo, prætruncando. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prætruncus, valde tumidus. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prævalens, prævalens, pen. corr. n. Antecello, & quasi in majori pretio sum, vel melior sum. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Etre superieur, exceller. Ital. Prevalere, essere di mag. gior stima. Ger. Mith getun/fortreff. Bel. Zeboren gam. Hisp. Prevaler. Pol. leiten magyosy, w. aywosy. Vng. Sáfesletenb varjak. Ang. To exceed, to surmount. Plinius Vitræq; in pretio sunt, sed tamen prævalent margaritæ: Aliquando prævalere significat potentiorum seu robustiorum esse. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Etre le plus fort. Ital. Etre più forte. Ger. Mith getun/fortreff. Hisp. Mas poder. Pol. letem magyosy. Vng. Valtagh varjak. Scelus 2. Achil. Quisquis equo, jaculoq; potens, qui prævaler aicu. Plin. lib. 10. cap. 6: Vulturum prævalent nigri.

Prævalens, ut prævalens. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prævalens, ut prævalens. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prævalens, ut prævalens. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

aristis. Ovidius Epistol. 1: Prævalens fusos comminatur manus.

Prævalens, adverbium. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Passim. Ital. Passimmente. Ger. Gar gewattigt. Hisp. Poderosamente. Pol. Bary mocno. Vng. Igen vallyon. Ang. Very strongly. Plinius lib. 17. cap. 14: Prævalendum ut prævalens accipiens unco in media fissura relinquatur.

Prævallare, [Vn. Eht meg akoloi, edhion.] Hortus de bello Alexandrino: Quo factio imperat pontem adversus hostem prævallari.

Prævaricor, penult. corrept. aris, d. p. Quocumq; modo à scripto mei officii desedo, ut ait Valla lib. 6. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Prævaricare, trahit se partis. Ital. Prævaricare. Ger. Nicht aufrechtig handeln. Hestig geschwollen. Hisp. Muy hinchado. Bel. Dat. Nicht errettet. Hestig geschwollen. Pol. Wytaczon sie, wzecy wjedzi nie powoz. Vng. Tuzem elum szelkezem. Ang. To betray one's cause, to do a thing out of one's conscience. Plin. lib. 11. cap. 19: Arator nisi incurvus prævaricatur. In libris autem forensibus prævaricati dicuntur vel accusator vel defensor, quom pro dita causa sua, & veritate causam juvat. Cicero de Arusp. res. L. Catilina pecuniam accipit, ut turpissimè prævaricaretur. Vlp. in l. Athletas. ff. de his qui notan. infam. Qui prævaricatur, ex utraque parte confititur, quimò ex adversa. Cicero pro Cluent. Hoc quancumq; sedulo faciebat, tamen interdum non defendere, sed prævaricari accusatori videbatur: id est, accusatorem juvare, eiq; colludere.

Prævaricator, oris, m. t. Simulatus accusator vel defensor. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Prævaricator. Ital. Prævaricatore. Ger. Ein Betrüger des Richters. Hestig geschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Wytaczon sie, wzecy wjedzi nie powoz. Vng. Tuzem elum szelkezem. Ang. To betray one's cause, to do a thing out of one's conscience. Plin. lib. 11. cap. 19: Arator nisi incurvus prævaricatur. In libris autem forensibus prævaricati dicuntur vel accusator vel defensor, quom pro dita causa sua, & veritate causam juvat. Cicero de Arusp. res. L. Catilina pecuniam accipit, ut turpissimè prævaricaretur. Vlp. in l. Athletas. ff. de his qui notan. infam. Qui prævaricatur, ex utraque parte confititur, quimò ex adversa. Cicero pro Cluent. Hoc quancumq; sedulo faciebat, tamen interdum non defendere, sed prævaricari accusatori videbatur: id est, accusatorem juvare, eiq; colludere.

Prævaricator, oris, m. t. Simulatus accusator vel defensor. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Prævaricator. Ital. Prævaricatore. Ger. Ein Betrüger des Richters. Hestig geschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Wytaczon sie, wzecy wjedzi nie powoz. Vng. Tuzem elum szelkezem. Ang. To betray one's cause, to do a thing out of one's conscience. Plin. lib. 11. cap. 19: Arator nisi incurvus prævaricatur. In libris autem forensibus prævaricati dicuntur vel accusator vel defensor, quom pro dita causa sua, & veritate causam juvat. Cicero de Arusp. res. L. Catilina pecuniam accipit, ut turpissimè prævaricaretur. Vlp. in l. Athletas. ff. de his qui notan. infam. Qui prævaricatur, ex utraque parte confititur, quimò ex adversa. Cicero pro Cluent. Hoc quancumq; sedulo faciebat, tamen interdum non defendere, sed prævaricari accusatori videbatur: id est, accusatorem juvare, eiq; colludere.

Prævelo, ut prævelo. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prævelo, ut prævelo. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Prævelo, ut prævelo. [שפירא פקודות] שפירא פקודות דההוא, אוריאל, אוריאל. Gall. Fort. Ital. Melta caufa. Germ. Hestig geschwollen oder aufgeschwollen. Hisp. Muy hinchado. Pol. Bary nodat. Vng. Igen fel funaltelott. Ang. Much swollen. ut Prætruncus furor, apud Claudianum, priore Inveit. in Rufinum.

Præventio, a. g. Ant. venio, anticipo. [C] Gall. Venir devant. Ital. Prevenire, anticipare. Ger. Vortommen. Hisp. Vair ante. Pol. Vprzedem. Vng. Előre. Ang. To come before or prevent. Livius lib. 24: Ceterum præventio non fama solùm qua nihil in talibus rebus est ceteris: sed nuntius etiam ex regis servis. Præventio incepta dicitur. Virgil. 2. Ecloga: Nascere, præq; diem venies age laoset alium.

Præventus, [C] Gall. Venir devant. Ital. Prevenire. Ger. Vortommen. Hisp. Venido antes. Pol. Vprzedem. Vng. Előre. Ang. To come before. Tacitus lib. 17: Atque in eo ipso sacramento vexillis inferioris Germaniæ præventus erat.

Præverbium, Adverbium, apud Cornel. Frontonem libro de nominum verborumq; differentiis.

Prævertis, [C] Gall. Aller devant. Ital. Trovare, precedere. Ger. Vortommen. Hisp. Vair ante. Pol. Vprzedem. Vng. Előre. Ang. To go before and prevent. Virg. 1. Aeneid. volucrumq; fuga prævertitur Hebrum. Cicero pro Sulla: Nemo me unquam tenuissima suspicio ne perfidius quæ non prævertit. Interdum accipitur pro præpropono. Cicero de Divin. Ita tamen, si vacat animo neq; habes aliquid quod huic sermone prævertendum putes. Gell. lib. 4. cap. 3: Iam iustitiam religionemq; animo atq; amori prævertit. Plaut. in Amph. Illuc red eundem est mihi, ne me uxorem prævertit dicitur præ Republica. Hoc est, ne dicant me uxorem prævertit Reipublicæ. Item pro revoco. Plaut. Amph. Reddit prævertit metus: accuro ut sciam quid velit. Prævertit huiusmodi (inquit Festus) quod ignoratur nocta, an interdum in factum. Prævertit scio quod dictum est per jocum, est eximare dictum esse serib quod joco dictum est. Plaut. in Amph. siquid dictum est per jocum, non æquum est id te serib prævertit. Adrianus Cardialis: Prævertit, & Prævertit, non id significat quod præcedere: sed id quod præponere, prævertit: sed non suo, imò potius præpropono, ac perverso videlicet, id est, ut quod erat in animo ut postea fieret, fiat antea: & contra, quod antea erat faciendum, postea fiat. Sed id quoq; præcipue notandum est, dativum post se plerumq; trahere, ac deponere idem verbum etiam fieri. Livius 2. ab Vibe: Nec posse, quum hostes propè ad portas essent, bello prævertit quicquam sibi idem: Aegre impetratum à Tribunis, ut bellum prævertit sinerent. Idem: Si Punicum Romano prævertit, bellum. Caesar 7. belli Gall. Caesar huic rei prævertit eundem est, occurrit eundem.

Prævidet, [C] Gall. Défendre avant. Ital. Vittar prima. Ger. Vorher. Hisp. Defender antes. Pol. Wprzod. Vng. Előre. Ang. To foresee. Silius. Prævidet, prævidet, penult. corr. s. t. Antè video. Gall. Venir devant. Ital. Trovare, antevedere. Germ. Vorher. Hisp. Ver antes. Pol. Wprzod. Vng. Előre. Ang. To foresee. Plinius: Id nos futurum prævidetamus. Cicero 1. de Divin. Tum meminit prætorum præsentia cernit, futura prævidet. Virgil. 5. Aeneid. illud venientem à venice velox prævidit. Hinc Prævidet, a. g. quæ duplex est. Aut enim animo, aut oculis prævidet.

Prævidet, a. um, participium. Gall. Prevenir. Ital. Prevedere. Germ. Vorhersehen. Hisp. Verdo antes. Pol. Wprzod. Vng. Előre. Ang. To foresee. Cic. 5. Ver. Res mihi cora prævidet atq; præcauta est. Idem de Divinat. 1.

Prævidet, a. t. p. Antè vitio, vel corumpo. Gall. Corrompre. Ital. Corrompere. Ger. Verderben. Hisp. Corromper antes. Pol. Wprzod. Vng. Előre. Ang. To defile before. Cic. 14. Metam. de Cicer. loquens: Hunc dea prævinat, potiusq; venenis inquinat.

Prævinclo, a. t. p. Prævinclo, ligo. Gell. li. 1. cap. 10: Cum eodem laqueo quo essent prævinclo efficerentur. Gall. Lier au paravant. Ital. Legare avanti. Germ. Vorhin binden. Hisp. Atar, atar antes. Pol. Wprzod. Vng. Előre. Ang. To bind before.

Prævinclo, a. um, Qui prævinclo viam monstrant. Gall. Qui va devant. Ital. Che va avanti. Ger. Das vorgeht. Hisp. Cosa que va delante. Pol. Wprzod. Vng. Kalauz, vi mous. Ang. That goes before. Cic. in Arat. Alcyonem genuit datus demitit ab aëtris, Prævinclo Aurora, Solis, Noctisq; saluta. Ovid. 1. Metamorph. Nunc prævinclo sequitur, nunc prævinclo antecit.

Prævinclo, a. t. p. Tego, caligine offundo, & involvo, inquit Budwus. Gall. Obscurer, en se mettait au devant, offusquer. Ital. Co-

præ d'ombra. Ger. Beschattigen, verduncken eben mit etwas das ti nem voi dem nicht sieht. Hisp. Cubrir de sombra. Pol. Zaciemiam, Vng. Be arnykozon. Ang. To shadow, and mak dark by going before. Tacitus: Fama, in quantum prævinclo Imperatoris fastigio datur, clarus. Hic prævinclo dicitur Imperatoris fastigium: quia ptimorum magnitudine superius splendore eorum offuscatur: quemadmodum prævinclo arbores fulgore in se recepto alias offuscant inferiores.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

Prævolò, a. t. p. Antè volo. Gall. Volar devant. Ital. Volare avanti. Germ. Voran fliegen. Hisp. Volar delante. Pol. Wprzod. Vng. Előrepölni. Ang. To fly before. Plaut. Milite: Novine motes me tuos meditate decet, Curamque adhibere ut prævolat mihi quod tu velis. Cicero. 2. de Nat. deot. Batis autem turguli quem efficiunt grues, ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, atq; in tergo prævolantium colla & capita reponunt.

niet. Dicitur prandium (ut quidam volunt) à peredendo, quod pauxillum quiddam in prandiu pararetur, quod facile posset absumi. Alii prandiu dicitur voluit quasi prandiu: quod levia tantum quaedam & paratu facilia apponentur. Nam prandium non fuisse præcipuum cibum antiquis apparet ex Celso, libro 7, quum de hyeme loquitur: Si prandet aliquis, inquit, utilius est exiguum aliquid, & ipsum siccum sine carne, sine potione sumere. Idem lib. 4: Famem facilius fert adolefcens quam puer: & uno cibo, quam prandio quoque affuetus. Idem lib. 7: Aestate verò & potione, & cibo corpus sapius eget: ideo prandere quoque commodum est. Plin. lib. 28. cap. 5: Hippocrates tradit non prandentium extra celerius fenescere.

Prandulum, diminutivum, sive Prandiculum, n. f. Quod jentaculum appellatur. Festus. *Prandulum*.

Prandio, des. prandi, & prandus tum, n. f. Prandium sumo. [TW] *Prandio*. Gall. *Disner*. Ital. *Disinare*. Ger. *Zu tisch essen*. Bel. *Stemman eten* Hisp. *Comer*. Pol. *Obiadziam*. Vng. *Ebelle*. An. *To dine*.] Plautus in Menach. Prandi & potavi. Icorumque accubui. Cicero pro Cluent. Quum in eius nuptiis more Latinitatum multos do hominum præderet. Plautus in Menach. Prandi in navi, inde huc sum egressus, te conveoi. Interdum active accipitur, pro comedere id quod est in prandio, in accusativo positum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3: Luscinas soliti impenso prandere coemptas.

Prandiosus, a, um, participium. [TW] *Prandiosus*. Gall. *Qui a disner*. Ital. *Chi ha disinato*. Ger. *Zu tisch essen*. Hisp. *Que ha comido*. Pol. *Obiadziam*. Vng. *Ebelle*. Ang. *That hath dined*.] Horat. 1. Serm. Satyr. 6: Prandiosus non aude. Cicero pro Mil. Adde inscitiam prandi, poti, oscitantis ducis. Prandiosos veteres vocabant, teste Nonio, non solum qui edissent, sed etiam quibus nihil decisset. Varro Prandium te ac paratum esse oportere.

Prandioso, tar, pen. con. frequentativum à prandeo: [TW] *Prandioso*. Gall. *Disner souvent*. Ital. *Disinar souvente*. Germ. *Disner* in *tisch essen*. Hisp. *Comer muchas veces*. Pol. *Vilawnie obiadziam*. Vng. *Ebelle getem*. Ang. *To dine or eat often*.] quod Plaut. in Amph. cum accusativo construxit. Nequam homines (inquit) qui potentiam prandunt.

Prandior, foris, m. f. Qui prandet, aut qui invitatus est ad prandium. [TW] *Prandior*. Gall. *Qui dine, ou invite à disner*. Ital. *Chi è fusa, è invitato à disinare*. Ger. *Ein tisch esser oder in tisch*. Hisp. *Comedor, o convidado à jantar*. Pol. *Nasobad wozni*. Vng. *Ebelle*. Ang. *That dineth*.] Plaut. in Menach. Bonum antepotam prandium prandioribus.

Prandiosus, adjectivum, i. *Prandiosus* invidiosus, *Prandiosus*, ut Prandiosum candelabrum, apud Quintilianum lib. 6. cap. 4: Mirantibus quod humile candelabrum emisset: Prandiosum erit, inquit.

Prasinitis, penult. con. [TW] *Prasinitis*. Gall. *Verd*. Ital. & Hisp. *Verde*. Ger. *Grün wie dertaus*. Pol. *Zielony*. Vng. *Szid*. Ang. *Green*.] Color viridis ad similitudinem porri. Nam *Prasinitis*, Latine porrum dicitur. Hinc vestes de viridi lana, prasinitæ dicuntur. Martialis libro 10: De nostra prasinita est synthelis empta toga. Plautus: Prasinita, occina, tyale, soccos, monilia amittit. Plinius lib. 37. cap. 10.

Prasinitis, n. f. Gemma est viridantium genere, virore tamen multo dilutiore quam smaragdus, utpote quæ ad porri colorem (unde & nomen accepit) maxime accedit. Sunt autem tria prasinitis genera, quæ vide apud Plinium libro 37. cap. 8.

Prasinitides, pen. prod. *Prasinitides*, Gemma est ex genere topaziorum, à porri colore nomen habens. Nam *Prasinitides* Græcis idem est quod *porracem*. Vide Plin. lib. 37. cap. 8.

Prasocurides, Vermiculi, qui porros, brassicam & lactucam comedunt.

Pratum, u. n. f. Ager ex quo scenum percipitur: [TW] *Pratum*. Gall. *Un pré*. Ital. *Prato*. Ger. *Ein Waiden oder Wiesen*. Bel. *Com beent*. Hisp. *Prado*. Pol. *Laka*. Vng. *szegyet, mezi*. An. *Amadow*.] nomen habens ex eo quod sit opera paratum sit, ut placet Varro in lib. 4. de lingua Latina: Pratum (inquit) Vipianus de verborum significationibus) in quo ad fructum percipiendum falce duntaxat opus est, ex eo dicitur quod paratum sit ad fructum capiendum. Columell. lib. 2. cap. 17: Prato veteres Romani primas in agricolatione tribuerunt partes. Nomen quoque indiderunt ab eo quod protinus esset paratum, nec magnum laborem desideraret. Ovid. 1. Metamorph. Figit in viridi, si fors tulit, anchora prato. Idem: Atea gramineo suberat viridissima prato. Virgil. 8. Aegloga: Frigidus in pratis cantando iumpitor anguis. Prata item dicebantur quæ nunc viridana, ut plurimum buxo & lauro frequentata.

Prædium, diminutivum, apud Plinium Epistol. 101. [TW] *Prædium*. Gall. *Un petit pré, ou prairie*. Ital. *Picciol prato*. Ger. *Ein Waiden* in *Wiesen*. Hisp. *Pequeno prado*. Pol. *Wajsko*. Vng. *Ketako, meztoko*. Ang. *A little meadow*.] Cicero ad Atticum

lib. 12: Pro isto alio sole quo tu abusus es in nostro prato. Idem de Claris Orator. Tum in prato propter Platonis statuam confedimus.

Prædialis, se, om. t. Quod est ex prato. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Colum. lib. 6. cap. 3: Eoq; nemo dubitat quin optima sint vicia in falce ligata & cicerula, itemq; pratense scenum. Prædialis Horat. Plin. lib. 21. cap. 8. pratenses fungi, qui in pratis nascuntur. Horatius lib. 2. Serm. Satyr. 4: pratensibus optima fungis Natura est: alius male creditur.

Prædialis, a, um, Distortum, perversum: cui opponitur Rectum. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Cicero 1. Acad. Quid rectum in oratione, pravumve. Horatius 1. Serm. Satyr. 3: huic scenum distortis cravibus, illum Balbutit scaurum, pravis sulcum male talis. Lucret. lib. 4: Deniq; ut in fabrica, si prava est regula prima, Omnia mendose fieri, atq; obliqua necesse est. Per translationem accipitur pro malo & vitioso. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Terentius in Adelph. Etn hoc malum pravum, inepitum, absurdum, atq; alienum à vita mea videtur. Cic. pro Rose. Com. Nihil est hoc pravum & perversum produci posse arbitrabantur. Cic. 2. de Finib. Bestiarum verum nullum iudicium puto: quoniam vis enim depravata non sunt, pravum tamen esse possunt. Tenax enim, Virgil. 4. Aeneid. Obortus pravis, Horat. 2. Serm. Sat. 7. Stultitia prava. Horat. 2. Som. 3. Ambitio prava, Horat. 1. Serm. Sat. 6. Pravo naso vivere, Horat. in Arte.

Prædialis, m. f. superl. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Vel leius Patriculus Hist. 2: Evitatis quæ iussa hominis prædialis mi tela in eum vicia erant.

Prædialis, f. t. Obliquitas mala & perversa alicujus rei constitutionis, & compositio. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Cic. 4. Tusc. Vitium, quum partes corporis recte se distendant, ex quo pravitas membrorum, distortio, delatitas. Idem 1. de Legib. Corporis pravitates, si erit perita, non habebunt aliquod offensivum, animi deformitas non habebit. Ponitur aliquando pro malitia. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Cic. 4. Acad. Tanta est ista pravitate peritabilis Cic. in Parad. Animi pravitates vitia dicuntur.

Prædialis, adverbium: ejus contrarium est Recte. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Cic. 2. de Finib. Ille porro male, pravè, turpiter comabat.

Prædialis, n. f. Atheniensium magistratus, cuius meminit Plin. lib. 33. cap. 7.

Prædialis, praxeos, f. t. Latine Actio. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Unde practicus, a, um, adverbium, & qui actu ipso aliquid proficit. Hinc artes dicitur quædam practica, quæ in exercitatione & ipsa actione consistunt: diversa ab illis quæ theoreticæ sunt. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] hoc est, effectivæ dicuntur. De usu. Quint. lib. 2. cap. 18: Quum sit autem artium alia posita in imperatione id est, cogitatione & estimatione rerum, qualis est Actio, quæ nullum exigens actum, sed ipso rei cuius studium habet, intellectu contenta: quæ *Prædialis* vocatur. Alia in agendo, quæ in hoc finis est, & ipso actu perficitur, nihilq; post actum relictum relinquit, quæ *Prædialis* dicitur, qualis est Iactatio, Alia effectiva, &c.

Prædialis, v. v. teste Servio, dicuntur quæ ante alias materiam quasi præcoquæ. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Virgil. 2. Georg. 1. vincturaq; linguam: Purpureæ, præcoquæ: & quo te carminum dicam Rhetica?

Prædialis, & præciosus, Vide PRÆTIUM.

Prædialis, aris, comp. cum acculativo, Oro, pro. [TW] *Prædialis*. Gall. *De pré*. Ital. *Casa di prato*. Ger. *Das aus dem matten oder wiesen wachst oder aus dem matten temp.* Hisp. *Casa perteneciente à prado*. Pol. *L'agry*. Vng. *Ketaki valo*. Ang. *Of a meadow*.] Cic. 1. de Nat. deorum. Quid veniamur, quid precamur deos libidem: Di quæ nos colere, precari, venerariq; solemus. Iustum vero cur deum, idem est quod optio alicui bonum vel malum fortunam.

Qui utitur: Et oram solventibus bene precemur. Ho-
ranus 2. Scem. Sary. 7. Milvius & scurrig tibi nō referenda pre-
cari. Discedunt. Dira precari alicui, Tibul. lib. 2. Eleg. 7. Malē
precari alicui. Cicin. Pisonem: An quod tibi proficiscenti even-
it, ut omnes exerceantur, malē precarentur, unam tibi illam
nam, & sempiternam esse vellet. Precari ad Deos, Liv. lib. 38.
Precari deos bonas preces. Cato capite 134. Iane pater te hac
sive commovenda bonas preces precor. Huius composi-
ti sunt, Deprecor, Imprecor: de quibus suis locis.

Precedere. Qui pro alio intercedit, vel postulat, deprecator.
[Precedere] Gall. Preceder, qui pre. Ital. Cui prece. Ger.
En edetur oder furbitur. Hisp. El que roga, rogador. Pol.
Preceder. Vng. Kivlybz. Ang. He that prayeth. Terentius in
Heaut. Nemo accusat dyre te nec in aiam tibi, neq; precato-
rem paratis.

Preces, omis, verbale, s. t. Obtestatio, invocatio. [Preces] te-
stimonium. Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Preces, precor, precemur. Obliqui sunt ad inusitato nominati-
vo prec. Precario, sive obsecratio. [Preces] testimonium. Gall.
Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Preces, a, um, adjectivum. Est quod precibus petenti utendū con-
ceditur tandiu quādiu is qui concessit, patitur. [Preces] Gall.
Empressé à la charge de le rendre. Ital. Prese ad imprecito. Ger. Das
etiam auf dem in jettanz gottm vnd veradant ist. Hisp. Cosa de
roga. Pol. Nazyda wymawia wyprosym. Vng. Engedelmbl va-
le. Ang. That by force granted to one for a while, borrowed on a con-
dition to restore it at the will of the lender. In hanc sententiam di-
ctum est a Seneca, hominem esse precarii spiritus. Et apud
Cicunam aut Alexander: Mori prædat quam precatio Impera-
torum esse. Idem: Sed precatium spernabat imperium. Vbi
precarium Imperium dicitur id quod tandiu obtinetur, quan-
diu qui concessit, permittunt. Anims precaria. Tacit. libro 11.
Mec; precariam animam inter inferos trahere. Precarium
auxilium, non iustum ferre, Liv. 3. ab Urbe. Ius precarium, Ta-
citus de Germanis. Salus precaria, Brutus Ciceroni. Quæstus
precarius. Cicero Octaviano: Coniugis avus fuerit argentarius,
impulator pater, uterq; verò precarium fecerit quæstum.

Precesio, nomen, ipsa terminatione dativi pro adverbio acci-
piunt. [Precesio] Gall. Par priere, par em-
pressé. Ital. Parerisio, per importunità. Germ. Darh bit; hantidert
ont. Hisp. Alcanando par rorras. Pol. Vproszum obzysiam.
Vng. Kivlybz, altal. Ang. by force or prayer. Terentius in Ev-
tuch. Seu vi, seu clam, seu precatio. Paul. Iurifcon. Precario
habere videtur, qui possessionem corporis, vel iura adeptus
est ex hac solummodo causa quod adhibuit preces, & impe-
tavit, ut sibi possidere aut uti liceat. [Precesio] Vela-
nisme rogaveris ut per fundum meum ire, vel agere tibi li-
ceat, vel ut in tecum meum sulcidium, vel tignum in parie-
tem immisum habeas. Cicero pro Aulo Cecin. Ne id quidem
suis est, nisi doceat ita se possedisse, ut nec vi, nec clam, nec
precato possederit. Idem 3. de Orat. Etenim verecunda debet
ostentatio, ut deducta esse in alicuius locum, non irruisse:
aut, ut precatio, non vi venisse videatur.

Precedendo, Vide P R A E H E N D O.

Precesio, s. Vide P R A E L V M.

Precesio, s. precesio, precesio, a. t. Propriè calco, & innitor alicui
in eum pondere, stringo. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

doque occultare. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, a, um, participium est. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, u, m, q. Ipsa precesio sive premendi actus. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, a, t, p. Precesio, huius precesio: hoc est, actus ipse premē-
di. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, s. Frequentativum à premo. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, adverbium, Subtiliter breviter. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Precesio, a, um, adiectivum. [Precesio] Gall. Prece. Ital. Preghiera. Ger. Gebet. Pol. Pręba, modicum. Vng.
Kivlybz, maszar. Ang. A praying. Cicero pro Murz. Quod si
illa solennis communiū precatio, Consulibus auspiciis
cassetera tantam habet in se vim & religionem. Livius
3. ab Urbe: Quid enim aut sponsoribus in fcedere opus esset,
aut obsequibus, ubi precatione res transigitur?

Libereq; & vasis pressoris, quam sanctissimè, castissimèq; faci-
cienda.

Prèpôn, Latine decorû. [פריש נהימ פריש נהימ] Gall. Honneur, honneur. Ital. Decoro. Ger. Der
weihandl geumung vnd erbarkeit in weisem vnd weiden. Hisp.
Honorifica. Pol. Pręstaniej w niemiej w szlachet. Vng. Honori,
szegyet. Ang. Conliff, that is decent and becometh. Cicero de
Orat. Vt in vita, sic in oratione nihil est difficilius quam quod
deceat. Prępôn appellat Gręci, nos dicamus sane decorum.
Idem i. Offic. Hoc loco continetur id quod dici Latine deco-
rum potest. Gręce enim prępôn dicitur.

Pręsbýtter, en, m. f. Senior. [פריש] Gall. An-
cien, prier. Ital. Huomo, antico, prete. Ger. Ein Alter oder Euffer.
Hisp. Anciano, viejo, presbytero. Pol. starzy. Vng. Idę ember, sa-
nos. Ang. An elder. Augustinus: Sane etiam grandioris æta-
tis, & sicut Scriptura loquitur, plenum æterum posse dici se-
niorem: hoc est, presbyterum. Proinde omnis senex etiam
presbyter, non omnis presbyter etiam senex: quia plerumque
est hoc nomen ætatis, quæ iuxta senectutem senectuti vicina
est, & ex hoc etiam ipsa à senectute nomen accepit in Latina
lingua.

Pręstęter, præstęteris, pen. genitivi prod. [פריש פריש] Ger.
Ein gęstige ait der vpernateit męd seyn. Ital. Serpente. Ger.
genus est, quæm alio nomine vocant diptēdem. Lucanus
lib. 9. Oraqi diluadeas avidus spumantia præstęter. Plinius lib.
20. capite 20. Sagittarum venena, & serpentium hæmorrhoi-
dum, & præstęterum restinguit. Est etiam præstęter celestis
flammę genus, quæ quicquid attingit, ambarit, & protegit.
Plinius libro 2. capite 48. Idem ardentior secensiusque dum
Inire, præstęter vocatur, ambaritens contacta pariter & pro-
tegens.

Pręstętum, tii, n. f. Quod datur pro re empti. [פריש פריש] Ger.
Das ist der das gelt mit wchm man ein erkaufft ding begehrt die
męzung. Hisp. Prenta, ultimacion de cada cosa. Pol. Zapłata. Vng.
Valamunka, arva. Ang. Price or value. Plautus in Pœn. Ito
pretio tuas nos facillē feceris. Virgil. 4. Aeneid. Femina quæ
nostris ceras in subibus, wibem Exiguam pretio posuit. Te-
rentius Heaut. agrum in his regionibus meliorem, neque
preti majorem nemo habet. Avellere pretium antequam
ostendatur metra. Horatius i. Scim. Satyr. anan tibi inavis In-
sidias fieri, pretiumq; avellere ante, Quam męcem ostendat
& Capiteo. Tibul. lib. 3. Eleg. 1. pretio capiuntur avare,
& Aliquando pretium accipitur pro mercede sive premio:
idq; interdum in meliorem partem. Terentius And. Fecit ser-
vo ut esles libertus mihi, propterea quod serviebas liberali-
ter. Quod habui summum pretium pfectolvi tibi. Virgil. 3. A-
eneid. Et palmę pretium victoribus. Interdum in deteriorem,
ut idem ferē sit quod pœna. Ovid. 10. Metamorph. Mors pre-
tium tardis: ea lex cæraminis esto. Terentius in Andr. Ego
pretium ob stultitiam sero. Legitur etiam pretium aliquando
pro composito opere pretium. Tacit. lib. 2. Rex eo anno pro-
latas haud referent, si pretium foret. Cn. Ploniz, & Alinii
Galli super eo negotio diversis sententias noicere. Pretium
operę, & pretium curę, locutiones notatę dignę. Plin. Id ve-
rō audire pretium operę sit. Plin. Epist. 1. 39. Postea mihi visum
est pretium curę, ipsum Senatuseonsultum querere.

Pręstętosus, a, um. Quod est multi pretii. [פריש פריש] Gall.
Richesse, opulence. Ital. Ricchezza. Ger. Reichtum. Hisp. Riqui-
dad. Pol. Bogactwo. Vng. Drazo, bősvalóság. Ang. That is pretious and of great
value. Plaut in Bacch. At nimum pretiosa operaria es. Cic.
3. Officiorum: Quærit, si in mari jactura faciendā sit, equine
pretiosus potius jacturam faciat, an servi vilis. Emptor pre-
tiosus: hoc est, lempuofus, qui magno pretio aliquid emit.
Horat. 3. Carm. Ode 6. Seu navis Hispaniæ magister Dedeco-
rum pretiosus emptor. Ovid. 3. Amor. Ingenium quondā fac-
tat pretiosus auro. Idem i. Metam. subditq; argentea proles
Auro deterior salvo, pretiosior arte.

Pręstętosus, adverbium. [פריש פריש] Gall. Rich-
esse. Ital. Ricchezza. Ger. Reichtum. Hisp. Riqui-
dad. Vng. Drazo, bősvalóság. Ang. Pretiosus, richelie. Cic.
1. de Inven. Vasa magnifica, & pretiosę calata. Gell. lib.
3. cap. 3. Pretiosę armatum exercitum.

Pręstętositas f. [פריש פריש] Vng. Kelesesség, drageg.
Macrob. Satur. lib. 7. cap. 13. ex Attico Capitone: Electus autem,
inquit, ipsa leya manu dignus minimo proximo, quasi aptior
ceteris cui commendatur annuli pretiositas.

Pręstętion, Viola purpurea apud Dioscor. lib. 4. cap. 123.

Pręstętim, adverbium, Paulō antē, vel parvo tempore
prius. [פריש פריש] Gall. Il y a long temps. Ital. Già tem-
po ha via buona pezza di tempo. Ger. Betangeit dievet, ver etliche
sit. Bel. De vestre vestes. Hisp. Dea ha ya tiempo tiempo. Pol.
Nie dawno, przed malim czasem. Vng. Ezélt, nem régen. Ang.

Long time, a great while ago. Plinius lib. 7. cap. 16. 19. & verō
dem vidimus ea omnia præter pubertatem in filio. Cornelii
Taciti Equitis Romani. Aliquando etiam de longiore tem-
pore dicitur, multo ante, vel multo tempore prius. Cicero
Apuleius: Quod pridem Plato affirmaverat. Quod si cum pri-
dem aut dudum addamus non, vel quām, vel ita, significat
multo tempore ante. Plin. lib. 3. Medica non pridem venit in Ita-
liā id est, nō multo tempore ante. Cicero pro Qu. Roscio. Pri-
dem Fanni nomē in adversaria retulisti. Hoc est, quām multo
tempore ante. Terentius Eunuch. Huc evasit, quāmprius
paret mihi & mater mortui essent: id est, quantum tempore
præterisset. Cicero in Bruto: Nostra autem civitate non ita
pridem dominatu regio liberata: id est, non multo tempore
ante. Vide Vallam lib. 2. cap. 14.

Pręstę, adverbium, & Pręstęnus, a, um, vide in dictione
STRIDIE.

Pręstęrius, Primates, Primitiæ, Primpilus, vide in
MVS.

Pręstę, a, um. Quandoq; ad numerum seu ordinem referunt
quemadmodum & secundus, & tertius. [פריש פריש] Gall.
Premier. Ital. Primo. Ger. & Bel. Der erste. Hisp. El
primero en orden. Pol. Pierwszy. Vng. Első. Ang. The first. Ter-
tius in Adelphi. Primum sentio mala nostra, primum refugio
omnia. Virgilius 2. Aeneid. Primum ibis ante omnes, magna
comitante caterva, Laocoön ai deus summa decernit ab arte.
Cicero Appio. lib. 3. Prima duo capitę epistolę tuę recta mi-
hi quodammodo relinquenda sunt. Plancus Cicero lib.
10. Prima tuę sententię infinitis cum muneribus, possessione
ad tempus arbitriumq; amicorum meorum composita. Ho-
ratius 2. Epistol. 2. Extremis extremis utque primis.
Inq; autem frequenter apud bonos autotitum quili-
que: ut, Primo quoque tempore, primo quoque die. Livius
6. ab Vrbē: Decrevitque ut primo quoque tempore de re it
ad populum ferretur. Cæsar 6. bell. Gall. Cupiebat Cæsar, &
qua conditione posset, adversarios in æquum locum deducere,
& primo quoque tempore bello decerneret. Pompeius
ad L. Domitium: Ut primo quoque die Lucianam adveniret.
& Prima quaque occasione: id est, ubi primum se, ubi offere-
ret occasio, ut ne videretur in rebus suis. Plautus
Iun. Proinde prima quæque occasione inire. & Quandoque
idem valet quod princeps. Virgilius 2. Aeneid. Prima quod
ad Trojam pro charis gesserat Argis. & Quandoque ponitur
pro optimo, sicut & prior pro meliore. Cicero 2. A-
eneid. primos juvenum tor miserit Orco. & Quandoque pro
præcipuo. Idem 12. Aeneid. Quoniam primum parvo labo-
ret. & Quandoque pro eo ante quem nullus est. Virgilius 1.
Eclog. Hic mihi responsum primum dedit ille petenti. & im-
mo, plurali numero, pro principibus. Livius lib. 1. Quod bellum
si prima satis prospera fuissent, haud dubie pervenisset ad Ro-
manos. Curt. Adeoq; acie versatiliem posuit, ut qui alium
dubitabat ne circumferretur, veri tamen, & statim circumgredi pollicer-
itaque non prima quām latera, non latera munitiora fore
quām terga. Tacit. lib. 14. Quoniam prima consiliorum su-
stra reciderunt. & Primum labens gustare. Cic. 1. de Nat. deor.
Hunc centes primis (ut dicitur) labris gullasse physiologum:
id est, naturę rationem, qui quicquam quod omnino sit, partem
æternam esse possit. & Tunc sum adverbium, Primum, Appropi-
um, Primum Primum, in primis, cum primis, de quibus supra
diximus. Gall. Les premiers parties. Ital. Le prime parti. Ger. Die
meist theil oder erst der vortzige oder vortzige. Hisp. La primera parte
es, la primer a parte. Pol. Najpierwsza, pierwsze. Vng.
Höz első rész. Ang. The first part or place in any thing. Vnde
primas ferre, vel tenere dicitur qui primum in re aliqua locum
obtinet. Cic. in Bruto: Ex his Cotta & Sulpitius, cum meo
iudicio, tum omnium facile primas tulerunt: id est, sapientissimi,
& doctissimi habitus sunt. Et iterum: Erat excellens in
vulgi, & facile primas tenebat in oratione. Idem de Cat.
orator. Primum in causis agebat Hortensius. & Dicitur in
eadem significatione, Concedite, & dare primas aliquid. Cui-
to 2. de Orator. Non possum equidem non ingenio prius
concedere. Idem 1. Philipp. Pater tuus quoniam uterbat bene autem
adolescens, homo severus & prudens, primas omnium
cum P. Nalica, qui Tiberium Gracchum interfecit, dare so-
lebat. & Deferre primas aliquid: pro tribuere principem locum.
Cicero 1. de Nat. deor. Ad quem tum Epist. uti primas ex
suis hominibus debebant. Idem ad Attic. libro 11. Amicus
ga me, quām à fraterno amore, domesticoque dilectio, ubi
primas defere. Id est, post eos ille est qui maximo me amant
prosequerentur. Idem in Orat. Cui primas ante controverfias
debantur.

Pręstę, adverbium, Primum, primo loco. [פריש פריש] Gall.
Premier. Ital. Primo, primamente. Ger. Der erste.
Des erste

Fragmentary text from the right edge of the page, partially cut off.

quibus primores vici ac foeminae notabantur, abolevit. & Accusativum singularem protulit Gell. libro 16. cap. 31. Animsd-verti quod Janu (inquit) haudquaquam indoctos viros opinari, vestibulum esse partem domus primorem, quam vulgus atrium vocat. Et Cato capite 11: Surculos in terram deprimito, extol- litoque primorem parrem. & Ponitur aliquando primores sub- stantive pro optimatibus. Livius 1. ab Urbe Restitute Romani tanquam coelesti voce iussi: ipse ad primores Romulus provo- lat. Virgilius 9. Aeneidos: Protinus armati incedunt: quos o- mnis euntes Primorata manus ad portas, juvenumque, se- numque Prosequitur vota. Vbi Servius: Primorum genitivus hic venit ad eo quod est, hi Primores, sicuti hi Proceres, quo- rum nominum nominativus singularis non invenitur, licet di- camus, huius primoris. Horatius 2. Serm. Satyr. 11. Primores populi arripuit, populumque tributum. & Nonnunquam pro dentibus anterioribus qui primi in ridendo reteguntur: Grae- ce *πρῶτοι* & *αὐτοὶ* dicitur. Plin. libro 11. capite 37. Terciorum minutis quadrupedibus primores bini utrinque longissimi. Ibidem: Caprae superiores dentes non sunt, praeter primores geminos.

Primus vultus, a, um, in primo aetatis flore constitutus, 2vo & 3o te primus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primus adverbium, *primo* Terent. in Adelp. Paulum plebem primulum facio meam. Plaut. in Menex. Nam unum dentes mihi cadebat primulum.

Primus, a, um, Primus, princeps, summus. [*πρῶτος* Gall. *premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primus lapis, qui primus in aliquo edificio fundamento ponitur. Romani cives, qui primi sunt in civitate, qui primos cives, & in principes etiam dicitur. Cic. 5. Verr. Haec omnia deo civitatum & privatis primariorum viro- rum testimonio. Plin. lib. 7. cap. 47. Voluisse enim primarium bellatorem esse, optimum oratorem, fortissimum Imperato- rem. & Plautus Stich. Quin vos capitis conditionem ex pes- sima primarum Terent. Phorm. Neque huius fidei veritas scemina primarum, quin te novo modo ei faceres contumelias. Primario loco esse. Cic. 7. de Finib.

Primaries, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

quibus primores vici ac foeminae notabantur, abolevit. & Accusativum singularem protulit Gell. libro 16. cap. 31. Animsd-verti quod Janu (inquit) haudquaquam indoctos viros opinari, vestibulum esse partem domus primorem, quam vulgus atrium vocat. Et Cato capite 11: Surculos in terram deprimito, extol- litoque primorem parrem. & Ponitur aliquando primores sub- stantive pro optimatibus. Livius 1. ab Urbe Restitute Romani tanquam coelesti voce iussi: ipse ad primores Romulus provo- lat. Virgilius 9. Aeneidos: Protinus armati incedunt: quos o- mnis euntes Primorata manus ad portas, juvenumque, se- numque Prosequitur vota. Vbi Servius: Primorum genitivus hic venit ad eo quod est, hi Primores, sicuti hi Proceres, quo- rum nominum nominativus singularis non invenitur, licet di- camus, huius primoris. Horatius 2. Serm. Satyr. 11. Primores populi arripuit, populumque tributum. & Nonnunquam pro dentibus anterioribus qui primi in ridendo reteguntur: Grae- ce *πρῶτοι* & *αὐτοὶ* dicitur. Plin. libro 11. capite 37. Terciorum minutis quadrupedibus primores bini utrinque longissimi. Ibidem: Caprae superiores dentes non sunt, praeter primores geminos.

Primus vultus, a, um, in primo aetatis flore constitutus, 2vo & 3o te primus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primus adverbium, *primo* Terent. in Adelp. Paulum plebem primulum facio meam. Plaut. in Menex. Nam unum dentes mihi cadebat primulum.

Primus, a, um, Primus, princeps, summus. [*πρῶτος* Gall. *premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primus lapis, qui primus in aliquo edificio fundamento ponitur. Romani cives, qui primi sunt in civitate, qui primos cives, & in principes etiam dicitur. Cic. 5. Verr. Haec omnia deo civitatum & privatis primariorum viro- rum testimonio. Plin. lib. 7. cap. 47. Voluisse enim primarium bellatorem esse, optimum oratorem, fortissimum Imperato- rem. & Plautus Stich. Quin vos capitis conditionem ex pes- sima primarum Terent. Phorm. Neque huius fidei veritas scemina primarum, quin te novo modo ei faceres contumelias. Primario loco esse. Cic. 7. de Finib.

Primaries, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

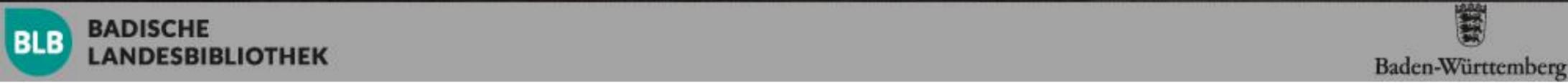
Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, m. t. Dicitur sunt qui & summates sive optimates, qui sunt primi in civitate. [*πρῶτοι* Gall. *les premiers* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Primaria, huius primatus, pe. prod. m. q. lpsa primatu dignitas, sive ordo principatus. [*πρῶτος* Gall. *le premier* Ital. *primario* Germ. *Erstling* Hispan. *primero* Polon. *pierwszy* Vngar. *első* Ang. *the first*]

Pris prioris, com. t. Nomen comparativum, quod proprie de duobus dicitur. [*ΠΡΩΤΗ*] *harifchion*. *apryre*. Gall. *De deux le premier*. Ital. *Primo di due*. German. *Der vorder*. Hisp. *El primero*. Pol. *Przedmijny*. Vng. *Elbb*. Ang. *The former or first of two*. Cic. in *Pisonem*. Me. *Quaestorem in primis*, Aedilem priorum. *Pictorem* primum populus Romanus fecit. Idem de *Clauis Oratoribus*: Esti utriusque primas, priores tamen deferunt. *Latio*. Sic, *Priore loco* causam dicere. Idem pro *Quintio*. Nonnunquam tamen priorem de pluribus dici legimus, ut idem in quod *primus*. Gell. lib. 14. *Quartus* que usu venisset, ut *omnes* in *magistratus*, eodem tempore Romae essent: qui eorum prior alius esset, et postimum Senatus consulendi jus haberet. Apul. lib. 2. Flor. Vt *Hippias* e numero *Sophistarum* est *emam* multitudine prior omnibus, eloquentia nulli secundus. *Priores* nostrorum, pro maioribus nostris dixit *Plin.* lib. 3. *Epist.* 4. *Venerat* in mentem & singulorum hospitiu in iustias *stratibus* voluntatis excusator. Et *Virg.* 3. *Aen.* *Sicanio* praerenti sicut *insula* contra *Plemmyrium* undosum: nomen dicitur priores *Orygiam*.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris quum, una & eione, vel prius quam duabus, Antequam. *Prius* quam. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Premier que*, *deuant* ou *auant que*. Ital. *Innanzi che*. German. *Bei oder ab*. Hisp. *Ante que*. Pol. *Przedmijny*. Vng. *Elbb*. Ang. *before that*. *Longitudo* quadoq; indicativo. *Cic.* 1. *Philip.* *Priusquam* de Republica dicere incipio, pauca querat de *hellenica*. *M. Antonii* injuria. *Terent.* in *Heaut.* *Priusquam* hanc uxore duxi, habebam alibi animum amori deditum. *Quandoq;* *conjunction* *Salust.* in *Caell.* *Priusquam* incipias, consulto: & ubi consultueris, mature opus factu est. *Virg.* 3. *Georg.* Continuo seruo culpa copescit, priusquam *Dira* per incautum serpent contagia vulgus.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb. *Ante*, vel *entius*. [*ΠΡΩΤΗ*] *kalimath*. *ΠΡΩΤΗ* *terem*. Gall. *Plus tost*, *deuant*. Ital. *Primo*. German. *Eb oder vort*. Hisp. *Ante*, *mas presto*. Pol. *Najst*. Vng. *Elbb*. Ang. *before*. *Plautus* in *Amph.* *Pris* tua opinione hic adero. *Terent.* in *Heaut.* Nam si semel tuum animum intellexerit, *Pris* proditum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam abs te amittas filium huius. *Quantam* fenestram ad nequitiam patefecerit. *Virg.* 4. *Georg.* Ac prius ignotum ferro quam scindimus aequor. *Cic.* ad *Attic.* lib. 4. *Nihil* prius mihi faciendum putavi, quam ut tibi gratularer.

Pris adverb.

Privatim, adverb. cui opponitur Publice. [Idem. Gall. En privé, à part, en particulier, particulièrement. Ital. Privatamente, specialmente, particolarmente. Germ. Sonderlich oder sonderbarlich. Hisp. Especialmente sin officio publica. Polon. Osobliwie. Vng. Szak magoknak, inkom. Ang. Privately.] Salustius in Catil. Eximians publicè. privatimque alieno ære oppressos. Cicero 3. de Finibus: Nam aut privatim aliquid gerere malant, aut qui, &c. Significat aliquando privatim pro eo quod vulgò dicitur, specialiter, particulariter, vel in particulari. Plinius libro 6. cap. 17: De iis privatim condidit volumen. In eadem etiam significatione legitur privatè. Cicero ad Atticum, libro 7: Illud privatè non alicuius, &c.

Privo, as, ad. p. Adimo, spolio. [Idem. Heb. שחט, spolio, spoliaris. Gall. Priver, ôter à quelqu'un. Ital. Levare. Ger. Berauben. Belg. Gerooven. Hisp. Privar, despojar à otro. Pol. Odwziaci, zabraniam. Vng. Megszedem, megmentem. Ang. To deprive, to spoile and take away.] Plautus in Afin. Ego Polistum portorem privabo portonio. Cic. 4. Acad. Spoliat nos iudicio, privat approbatione omnino, orbat sentibus. Idem in Top. Prepositio enim IN privat verbum, ea vi quam haberet, si IN prepositum non fuisset: ut dignitas, indignitas. Privare oculis. Cic. 4. Acad. Privare vita. Idem in Parad. Privare communi luce, occidere. Idem pro Quintio. Patiam privare aspectu suo. Cic. Marcello lib. 3.

Privatus, tis, particip. [Idem. Heb. משחט, spoliaris. Gall. Privé, à qui on a ôté quelque chose. Ital. Privato, à chi è stato tolta qualche cosa. Ger. Beraubt. Hisp. Privado, despojado. Pol. Zabraniony, obrany. Vn. Megszedett. Ang. Deprived, spoiled.] Ovid. In de Ponte: Alter ob hunc similem privatus lumine culpam clamabat media se meruisse via. Plaut. in Trucul. Tam pol ego & donis privatus sum, & perit. Plin. de Viris illustribus: Privatus stipendio.

Privatio, onis, verbal. f. t. Spoliatio, ademptio. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. Gall. Privation, ôlement. Ital. Privazione. Ger. Beraubung. Hisp. Aquella obra de despojar. Pol. Obranie, odiercie. Vngar. Megszedés. Ang. A deprivation, spoiling.] Cic. 2. de Finib. Quia dolon non voluptas contraria est, sed dolonis privatio. Idem 1. de Finib. Omni privatione dolonis putat Epicurus terminari summam voluptatem.

Privilegium, privilegii, n. f. lex privata facta, sive lex ad privatos homines, singulosq; pertinet. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. Gall. Privilège. Ital. & Hisp. Privilegio. Germ. Ein seubstbar Befugnis, oder Recht, es auch ein Recht. Pol. Przymi, wolnosy. Vngar. Privilégium, Zabadlagra való. An. Privilege.] Cic. pro Domo sua: Leges privatis hominibus irrogari: id est enim privilegium. Gell. lib. 10. cap. 20: Neq; de imperio Cn. Pompei, neq; de reditu Ciceronis, neq; de exde P. Clodi questio, neque alia id genus populi plebitive iussa leges vocari possunt: id sunt enim generalia iussa, neque de universis civibus, sed de singulis excepta: quocirca privilegia potius vocari debent: quia veteres priva dixerunt, quæ nos singula dicimus.

Privilegiarius, dicitur cui aliquod privilegium concessum est: vulgò ab indoctis Privilegiatum nuncupatur. Unde Milites privilegii dicitur, qui vacabant officio. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. Gall. Privilégié. Ital. Privilegiato. German. Ein freit. Hisp. Privilegiado. Polon. Wolnosy, wolnosy. Vng. Az jogok privilegionos vagyon. An. To whom a privilege is granted.] Vip. in l. Sed an hic ff. Quod cum eo qui in alt. por. Redè inquit, dicitur occupantis meliorem esse conditionem, nisi quis privilegiiarius veniat.

Pro, Prepositio est ablativo casus servicus, varios in oratione usus habens, variasque significationes. Aliquando enim significat ante: [Idem. Heb. ברוך, benedictio. Gall. Pour, au lieu. Ital. Per. German. Bei. Belg. West. Hisp. Por. Pol. Pro. Vng. Pro. Ang. For, in stead or place.] ut pro curia, pro moribus. Salust. Qui ni maturasset pro curia sociis signum dare. Interdum ponitur loco in: ut pro rostris, pro censu, pro tribunali. Plin. Epist. 301: Postulavitque ut cognoscerem pro tribunali. Interdum pro iuxta, sive secundum. ut pro Platonia sententia, pro hominū iudicio. Sedulo moneo quæ possim, pro mea sapientia. Pro meis vindictis est, iuxta vel secundum meas vires. Interdum significat causam, & ponit pro propter. Plin. Epist. 119: Hac tibi admonitio est: ut modice severitatis exemplo, pro amore mutuo scripsi. Terent. in Eunucho. Ego pol te pro istis dictis & factis scelus ulciscar. Interdum pro loco. Terent. in Andr. Pro illo te ducam, illius loco. Plin. lib. 2. cap. 7: Pro diis habent obsecra. Interdum imperandi jus & auctoritatem pra se fert: ut Tribuni plebis pro potestate intercesserunt. Nonnunquam defensionem propugnationemq; habet. Virg. lib. 9. pro turribus affant: id est, pro defensione turrium. Pro eo ac, vel pro eo atque, legitur pro ita ut, vel periude ut.

Sulpitius ad Ciceroem: Sanè quàm pro eo ac debui, graviter molesteque tuli. Vipianus: Pro eo habendum, æto, si nullo iure factum esset. Est & interjectio admirantis. Terent. in Adelph. Pro dii immortales, facinus indignum quod narrant item interjectio dolentis, seu indignantis. Terent. in Heaut. Pro Deum atque hominum fidem. Plautus: Pro sande sapient, quid video? Sed his duobus modis circumflectitur, & nominativo, accusativo, vocativoque jungitur, ut patet ex superioribus exemplis. In compositione quandoque privativa est, ut Profanus: id est, non sacer, Prohibeo, propudium. Negant enim in his sanctitas, potestas, ac pudor. Quadoque accipitur loco e, vel super: ut Prominet: id est, eminet, vel supereminet. Nonnunquam significat potestatem, sive in locum, ut promissa barba, & Nonnunquam dicitur Proelio, proandis, & Interdum proculat Provincia quasi Procul ab Italia devitit. Insurgens, procul fugiens: Procella, quæ procul veniens percellit, & Expe etiam ultra ad locum, vel ad aliquem tendere: ut Progredior, procho. Interdum palam & more solenni: ut Promuntio, promulgo. Nonnunquam autem, ut procurro, propono. Quadoque valde: ut procurro.

Procedifico, as, unde procedificatum veteres dicebant, unde Febo, quod ex privato loco processerat in publicum solium. Prodigium, [Idem. Heb. מועד, miraculum. Gall. Prodigeum de prodigei que sunt les manques, & mercuris. Ital. Metere in prodigiosa voce à mercurio, & à quodammodo, come fanno roffiani à roffiano. German. Die firtarrückung in dem Harn wässm. Hisp. Obra de poner à la poteria. Polon. Znaczenie do kurczenia. Vngar. Beszélés, vagy más. Ang. An object, out of hand. Latine prodigium, vel proditio dici potest. Sueton. in Ner. capit. 21: Super ingenuorum proagogia, & nuptiarum concubinarum, Vestal virginum Rubrix vin intulit. Dicitur proagogium à verbo Gopro, quod est prostituere, vel leoncinum facere.

Proamici, as, proavi foror. [Vng. labatyam atyának, amoye. Vt propterus, proavi frater. Vn. lab atyám atyának, bartya.] Caus. D. lib. 38. Tit. 10. 11.

Proautot, pro autotris, Pro progenitor legitur apud Sueton. in Claudio: Appium Cæcium generis sui proautotem: id est, autorem, & principem, Budzus.

Proavus, proavi, penult. corr. Avi paterni, vel materni patris. [Idem. Heb. אב, pater. Gall. Père, le père de père grand. Ital. Avolo. German. Ein änt, meines Großvaters oder Großmutter Vater. Hisp. El bisabuelo, padre del abuelo. Polon. Moya, dy, a, a, a, babci, mojej, cypci. Vng. Job atyának, az atia. Ang. My grandfather, or grandfathers father.] Plaut. in Milit. Pater, avus, proavos, abavos. Cic. de Clar. Orat. Nam & de duobus avo iam diximus, Scipione & Crasso, & de tribus proavis, &c. Huiusmodi est Pronepos, à quo seminum, Pronepos, & A Proavo femininum proavia, avix mater.

Proavunculus, & proavuncula: Id est, proavix frater, & foror. [Vngar. Az job atyának, anyyának, bartya, a anyoye.] Caus. D. lib. 38. Tit. 10. 11.

Probabilis, Vide PROBUS.

Probatica piscina, Hierosolymis erat, in qua sacerdotes oves immolandas abluebant: ovis enim Graeci ovis est: & ἀβύσσος, ovis: unde Probatica piscina dicitur, quasi ovina.

Problema, problematis, n. t. & problematum, problemata, n. f. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. German. Ein frag: da man einen etwas probatum auffibt. Vnterschen.] Propositio est inchoativa, habens. Philosophi propriè problemata appellant, rerum inditarum perquisitiones & conjecturas, quibus magis ac magis quodam acumine, quâ certa indagare remotione naturæ interna exploantur: cuiusmodi sunt apud Aristoteli & Platonem.

Probo, Vide PROBUS.

Proboscis, proboscidis, f. t. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. Gall. Le trompe de temps d'un elephant. Ital. La tromba del elefante. German. Die Schnauze des Elefanten. Belg. Scharre: comen muis. Hisp. La trompa del elephante. Pol. Nosy elefantowy. Vng. Az elefantnak az orra. Ang. The snout of an elephant.] Rostrum elephanti, vel mus: ut rostrum, ut an Nonnus, quod ante depascat. Latini in elephanti manum appellant, quod ea veluti manu utatur. Plin. lib. 8. cap. 12: Resolvunt elephanti nos dos manu. Nonnus Marcedonibus oscis, inquit, Graecum nomen est dictum quod ante depascit. Est autem portecta corporis pars imbarens naribus, quæ accepto homine in nullis animalibus invenitur. Varro: In mus se hactum hericium cum proboscide.

Probrum, probrum, n. f. Stuprum, adulterium, flagitium. [Idem. Heb. שחט, spoliaris. Gall. Le crime de l'adultère. Ital. La turpitudine. Belg. Schand, schand. Hisp. Turpitudin. Pol. Wstydzalstwo. Vng. Szandok, szandok. Ang. Probrum, or a crime.] Gall. Caus. reprochable, vilous, injure. Ital. Qualche cosa turpita & brutta, che altro sia rimproverato, tradito, o altro. Vng. Vicsperio, villania. German. Ein verbüßliche that, ein schandliche sünd. Belg. Een huereces. Hisp. Venecia, vicuperio, turpitudin. Pol. Zloslowy, szlamoznia. Vngaric. Paraszand, budyand. Ang. A crime.

1. cap. 10. Dialectice probare. Lucret. lib. 2. Huic satis illud erat planum facere atque probare. Terent. in Eunucho. Probare subaudi, te, inquit Donatus. Sic etiam dicimus: Homo facile probat. vit se pro innocente. Quandoque periculum facere, tentare. [Heb. hachan. Gall. essayer, essayer. Ital. affogare. Germ. versagen/verhuten/bewahren. Hispan. experimentar. Pol. Dozwam. Ang. To assay.] ut agad Columellam, probare boves. Ovid. in Epistola. Phyllidis: Exitus acta probat. Quandoque perimere. Horat. lib. 1. Carm. Vagus & sinistra Labitur ripa love non probante. Hujus composita sunt, Approbo, Comprobo, ejusdem ferè significationis. et contraria horum, Improbo, & Reprobo, pro damno, qua habent penultimam correptam. et appropinquat.

Probans, probanda, probandum, Caesar 5. belli Gall. Quem locum probandæ virtutis tuæ expectas. Probatus, probata, probatum, Cognitus, conspectus. [Heb. jachal. Ital. probare. Gall. essayer, essayer. Ital. approbare, stimare, tentare in stima. German. Beweisen. Hispan. Probar, alabado. Pol. Dozwam, dozwawac. Vn. Dozwam, dozwawac. Ang. Tryck, proued, well esteem'd or in good reputation.] Cic. in Top. Na & ingeniosos, & opulentos, & a tatis spatio probatos, dignos quibus credatur, putant. Ovid. 15. Metam. Crimenque patens line recte probatum. Aliquando fit nomen, & ponitur pro bonus, egregius, &c. Liv. 7. bell. Pun. Ita repente exiit antiquorum mores, ut nemo tota iuuentute haberetur pius, nec probator primoribus patrum, suis pariter alienisq; esset. Probatissimus homo. Cic. 4. Verr. Probatissima forma, Cic. pro Cecinna.

Probatio, atoria, m. Qui probat. [Heb. hachan. Ital. Proba. Ger. Ein beweisung. Hispan. Obra de probar, experiencia. Polon. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabilis, le, om. t. dicitur quod licet fortassis non sit verum, viderit tamen rationibus probari posse. [Heb. hachan. Ital. Probabile, verisimile. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probable, verisimil. Ang. Probable, verisimil. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

lib. 1. cap. 10. Dialectice probare. Lucret. lib. 2. Huic satis illud erat planum facere atque probare. Terent. in Eunucho. Probare subaudi, te, inquit Donatus. Sic etiam dicimus: Homo facile probat. vit se pro innocente. Quandoque periculum facere, tentare. [Heb. hachan. Gall. essayer, essayer. Ital. affogare. Germ. versagen/verhuten/bewahren. Hispan. experimentar. Pol. Dozwam. Ang. To assay.] ut agad Columellam, probare boves. Ovid. in Epistola. Phyllidis: Exitus acta probat. Quandoque perimere. Horat. lib. 1. Carm. Vagus & sinistra Labitur ripa love non probante. Hujus composita sunt, Approbo, Comprobo, ejusdem ferè significationis. et contraria horum, Improbo, & Reprobo, pro damno, qua habent penultimam correptam. et appropinquat.

Probans, probanda, probandum, Caesar 5. belli Gall. Quem locum probandæ virtutis tuæ expectas. Probatus, probata, probatum, Cognitus, conspectus. [Heb. jachal. Ital. probare. Gall. essayer, essayer. Ital. approbare, stimare, tentare in stima. German. Beweisen. Hispan. Probar, alabado. Pol. Dozwam, dozwawac. Vn. Dozwam, dozwawac. Ang. Tryck, proued, well esteem'd or in good reputation.] Cic. in Top. Na & ingeniosos, & opulentos, & a tatis spatio probatos, dignos quibus credatur, putant. Ovid. 15. Metam. Crimenque patens line recte probatum. Aliquando fit nomen, & ponitur pro bonus, egregius, &c. Liv. 7. bell. Pun. Ita repente exiit antiquorum mores, ut nemo tota iuuentute haberetur pius, nec probator primoribus patrum, suis pariter alienisq; esset. Probatissimus homo. Cic. 4. Verr. Probatissima forma, Cic. pro Cecinna.

Probatio, atoria, m. Qui probat. [Heb. hachan. Ital. Proba. Ger. Ein beweisung. Hispan. Obra de probar, experiencia. Polon. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabilis, le, om. t. dicitur quod licet fortassis non sit verum, viderit tamen rationibus probari posse. [Heb. hachan. Ital. Probabile, verisimile. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probable, verisimil. Ang. Probable, verisimil. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

lib. 1. cap. 10. Dialectice probare. Lucret. lib. 2. Huic satis illud erat planum facere atque probare. Terent. in Eunucho. Probare subaudi, te, inquit Donatus. Sic etiam dicimus: Homo facile probat. vit se pro innocente. Quandoque periculum facere, tentare. [Heb. hachan. Gall. essayer, essayer. Ital. affogare. Germ. versagen/verhuten/bewahren. Hispan. experimentar. Pol. Dozwam. Ang. To assay.] ut agad Columellam, probare boves. Ovid. in Epistola. Phyllidis: Exitus acta probat. Quandoque perimere. Horat. lib. 1. Carm. Vagus & sinistra Labitur ripa love non probante. Hujus composita sunt, Approbo, Comprobo, ejusdem ferè significationis. et contraria horum, Improbo, & Reprobo, pro damno, qua habent penultimam correptam. et appropinquat.

Probans, probanda, probandum, Caesar 5. belli Gall. Quem locum probandæ virtutis tuæ expectas. Probatus, probata, probatum, Cognitus, conspectus. [Heb. jachal. Ital. probare. Gall. essayer, essayer. Ital. approbare, stimare, tentare in stima. German. Beweisen. Hispan. Probar, alabado. Pol. Dozwam, dozwawac. Vn. Dozwam, dozwawac. Ang. Tryck, proued, well esteem'd or in good reputation.] Cic. in Top. Na & ingeniosos, & opulentos, & a tatis spatio probatos, dignos quibus credatur, putant. Ovid. 15. Metam. Crimenque patens line recte probatum. Aliquando fit nomen, & ponitur pro bonus, egregius, &c. Liv. 7. bell. Pun. Ita repente exiit antiquorum mores, ut nemo tota iuuentute haberetur pius, nec probator primoribus patrum, suis pariter alienisq; esset. Probatissimus homo. Cic. 4. Verr. Probatissima forma, Cic. pro Cecinna.

Probatio, atoria, m. Qui probat. [Heb. hachan. Ital. Proba. Ger. Ein beweisung. Hispan. Obra de probar, experiencia. Polon. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabilis, le, om. t. dicitur quod licet fortassis non sit verum, viderit tamen rationibus probari posse. [Heb. hachan. Ital. Probabile, verisimile. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probable, verisimil. Ang. Probable, verisimil. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

Probabiliter, adverb. Verisimiliter. [Heb. hachan. Ital. Probabilmente, verisimilmente. Ger. Wahrscheinlich. Hispan. Probablemente, verisimilmente. Ang. Probably, verisimilmente. Pol. Dozwam, dozwawac. Vng. tanal, bizonyos, meg probalat. Ang. A prove.] Cic. 3. Verr. Quid itane vinosum opus fieret? at erat probatio tua. Artificialis Probatio, firma probatio, honestas probationes, inexplugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilianum.

des, pro pedibus nasci, vel in pedes gigni. Plin. lib. 7. cap. 1. In pedes procedere nascitur, contra naturam est. ¶ Procedere in Philosophia, est proficere. Cic. 3. de Finib. Qui tum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum profecerit. ¶ Procedit stipendia militibus, quod vulgo dicitur, currit. Liv. lib. 25. Tribuni Plebis, si iis videretur, ad populum ferrent, ut qui minores septem & decem annis sacramento dixissent, iis perinde stipendia procederent ac si septem & viginti annorum, aut majores milites facti essent. ¶ Procedere item apud Iureconsultos ponitur, pro valere & locum habere. Vlpian. l. 7. §. 3. D. ad leg. Aquil. Hoc autem in seruo non procedit, in filio fam. vulnerato procedit. Horomanus.

Procedens, procedentis, participium. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. Marchant outre, i' anuancant Ital. Chi passa avanti. Germ. Hinfürgehnd. Hisp. Que procede & anda adelante. Pol. Póle paucy. Vn. Kóetkóš. Ang. That goeth forward.] Cic. 3. Tusc. Quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur egritudo, sed in plerisq; tollatur. ¶ Tempore procedete, quod vulgo dicimus *Successu temporis*. Plin. lib. 11. cap. 16. Tempore procedente inbillant cibos. Plin. lun. Epist. 64. Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur.

Proceditio, nis, f. processus. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. Marchant outre, i' anuancant Ital. Chi passa avanti. Germ. Hinfürgehnd. Hisp. Que procede & anda adelante. Pol. Póle paucy. Vn. Kóetkóš. Ang. That goeth forward.] Cic. 3. Tusc. Quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur egritudo, sed in plerisq; tollatur. ¶ Tempore procedete, quod vulgo dicimus *Successu temporis*. Plin. lib. 11. cap. 16. Tempore procedente inbillant cibos. Plin. lun. Epist. 64. Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur.

Proceditio, nis, f. processus. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. Marchant outre, i' anuancant Ital. Chi passa avanti. Germ. Hinfürgehnd. Hisp. Que procede & anda adelante. Pol. Póle paucy. Vn. Kóetkóš. Ang. That goeth forward.] Cic. 3. Tusc. Quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur egritudo, sed in plerisq; tollatur. ¶ Tempore procedete, quod vulgo dicimus *Successu temporis*. Plin. lib. 11. cap. 16. Tempore procedente inbillant cibos. Plin. lun. Epist. 64. Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur.

Proceditio, nis, f. processus. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. Marchant outre, i' anuancant Ital. Chi passa avanti. Germ. Hinfürgehnd. Hisp. Que procede & anda adelante. Pol. Póle paucy. Vn. Kóetkóš. Ang. That goeth forward.] Cic. 3. Tusc. Quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur egritudo, sed in plerisq; tollatur. ¶ Tempore procedete, quod vulgo dicimus *Successu temporis*. Plin. lib. 11. cap. 16. Tempore procedente inbillant cibos. Plin. lun. Epist. 64. Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur.

Proceditio, nis, f. processus. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. Marchant outre, i' anuancant Ital. Chi passa avanti. Germ. Hinfürgehnd. Hisp. Que procede & anda adelante. Pol. Póle paucy. Vn. Kóetkóš. Ang. That goeth forward.] Cic. 3. Tusc. Quod ita esse dies declarat, quae procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur egritudo, sed in plerisq; tollatur. ¶ Tempore procedete, quod vulgo dicimus *Successu temporis*. Plin. lib. 11. cap. 16. Tempore procedente inbillant cibos. Plin. lun. Epist. 64. Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur.

Procellula, diminutivum à procerus. [Vngar. *Magyarok.*] Lampridius in Alexandro Severo: Oblectatio fuit, ut caruli cu procellulis luderent.

Proceres, adverbium, Longè. [**נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Ex haut fere hancient.* Ital. *Porcendo in fuori, pergranda inanzi alquanto.* German. *Im die hoheder tange.* Hispan. *Alta y lontanamente.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Very high.*] Cicero 3. de Orat. Brachium procerius projectum, quasi quoddam tum orationis.

Proceritas, atis, f. e. Prolixitas, staturæ altitudo. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Longue stature.* Ital. *Longhezza.* German. *Die hoheder tange in die gant.* Hispan. *Longura.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Highness and length, tallness.*] Plin. in Paneg. Tu saltem proceritate clarior alius. Cicero de Senectute. Quam tatem miraretur Lyfander & proceritates arborum, & dicitur in quincunem ordines.

Proceres, procerum, pen. cor. m. t. pluz. nom. Capita traduntur hoc est, mutuli quidam in parietibus extantes. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Longue stature.* Ital. *Longhezza.* German. *Die hoheder tange in die gant.* Hispan. *Longura.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Highness and length, tallness.*] Plin. in Paneg. Tu saltem proceritate clarior alius. Cicero de Senectute. Quam tatem miraretur Lyfander & proceritates arborum, & dicitur in quincunem ordines.

Proceres, procerum, pen. cor. m. t. pluz. nom. Capita traduntur hoc est, mutuli quidam in parietibus extantes. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Longue stature.* Ital. *Longhezza.* German. *Die hoheder tange in die gant.* Hispan. *Longura.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Highness and length, tallness.*] Plin. in Paneg. Tu saltem proceritate clarior alius. Cicero de Senectute. Quam tatem miraretur Lyfander & proceritates arborum, & dicitur in quincunem ordines.

Proceres, procerum, pen. cor. m. t. pluz. nom. Capita traduntur hoc est, mutuli quidam in parietibus extantes. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Longue stature.* Ital. *Longhezza.* German. *Die hoheder tange in die gant.* Hispan. *Longura.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Highness and length, tallness.*] Plin. in Paneg. Tu saltem proceritate clarior alius. Cicero de Senectute. Quam tatem miraretur Lyfander & proceritates arborum, & dicitur in quincunem ordines.

Proceres, procerum, pen. cor. m. t. pluz. nom. Capita traduntur hoc est, mutuli quidam in parietibus extantes. [**נב** יסף עבר *habie.* **נב** יסף עבר *habie.* Gall. *Longue stature.* Ital. *Longhezza.* German. *Die hoheder tange in die gant.* Hispan. *Longura.* Polon. *Wól 24.* Vngar. *Magyarok.* Ang. *Highness and length, tallness.*] Plin. in Paneg. Tu saltem proceritate clarior alius. Cicero de Senectute. Quam tatem miraretur Lyfander & proceritates arborum, & dicitur in quincunem ordines.

PRO
 des, pro pedibus nasci, vel in pedes gigni. Plin. lib. 7. cap. 1. In pedes procedere nascitur, contra naturam est. ¶ Procedere in Philosophia, est proficere. Cic. 3. de Finib. Qui tum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum profecerit. ¶ Procedit stipendia militibus, quod vulgo dicitur, currit. Liv. lib. 25. Tribuni Plebis, si iis videretur, ad populum ferrent, ut qui minores septem & decem annis sacramento dixissent, iis perinde stipendia procederent ac si septem & viginti annorum, aut majores milites facti essent. ¶ Procedere item apud Iureconsultos ponitur, pro valere & locum habere. Vlpian. l. 7. §. 3. D. ad leg. Aquil. Hoc autem in seruo non procedit, in filio fam. vulnerato procedit. Horomanus.

raunt in me luxuriosa proci. Cic. de Clar. Orat. Et hos igno-
ros. & impudentes procos repudicimus.
Procceton, proccatonis, m. i. vel Proccetium, n. f. [*Προκαττων*.
 Germ. Ein Saal oder Kammer vor dem rechten Oemah eines Für-
 stin, da die Gwardtyacht wachet hätt.] Locus ante cubiculum vi-
 torum principum, in quo quiescente domino, corporis custo-
 det excubant. Nam *Προκαττων* Graecis est excubitor, & *Προκαττων*,
 excubans. Vnde *Προκαττων*, quasi excubitio. Plin. Epistol. 41:
 Posthanc cubiculum cum proccetone, altitudine aestivum,
 munimentis hybernium.
Proconnon, Polenta ex hordeo recenti, aut etiam ex hordeo
 nondum tosto.
Proconsul, Proconsulis, pen. cor. mascul. i. Qui cum potestate
 Consulari in provinciam administrandam mittitur. [*Προ*
κονσουλ. Gall. Lieutenant du Consul. Ital. Luogotenente
 di consolate. Ita haec provincia auctoritate di consolo. Ger. Ein Stat-
 halter des Burgermeisterthumbo in einer Vogtey, der an stat des Bur-
 germeisters ein Herrschafft mit vollemachtigen Gewalt verwaltet.
 Hispan. El consul en la provincia, proconsul. Pol. Namijski bormi-
 strowiki. Vng. Helytartas kiraly biro, stat tartas. Ang. A lord deputed
 or president.] Cic. 2. de Divin. Quam multi sunt anni, quum bel-
 la à Proconsulibus, & propraetoribus administrantur.
Proconsularis, us. m. q. Dignitas Proconsulis. [*Προκονσουλ*.
 Gall. L'office de dignité d'un Proconsul. Ital. Tale dignità. Germ.
 Die Würde eines Statthalters des Burgermeisterthumbo in einer
 Vogtey. His. Aquella dignidad de proconsul. Pol. Godzosc namiaszka
 bormihszrowiki. Vng. Helytartas kiraly birostat tartas. Ang. The office or
 dignity of a lord deputed or president.] Plin. lib. 14. cap. 23. Ad pro-
 consularium usque è Prætura honoribus gestis. Plin. Jun. Epist.
 12. Summotum à Proconsulatu, quia se in legatione turpiter
 gesserat.
Proconsularis, re. Ad Proconsulem pertinens. Gell. lib. 5. cap.
 14. Quum provinciam Africam Proconsulari impetio meus
 dominus obtineret.
Procrastino, as. pen. cor. act. p. Diem de die traho, differo. [*Προ*
κραστινος. Gall. De l'ayer, differer de l'ayer en l'ayer. Ita.
 Procrastinare de giorno in giorno. Ger. Don tag zu tag aufschubeln. Belg.
 Van d'achte te daghe misstien ventreden. Hisp. Dilatar de dia en dia.
 Pol. Dzien odlelnia, odwol. Vng. Halogatos. An. To delay, to
 differ frome day to day.] Gell. lib. 16. Quæ reliquit perfecta expo-
 sitaq; omni poetica venustatis laude florent. Sed quæ pro cra-
 stinata sunt ab eo, ut post recesserentur, nequaquam poetæ
 nomine atq; iudicio digna sunt. Cic. pro Sexto Ros. Amer. Ac
 primò rem differre quotidie, ac procrastinate isti coepiunt,
 deinde aliquanto leatius agere atque decludere.
Procrastinus, dilatus. [*Προκραςτινος*. Vng. El balogatos, ha-
 logatos.] Gell. lib. 17. cap. 10. Quæ procrastinata sunt ab eo, ut
 post recesserentur.
Procrastino, verbal. f. Dilatio. [*Προκραςτινος*. Gall. Dilat-
 tion de jour en autre, tardement. Ital. Dilazione, tardamento. Ger. Ver-
 tag von eint tag auf den andren. His. Aquella obra de dilatar, tardan-
 za. Polon. Oczekawosc na dani. Vngar. Halogatos. Ang. A
 delaying, differring.] Cic. 6. Philip. Nam quum pietiq; in rebus
 gerendis tarditas & procrastinatio odiosa est, tum hoc bel-
 lum indiget celeritate.
Procreo, eas, are, act. p. Liberos genero. [*Προκραινω*.
 Gall. Procrer, creer, engendrer. Ital. Procreare, generare. Ger. Weib-
 lichen. Engenderen or eriar. Pol. Rodze. Vng. Szulke, szaporitok.
 Ang. To engender or beget.] Plaut. in Milite. Nam procreare libe-
 ros, sepulum est onus. Cic. 3. de Finib. Contentaneum est huic
 nature, ut sapiens velit gerere, & administrare rempublicam
 atq; ut è natura vivat, uxorem adjuvare, & velle ex ea liberos
 procreare. Idem antequam iret in exil. Sic enim ab initio sui a-
 nimatus, ut non magis mea causa putarem esse natum,
 quam Reip. procreatum.
Procreatio, procreatrix, & procreatio, verbalia. [*Προκραινω*.
 Gall. Procrer, creer, engendrer. Ital. Procreare, generare. Ger. Weib-
 lichen. Engenderen or eriar. Pol. Rodze. Vng. Szulke, szaporitok.
 Ang. To engender or beget.] Plaut. in Milite. Nam procreare libe-
 ros, sepulum est onus. Cic. 3. de Finib. Contentaneum est huic
 nature, ut sapiens velit gerere, & administrare rempublicam
 atq; ut è natura vivat, uxorem adjuvare, & velle ex ea liberos
 procreare. Idem antequam iret in exil. Sic enim ab initio sui a-
 nimatus, ut non magis mea causa putarem esse natum,
 quam Reip. procreatum.
Procreatus, Natus, Cic. de Finib. Vt natura diligi procreatos
 non curaret.
Procreco, is, creco, vel augetur. [*Προκραινω*. Gall.
 Crœlire or augmenter. Ital. Crecere. German. Wachsen oder versur-
 nachfen. Hispan. Crecer. Polon. Wzraszanie. Vng. Novekedem.
 Ang. To increase and grow up.] Lucr. lib. 2. ites progigni, & ge-
 nitas procrecere posse.
Procul, as. pen. cor. procul, bitum, Proculbo. [*Προκλυω*.
 Gall. s' encliner &

pancher. Ital. Abbassar. Ger. Niedertigen. Hisp. Mudo caer, abaxar.
 Pol. Vkl'adamfic. Vng. Fekym. Ang. To lie flat or prostrate.] In-
 terdum idem quod vigilo, five excubias agere. *Προκλυω*, & *Προκλυω*,
 nunquam idem quod demitto vel inclino. Vng. 3. Georg. Maf-
 seus ubi, & viridissima gramine ripa, Speluncaque tegna, &
 faxea proculbet umbra.
Proculditi, om. m. i. Qui noctu custodia causa incubet in
 castra hostium in proximo sunt. [*Προκλυω*. Gall. Qui de nuit fait le guet devant le camp, sentinelle. Ital.
 Chi fa la sentinella, chi deve far la schelta avanti al' esercito. Germ.
 Ein Wächter vor dem Lager. Hisp. La escheta del campo. Pol. Woz-
 Vng. strazas alle. Ang. He that keeps watch and stands before
 the campe.] Festus.
Proculo, is, pen. prod. act. t. Prolsto, cuedendo extendo, in
 probed cudo. [*Προκλυω*. Gall. Attacher, encliner, &
 s' encliner, s' encliner. Ital. Affestigare, enclinar, enclinar.
 Ger. Denkscheiden, tengien / sharp / schäben. Belg. Das sichten, in
 Hisp. Labor de martillo. Pol. Rozkowanie. Vng. Kizeljen. Ang.
 To mak lisse or thimber by beating.] Virgil. lib. 1. Georg. -
 proculditi arator Vomeris obtulit dentem. Ita proculditi
 Horat. 4. Carm. Ode 15. Proculdere dolos, Plaut. in Pseud. Lu-
 guam proculdere. Cic. 3. de Orat. Non enim solum auctores
 nobis, atque procedenda, lingua est: sed ocrandus, ut im-
 plendumque pectus maximatum rerum & plurimarum
 vitate, copia, varietate.
Procul, adverb. Longè, quasi procul ab oculis. [*Προκλυω*.
 Gall. De l'ong, loing. Ital. Distanti. Germ. Von fern, weit.
 Ger. Von fern oder weitem. Vng. Távolság. Hisp. De lejos.
 Pol. Długo. Ang. Far, long. Dicitur & de loco minus longinquo. Virgil. 5. Aen. In pro-
 clivo in pelago saxum. Quod certe non minus longè fuit ab
 intelligi, ne peiret voluptas spectaculi. Idem in Sileno. Jura
 procul tantum capiti de lapsa jacebant. Vbi Servius. Pro-
 cul non dicitur prope, nam intulit, tantum capiti de lapsa, ut ostenderet
 non longius provolutam esse coronam. Dicitur aliquando
 Procul hinc est, longè ab hoc loco. Terent. in Heer. Quom-
 cum illoc ferm onem habueris, procul hinc itans accepta, ut
 eum item procul alunde. Cic. 4. Ver. Quia non possit necesse
 ab illis pecuniam datam non quæsit procul alunde & pro-
 cul pro longè, habet aliquando sequentem à, præpositum
 cum ablativo. Terent. in Adelph. Postremo quom d' ego
 scia mihi sum, à me culpam esse hanc procul. Aliquando & pro-
 cul & longè, simul in eadem oratione ponitur. Plaut. in Cur-
 hac nocte in somniis visus sum videri procul cedere, ut
 à me Aesculapium. & Procul aliquando præpositum est
 viens quandoque ablativo: ut Procul dubio, penes me
 dicas certe. Sueton. in Claud. Cæsar Reliqui filium omni
 gentis suæ procul dubio præferendum. A 3. eundem
 dum dicitur procul vero, pro eo quod est à veritate abhor-
 rens. Colum. in Præfat. lib. 1. Nam illud procul vero est
 plerique crediderunt, facillimum esse.
Proculco, proculcas, act. p. Conculco, protero. [*Προκλυω*.
 Gall. Procrer, creer, engendrer. Ital. Procreare, generare. Ger.
 Weiblichen. Engenderen or eriar. Pol. Rodze. Vng. Szulke, szaporitok.
 Ang. To engender or beget.] Plaut. in Milite. Nam procreare libe-
 ros, sepulum est onus. Cic. 3. de Finib. Contentaneum est huic
 nature, ut sapiens velit gerere, & administrare rempublicam
 atq; ut è natura vivat, uxorem adjuvare, & velle ex ea liberos
 procreare. Idem antequam iret in exil. Sic enim ab initio sui a-
 nimatus, ut non magis mea causa putarem esse natum,
 quam Reip. procreatum.
Procreatio, procreatrix, & procreatio, verbalia. [*Προκραινω*.
 Gall. Procrer, creer, engendrer. Ital. Procreare, generare. Ger.
 Weiblichen. Engenderen or eriar. Pol. Rodze. Vng. Szulke, szaporitok.
 Ang. To engender or beget.] Plaut. in Milite. Nam procreare libe-
 ros, sepulum est onus. Cic. 3. de Finib. Contentaneum est huic
 nature, ut sapiens velit gerere, & administrare rempublicam
 atq; ut è natura vivat, uxorem adjuvare, & velle ex ea liberos
 procreare. Idem antequam iret in exil. Sic enim ab initio sui a-
 nimatus, ut non magis mea causa putarem esse natum,
 quam Reip. procreatum.
Procreatus, Natus, Cic. de Finib. Vt natura diligi procreatos
 non curaret.
Procreco, is, creco, vel augetur. [*Προκραινω*. Gall.
 Crœlire or augmenter. Ital. Crecere. German. Wachsen oder versur-
 nachfen. Hispan. Crecer. Polon. Wzraszanie. Vng. Novekedem.
 Ang. To increase and grow up.] Lucr. lib. 2. ites progigni, & ge-
 nitas procrecere posse.
Proculbo, as. pen. cor. procul, bitum, Proculbo. [*Προκλυω*.
 Gall. s' encliner &

producere testes dicimus, pro eo quod est, ad dicendum testi-
monium, in iudicium eius adducere. Cicer. 6. Ver. Harum om-
nium iure auctores, testesque produco. Producere copias
in aciem, est terra castra ad pugnam eas educere. Galba Cice-
roni: Repente Antonius in aciem suas copias de vico produ-
cit, & aliquando idem est quod vnum exponere. Terent. in
Eunuch. Ptenum sperans, illico producit, & vendit. Vbi Dona-
tus: Proprie vnales produci dicuntur. Plaut. Afin. pro prosti-
tute poluit: Audientem dicto mater produxisti sitamod est,
prostitisti. Producere. Interdum pro gignere.
[Προβαλλω] Produci. Plaut. in Capt. Quid hoc est icelus?
quasi in orbitatem filios produxerim: Cic. pro Qu. Rosc. Nihil
ad hoc peavum & peverum produci posse putare. Idem 2.
Ver. Nihil a me audiet ex impura illa adolefcentia sua: que
qualis fuerit, aut in emittit, aut ex eo quem sui similem pro-
ducat, recognoscere potest. Terent. Adelp. Seni animam prius
emittentem ipsi qui illum produxit scelus. Producere moram
est aliam, est moram interponere, sive ut Donatus ait) differre,
procedere, protelare. Terent. in Andr. Dicam aliquid jam me
interitum, ut huic malo aliquam producatur moram. Inter-
dum proficere. Virgil. 9. Aeneid. nec te tua funera mater
produci. Interdum consumere, terere. Terent. in Adelp. Et
quos forbilans, paulatim huic produca diem. Producere
idem in iudicium est, adducere. Cic. 7. Ver. Graviorem
apud sapientes iudices se fore ad inferis testem, quam si vivus
in iudicium produceretur. Producere aliquando est promo-
vere hominem, & in medium honorifice profertur: cui contra-
rium est subducere. Cic. pro Domo sua, de Catone in Syriam
ablegato: Quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed
pro tuo scelere subduxeras.

Produci, a, um, Abductus. [Προμωβω] Gall. Prolongere. Ital. Allungare. Germ. Het
vergrößerung, vergrößern. Hispan. Prolongar. Polon. Prolongować.
Vng. Prolongati. Ang. Prolongate. Cic. post
redum Quam a Tribuna pleb. Consul in concionem produ-
xit. Aliquando nomen est, & significat promissus, obsequium.
[Προμηθεια] Polon. Promethia. Vng. Promethia. Cic. Orat. In clypeo dicimus brevi media
interitum produca. Cic. 2. de Orat. Et principia tarda sunt,
& cunctantur in spoli & produca esse debent.

Produci, a, um, Produci. Huius contrarium est breviter. [Προβραβω]
Gall. L'abrégé. Ital. L'abozzo. Germ. Kurz.
Hispan. Breve. Pol. Krótka. Vng. Rövid. Ang. Brief.
Cic. in Orat. Et de multis, quas in verbis et prime literae sunt, que in sapiente atq; so-
luta produca dicuntur, in ceteris omnibus breviter.

Produci, o, productionis, s. Prolongatio. [Προμαγωγία] (vel
Προμαγωγία) Gall. Prolongation. Ital. Prolongazione.
Germ. Verlängerung. Hispan. Prolongación. Pol. Prolongacja.
Vng. Prolongáció. Ang. Prolongation. Cic. 2. de Finib. Et quema-
dmodum opportunitas (sic enim appellemus) non fit
major productione tempore habent enim suam modum qua-
rumque opportuna dicuntur.

Produci, a, um, pen. prod. Dicitur irreligiosum, & a religione
remotum: Cuius antitheta sunt Sacrum, & religiosum. [Προβλασφημία]
Gall. Blasphémie. Ital. Blasfemia. Germ. Schimpf.
Hispan. Blasfemia. Pol. Błzyskanie. Vng. Blyszkás.
Ang. Blasphemy. Cic. 2. de Finib. Et quema-
dmodum opportunitas (sic enim appellemus) non fit
major productione tempore habent enim suam modum qua-
rumque opportuna dicuntur. Produci, a, um, pen. prod. Dicitur
irreligiosum, & a religione remotum: Cuius antitheta sunt Sacrum,
& religiosum. Produci, a, um, pen. prod. Dicitur irreligiosum, & a religione
remotum: Cuius antitheta sunt Sacrum, & religiosum. Produci, a, um, pen. prod. Dicitur
irreligiosum, & a religione remotum: Cuius antitheta sunt Sacrum, & religiosum.

Profanum dictum est id, quod, quum sanctum fuisset, postea in
usu hominum factum hoc est, exua sanum. Ex Aggepo de Li-
midibus agrorum.
Profano, profanas, a, p. Ex sacro profanum facio, violo.
[Προφάνω] Gall. Profaner, souiller.
Ital. Profanare. Ger. Entweihen. Hispan. Entorpar.
Pol. Profanować. Vng. Profánítani. Ang. To profane. Cic. 2. de Nat. Deor.
Liv. lib. 31: Sacra, sacerdotes que ipsius majorumve eius
honoris causa instituta essent, omnia profanarent.

Profanatus, particip. [Προφάνητος] Gall. Profané.
Ital. Profanato. Ger. Entweihen. Hispan. Entorpar.
Pol. Profanowany. Vng. Profánított. Ang. Profaned.
Jur profanatum templum hoc est, ex sacro pro-
fanum factum, vel flagitio aliquo pollutum. Stat. 9. Theb. Ergo
profanatum Menalippi sacrus acerbo Vulnere. Manus profa-
natæ, Ovid. 2. Metam. Terræ profanatae. Stat. 3. Syl.

Profanatio, o, nis, verbale, s. t. Sacra rei violatio. [Προφάνησις]
Gall. Profanation. Ital. Profanamento. German. Entweihung.
Hispan. Entorpar. Pol. Profanacja. Vng. Profánítás.
Ang. Profanation. Cic. 2. de Nat. Deor. Liv. lib. 31: Sic
profanatio non semper caput iactaret, & aliqua profanatus esset,
an nihilominus sanus videretur?

Profatum, a, um, dignitas sive actio, & essatum Ciceroni.
[Προφάτω] Gall. Parler, prononcer, dire. Ital. Parlare, pronunziare,
dire. Germ. Sprechen, reden, betraut sagen. Hispan. Hablar, parlar, decir.
Pol. Mówić. Vng. Beszélni. Ang. To speak, pronounce
or say. Virgil. 1. Aen. Tum brevis Dido vultum demissa pro-
fatus. Silius lib. 11: magno clamore profatur. Proprie profa-
ti est quod Graeci dicunt ἀφ' ἑσθ' ἑσθ' id est, futura praedicere.
[Προφάτω] Vp. De Aedil. edict. 1. 3. Exple: Si servus ipse
sanctos non semper caput iactaret, & aliqua profatus esset,
an nihilominus sanus videretur?

Profatus, a, um, nomen quartae inflexionis, ipse profati actus.
[Προφάτης] Gall. Profatus. Ital. Profata. German. Das
Sprechen. Hispan. Profeta. Pol. Mówiący. Vng. Beszéd.
Cic. lib. 11. cap. 11: Neque dicta, profatave ipse terræ, aut in-
faaves esse. Statius 3. Syl. seu voce soluta, Spargere, & effu-
gno nimbos equare profatu.

Profectus, adverbium confirmatis est: dictum quasi pro facto,
Nimirum sanè, certe, revera. [Προφάτως] Gall. Certainement.
Ital. Certamente. Ger. Gewiß, wahrlich. Hispan. Ciertamente.
Pol. Zaprawdę. Vng. Bizony, bizony. Ang. Forsooth, in very deed.
Terent. in Andr. Profectio sic est. Plerumque autem ad responsionem adhibetur.
Cic. Quis hæc tenuissimè profectio qui interfun. Quod
etiam per certe efficitur. Idem quomodo meminimus? Certe in
nullo. Eundem etiam usum habent nimirum & aempte.

Profertor, pen. cor. act. inconf. Palam facio, prodo, pronuntio.
[Προφέρω] Gall. Proférer, manifester. Ital. Profertore, manifestare, palesare.
Germ. Aufbringen, aufsetzen, aufspringen, aufspringen. Hispan. Sacar a fuera, manifestar, pronuntiar. Polon. Obwieszać.
Vng. Ki vitetni, megmondani. Ang. To bring out, to pronounce, or
vite. Cic. pro Celo: Domus in qua nihil fiat quod foras pro-
ferendum sit. Terent. in Hecyr. Ita me dii bene ament, haud
propterea te rogo ut hoc proferam. Seneca: Antequam senten-
tiam proferam. Aliquando significat proterendo, profero.
[Προφάτω] Plin. Quum lineam protulisset longissimam, atque
rectissimam. Iustin. lib. 11: Arbitria principum pro legibus erant,
sines Imperitueri magis, quam profere mos erat. Translate
Cic. in Orat. pro Murgæ Stoici mihi videntur siac officiosuro,
paulo longius, quam natura veller, protulisse. Terent. in Andr.
Saltem aliquot dies profert, dum proficiscar aliquid, ne videã.
Quandoque promere, sive in lucem efferre. Cic. pro Sext.
Rosc. Tu H. S. L. III. ex arca proferas. Plaut. in Amph. Tu The-
sila intus pareiã proferto foras. Profere se (inquit Badaeus)
dicuntur qui sine deductore ianotelcon, & ipsi se producant.
Plinius junior: Profertur se ingenia & ostentant. Punitur ali-
quando pro allegare, quo Plinius in Epistolis est usus. Cic. de
Invent. Deinde ceteros proferte oportet quibus majora delicta
concessa sunt.

Proferus, a, um, participium a passivo verbo profertor. Dilatus:
ut quum diem iudicii prolatum esse dicimus. [Προφάτος]
Gall. Différé, prolonger. Ital. Differtor, prolungato. Ger. Aufgeschoben, aufgeschoben.
Hispan. Dilatado. Pol. Odłożony, odemkniety. Vng. Elvitatottatott.
Ang. Differral, prolonged. Aliquando ponitur pro adductus, &
productus. Lucan. lib. 4: pro luctu pallida tabes Non deest,
HH 2 prola-

prolato jejunus venditor auro. Aliquando idem est quod extenuis, vel ulterius productus: ut quibus terminum prolatum vel fines imperii prolatos dicimus.

Prolatio, prolacionis, verbale, f. l. Ipse actus proficendi. [מִן דְּעִיבִי] (vel) [מִן דְּעִיבִי] mat [מִן דְּעִיבִי] [מִן דְּעִיבִי] [מִן דְּעִיבִי] Gall. Prolation, delay, et dicitur. Ital. Moltra, il produr fare, et dicitur. Ger. Derubingus His. Prolongamiento, et dicitur. Pol. Prolacione, et dicitur. Vng. El hala Zrat. An. Differing, et prolonging, delay. Cicin Orat. Comemoratio antiquitatis, exemplorumque prolacio. Prolatio, Prolatio, extensio. Liv. i. bell. Maced. Laetaque extra fuisse, & prolacionem suam, victoriamque & triumphum portendi. Iudicii prolatio, dicitur. Cicin. pro Rabirio perduel. reo: Quum alteri ad prolacionem iudicii bidua quareretur. Prolatio, dilatio, dicitur. Cornel. Tacit. lib. 9: Sed omnem prolacionem, ut inimicam victorie suspexit.

Profellor, oris, professoris, a, um, & professio, Vide PRO FITEOR.

Profellus, a, um, Quod contrarium est festo, unde dies profellus dicitur, teste Nonio, qui vacui sunt a festivitate. [מִן דְּעִיבִי] Gal. Non festivus, non festus, communis non honoris. Ital. Non di festa, giorni d'opra, di lavoro. German. Nuff dem trin d'ist ill'das man nicht ferret Hispan. Cosa no fiesta. Pol. Prowiedni. Vngar. Mies nap, ha hol? nap. Ang. Not holy or not a feasting day. Plautus in Aulul. festo die liquid prodegeris, profellio egere licet, nisi pepereris. Plin. lib. 13. cap. 6. ex Catone: Pejorem qui profellus diebus ageret, quod festatis deberet. Horat. 2. Seru. Satyr. 1: Qui Veientanum festis potare diebus Campana solitus trulla, vappamque profellus. Idem 4. Carm. Ode 13: Nosque & profellus iucibus, & sacris, inter jocosi munera Liberi Cum prole, matronisque uoluis, Rite feros prius apprecati.

Profellio, cis, Procedo, & promoveo, profellum sive profellum facio, & per translationem lucror. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Profiter. Ital. Par proficio, fare proficio in opum arte. Germ. Funnemung, furschichten schassen. Hisp. Apronechar, ha?er ponnecho. Polon. Pownaszenie. Vng. Valamibe hu gonat deb mezek. Ang. To further or profite. Seneca: Sic enim & audiendo, & legendo in dies magis proficimus. Plin. Nec minorem sub eo preceptore profellum fecit. Cic. ad Foranium. lib. 6: Nunc vero evellus omnibus rebus, quum consilio profici nihil possit, una ratio videtur, quae quid evenerit, moderate ferre. Caes. 2. belli Civil. Apud quos quam proficere nihil possit. Poni- tur aliquando pro profelle. Vipian. de iurejurando: Maris igitur iurjurandum patii non proficere: nec nocedit, si mater decalcit.

Profellus, ut, m. q. Promotio sive progressus in re aliqua, sive fructus qui ex rei alicujus tractatione provenit. [מִן דְּעִיבִי] Gal. Profite. avantage. Ital. Profite. Germ. Funnemung, furschichten schassen. Hisp. Francho. Pol. Pownaszenie, pofperek wzrosy. Vngar. Hozogal valo elemeszel. Ang. A furthering or profite of a thing. Quintil. lib. 10. cap. 2: Vt terra alius effossa generandis, alienisque feminibus fecundior sit: sic profellus non a summo petrus, studiorum fructus effandit uberius, & fidelius continet. Idem lib. 1. cap. 2: Funnior in literis profellus alicumulo. Profellum facere, Plin. Epist. 2.

Profellio, oris, d. l. profellus, iter facio, eo, abeo. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Profite. Gall. Profite. Gall. Profite. Ital. Andare, venire, partire. Germ. Gehen, reisen. Hisp. Y camino, andar. Pol. Iade. Vng. El mezek. Ang. To go a journey, to depart. Cic. de Senec. Adolefcentulus miles profellus sum ad Capnam. Propert. lib. 4. Eleg. 21: Magnum iter ad doctas proficere cogor Athenas. Cicin. ad Quint. Frat. lib. 1: Idus Odobris Salvius Othiam vesperi navi profellus erat com his rebus quas tibi domo mitti volueras. Idem ad Att. lib. 2: Calendis Maiis de Formiano proficemur. Proficere in exilium, Cic. 2. de Finib. Proficere obviam, Caes. 2. belli Gall. Proficere ad reliqua, pro pergere. Cicin. 3. Vtri. Nunc proficemur ad reliqua, si pauca ante erimus a vobis iudices deprecati. Proficere, pro origine habere. Cic. 4. Acad. Pythagorae ex numeris, & Mathematico- rum initus proficere voluit omnia.

Profellus, profellus, profellum, particip. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Profite. Gall. Profite. Ital. Venire. Ger. Gehen. Hisp. Venida. Vng. Ider. Ang. Come or come. Virg. 1. Aen. Hanc iterum Tyrisque diem, Trojaque profellus.

Profellio, prolacionis, verbale, f. l. Actus proficendi, iter. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Alter Ital. Iffe andare. Germ. Ein reis eder jag Hisp. La ida de camino. Pol. Iazda. Vng. El moneri. An. Gung, deparsing. Cic. 1. Phil. Exponam vobis breviter consilium & profellionis, & reversionis mea. Idem. pro Q. Junio: Inveni- tu r illes profellionis praedic. Calcedas. Februarii.

Profellio, a, um, ut Das profellio, quae a patre vel parente proficere.

Profellio, profundus, profellus, profundus. [מִן דְּעִיבִי] Gal. Profite. Gall. Profite. Ital. Profite.

schlappare. German. Aufstehen/aufstehen. Hispan. Hoderbar barnecho. Polon. L'upam. Vngar. Hefium. Ang. To cleanse by cleaning. Stat. 10. Theb. quanta pariter cervice generis Profunditas arata diu Pagae juvenca.

Profellio, oris, profellio, d. l. Aperte seu palam pollicitor. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Dicit franchement, et dicitur la mente, faire profellio lire et ensiquit publicamente. Ital. Par profellio, inger publicamente in le fides, dire francamente. German. Quom antietes oder verhoffen. Hisp. Confessio abierta y claramente. Pol. profellio Polon. Lamoie w swym im, iqtam niecz latow. Vngar. Vallum. Ang. To speak freely, to make open profellio. Cic. 1. Acad. Qui philosophiam iam profellus iam populo nostro cibus- turam: Liv. Palam profellus nolum inde nisi in patriam vol- gium esse moturos. Aliquando pro aperte ostendo & ad- mo ponitur. Cicin. 3. Vtri. Sed me omnium proyocatum ce- fenforem esse profellio. Idem pro Rabirio Posthumo: Quo- obrem fateor atque etiam T. Labienus fronteor, & pra me- ro, re ex illa crudeli, importuna, no Tribunitia adione, sed La- gia, meo consilio, virtute, autoritate esse depulsum. Ex quo Ca- cetonis loco constat plus esse profellio, quam fati. Fatios enim coacti, teste Servio: sponte autem & publice profellio. Polliceri & affirmare, Cicin. 1. Acad. Hinc Profellio, Confessio palam facta. Cicin. pro Plancio: Non me praetendat, in tam pu- turbato statu civitatis fructuosissimam esse profellioem bo- nae voluntatis. Cicin. Tirou, lib. 16: Tu vero conhee profellioem, si potes: & si haec pecunia ex eo genere est ut profellioem a- negeat. Profellio, item accipitur pro eo quod est artem alicui- aut scientiam publice docere. Plin. Epistol. 76: Audite Val- rium Licinianum in Sicilia profellio. Cic. de Amic. Quomob- rem quae disputatur de amicitia possunt, ad hunc censo perita- que ista profellioem. Hinc profellioem artium liberalium voca- mus, qui eas artes publice docent. Plin. lib. 7. cap. 11: Diodorus dialecticae sapientiae profellio. Sueton. de Clar. Gram. Re- quit filium Orbilium, & ipsum grammatice profellioem. Magni nominis profellioes, Quint. lib. 2. cap. 11. Constantini profellioes, Idem lib. 1. cap. 9. Profellio bona, ceatium, am- men, est apud magistratum suarum facultatum numerus, & nomen edere. Ang. p. p. Cic. pro Archia: Quum hic lo- micilium Roma multos iam annos haberet, profellioem ad- pud Praetorem Qu. Metellum familiarissimum suam. Liv. 6. bei. Pan. Primis expeclaverant, ut qui se tanto imperio dignos crederent, nomina profellioerent. Idem 2. ab Vibe. Hoc propo- sito edito & qui aderant nexti, profellioem extemplo nomina & undiq. Sic profellioem natales parentes dicebantur, qui cum quo sibi nati essent liberi apud praefectos aram edebant, de qua re Terentius in L. 6. D. de proba, & Capitolinus in Anto- nio Pio. Profellioem alienum, est sua debna tellan. Caes. lib. 40: Alexander priusquam feceretur quos erat terentium, edidit ut omnes milites ad alienum profellioerent.

Profellio, oris, a, um, dicitur. ut Lingua profellio, qua meritoriam exercet eloquentiam. Tacit. lib. 13: Audite pro Germanici filia, inde vili sturtus, & exal Seneca, nunc illam manu, & profellioem lingua.

Profellio, gas, pen prod. ad. p. Deicio, fieri, dicitur. pro- go, deperilo, deperdo, & ad perniciem deduco. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Profite. Gall. Profite. Ital. Andare, venire, partire. Germ. Gehen, reisen. Hisp. Y camino, andar. Pol. Iade. Vng. El mezek. Ang. To go a journey, to depart. Cic. de Senec. Adolefcentulus miles profellus sum ad Capnam. Propert. lib. 4. Eleg. 21: Magnum iter ad doctas proficere cogor Athenas. Cicin. ad Quint. Frat. lib. 1: Idus Odobris Salvius Othiam vesperi navi profellus erat com his rebus quas tibi domo mitti volueras. Idem ad Att. lib. 2: Calendis Maiis de Formiano proficemur. Proficere in exilium, Cic. 2. de Finib. Proficere obviam, Caes. 2. belli Gall. Proficere ad reliqua, pro pergere. Cicin. 3. Vtri. Nunc proficemur ad reliqua, si pauca ante erimus a vobis iudices deprecati. Proficere, pro origine habere. Cic. 4. Acad. Pythagorae ex numeris, & Mathematico- rum initus proficere voluit omnia.

Profellio, a, um, participium, Ad illud, perditus. [מִן דְּעִיבִי] Gall. Profite. Gall. Profite. Ital. Venire. Ger. Gehen. Hisp. Venida. Vng. Ider. Ang. Come or come. Virg. 1. Aen. Hanc iterum Tyrisque diem, Trojaque profellus. Cicin. 3. Vtri. Nunc proficemur ad reliqua, si pauca ante erimus a vobis iudices deprecati. Proficere, pro origine habere. Cic. 4. Acad. Pythagorae ex numeris, & Mathematico- rum initus proficere voluit omnia.

posse dare, profundere, opponere, si velis vincere. Idem in Catil. Patrimonia sua profundere, fortunas suas abliguerunt. & profundere vota & preces, est multum & instanter precari. & profundere vires animi, est omnes nervos intendere, & omnem ingenii vim applicare. Cicero ad Att. lib. 1. Vehemens fui, & omnes profodi vires animi, atque ingenii mei.

Profundus, a, um, participium, Large fufus. [*profundus*] Gall. *Profundus* in abundante. Ital. *Profundo*. German. *Profundus* mit vire Hispan. *Profundo*. Polon. *Profundus*. Vngar. *Profundus*. Ang. *Profundus* est abundantia. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Profusus, nomē, m. f. Supra modū sumptuosus. [*Profusus*] Gall. *Profusus*. Ital. *Profusus*. German. *Profusus*. Hispan. *Profusus*. Polon. *Profusus*. Vngar. *Profusus*. Ang. *Profusus*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Profusus, nomē, m. f. Supra modū sumptuosus. [*Profusus*] Gall. *Profusus*. Ital. *Profusus*. German. *Profusus*. Hispan. *Profusus*. Polon. *Profusus*. Vngar. *Profusus*. Ang. *Profusus*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Profusus, nomē, m. f. Supra modū sumptuosus. [*Profusus*] Gall. *Profusus*. Ital. *Profusus*. German. *Profusus*. Hispan. *Profusus*. Polon. *Profusus*. Vngar. *Profusus*. Ang. *Profusus*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Progenies, a, um, participium, Large fufus. [*Progenies*] Gall. *Progenies*. Ital. *Progenies*. German. *Progenies*. Hispan. *Progenies*. Polon. *Progenies*. Vngar. *Progenies*. Ang. *Progenies*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Progenies, a, um, participium, Large fufus. [*Progenies*] Gall. *Progenies*. Ital. *Progenies*. German. *Progenies*. Hispan. *Progenies*. Polon. *Progenies*. Vngar. *Progenies*. Ang. *Progenies*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Progenies, a, um, participium, Large fufus. [*Progenies*] Gall. *Progenies*. Ital. *Progenies*. German. *Progenies*. Hispan. *Progenies*. Polon. *Progenies*. Vngar. *Progenies*. Ang. *Progenies*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Progenies, a, um, participium, Large fufus. [*Progenies*] Gall. *Progenies*. Ital. *Progenies*. German. *Progenies*. Hispan. *Progenies*. Polon. *Progenies*. Vngar. *Progenies*. Ang. *Progenies*. Plin. libro 11. cap. 41. Mulieri ante septimum mensem profusum lac manile. Ovid. 11. Metamorph. Stetus super ora profusus. Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Gall. *Alter auat, mardher auant, fortir.* Ital. *Andare avanti, procedere.* German. *hinfür gehen, weiter gehen, fortgehen oder fortziehen.* Hispan. *traher adelante.* Polon. *Wstąpić, pociągnąć.* Vng. *Előre lépni, Ang. To go forward, to go forward.* Plaut. in *Amph.* Si hic quō progredietur, pariter progredimini. Idem *Cato* sed tecum progredietur, cum corona & lampade Meus *fact.* Caf. 4. belli Gall. *Quum illi aut ex arido, aut paululum in aqua progressi, omnibus membris expediti, etc.* Cic. 1. *Offic.* Atque ut ingredi, quam progredi mallent. Caf. 2. belli Civil. *hic quum equibus sexcentis magnis inscribis progredietur.* *Progredi obviam.* Liv. lib. 7. ab Urbe Romani alacres ab statione obviam militi suo progressi, laudantes gratulantesq; ad *Didum* perducunt & Aliquando est antere. *Plautus:* Ex *trantra* intra carcerem ipsum progredietur *parthenopaeum.* *Progredi longius, per translationem est seimotem extendere.* Cicero 5. *Ven.* Non dubito quin vobis fausecerim, iudice, *verum tamen progrediar longius.* Digitum non progredi, *prohibere quodam formula, pro ne minimum quidem.* Cic. 4. *Audem.* Non quare ex his illa *Mathematicorum*, quibus *conatus* digitum progredi non possunt.

Progressio, verbale. f. t. Procellus, progressus. [*ἀναγνώρισις, ἀναγνώρισις.* Gall. *Anancement.* Ital. *Avanzamento.* German. *Fortschritt.* Hispan. *Avanzamiento.* Pol. *Postęp.* Vng. *Előre lépés.* Ang. *To go forward.*] Cic. 3. *Offic.* Quae de *ingratum* bonitate multo assequuntur & progressionem dicendi. *Progressio ad virtutem.* Cic. 1. *Acad.* Origo & progressio virtutum. *Cicero 4. de Finib. Idem 1. Tusc.* Qui errantium stellarum *motus* progressionem, institutionesq; notavit.

Progressus, m. q. Procellus, progressus. Cicero *Att.* lib. 1. *Progressus* praecipitem, in constantem reditum videt. Idem 6. *Philipp.* Delibellam irruentem in *Asiam* in progressu arcuit, & *rem* retinuit. & *Accipitur* & pro promotione, sive fructu *quoniam* alicui operam dantes facimus. Cicero 3. *Tusculanae.* *Philosophi* nunquam in studijs suis tantos progressus facere *possunt.*

Progressivitas, n. t. ἀναγνώρισις, Latinè dici possunt *progressionem*, a verbo Græco ἀναγνώρισις, quod est *pro-* *gredi.*

Proh, interjectio indignantis, vide PR O.

Prohedri, dicitur bantur *praefides*, magistratus quidam primi *sub-* *sedes*, quibus ceteri omnes sedendi loco cedebant. *Bud.* in *ant.* *de Offic. Praefec. Prator.*

Prohibeo, prohibere, penult. cor. act. f. ex pro & habeo. Veto, *impedio.* [*προhibitō, πρόhibitō, πρόhibitō, πρόhibitō.* Gall. *Engarder, prohiber.* Ital. *Prohibere, vietare.* German. *Ver-* *hüten, untersagen.* Belg. *Verboten.* Hispan. *Prohiber.* Polon. *Zak-* *azywać.* Vng. *Tiltam.* Ang. *To forbid, to let.*] Virg. 1. *Acad.* *Quum* prohibere infandos a navibus ignes. *Plautus:* *Placidè* *prohibet*, & sonitum prohibe forium, & crepitum castidium, *quod* hic agimus herus percipiat fieri. *Inhibeo* verò id est *quod* *inhibeo*, comprimō. *inhibeo, in-* *hibeo.* Hoc enim differet à *prohibeo*, quod prohibere generale sit, etiam ante rem incē- *ptam* prohibere rem iam incēptam. Illud verat nequid facere inci- *piat* hoc ne pēgias, sed potius desistat. Virg. 1. *Aeneid.* Quod *tra-* *tra* hic hominum, quae vè hunc tam barbaram morem, *Per-* *mitti* patria hospitio prohibemur atrox Idem 12. *Aen.* *Parsi-* *um* *Rutuli* & vos tela inhibere *Lavinii.* *Inhibeo* tū *in-* *hibeo.* Sed de hoc plura suo loco in verbo *Inhibeo.*

Prohibens, m. t. f. κατήχησις. Vng. *Prohibens.*] *Apuleius* de *Deo* *doctore.* Nullo aehoritate unquam indigebat, ar verò *pro-* *hibens* nonnunquam.

Proicio, m. t. pen. cor. act. t. Abicio, quasi potro iacio. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Werfen, werfen.* Belg. *Wep-* *pen.* Hispan. *Projetar.* Pol. *Zarzuć, wyrzucić.* Vngar. *El-* *vetni.* Ang. *To cast or fling forth.*] Virg. 6. *Aeneid.* *Pro-* *jecto* *Orid.* Epistol. 10: *Proicit* ipse suas deducta fronte *co-* *stitit.* Virg. 5. *Aeneid.* *galeam* ante pedes proiecit inanè. *Cato* 1. belli Civil. Ex superioribus locis in planities descen- *dere* atque intra proicere iussit. & *Transfertur* & ad incorpo- *rata.* Caf. 4. belli Gall. *Incepit* atque inculcare reliquos *Bel-* *los*, qui se populo Romano dedidissent, *patriam* virtutè *pro-* *jectent.* & Aliquando ponitur pro extendo, *potro*. *pro-* *jectio.* Cicero in *Topic.* Quoniam P. *Scaevola* id solum esse *ad-* *mittens* medium dixerit, quantum patriis communis *te-* *gendu* *medium* proicere. & *Interdum* proicere est *pro-* *icere.* *pro-* *jectio.* Cicero. Quid si cum ex urbe proiecero? & *Pro-* *jectio* *ad pedes*, est se humi ad pedes alicuius *pro-* *strare.* *Cato* 1. belli Gall. Qui cum eum in itinere convenissent, *se-* *fe-* *que* ad pedes proiecissent, *suppliciter* locuti. & *Proicere* *lacy-* *mas*, est effundere. *Hircius* 4. bel. *Alexand.* Ad eò contra *Cal-* *ata-* *ni* bellum acriter ferere cepit, ut lacrymas quas in collo- *quij* *pro-* *jecterat*, gaudio videretur profudisse. & *Proicere* se, *est* *despondere* animam. Cicero *Attic.* libro 9: *Tuas* nunc

epistolae à primo lego: hæc me paulum recreant: prima mo- *ment* & rogant ne me proiciam. Hoc est, *despondere* animò. *Ibidem:* *Tam* poterimus deliberare, non scilicet integra se, sed *certè* minus *intra* illa, quàm si unà proiecero te.

Proiectus, a. m. participium, Abiectus, derelictus. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Cicero 2. de *Divinat.* *Simonides* ignotum quē- *dam* *proiectum* mortuum quum vidisset, humavit. Virgil. 11. *Aeneid.* *Sternitur* & toto *proiectus* corpore terræ. *Lucan.* lib. 9: *Ignavis* manibus *proiectos* reddidit enser. & *Proiectus*, *ex-* *ten-* *sus.* Cicero 1. de *Oratore:* *Brachium* procius *proiectum*, *quasi* quo ddam telum orationis. Virgil. 10. *Aeneid.* *proiecto* *dum* *pede* *lavo* *Asiat* se pugna. Idem 5. *Aeneid.* *Proiecta-* *que* *saxa* *Bachyni* *Sisenna:* *Verni* atque ingens erat arbor ilex, *quæ* *circum* *proiectis* ramis maiorem partem loci summi te- *gebat.* & *Proiectus* contemptus & vilis. *Tacitus* lib. 1: *An* *cives* *quibus* *iam* *proiecta* *Senatus* *autoritas?* & *Proiectus* *puer*, *di-* *ctus* *expositus* *in* *terris.* *Plautus* in *Cistell.* *Parvulam* *puellam* *proiectam*, *ex* *angiponu* *fustuli.*

Proiectus, a. m. participium, Proiectus. *Plaut.* *Cist.* *Lemnice* *narum* *despon-* *dit* *ad* *adolefcuntulo* *amore* *capto* *illius* *proiectus.*

Proiectus, in aedificijs dicuntur quæ *provehuntur* & *extenduntur*. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Cicero 2. de *Divinat.* *Simonides* ignotum quē- *dam* *proiectum* mortuum quum vidisset, humavit. Virgil. 11. *Aeneid.* *Sternitur* & toto *proiectus* corpore terræ. *Lucan.* lib. 9: *Ignavis* manibus *proiectos* reddidit enser. & *Proiectus*, *ex-* *ten-* *sus.* Cicero 1. de *Oratore:* *Brachium* procius *proiectum*, *quasi* quo ddam telum orationis. Virgil. 10. *Aeneid.* *proiecto* *dum* *pede* *lavo* *Asiat* se pugna. Idem 5. *Aeneid.* *Proiecta-* *que* *saxa* *Bachyni* *Sisenna:* *Verni* atque ingens erat arbor ilex, *quæ* *circum* *proiectis* ramis maiorem partem loci summi te- *gebat.* & *Proiectus* contemptus & vilis. *Tacitus* lib. 1: *An* *cives* *quibus* *iam* *proiecta* *Senatus* *autoritas?* & *Proiectus* *puer*, *di-* *ctus* *expositus* *in* *terris.* *Plautus* in *Cistell.* *Parvulam* *puellam* *proiectam*, *ex* *angiponu* *fustuli.*

Proiectus, huius proiectus, verbale, m. q. [προ- *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Plin. lib. 17. cap. 12: *Omnium* *quæ* *proiectu* *tronis* *ita* *dis-* *funduntur*, ut per ipsas non desinant *imbres*, *stilla* *seva* *est.* *Corporis* *proiectus* *immanis.* *Lucret.* lib. 3.

Proiectio, omis, verbale, f. t. Extensio, idem quod proiectus, m. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Cicero in *Oras* *Brachii* *proiectio* *in* *contentionibus*, *contra* *ratio* *in* *remissis.*

Proiectio, a. frequenativum. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Plaut. in *Bacch.* *Etiam* *ultro* *tuis* *me* *proiectas* *probris?* *id* *est*, *injuriis* *afficit.*

Proiectura, f. t. p. Est *prominentia* & *veluti* *supercilium* *quod-* *dam* *parietis*, *arcendis* *stilitidibus* *inventum.* [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Plin. lib. 17. cap. 12: *Omnium* *quæ* *proiectu* *tronis* *ita* *dis-* *funduntur*, ut per ipsas non desinant *imbres*, *stilla* *seva* *est.* *Corporis* *proiectus* *immanis.* *Lucret.* lib. 3.

Proin, adverbium, Proinde. [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Terent. in *Eynuch.* *Proin* *tu* *disum* *est* *tempus* *etiam* *atq;* *etiam* *cogita.*

Proinde, cum *accentu* *in* *antepenultima*, *componitur* *ex* *pro* & *inde*, *significat* *que* *ideo*, *ideo* *quod*, *propterea*, *propter* *hoc*, *qua-* *propter*: *semper* *enim* *dependet* *ex* *superiore* *sententia.* [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Liv. lib. 1. ab Urbe: *Satis* *scire* *origini* *Romanæ* & *deos* *affuisse*, & *non* *desuturam* *virtutem*, *proinde* *ne* *gravarentur*, *et* *Ponitur* *quandoque* *pro* *adverbio* *similitudinis*, *can-* *demque* *significationem* *habere* *videtur* *cum* *perinde*, *et* *Terent.* *in* *Phorm.* *Proinde* *expiscare*, *quasi* *non* *nosset*, *Salust.* *Ac* *hi* *contra*, *ignavissimi* *homines*, *per* *summum* *scelus*, *omnia* *ea* *fociis* *ademerit* *quæ* *fortissimi* *viri* *victores* *reliquerant* *pro-* *inde* *quasi* *victoria* *injuriam* *facere*, *denum* *id* *esset* *imper-* *io* *uti.*

Proinabhor, penultima *pro-* *d. prolaberis, prolapsus, d. t. Leviter,* *sentinque* *provehor.* [*προ-* *ίτι.* Gall. *Projetter, jeter.* Ital. *Proiettare, scagliare.* German. *Wurf, werfen.* Hispan. *Projetar, echar.* Pol. *Odrzuć, wyrzucić.* Vngar. *Elvetni, horgitart.* Ang. *That is cast away and contemned.*] Cicero in *Attic.* libro 9: *Tuas* nunc

2. de Nat. deor. ex aliquo veterum poetarum: At canis ad caudam serpens prolabitur. Argos. Sic prolabi longius in oratione, per metaphoram dicimus, pro eo quod est longius pro-
 velli, & modo egressi. Cicero pro Cæcinnâ: Tametsi de hoc iudicio multa prætereo: tamen longius prolapsus sum quam ratio vestri iudicii postulat. Prolabi ad orationem aliquam, est scilicet ad eam accedere. Cicero 1. de Legib. Libenter ad istam orationem tecum prolaberer. Prolabi item dicitur qui vestigium in loco lubrico posito, procidunt, aut ægrè se sustinent. Livius 3. ab Vib. Convententem se inter hanc venerationem traditur memoriæ, prolapsus cecidisse, idque omnes perennasse.

Prolapsus, a, um, participium, Collapsus, delapsus. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Chem, tombé, glissé, grisé. Ital. Sbriciolato, caduto. German. Roderstalten, entsetzt. Hispan. Derribado, caído, deshecho. Polon. Zmkniony, skonyony. Vngar. Le dől, el romlott. Ang. Fallen or slipped forward.] Virgil. 2. Aeneid. Hæc finis Pæani fatorum, hic exitus illum Sorte tulit, Trojam incensam & prolapsa videntem Pergamam: tot quondam populi, terraque superbum Regnatorem Asia: jacet ingens litore truncus, Avulsamque humeris caput, & sine nomine corpus. Equus prolapsus, Propertius lib. 4. Eleg. 1.

Prolapsio, ois, verbale, f. Lapsio sive lapsus, aut vacillatio. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Grillement, glissement, chéance. Ital. Esser caduto, sbriciolato. German. Ein zerfallen, entsetzt. Hispan. Obra de caer, volcando, deshecho. Pol. Upadok. Vng. El dől, romlott. Ang. A slipping, sliding or falling forward.] Cicero pro Cælio: Et interdum multas vias adolecentiæ lubricas ostendit, quibus illa insistere aut ingredi sine casu aliquo, aut prolapsione vix possit.

Prolatio, vide Profero.
Prolatio, as, æt. p. Amplio, dilato, extendo. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Dilatation, amploir. German. Erweitern. Hispan. Dilatar, estender, ensanchar. Pol. Rozszerzanie. Vngar. Ki tereszten, ki elasztit. Ang. To make large and spread out.] Colum. in præfat. lib. 1. Largius tamen condidit quam nos, quibus diuturna permittente pace, prolatare licuit rempublicam: hoc est, latiorum & ampliorum reddere. Interdum idem est quod differre, protrahere, sive prorogare. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Différer, prolonger, dilayer. Ital. Differire, prolungare. German. Verschieben oder versetzen. Hispan. Diferir y dilatar en tiempo. Polon. Przejść w czasie. Vngar. El halogatom. Ang. To prolonger or delay.] Liv. 2. ab Vib. Prolatandis igitur comitiis, quum magistratus Dictator abisset, res ad interregnum rediit. Vitam prolatare, Tacit. lib. 1. Interim Messalina Lucullianis in hortis prolatare vitam. Idem lib. 5. Sed ubi diem ex die prolatabant.

Prolatio, is, tum, participium: [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Dilatatio, differre, prolonge. Ital. Dilatare, differre. German. Verzögern, aufschubeln. Hispan. Diferido, dilatare in tiempo. Polon. Przejść w czasie. Vng. Ki tereszten y elasztit. Ang. Delayed, prolonged, differred.] ut Bellum prolatum. Tacit. lib. 1. Prolatum inierit Parthos Romanos: que de obtinenda Armenia, bellum acriter sumitur.

Prolatio, ois, verbale, f. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Dilatation, prolongement. German. Verzögern oder versetzen. Hispan. Obra de differir y dilatar en tiempo. Pol. Przejść w czasie. Vngar. Halogatom. Ang. A delaying or prolonging.] Tactus lib. 19. Sed de omnem prolationem ut inimicam vidone suspectabant.

Prolapsio, is, æt. p. Latine dici potest præceptio, vel præoccupatio. Lat. præoccupatio: hoc est, a præsumendo. Fit autem quum id quod in adversarii, aut iudicis opinione esse, aut fore arbitramur contrarium nobis, præoccupamus dicere & ratione dissolvere.

Proles, huius prolis, f. Soboles, progenies, neque hominum solum, verum etiam brutorum. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Generation, lignee, race. Ital. Prole, stirpe. German. Ein geschlecht, yucht. Hispan. La generation de huya a huya. Polon. Potomstwo. Vngar. Magzat. Ang. Issue of one kind, offspring.] Columel. lib. 2. de caprino peccore: Part autem si est generosa proles frequenter duos, nonnunquam trigeminos. Cicero 1. de Natura deorum: Fertea tum vero proles exorta repente est. Virgilius 1. Aeneidos: & pulchra faciat te prole parentem. Duellia proles equorum, Lucetius libro secundo. & Per translationem etiam de plantis dicitur: ut Olive proles apud Vergilium 2. Georgic.

Proletarii, m. f. Qui in plebe Romana pauperissimi erant, neque amplius quam mille quingentium æris in centum deferebant: ita dicti quod raro ad militiam conscenderunt: & ferè procreanda proles grana in urbe relinquerentur. Qui vero nullo aut perquam parvo ære vivebant, Capite ceali vocabantur: ut Gell. libro 16. cap. 10. August. lib. 3. Civit. Tum vero tam multa bella ubique crebruerunt, ut inopia militum pro-

letarii illi, qui eo quod proli gignenda vacabant, ob rem militare non valentes, hoc nomen acciperant, multum conscenderent. Nonius: Proletarii dicti sunt plebei qui nihil Reipub. exhibeant, sed tantum prolem sufficiant. & Proletarius sermo dictus est plebeius, & vilis. Plaut. in Mlite: Nam proletario sermone nunc quidem hospes utere.

Prohibeo, as, pen. prod. Antè libo. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Prohibere, empêcher, interdire. Ital. Guastare, impedire. German. Verhüten, hindern. Hispan. Hacer la falta de primera. Pol. Wyprowadzić. Vng. Elb mezt költelen. Ang. To take before.] Plin. lib. 21. cap. 4. Alii tribus puteis pari mensura aquas miscent & prolabant, nova fœdili. Idem lib. 35. cap. 12.

Prolicio, is, æt. r. Induco, allicio. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Attrahere, allucher, amadouer, induire. Ital. Indurre. German. Zuführen, anlocken. Hispan. Inducir. Pol. Wabić. Vng. Hozzhozni. An. To allure or entice.] Plaut. in Curcul. Ejus amoris gratiam huc me per tenebras prolicuit esse inducit.

Prolicto, as, are, illudare. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Attrahere, amadouer. Ital. Attrahere, sedurre. German. Zuführen, anlocken. Hispan. Attraher, halagando. Polon. Prowadzić. Vn. Hozzhozni. Vngar. Hozzhozni. Cic. pro Flacco: Egentes & leves spe largitionis & viatico publico, pervata etiam benignitate prolicto.

Prolicto, is, æt. r. Quod allucendi incitatio, vim habet. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Attrahere, amadouer, induire. Ital. Attrahere, sedurre. German. Zuführen, anlocken. Hispan. Attraher, halagando. Polon. Prowadzić. Vn. Hozzhozni. Vngar. Hozzhozni. Cic. pro Flacco: Egentes & leves spe largitionis & viatico publico, pervata etiam benignitate prolicto.

Prolixus, a, um, Quod longum latumque est & liberale, quasi postmodum. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Long, lat, long. German. lang, weit, breit. Hispan. Largo. Polon. Dług y szeroki. Vngar. Hozzhozni. Ang. Long and broad.] Tertullianus in Hevionium. Capillus passus, prolixus, circuli capite negligenter resectus. Barba prolixa, Virgil. 1. Elogia. Coma prolixa, Ovidius 4. Tristium, Elegia prima. Prolixas abies cum Varro de Re rustica libro 1. cap. 6. & 9: Licet videre fructuosas segetes ac resiliabiles & arbores prolixas. & Prolixus interitus accipitur pro benevolis & liberali. Cicero 2. Epist. Prolixæ & benedicta natura. Idem Attico, lib. 2. Ariobazanta non in brevium prolixior pro ipsam, quam per me in Brunnium. Idem ad Att. lib. 16. Quod quum ita sit, tamen interest nobis, si nec hoc animo libenti prolixoque facere.

Prolixitas, is, f. Longitudo, que & prolixitas a verbositate est. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Longue, lat, long, breze. German. Du lang, Hispan. Largo. Pol. Dług y szeroki. Vngar. Hozzhozni. Ang. Length.] Pacuvius: Oro in mente dictas tandi prolixitudinem.

Prolixus, Liberaliter, largè. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Largement, largement, amplement. Ital. Largamente, liberalmente. German. Weit, weit, weit. Hispan. Copiosamente, abundantemente, liberalmente. Polon. Długo. Vngar. Hozzhozni. Ang. At length.] Cicero ad Cæciliam, 7. Neque michi recule minus ei prolixe de tua voluntate promissi, quam etiam solitus de mea polliceri. Terent. in Ionach. Accipit hominum nemo melius profusus, neque prolixius est largitus, lautius, & Aliquando significat, longe, latè, Terentius in Adelphis: Agè prolixè Micio: id est, minus multis verbis rem agit.

Prologus, gi, m. f. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Prologue, profat. Ital. Prologo, prefazione. German. Ein Verord. Vord. Hispan. Prologo de libro a otra cosa, prefacion. Polon. Przemowa. Vngar. Beszéd. Ang. A profat.] Prologum, sive prefatio, sive prologum, aut poëta excusatur, aut fabula commendatur, aut aliquando eadem ei asserens præsumitur. Terent. in prolog. Phorm. Vnde poëta non laessisset prior. Nullum invenire prologum potuisset novus, quem diceret. & Ponitur aliquando pro prælimine prologum referente. Terent. ibidem: Orator ad suavitatem ornatu prologi.

Prologium, gi, n. f. Principium, quasi proloquium. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Commencement. Ital. Principio. German. Ein Verord. Anfang. Hispan. Comienço. Polon. Początek. Vngar. Beszéd. Ang. The beginning of a speech.] Plautus: Examinat prologio tuo.

Prolongo, gas, æt. p. Protraho, profero, prologo, quæ longius facio. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Prolonger, dilayer. Ita Prolonger, differre. German. Verzögern. Hispan. Prolongar, differir. Pol. Przejść w czasie. Vng. El halogatom. Ang. To differre, to delay.] Plin. lib. 13. cap. 1. Viles prolongat tempus. Seneca de Benefic. Vi prolongatur ubi dicitur, nihil proficere ad felicitatem.

Proloquo, oris, d. i. Animi sententia dicitur a peritudo, verbis est. [פולס נפול, גרמני, ופולס נפול. Gall. Dire et dire en public. Ital. Esprimere con parole chiaro il suo animo. German. Sprechend. Vng. Beszéd. Belg. Bespreken. Hispan. Hablar a parties. Pol. Rozmawiac.]

Pol. *Winnia*. Vng. *Et nandum, ki mariazaym*. Ang. *To speak*...

Prohibium, bii, n. f. Cupiditas, & voluptas. [I]talia *taavali*...

Prohudo, dis, peo, prod. Futurum certamen meditor, & exer-

Prohibere, inquit Budaeus, est aliquid agere quod a d. iustum

Prohudo, verbale, t. i. ipse proluendi adus, simulata & fida

Prohibere, bii, n. f. Proprie est iusti, legitimiq; certaminis quod

Prologio, Tempus loquendi longius produco. [I]talia *prologio*...

Prologio, bii, n. f. ex pro, & larvo: quod e prima ia tertiam tra-

Satyr. 4: leni praecordia multo Proluetis melius. & Proluere

Prohudo, 2, um, participium. [I]talia *prohudo*...

Promi nēo, promines, pen. cōtr. n. Lex pro, & maneo, Extō, emineo, propendo. [1850 Gall. se fort manēre, & salū hōis & fortie, apparer. Ital. Sopraltare, s'essere prominente. Ger. Herausgeh'n & erab hangen. Bel. Dityca, v'stētem. Hisp. Sabrepular, & har mucho en cima. Pol. Nad i'ilem i'ell widomi, wy'pagniany. Vng. Ki alék, wellék. Ang. To appear or stand out further than an other, or above or before.] Plin. lib. 11. cap. 17: Simj dentes ut homini, elephanto inūs ad mandendum quatuor, praterquam eos qui prominent. Horat. Epod. 3: Quum prominere ore, quānū extant aqua suspēsa mento pēctora. Ovid. 13. Metam. coma plurimatos Prominet in yulius. Prominere in memoriā ac posteritatem, pro extēdi. Liv. 3. belli Pun. Tanquam nō longius, quānū quantum vitæ humane spatū est, cupiditas gloriæ extendatur: maximaq; pars ejus in memoriā ac posteritatem promineat.

Prominēas, tis, participium, Sese extendens. [1850. 1851. Gall. Qui se manēre fert, fert apparer. Ital. Multa emineat, sporta infuer. Ger. Heraus gehend. Hisp. Muy sobresaliente, y apareciendo. Pol. Wy'pagniany sic. Vng. Kin alék, wellék. Ang. That appears or stands out further.] Liv. 7. belli Pun. Gallos prominens collis tegebat.

Prominēas, nomen substantivum. Tacit. lib. 1: lavencruntq; in litōris prominēti nihil.

Prominēdus, diminutivum ā prominens: parūm prominens: [Vn. bel. heraldodotiska, Magazinska.] Iulius Capitolinus in Festinae: Fuit ventre prominulo, statuta imperatoria.

Promiscere, [Vn. Mez elegitem.] Macrobi. comment. lib. 1. capite 6: Nec aliter tam controversa sibi, ac repugnantia, & natura communionem abnuentia promiscere terram dico, & ignem potuisse.

Promiscuus, Mistum, incertum, confusum. [1851. 1852. Gall. Mist, mixte miste, commun à plusieurs. Ital. Mischiato, confuso. Ger. Vermischt, vermischt, mischt. Hisp. Mucho mixtado. Pol. Zmieszany, mieszany, d'piany. Vng. Kizvelegitett. Ang. Mixed or mingled, commingled.] Salust. in Catil. Divina atque humana habere promiscua. Vnde Grammatici promiscuum genus appellarunt, quasi incertum, sive confusum: quod & Græco nomine epiconum appellamus. Quint. lib. 1. cap. 4: Nec statim diligentem putabo qui promiscua (quæ epicæna dicuntur) ostendit. Cōubia promiscua. Liv. 4. ab Vrbe: Quam enim aliam vim cōubia promiscua habere, nisi ut scetaram propē ritu vulgenter concubitus plebis, patrumq; Idem 9. belli Macedon. Nec unum genus noxæ, supra promiscua ingeniorum, sceminarumq; erant. Operam promiscuam dare, est mutam operam tradere. Plaut. Rud. Equus intrō omnes, quando operam promiscuam damus.

Promiscuē, adverbium, Mistē, confusē, incertē, pro quo veteres etiam promiscuam dixerunt, inquit Festus. [1853. 1854. Gall. Peste melle, confusément, sans difference. Ital. Mescolamento, confusamente, senza differenza. Ger. Durch einander. Vermischt, mischt. Dmisch, mischt. Hisp. Mezclamiento, sin diferencia. Pol. Nie rozrytany. Vng. Kizvelegitett. Ang. Confusedly, without order.] Liv. 1. ab Vrbe: Eodemq; iure promiscuē omnibus datum est. Idem libro 31: lacet pecudum, scetaramq; ritu promiscuē in concubitus iuciet.

Promitto, tis, ad. r. Polliceor. [1855. 1856. Gall. Promettre. Ital. Promettere. Ger. Versprechen, versprechen. Bel. Diteam. Hisp. Prometer. Pol. Obiecać. Vng. ígérni. Ang. To promise.] Cic. iam enim totum quod tibi promiseram, prælitu. Terent. Adelph. Roga hunc tui promitte huic. M. Promitto. Cic. 2. de Divin. Quæ autem inconstantia deorū, ut primis minentur extis, bene promittant secundis. Quidōq; est producere, potingere, & proficere. [1857. 1858. Plaut. in Rud. Capillum promittam, optimum est, incipiamq; hariolari. Plin. lib. 16. cap. 26: Nec ulla arborum avidius se promittit. Promittere barbam. Liv. 6. ab Vrbe: Coniecto in carcere Manlio, satis constat magnam partem plebis vestem mutasse, multos mortales capillum ac barbam promissile, obversatamq; vestibulo carens mœstam turbam. Quidōque minari, [1859. 1860. Virg. 2. Aeneid. Promissi ultorem, & verbis o dia aspera movi. Promittere ad cenam, est promittere se iurum ad cenam Plaut. in Menach. Sic promittere ad fratrem, est promittere se iurum ad fratrem. Cic. 1. de Orat. Quum ille dubitaret, quōd ad fratrem promiserat. Promittere, & in se recipere, pul. h're junior Cic. ad Brut. lib. 13: Sed tamen, inquit separatum promitto, in meque recipio, fore tum tibi & voluptati, & uti. Hujus composita sunt. Adpromitto, Compromitto, ā quo Compromissum, Repromitto, de quibus vide suis locis.

Promissum, si substantivum, n. f. Quod promittitur. [1861. 1862. Gall. Promesse. Ital. Promessa. Ger. Ein versprechen. Hisp. Cosa prometida. Pol. Obiecać. Vng. ígérni. Ang. A promise, a thing promised.] Vnde dicitur, Consequi promissa, Conficere promissum, Efficere pro-

missum alicui, Exigere promissa, Expetere promissa, Flagitare promissum, Facere promissum alicui, Impiere promissum, Scire promissum, Servare promissa, Satisfacere promissa, Repetere promissum, Solvere promissa aliquibus, Manere promissum, quorum omnium testimonia legenti receptos auctores magis quam non occurrent.

Promissio, onis, f. Promissum. [1863. 1864. Gall. Promesse. Ital. Promessa. Ger. Ein versprechen, versprechen. Hisp. Promissio. Pol. Obiecać. Vng. ígérni. Ang. A promise.] Cic. 1. Philipp. Scelerum enim promissio, & is qui exoptant perniciosa est & is qui promittunt.

Promissoria, i, p. [1865. 1866. Gall. Promissoria. Pol. Dopywialna, Vn. ígérni.] Mulier nuptiarum conciliator: quæ Latino nomine pronuba dicitur. Nam [1867. 1868. in intertextu significat Pronuba, sive nuptialium conglutinatio estum fungi.]

Promo, mis, pti, ptum, ad. r. Profero, in mediū assero. [1869. 1870. Gall. Mettre hors, tirer hors. Ital. Dar fuori. Ger. Herfür setzen, herfür thun oder tragen. Bel. Dityca gen. v'etrem. Hisp. sacar leguadada à fuera. Pol. Dopywialna. Vng. Ele vegni. Ang. To bring or take out of a vessel or into a thing.] Plaut. in Cist. Accipias claves, si quid tibi opus est promptu, promitto. Virgil. 2. Aeneid. Latij, caso scetorum promunt, Thelandrus, Sichelensq; duce: id est, educunt. Pecuniam ex arano promere. Cic. 3. Ver. Quum tibi Senatus arario pecuniam promississet, & singulos tibi denarios adnumerasset. Idem 3. de Finib. Nam in Tusculano quum esset, vellemq; & bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uteremini in ejus villam, ut eos ipse, ut solebam, inde promerem. Promere consilia, est aperire, palam facere. Cic. ad Attic. lib. 9: Nunc certe promenda tibi sunt consilia. Hujus composita sunt Depromo, & Expromo: quorum significata vide suis locis.

Prompro, as, frequentativum. [1871. 1872. Gall. Mettre hors, tirer hors. Ital. Dar fuori, far fuori. Ger. Herfür setzen, herfür thun. Hisp. sacar fuera. Vng. Ele veldog. Ang. To take out of you.] Plaut. in Bacch. Quia malū si pomus, in dies facit minus.

Promptus, a, um, Dicitur qui iam paratus est ad agendum, & in quo nulla mora est, quasi iam pro ductus, expeditus, alacer, ardens. [1873. 1874. Gall. Vite hors, vite hors prompt, appareille. Ital. Pronto, approntato. Ger. Bereit, bereit, fertig, etwas zu thun. Hisp. Apuntado, apunto. Pol. Gotowi, marcki do kądzi rzyzi. Vng. Esi adim. Ang. Ready.] Salustius: Natura ferocis, vehemens, manu promptus erat, maximū bonum in celeritate putabat. Sic dicitur, Promptus ingenio, qui ingenium ad omnia paratum habet, & longius sapiens accusativo cum præpositione ad. Cic. 1. Offic. Promptiores igitur debemus esse ad nostra pericula, quā ad criminā, etc. Interdum jungitur genitivo. Gell. lib. 20. cap. 28: Plato vntatis homo amicissimus, ejusq; omnia exhibenda promissimus. Res est in promptu, dicitur quum significatio esse ad manū, esse facilem & manifestam. Cicero libro 1. Offic. Quæ quancumque sint in promptu, ut res disputatione non egeat. Salustius: Aliud cizulum in pectore, aliud in lingua promptum habet, & Promptum esse aliquando legimus pro facile esse. Quint. lib. 9. cap. 9: Nec, enim me movent nomina illa que hōi utiq; Græcis promptissimum esse est, facillimū. Hinc promptæ res dicuntur, inventu faciles.

Promptē, adverb. Alacriter, sive cunctatione. Vnde Promptus & promptissimē. [1875. 1876. Gall. Promptement, promptement. Ital. Promptamente, prontamente. Ger. Promptig, fertig, vñ ohne verzug. Hisp. Legadamente, prontamente. Pol. Oczekaw, bez nieskocenia. Vng. Késsén. Ang. Ready, without delay and haste.] Plinius Epist. 28: Quare ego vix Corellian adora promptissimē, nec subire officia recusabo.

Promptariū, a, um, vel promptarius, Es quo aliquid depromitur. [1877. 1878. Gall. Prompter, pour servir au retour. Ital. Prompta guardia. Ger. Auf dem man etw. abholen nast. Hisp. Guardar algo. Pol. Rzyzi taka yte rei miezge d'obymani. Vng. Tar hat. Ang. Out of the while he has thing or taken out.] Plaut. Amphit. Inde cras ē promptaria cella depromat ad scetam. Nam ibi promptariam cellam pro carere posuit: quia & carere ad supplicium promuntur noxii.

Promptariū, ti, n. f. Locus in quo res ad usum necessarias repositæ sunt, ut statim promi ac proferri possint. [1879. 1880. Gall. Gardamanger, dispoite. Ital. Dispensa. Germ. Die ort auf weidem man alle ding zur noturft duntlich nemmet. Hisp. ein Speckammer. Hisp. La dispensa de la mesa. Pol. kuchnia dekurgu cheminy, y yznoze dobowi i'eko s'eli spadoy, spozony. Vng. Tar hat, kamra. Ang. A storehouse or such like place for things in.] Cato capite 11: Armarium, promptarium utrum, scamna longa sex. Pro eodem etiam legitur promptarium.

Promptaria

Pro mulierum dicitur, Vasa dicuntur, quibus promulsis continetur. Scribit Pomponius Iulianus legatis vasis, scutellas, & promullidaria contineri.

Promurale, Mutus circum civitatis murum ductus, qui & antemurale dicitur, *αὐτὸν τῶν τειχῶν*.

Promulsis, idem est. Manus, live proboscis elephantorum dicitur. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gal. La trombe d'un elephante. Ital. La tromba dell' elephante. Ger. Der rüssel eines Elephants. Hisp. La trompa del elephante. Pol. Nosz elefantow. Vng. Az elephantnak az orra. Ang. The snout of an elephant.] Plin. lib. 8. cap. 7. Promulsicidem elephantorum facillime amputari, Pythi praetiorum experimentis patuit.

Promutuuum, a Iureconsultis pro representata pecunia, live praxnumerata, dicitur, quod Gallice dicimus, *Amenc*. Vlpia. D. de locat. Cum cuidam nave amissa, pecuniam quam promutuuum acceperat, repolceretur, &c.

Pronecto, us, etc, act. t. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Attacher plusieurs choses l'une avec l'autre en long. Ital. Attaccare, annodare più cose insieme. Ger. In die Länge miteinander knüpfen. Hisp. Atar muchas cosas juntamente. Pol. Zpsami. Vng. Holjan többem, haljatem. Ang. To couple many things together.] Stat. 4. Syl. Videlicet quam scitem morantur avi Pronectant tibi candida sorores: hoc est, in longum tempus neclant, producant, protrahant.

Pronepos, pen. corr. m. Nepotis filius. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Le vice neveu ou petit neveu, le fil du neveu en droite ligne. Ital. Figliuolo de mio nepote per diritta linea. Ger. Des Onkels oder Nibbels Kind. Hisp. El hijo de mi hijo de la parte de mi. Pol. Mego dypierceza dypierca, wozak. Vng. Vuokam fia. Ang. My nephews son.] Cic. 3. Tusc. Iovis iste quidem pronepos. Ovid. 13. Metamorph. sed enim quia reculit Ajax esse Iovis pronepos: nostri quoque sanguinis autoi Iuppiter est.

Pronepula, idem est. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Petite niéce, arrive niéce, fille de la niéce. Ital. La figliuola di mia nezza. Germ. Des Nudstich Tochter. Hisp. La hijueta hija de los nietos. Pol. Wnuczka. Vng. Vuokamnek leánya. Ang. My neeces daughter.] Nepotis filia.

Pronomen, inis, Vna est ex octo orationis partibus ita dicta quod vice nominis fungatur, *αὐτὸν τῶν τειχῶν*.

Pronuba, x, penult. corr. f. p. Dicitur quae nuptias praestit celebrandis, ex parte uxoris, sicut auspex est ex parte viri. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Celle qui marie & conduit l'epouse en la maison du marié. Ital. Colui che mena la sposa a casa del marito. Ger. Die Verwalterin der Hochzeit auß der Braut futen. Hisp. La madrina dela boda. Pol. Druchina. Vng. kismama, nevez asszony. Ang. A brides maye.] Inde Iuno pronuba dicebatur, quia nuptias praestit. Virgilius 4. Aeneid. prima & Tellus, & pronuba Iuno Dant signum. Flamma pronuba. Claud. 1. de raptu Proserp. lam vicina toro, plenis adoleverat annis Virginitas: tenebam iam pronuba flamma pudorem sollicitat: hoc est, ingentur ardor quidam, qui aetate matura virgines ad nuptias provocat. Pronuba inquit Donatus dicitur quae nubentes domum mariti deducunt, ac comitantur, & quae in obsequio nubentis sunt.

Pronubo, Nuptias praestum. *αὐτὸν τῶν τειχῶν*. Vide NUBO.

Pronuntio, us, act. p. Clara voce, decentiq, corporis motu aliquid profero. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Prononcer, dire par voix. Ital. Pronunciare. Ger. herauß reden außsprechen. Bel. Valpitan die Sintantje von Hisp. Prohunciar ou voz larar. Pol. Womawiam. Vng. Halkkal ki bejeldegem. Ang. To pronounce, to utter clearly.] Plin. epist. 14. Na pronuntiat scilicet sapienter, apte, decenter. & Ponitur aliquando, inquit Budaeus, pro expressè & nominatum dicere, praefatiq, ex bona fide in rebus contrahendis, Vlpian in l. 1. de Aedil. ed. l. sepè in ea significatione usus est, & in l. Quod si nolite, Qui incipia vendit, inquit, natione cuiusq, in venditione pronuntiare debent. Cic. 3. Officiorum: Quam in vendendo castum scilicet, non pronuntiaffet, emptori eamdem praestari oportere. & Aliquando pro nominare. Liv. 4. bel. Pun. Postremo vidi consensu & seditionem metu entes, pronuntiant eos praetores. & Aliquando pro decernere, iudicare. Plin. epist. 3. At ego ne interrogare quidem fas puto de quo pronuntiatum est. Cic. 2. de Finib. Aequa igitur pronuntiatibus sententiam ratio adhibita primum humanarum divinarumq, reru scientia, &c. & Nunquam pro palam & elassica utitur. Cautius Imminensq, Dario iter ad Euphratem pronuntiat. & Aliquando pro palam promittere. Liv. ab Vibe Aedem Cassioi vovisse fertur ac pronuntiasse militi praemia, qui primus, qui secundus castra hostium intrasset.

Pronuntiarum, a, um, participium. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* med. habet.] *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Prononce. Ital. Pronunciato. Ger. ausgesprochen. Hisp. Pronunciado. Pol. Wymowiony. Vng. Ki bejeldegem. Ang. Pronounced.] Cic. in Partu. Verius pronuntiatum syllaba una brevior aut longior.

Pronuntiatio, ti, substantivum, n. l. Enuntiatio, enuntiatio. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]*

Pro mulierum dicitur, Vasa dicuntur, quibus promulsis continetur. Scribit Pomponius Iulianus legatis vasis, scutellas, & promullidaria contineri.

Promurale, Mutus circum civitatis murum ductus, qui & antemurale dicitur, *αὐτὸν τῶν τειχῶν*.

Promulsis, idem est. Manus, live proboscis elephantorum dicitur. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gal. La trombe d'un elephante. Ital. La tromba dell' elephante. Ger. Der rüssel eines Elephants. Hisp. La trompa del elephante. Pol. Nosz elefantow. Vng. Az elephantnak az orra. Ang. The snout of an elephant.] Plin. lib. 8. cap. 7. Promulsicidem elephantorum facillime amputari, Pythi praetiorum experimentis patuit.

Promutuuum, a Iureconsultis pro representata pecunia, live praxnumerata, dicitur, quod Gallice dicimus, *Amenc*. Vlpia. D. de locat. Cum cuidam nave amissa, pecuniam quam promutuuum acceperat, repolceretur, &c.

Pronecto, us, etc, act. t. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Attacher plusieurs choses l'une avec l'autre en long. Ital. Attaccare, annodare più cose insieme. Ger. In die Länge miteinander knüpfen. Hisp. Atar muchas cosas juntamente. Pol. Zpsami. Vng. Holjan többem, haljatem. Ang. To couple many things together.] Stat. 4. Syl. Videlicet quam scitem morantur avi Pronectant tibi candida sorores: hoc est, in longum tempus neclant, producant, protrahant.

Pronepos, pen. corr. m. Nepotis filius. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Le vice neveu ou petit neveu, le fil du neveu en droite ligne. Ital. Figliuolo de mio nepote per diritta linea. Ger. Des Onkels oder Nibbels Kind. Hisp. El hijo de mi hijo de la parte de mi. Pol. Mego dypierceza dypierca, wozak. Vng. Vuokam fia. Ang. My nephews son.] Cic. 3. Tusc. Iovis iste quidem pronepos. Ovid. 13. Metamorph. sed enim quia reculit Ajax esse Iovis pronepos: nostri quoque sanguinis autoi Iuppiter est.

Pronepula, idem est. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Petite niéce, arrive niéce, fille de la niéce. Ital. La figliuola di mia nezza. Germ. Des Nudstich Tochter. Hisp. La hijueta hija de los nietos. Pol. Wnuczka. Vng. Vuokamnek leánya. Ang. My neeces daughter.] Nepotis filia.

Pronomen, inis, Vna est ex octo orationis partibus ita dicta quod vice nominis fungatur, *αὐτὸν τῶν τειχῶν*.

Pronuba, x, penult. corr. f. p. Dicitur quae nuptias praestit celebrandis, ex parte uxoris, sicut auspex est ex parte viri. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Celle qui marie & conduit l'epouse en la maison du marié. Ital. Colui che mena la sposa a casa del marito. Ger. Die Verwalterin der Hochzeit auß der Braut futen. Hisp. La madrina dela boda. Pol. Druchina. Vng. kismama, nevez asszony. Ang. A brides maye.] Inde Iuno pronuba dicebatur, quia nuptias praestit. Virgilius 4. Aeneid. prima & Tellus, & pronuba Iuno Dant signum. Flamma pronuba. Claud. 1. de raptu Proserp. lam vicina toro, plenis adoleverat annis Virginitas: tenebam iam pronuba flamma pudorem sollicitat: hoc est, ingentur ardor quidam, qui aetate matura virgines ad nuptias provocat. Pronuba inquit Donatus dicitur quae nubentes domum mariti deducunt, ac comitantur, & quae in obsequio nubentis sunt.

Pronubo, Nuptias praestum. *αὐτὸν τῶν τειχῶν*. Vide NUBO.

Pronuntio, us, act. p. Clara voce, decentiq, corporis motu aliquid profero. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Prononcer, dire par voix. Ital. Pronunciare. Ger. herauß reden außsprechen. Bel. Valpitan die Sintantje von Hisp. Prohunciar ou voz larar. Pol. Womawiam. Vng. Halkkal ki bejeldegem. Ang. To pronounce, to utter clearly.] Plin. epist. 14. Na pronuntiat scilicet sapienter, apte, decenter. & Ponitur aliquando, inquit Budaeus, pro expressè & nominatum dicere, praefatiq, ex bona fide in rebus contrahendis, Vlpian in l. 1. de Aedil. ed. l. sepè in ea significatione usus est, & in l. Quod si nolite, Qui incipia vendit, inquit, natione cuiusq, in venditione pronuntiare debent. Cic. 3. Officiorum: Quam in vendendo castum scilicet, non pronuntiaffet, emptori eamdem praestari oportere. & Aliquando pro nominare. Liv. 4. bel. Pun. Postremo vidi consensu & seditionem metu entes, pronuntiant eos praetores. & Aliquando pro decernere, iudicare. Plin. epist. 3. At ego ne interrogare quidem fas puto de quo pronuntiatum est. Cic. 2. de Finib. Aequa igitur pronuntiatibus sententiam ratio adhibita primum humanarum divinarumq, reru scientia, &c. & Nunquam pro palam & elassica utitur. Cautius Imminensq, Dario iter ad Euphratem pronuntiat. & Aliquando pro palam promittere. Liv. ab Vibe Aedem Cassioi vovisse fertur ac pronuntiasse militi praemia, qui primus, qui secundus castra hostium intrasset.

Pronuntiarum, a, um, participium. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* med. habet.] *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]* Gall. Prononce. Ital. Pronunciato. Ger. ausgesprochen. Hisp. Pronunciado. Pol. Wymowiony. Vng. Ki bejeldegem. Ang. Pronounced.] Cic. in Partu. Verius pronuntiatum syllaba una brevior aut longior.

Pronuntiatio, ti, substantivum, n. l. Enuntiatio, enuntiatio. *[αὐτὸν τῶν τειχῶν]*

[αὐτὸν τῶν τειχῶν]

[אָפּוּר] *afschuth al' up.* Gall. *Proposition*, maxime. Ital. *Proposizione*. Ger. *Ein veltwennet Synd.* Hil. *Proposition*. Pol. *Wierzenie*. Vng. *Ki magyara'zo bi'zed.* Ang. *A proposition*. Cicet. 1. Tuscul. Omne pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellat' *afschuth*, utar post alio, si in venero melius) id ergo est pronuntiatum quod est verum aut falsum.

Pronuntiat' us, ui, m. q. Pronuntiatio. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Pronunciation*. Ital. *Pronunciacione*. Ger. *Aussprechung*. Hisp. *Pronunciacion*. Pol. *Wierzenie*. Vng. *Ki mondai*. Ang. *A Pronouncing*. Gell. libro 4. cap. 17. Ratio in pronuntiatu manet.

Pronuntiat'io, onis, verbale est, f. r. Vocis, vultus & gestus moderatio est venustate inquit autor ad Herenniu libro primo.

[אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Pronunciation*. Ital. *Pronunciacione*. Ger. *Ein aussprechung*. Hisp. *Pronunciacion*. Pol. *Wierzenie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *A pronouncing*. Cic. 1. de Inventione: Pronuntiatio est ex rerum & verborum dignitate, vocis & corporis moderatio. Idem 1. de Oratore: Quis enim cantus moderat' orationis pronuntiatione dulcior invenit potest?

Pronuntiat'io, onis, m. t. Qui pronuntiat. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Pronunciator*. Ital. *Pronunciatore*. Ger. *Ein aussprecher*. Hisp. *Pronunciador*. Pol. *Wierze'ca*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *A pronouncer*. Cic. de Glas. Orat. Theophrastus enim rerum gestarum pronuntiator sincerus & grandis etiam fuit.

Pronuper, Valde nuper. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Il y a sa affect long s'p.* Ital. *Pur adesso*. Ger. *Bemerkst*. Hisp. *Agora*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *Even now*. Latet. Plaut. in Trin. Quas psonas pronuper tu exactus es pro illo adolescente.

Pronurus, hujus pronurus, penult. corr. f. q. dicitur uxor nepotis. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *La femme de nepue*. Ital. *Mezzeria di mio nepote*. Ger. *Die Tochter des Vaters*. Hisp. *La nora delo abuelo*. Pol. *Wzrostka ojca*. Vng. *Vnoka'csalaga*. Ang. *My nephew's wife*. Ovid. epist. 16: Pronurus & magni Laomedontis uxor.

Pronus, ni, m. f. Proprie dicitur in anteriorem partem flexus. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Fenchant sur le devant*. Ital. *Chinato*. Ger. *Ba'cht ge'neigt oder to'gend*. Hisp. *Cofa encimada o inclina'ada*. Pol. *Rechyl*. Vng. *Artyal*. Ang. *That lynch with the face downwards*. Ovidius libro 1. Metamorph. Pronas, quum spectent animalia caetera terram, Quae homini sublimis dedit. Per translationem vero quis dicitur pronus: id est, inclinatus ad virtutes vel ad vitia, quoniam utilitatis in malam partem accipitur.

Nam qui ad virtutem, aliamve rem laudabilem naturam inclinatione seruantur, faciles potius dicuntur: ut ex Cicero's sententia docuimus supra in dictione Proclivis. Plin. in Paneg. Nihil est tam pronu' ad similitudines quam emulatio in feminis praesertim. Pronus & Supinus contraria. Plin. lib. 7. cap. 17. & lib. 25. cap. 4. Supini cubitus oculis conducunt, ac proni iussibus.

Pronum mare, littori vicinu' dicitur, sicut altum quod longius abest a littore. Virg. 5. Aene. -ventusq; vocatis Prona peti maria: id est, littori vicina. Dicitur & pronis in terra declinatione, ut apud Varonem in Parmenone: Alia trabs pronis in humu' accedens proximè fragit ramos cadentes. Et dicitur pronus hinc rei. Colum. lib. 3. cap. 2: Aquiloni pronas. Et pronus ad hanc rem. Idem lib. 2. cap. 9: Campo pate'nte & ad solum pronus.

Pronus, Superlativus. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Superlatif*. Ital. *Superlativo*. Ger. *Superlativ*. Hisp. *Superlativo*. Pol. *Superlatywn*. Vng. *Superlatyf*. Ang. *Superlatively*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

Pronus, uti, f. r. Proclivitas. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Inclination*. Ital. *Inclinacione*. Ger. *Ein neigung*. Hisp. *Inclinacion*. Pol. *Rechyl*. Vng. *Rechyl*. Ang. *Inclination*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

Proceconomia, mix. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Proceconomia*. Ital. *Proceconomia*. Ger. *Proceconomia*. Hisp. *Proceconomia*. Pol. *Proceconomia*. Vng. *Proceconomia*. Ang. *Proceconomia*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

Proceconomia, mix. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Proceconomia*. Ital. *Proceconomia*. Ger. *Proceconomia*. Hisp. *Proceconomia*. Pol. *Proceconomia*. Vng. *Proceconomia*. Ang. *Proceconomia*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

Proecium, mi, n. f. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Proecium*. Ital. *Proecium*. Ger. *Proecium*. Hisp. *Proecium*. Pol. *Proecium*. Vng. *Proecium*. Ang. *Proecium*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

Proecium, mi, n. f. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Proecium*. Ital. *Proecium*. Ger. *Proecium*. Hisp. *Proecium*. Pol. *Proecium*. Vng. *Proecium*. Ang. *Proecium*. Seneca in praefat. Declam. Nescio qua iniquitate & ad malum pronitate naturae eloquentia se retrotulit.

favoris gratia canunt: sic Oratores nonnulla priusquam causam exordiantur, ad conciliandos iudicum animos proloquuntur: quae illorum imitatione proecia appellantur. Cic. 2. de Legibus: Habes legis proecium: sic enim hoc appellat Plato, Cicero ad Attic. lib. 16. De gloria librum ad te mitti in eo proecium id est, quod in Academico tertio. Idem enim ob eam rem quod habeo volumen proeciorum: ex eo elegere solco, quum aliquod *afschuth* institui. Per translationem accipitur pro quovis principio. Iuvenal. Satyr. 31. miler' cognosce proecia rixae.

Proeciorum, d. p. Exordior. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Commencement*. Ital. *Commenciare*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propago, propaginis, & propages, propapis penult. prod. la. Vitis vetula & suppreffa, ut ex una plures hanc dicta quod prodo pagatur id est, figuratur. [אָפּוּר] *afschuth*. Gall. *Propagation*. Ital. *Propagacione*. Ger. *Ein anfang*. Hisp. *Comenzar*. Pol. *Przedmowienie*. Vng. *Elkessim valo be'zedgeter*. Ang. *To begin*. Plinius epist. 27: Proeciorum apte, paginas acriter, colligit fortiter, ornat excelsè: postremò docet, docet, afficit.

Propalam, pen. corr. Clarè, apertè & in propatulo. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propalo, as, pen. corr. Si apud idoneos scriptores inveniantur, idem est quod apertio, manifesto & palam facio. [Utriusq; Gal. Probalor, manifeste. Ital. Propalare, manifeste. Ger. Kundtut machon, aufspringen, aufspringen. Hisp. D. n. car y publicat. Pol. Obiamaam. Vng. Ki seletem. Ang. To open, to make plain.] Nam quod Calepinus existimavit idem etiam significare quod in longum crescere, deceptus est corrupta Columellæ lectione ex lib. 13. cap. 7. ubi sic legit: Deinde ex eo sulco, quasi ramos fossarum facies, per quos ut quæq; vilga pellisset, propaletur atq; in terra adoperies. Ibi enim propaletur legendum conlata, non propaletur.

Propatulus, m. f. Frater proavi, qui & patruus magnus dicitur. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propatulus, a, um, adjectivum, Latè patens atq; apertus, quasi patulium. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propere, propolio est compositionem non admittens, iuxta. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propioris & hoc propius, comparativum, propinquior. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propius, comparativum adverbium. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propius, superlativum, Propinquissimus, maximè vicinus. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

pro maximè propitio. Varro: Gradivum tessor, qui deus nobis omnium est proximus. & Isterdum nō habet vim superlativi, & propinquum significat: quapropter comparativum facit propior, quod propinquiorum significat Veget. Proximus & dextra sit, quæ plagam posset inferre. Vlp. ad Edictū 11. Si quis propior nascereur cognatus. Sed bene sciūt, qui cū Cicero & aliis linguæ Latinæ principibus, propiores & propinquiores dicunt, insolentiq; comparativi sugunt.

Proximè, adverbium. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Proximitas, atis, f. Propinquitas, cognatio proprie quæ per muliebrem sexum conjungitur. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Proximum, substantivum. Ter. Eynuc Eamuz ad meibi proximum est ubi mates. Hoc est, nullus est propior locus, ubi possis stare vestè. & In proximo, non procul hinc. Cic. Titoni, lib. 16.

Proximò, Adverb. idem quod proximè. Cic. ad Attic. lib. 4: Ad Cui Fratre accipi literas datas à litteribus Britannix proximò ad Cal. O. d. h. b.

Proximo, as, are, Propè accedo. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propediem, adverbium temporis, Brevi, vel post paucos dies. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propello, is, pull, pulsus, ad. t. Longè pello, procul amoveo. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propulsus, a, um, participium. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propulso, as, frequentativum, ad p. Attero, depello, quasi procul pulso. [Cic. de Off. lib. 1. de Off. Non explicata veste, neq; propolito argento, non tabulis & signis propalam collatis.]

Propino, est, pen. prod. Præbibo, poculum prægusto, & de-
 inde athen trado. [Πρωϊνός] Gal. Boire à quel-
 que chose, Trinken à boire en devinant. Ital. Propere bene ad aliquid. Ger.
 Propinquinant in einem andren brinn. Hisp. Uer à boire de la
 chose. Pol. Popyum. Vng. Szad kszibom. Ang. To drink to
 the bottle. Plant. in Curc. Propino magnum poculum, ille
 ubi. Quæ coalitudo inde initium habuit, quod Greci in
 similitudine comparationibus quas philisthus appella-
 bant, aurea argenteaq; pocula profert, & vino implent jade-
 moneq; prægustata, cui visum esset, dono offerbant. Næ-
 rone, inquit Eudati interpres, τὸ πρῶτον, ἕρποντο μὴ ἴδοντες ἑκά-
 στου τοῦ πρῶτου. Cic. 1. Tusc. Quæ iontu reddito ardens:
 Propino, inquit, hoc pulcro Crina, qui in eum fuerat tetemi-
 tus. Gerco enim in convivio solebant nominare, cui pocu-
 lum traditum esset. Mart. lib. 6. Nemo propinabit Gallio dore
 ubi lumen Saryi. 3. quando propinat Viro tibi Propinate sa-
 lutem. Plautus Stich. Propino tibi salutem plenis faucibus.
 Denique eos qui patriam produnt, ὀπινιστὴν τὴν πατρίαν
 hoc est, propinare hostibus dicebat. Interdum est simpli-
 citer ponere. Terent. in sine Evnuch. Hunc comedendum, &
 demandam vobis propino. Plinius lib. 20. Quidam ad vulve
 ditionem radicem cum vino dulci propinant.
Propinquo, osit, verbale, fr. Adns ipse propinandi seu præbendi
 [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital. Uer
 propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?

Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?

Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?

Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?
Propinquo, osit, n. t. [Πρωϊνός] Gal. Invitement à boire. Ital.
 Uer propere ad aliquid. Ger. Das vorbringen und bringen Hisp.
 Invitar a beber a beber a beber. Pol. Popyje. Vng. Szad kszibom.
 Ang. To drink to you, or an invitation to drink. Seneca de bene-
 fic. cap. 11. Ego ab eo beneficium accipiam a quo propina-
 tionem accepturam non sim?

pro lege Man. De iudibus enim quae proposui, hoc extremum est. Proponere animo, est constituere, & deliberare. *Seneca*: Id in primis animo proponendum, ut recte vivamus.

Propositio, onis, f. *[Gall. Propositi. Ital. Proposizione. Germ. Ein turq. vnd vortollue furbaltung eines dinge / In welchem man die gange Redt als ja einen swed vider will. Hisp. Proposicion. Pol. Podanie, propozycja. Vng. Propozicio summa. Ang. A proposition.]* A Rhetoribus appellatur pars orationis ad cuius probationem omnia diriguntur argumenta. Solent enim oratores breviter proponere, id est circa quod totius negotii cardo versatur, idque deinde argumentis confirmare. Autor ad Herennium lib. 2: Propositio dicitur per quam ostendimus summam quid sit quod probare volumus. *Cicero de Invent.* Propositio est per quam breviter locus is exponitur, quo omnia via oportet emanet ratiocinationis. Recentes Dialectici propositioem usurpant, pro oratione significativa veri vel falsi, quam Cicero Enuntiationem, sive pronuntiatum, Graeci *ὑπόθεσις* appellant.

Propositum, ti, n. f. Dicitur quod mente statutum est, & intentio hominis. *[Gall. l'objet. Ital. l'oggetto. Germ. das Ziel. Hisp. el fin. Pol. cel. Vng. a cél. Ang. the end.]* *[Gall. Prop. deliberation, intention. Ital. Proposito, intenzione. Germ. Ein furnament oder fursatz. Bel. Een voetsamen. Hisp. el proposito que se antepone. Pol. Propozycja. Vng. El veznyat jandek; jekt. Ang. A purpose, enterprise or intent.]* Plin. Hoc ei propositum erat, vel superare, vel cedere. *Ovid. 10. Metam.* Propositumq; tenax, quod cunctis, est, orat ut ipsi loquatur. Venuste aut dicimus, Quaevis averti a proposito: Declinare a proposito: Egredi a proposito: Nulla re a proposito deterri posse: Permanere in proposito: Fugare aliquem a proposito alicujus rei: Aliquid ad propositum pertinere. Exempla passim occurrunt studioso.

Proportio, onis, f. Est duarum rerum inter se comparatio. *[Gall. proportion. Ital. proporzione. Germ. Ein gegenhaltung oder verglichung zweyer dinge gegen einander. Hisp. Proporcion entre dos cosas. Pol. Dwoch rzeczy porównanie jednei do drugiej. Vng. Hasonlitas. Ang. Proportion, like measure or comparison of two things.]* *Cicero de Invent.* Id optime assequitur, quae Graece *ἰσότης*, Latine (audendum est casus, quoniam haec primum a nobis novantur) comparatio, proportiove dici potest. Idem 6. *Verr.* Ut hoc liceret suspicari, fuisse aliquando apud Siculos per aequa proportione caetera.

Propositiō, vide **PROFONO**.

Propositor, vicarius, vel praeterea, *[Gall. l'agent. Ital. l'agente. Lucet. lib. 2: Et sibi propositio quae sunt primordia quaerunt.]*

Propraetor, totis, m. t. Qui praetoria autoritate ad provinciam administrandam mittebatur. *[Gall. l'administrateur. Ital. l'administratore.]* Solebat autem praetores finito sui magistratus anno in provincias praefici praetorio imperio, & tum Propraetores appellari. *Cicero de Divin.* Quam multi anni sunt, quam bella a Praetoribus, & Proconsulibus administrantur.

Proprium, a, um, A prope fit: & dicitur quod peculiare est unicuique. *[Gall. Propre. Ital. Proprio. Hisp. Propio. Pol. Własny. Vn. Tulai. Ang. Proper, particular to any.]* Hoc enim maxime prope est quod proprium est. *Virg. 7. Aeneid.* Hunc mihi da propriam virgo fata Noctae laborem. Aliquando accipitur pro stabili, diuturno. *Siculae*. At qui metus, & suspitione propriam habere quietem non poterat. *Plaut.* Atque illum amatorem tibi propriam futuram vitam id est, perpetuum. *Virg. 6. Aeneid.* Propria haec si dona fuissent. Dicimus eleganter, aliquid proprium esse oratori, vel epistolae: hoc est, quod maxime observari debet & convenit oratori aut epistolae. *Cicero Qu. Frat.* Hoc est epistolae proprium, ut is ad quem scribitur, &c. Dicimus quoque, aliquid esse proprium alicujus. *Cicero pro Rosc. Amer.* Quicquid malefieri, sceleris, caedis erit, proprium id Roscium esse debet. Proprium & Commune contraria. *Cicero in Caro. Major.* Ad id quidem non proprium senectutis est vitium, sed commune valetudinis. Construitur cum genitivo, ut patet ex superioribus exemplis: & cum dativo. *Quint. lib. 11.* Propria est nobis mentis agitatio, atque solertia.

Proprietas, atus, f. *[Gall. Propriete. Ital. Proprietà. Hisp. Propriedad. Pol. Własność. Vn. Tulai. Ang. Propriety and belonging to one.]* *Cicero in Acad.* Singula rerum singulae proprietates sunt. Proprietas item vocabulum est iuriconsulorum quo dominium intelligunt, usufructu deminutum, itaque solent opponi usufructus & proprietas, toto est de usufructu.

Proprietate Quod est peculiariter. *[Gall. Propriete. Ital. Proprietà. Hisp. Propriedad. Pol. Własność. Vn. Tulai. Ang. Propriety and belonging to one.]* *Cicero de Orat.* Quam proprie de uno quoque dicitur.

Proprium, pen. prod. Antiqui dicebant pro proprio, teste No-

nio. *[Lucet. lib. 2: Quis dicitur genus humanum proprium de quibus actum est.]*

Propter, Praepositio est causam significans: quae non nisi separata legitur. *[Gall. A cause. Ital. Per causa. Hisp. Por causa. Pol. Dzia. Vng. Az. Ang. For, because of, on account of.]* *Cicero ante exitium*: Non turpitudine vitia, non pro magnitudine scelerum, non propter reliqua vitia infamiam, praesens iure & lege perfolvo. *Virg. 4. Aeneid.* Propter Libyae gentes, Numidumque tyranni Oedre: id est, tui causa. Aliquando idem significat quod prope. *Terent. in Adelph.* Numium istoc abibit, hic propter huc abibit. *Quintilianus* Propter humum volitat, ponitque in sepulchris ova. *Lucet. tum postam* propter athena Signa manus dextras ostendunt athenas. Idem aliquando ena quod per. *Cicero pro Milon.* Quod enim praemium satis magnum est, tam bonis, tam fideiibus fore propter quos vivit: id est, per quos vel quorum opera & defensione, vivit. Sine casu positum, migrat in adverb. *Cicero Ven.* Etenim propter est spelunca quaedam.

Propterea, Significat ob eam causam: sicut quapropter, propter quam causam. *[Gall. A cause. Ital. Per causa. Hisp. Por causa. Pol. Dzia. Vng. Az. Ang. For, because of, on account of.]* *Cicero ante exitium*: Non turpitudine vitia, non pro magnitudine scelerum, non propter reliqua vitia infamiam, praesens iure & lege perfolvo. *Virg. 4. Aeneid.* Propter Libyae gentes, Numidumque tyranni Oedre: id est, tui causa. Aliquando idem significat quod prope. *Terent. in Adelph.* Numium istoc abibit, hic propter huc abibit. *Quintilianus* Propter humum volitat, ponitque in sepulchris ova. *Lucet. tum postam* propter athena Signa manus dextras ostendunt athenas. Idem aliquando ena quod per. *Cicero pro Milon.* Quod enim praemium satis magnum est, tam bonis, tam fideiibus fore propter quos vivit: id est, per quos vel quorum opera & defensione, vivit. Sine casu positum, migrat in adverb. *Cicero Ven.* Etenim propter est spelunca quaedam.

Propudium, n. f. Rem pudendam significat, teste *Dudico*, quod pro: id est, valde pudendum, vel a quo pudor, & pudicitia procul sint. *[Gall. Pudicitia. Ital. Pudicitia. Hisp. Pudicitia. Pol. Pudicitia. Vng. Pudicitia. Ang. Pudicitia.]* *Cicero de Invent.* Id optime assequitur, quae Graece *ἰσότης*, Latine (audendum est casus, quoniam haec primum a nobis novantur) comparatio, proportiove dici potest. Idem 6. *Verr.* Ut hoc liceret suspicari, fuisse aliquando apud Siculos per aequa proportione caetera.

Propugnatio, onis, f. Defensio. *[Gall. Propugnatio. Ital. Propugnazione. Hisp. Propugnacion. Pol. Propugnacja. Vng. Propugnacio.]* *Cicero de Invent.* Qui vero ita se amant eloquentia, ut non oppugnare commoda patriam, vim propugnare possit, &c.

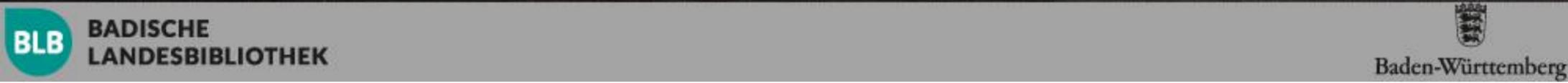
Propugnator, m. t. Defensor cui opponitur Oppugnator. *[Gall. Propugnateur. Ital. Propugnatore. Hisp. Propugnador. Pol. Propugnator. Vng. Propugnator.]* *Cicero de Invent.* Qui vero ita se amant eloquentia, ut non oppugnare commoda patriam, vim propugnare possit, &c.

Propugnaculum, n. f. Est arx vel moles, aut alius locus munitus, propugnanda: hoc est, defendenda urbe, vel castra, vel neos. *[Gall. Propugnaculum. Ital. Propugnacolo. Hisp. Propugnaculo. Pol. Propugnacja. Vng. Propugnacio.]* *Cicero de Invent.* Qui vero ita se amant eloquentia, ut non oppugnare commoda patriam, vim propugnare possit, &c.

Propylaeum, i, n. f. *[Gall. Propylaeum. Ital. Propylaeo. Hisp. Propylaeo. Pol. Propylaeum. Vng. Propylaeo.]* *Cicero de Invent.* Qui vero ita se amant eloquentia, ut non oppugnare commoda patriam, vim propugnare possit, &c.

in fabulis item protalis dicebatur prima pars dramatis. te-
 sic Donato in Prolegomenis in Terentium. Vnde protalicam
 personam appellabant, quae in initio fabulae introducta expli-
 candi argumenti causa, in tota deinde fabula nusquam appa-
 rebat. Eiusmodi est persona Sosiae in Andria Terentiana.
 Protecto, is, pen. conproctei, proctedum, act. Tego, defendo.
 [70] *protectus*. Gall. *garder, defendre*. Ital. *custodire, difendere*. Ger. *beschützen, beschirmen*.
 Hisp. *guardar, defender*. Pol. *strzeżać, bronić*. Vng. *őrzölni, őrtartani*. Ang. *to guard, to defend*. [Flin. lib. 11. cap. 1.]
 Arbor se vallis protegens ramis. Idem lib. 19. cap. 3: Primo
 anno stramento ad hunc protegi. Cicero pro Sylla: Ego iac-
 centem & spoliatum defendo & protego. Ovid. 1. Metamor.
 suis dicit hunc Latoris protegat armis: Inuita tamen hunc
 penitus mea dextra Diana.
 Proctectus, is, m. l. *propugnator*. [Vn. Otalmare, f. d. 1.]
 Julius Firmicus Mathes. lib. 3: Scutarii proctectores im-
 peratorum.
 Proctectus, a, um, partic. Tectus, sive late tectus. [70] *protectus*.
 Gall. *couvert*. Ital. *coperto*. Ger. *bedeckt*. Hisp. *coberto*. Pol. *zakryty, przykryty*. Vng. *fedelt, fedeltartott*. Ang. *covered, defended*. [Ovid. 2. Met.]
 Ecce vnit rutilis humeros proctecta capillis Filia Centauri.
 Hoc est humeros habens tectos capillis. Aliquando nomē
 est, & ponitur pro cautus. Cicero. 5. Philip. Quid sapiennat cau-
 tioribus vniur consiliis, in posterum providet, est omni ratio-
 ne proctectior.
 Proctectus, is, m. q. *tegmen*, tegumentum, tutela.
 [Vn. *Protectus*.] Gall. *couvert*. Ital. *coperto*. Ger. *bedeckt*. Hisp. *coberto*. Pol. *zakryty, przykryty*. Vng. *fedelt, fedeltartott*. Ang. *covered, defended*. [Ovid. 2. Met.]
 Imus aperto pariete domus suae, quatenus sillicidii rigor &
 rigoram proctectus competerat, januam in publico aperuit.
 Proctectum, tr, n. f. quod & proctectum dicitur. Pars est domus
 prominens, qualia sunt mentana, & podia penilia, unde pro-
 ctectus est nobis in vicis. [70] *protectus*. Gall. *couvert*. Ital. *coperto*. Ger. *bedeckt*. Hisp. *coberto*. Pol. *zakryty, przykryty*. Vng. *fedelt, fedeltartott*. Ang. *covered, defended*. [Ovid. 2. Met.]
 Ecce vnit rutilis humeros proctecta capillis Filia Centauri.
 Hoc est humeros habens tectos capillis. Aliquando nomē
 est, & ponitur pro cautus. Cicero. 5. Philip. Quid sapiennat cau-
 tioribus vniur consiliis, in posterum providet, est omni ratio-
 ne proctectior.
 Proctectus, is, m. q. *tegmen*, tegumentum, tutela.
 [Vn. *Protectus*.] Gall. *couvert*. Ital. *coperto*. Ger. *bedeckt*. Hisp. *coberto*. Pol. *zakryty, przykryty*. Vng. *fedelt, fedeltartott*. Ang. *covered, defended*. [Ovid. 2. Met.]
 Imus aperto pariete domus suae, quatenus sillicidii rigor &
 rigoram proctectus competerat, januam in publico aperuit.
 Proctectum, tr, n. f. quod & proctectum dicitur. Pars est domus
 prominens, qualia sunt mentana, & podia penilia, unde pro-
 ctectus est nobis in vicis. [70] *protectus*. Gall. *couvert*. Ital. *coperto*. Ger. *bedeckt*. Hisp. *coberto*. Pol. *zakryty, przykryty*. Vng. *fedelt, fedeltartott*. Ang. *covered, defended*. [Ovid. 2. Met.]
 Ecce vnit rutilis humeros proctecta capillis Filia Centauri.
 Hoc est humeros habens tectos capillis. Aliquando nomē
 est, & ponitur pro cautus. Cicero. 5. Philip. Quid sapiennat cau-
 tioribus vniur consiliis, in posterum providet, est omni ratio-
 ne proctectior.

mo protentus in odo. Tacit. lib. 14: Et eques protentis hastis
 perfringit quod obvium & validum erat.
 Protentus, adverbium, Quasi porro tenuis, & longè a sinibus,
 interprete Scevio. [70] *protentus*. Gall. *loin*. Ital. *lontano*. Ger. *Weit*
von demen. Hisp. *lejos*. Pol. *daleko stąd*. Vn. *Tawal, batartal mrez*.
 Ang. *A far off*. Vng. *Aeglog. 11*. en ipse capellas Protentus
 xger ago. Sic enim legit Capet, quanvis in vulgatis quibusdā
 codicibus Protentus, per, legatur.
 Protermino, as, Propago, fines promoveo, à termino pro-
 movendo dactum verbum. [70] *protermino*. Gall. *prolonger le temps*. Ital. *prolungare il tempo*. Ger. *Die Marthen erweiteret oder weiter hinaruf rücken*. Hisp. *Dilatate prolongo tiempo, poner termino à lo que*. Pol. *Granicz przysier-
 zam*. Vng. *Előrel kelővel veték, halogatok*. Ang. *To delay*. [Apul.
 lib. 9: Fines usq; & usq; protermoaveris.]
 Protero, nis, pen. con. proturi, protitum, n. f. Pedibus concul-
 co. [70] *proturo*. Gall. *Fouler aux pieds, eschauffer*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Bel. *Battered*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.
 Proterus, a, um, participium. Cōculcatus. [70] *proturus*. Gall. *Fouler aux pieds*. Ital. *Calcato con piedi*. Ger. *betreten mit Füßen*. Hisp. *Hollar con los pies*. Pol. *Nogami scierani*. Vng. *Meg tapodtam*. An.
To tread with the feet. [Plaut. Ego hic te mulier, quasi sur caru-
 los pedibus proteram.] Et in Amph. Fordant & proterunt ho-
 stium copias iure iniustas. Cael. 2. bell. Civil. Equitatus hostiū
 ab utroq; cornu circuire aciem nostram, & aversos proterere
 incipit.

& protropu. Ita appellatur a quibusdam mustum sponte de-
 flans antequam calcetur uva. Colum. libro 12. cap. 27. liti-
 um mustum appellat, quod in laci multi profuit antequam
 uva calcetur. In similitudine nimirum duca a nostra liti-
 xiva que per colium madente cinere paulatim distillat. Athenaeus pro-
 tropium, & protropion appellat scribit a Mitylenensis, quod
 apud eos dulce nascatur. Quis & Plinius protropion Grae-
 cum inter transmarina uina agnoscit.
 Protrudo, is, impello, provolvo, quasi potro trudo. [שׁוֹרֵף].
 Gall. Protruder en anant. Ital. Spingere, rinviare. Ger. Durchschleichen.
 Hisp. Empuñar, reboluer. Pol. Wypycham. Vng. El-
 lyem. Ang. To thrust forward. Cicero de Fato: Ut igitur qui pro-
 trudit cylindrum, de edit ei principium motionis, volubilitatem
 non dedit. Sic. Lucr. lib. 4. Paulatim moles protruditur
 atq. moventur.
 Protutela, s. Tutela. [Vn. Vice gondulifer, interfax.] Vlpianus
 Dig. 27. tit. 5. l. 1. Protutela actionem necessario praetor pro-
 ponia. Nam quia plerunq. incertum est utrum quis tutor, an
 vero quaestor pro tutore administraverit tutelam, idcirco
 in utraq. casum actionem scripsit.
 Protutelo, as, Propello, abigo, arceo. [שׁוֹרֵף].
 Gall. Chasser, retirer hors par force, repousser. Ital.
 Spingere. Ger. Hinweg treiben, binaus schieben, taumen. Hisp.
 Empuñar. Pol. Wypycham. Vng. Ellyem. Ang. To thrust
 out, to drive out by force. Plin. lib. 11. cap. 19. Apes pigras &
 ignavas proturbant. Colum. lib. 6. cap. 37. Nili ca pias marem
 cognovit, assilientem administratum calcibus proturbat.
 Virgil. 10. Aeneid. Telaq. consiciunt, protur-
 bantq. tenuis hostem. Liv. 5. ab Vibe: iamq. & alii congre-
 gent, telis missilibusq. faxis proturbare hostes, ruinaq. tota
 prolapsa acies in proceps delenti.
 Prototypum, protypus, pen. cor. [שׁוֹרֵף]. Quod in typi vicem
 formatum est. Plin. lib. 35. cap. 12. Primusq. personas regula-
 rum extremis imbricibus imposuit, quae inter initia Protypa
 vocavit. Postea idem egypta fecit.
 Provehio, is, a. t. Vltimus veho, a loco suo aliquantulum pro-
 moveo. [שׁוֹרֵף]. Gall. Porter auant, pousser en avant, avancer. Ital.
 Avanzare, menar oltre. Ger. Durchbringen, weiter fuhren. Bel. Wort
 vutun. Hisp. Llevar a levan. Pol. Dain wiaz. Vng. Ellyem. Ang. To
 promote, to advance. Plaut. in Rud. Quis ego dicitur TRA. Rogas? Qui arthabonem a me acce-
 pit, od mulierem & eam hunc abduxit. I. A. B. Non avexi.
 I. A. B. Car negas? I. A. B. Quia pol provehit a vehere non quivi
 multo. Liv. 10. belli Pan. Naves provehit in altum incendi jus-
 su. Cicero. Phil. Atq. etiam homines aegres inani spe aquas
 utq. Puteolanis provehuntur. Virg. 7. Aeneid. Quum prove-
 hit equo, & Ratem provehere per freta, Valer. 4. Arg. & Vir-
 gil. 1. Aeneid. Provehimus Pelago vicina Ceraunia iuxta.
 Provehit longius in scribendo vel orando: id est, progredi,
 vel procedere. Cic. 3. de Finib. Sed jam sentio me esse longius
 provehum, quam proposita ratio postularer: verum admira-
 bili campolito disciplina, incredibiliq. rerum traxit ordo.
 Pauli longius oratio mea proveda est. Cic. pro Roscio Com.
 Virg. 3. Aeneid. quid ultra Provehor, & fando surgentes de-
 monstrat Aultrios? Provehit astateis est, vergens ad senium.
 Cicero in Catone Majori: Quanquam cum colere crepi non admodum grandem partem, sed tamen astate
 proveda. Prudentia proveda ad extremum spiritum id est,
 usq. ad vine finem perducta.
 Provenio, n. q. Prodeco. [שׁוֹרֵף]. Gall. Venir en avant, apparaitre.
 Ital. Comparare, uscire fuori. Ger. Hinfur-
 treten. Bel. Doort toemen. Hisp. Accesor salir a fuera, comparifer.
 Pol. Wyprzedz. Vng. Ki megy yök zöm döttem megyök. Ang. To
 come out and appear. Plaut. in Pseud. Nam qui in scenam pro-
 venit novo modo, aliquid novum inventum asserere adde-
 ret. & lateo dum ponitur pro signi, sive nasci. [שׁוֹרֵף]. Gall.
 Venir. Ital. Nascere, uscire. Ger. Wachsen, herfür kommen. Bel.
 Ostin. Hisp. Venir a la heredad. Pol. Wyprzedz. Vng. To mek,
 lépni. Plin. lib. 9. cap. 10. Neq. ibi aliud animal pro-
 venit. Aliquando idem quod crescere, & felicitate cumu-
 lan. Plaut. in Trucul. Quum tu recte provenisti, quumq. aucta
 liberi gratulor.
 Proventus, m. q. Dicuntur reditus, & non tantum bonarum re-
 rum, sed etiam malarum. [שׁוֹרֵף]. Gall. Venir en avant, apparaitre.
 Ital. Comparare, uscire fuori. Ger. Hinfur-
 treten. Bel. Doort toemen. Hisp. Accesor salir a fuera, comparifer.
 Pol. Wyprzedz. Vng. Ki megy yök zöm döttem megyök. Ang. To
 come out and appear. Plaut. in Pseud. Nam qui in scenam pro-
 venit novo modo, aliquid novum inventum asserere adde-
 ret. & lateo dum ponitur pro signi, sive nasci. [שׁוֹרֵף]. Gall.
 Venir. Ital. Nascere, uscire. Ger. Wachsen, herfür kommen. Bel.
 Ostin. Hisp. Venir a la heredad. Pol. Wyprzedz. Vng. To mek,
 lépni. Plin. lib. 9. cap. 10. Neq. ibi aliud animal pro-
 venit. Aliquando idem quod crescere, & felicitate cumu-
 lan. Plaut. in Trucul. Quum tu recte provenisti, quumq. aucta
 liberi gratulor.
 Proventus, m. q. Dicuntur reditus, & non tantum bonarum re-
 rum, sed etiam malarum. [שׁוֹרֵף]. Gall. Venir en avant, apparaitre.
 Ital. Comparare, uscire fuori. Ger. Hinfur-
 treten. Bel. Doort toemen. Hisp. Accesor salir a fuera, comparifer.
 Pol. Wyprzedz. Vng. Ki megy yök zöm döttem megyök. Ang. To
 come out and appear. Plaut. in Pseud. Nam qui in scenam pro-
 venit novo modo, aliquid novum inventum asserere adde-
 ret. & lateo dum ponitur pro signi, sive nasci. [שׁוֹרֵף]. Gall.
 Venir. Ital. Nascere, uscire. Ger. Wachsen, herfür kommen. Bel.
 Ostin. Hisp. Venir a la heredad. Pol. Wyprzedz. Vng. To mek,
 lépni. Plin. lib. 9. cap. 10. Neq. ibi aliud animal pro-
 venit. Aliquando idem quod crescere, & felicitate cumu-
 lan. Plaut. in Trucul. Quum tu recte provenisti, quumq. aucta
 liberi gratulor.

Gall. Proverbe, vn dicit commun. Ital. Proverbia. Ger. Ein Spruch-
 wort. Bel. Een Spreekwoord. Hisp. El refran. Pol. Iwy powisze.
 Vng. Uella beszed. Ang. A proverb or common saying. Ex modo
 est simplex, ut, Obsequium amicos, veritas odium parit. Mo-
 do obscura, & aliud significans quam verba exprimere vide-
 antur: ut Equus Selanus. Cic. 4. Acad. Videtur ut in proverbio
 sit, Ovorum inter se similitudo. Idem de Sen. Et. Pares enim
 cum paribus, veteri proverbio, facillime congregantur. & In-
 de Proverbialis, & hoc proverbiale, magis dicitur. & Prover-
 bium etiam ponitur pro propositione, ut 7. Gell. libro 7.
 capite 7: Addebat etiam quod ad proverbium tuum ferme
 accederetur.
 Providens, des, secunda syllaba correpta, n. f. Antè, vel à len-
 te, & futurum aliquid video, antequam sit factum. [שׁוֹרֵף].
 Gall. Prevoir de loin, quelque chose à venir. Ital. Provvedere, antivedere, prevedere. Ger. Durchsehen.
 Hisp. Mirar de lejos, prever. Pol. Wygladzić, przygotować. Vng. Ellyem.
 Ang. To provide, to foresee. Plinius: Hoc enim sapientia est,
 omnia quae ventura sunt providere. Cic. 2. de Divin. Medicus
 morbum ingravescentem ratione providet, insidias Impera-
 tor, tempestates gubernator: & tamen ipsi saepe falluntur, qui
 nihil sine certa ratione opinantur. & Quoniam vero ea quae
 providentur, si mala sunt, aut vitamus, aut emendamus, fa-
 ctum est, ut providere ponatur pro vitare, sive cavere, ut apud
 Terentium in Andr. Quae si non altu providentur: me, aut he-
 rum pessandabunt. & Aliquando etiam pro consulere & pro-
 spicere. Cicero: Satis jam omnibus quae necessaria erant, pro-
 visum putabant. Providere rebus necessariis, est res necessa-
 rias comparare. Cicero: Providere rei frumentariae, Caesar 5.
 bell. Gall. Providere rem frumentariam. Idem 6. belli Gall. Pro-
 videre in hyemes pabulum. Plin. lib. 8. cap. 38: Provisum hoc
 legibus: hoc est, cautum. Provisum à diis immortalibus, Cic.
 2. de Nat. deor.
 Provisus, a, um, participium. [שׁוֹרֵף]. Gall. Provisus. Ital.
 Providuto. Ger. Durchsehen, bem mien surhung gesehen hat. Hisp. Pro-
 visado. Pol. Przygotow. Vng. Ellyem. Ang. Provided for. Colum. lib. 5. cap. 8: Hæc de pabulationibus,
 domiciliis, & sedibus eligendis abundè diximus: quibus
 provisus, sequitur ut examina delideremus.
 Provisus, us, pen. prod. verbale, m. q. [שׁוֹרֵף]. Gall.
 Provisus. Ital. Provisone. Ger. Ein Vorsehung. Hisp. Provisio-
 nes. Pol. Przygotow. Vng. Ellyem. Ang. Provided for. Tacit. lib.
 12. Dispositus, provisusq. civilium rerum peritus.
 Provisus, omis, f. c. Actus ipse providendi. [שׁוֹרֵף]. Gall.
 Provisus. Ital. Provisone. Ger. Ein Vorsehung. Hisp. Provisio-
 nes. Pol. Przygotow. Vng. Ellyem. Ang. Provided for. Cicero tertio Tuscul.
 Tamen quoniam multum potest provisio animi, & prepara-
 tio ad minuetum dolorem, sint semper omnia homini hu-
 mana meditata.
 Proviso, is, pen. prod. duo significat, inquit Donatus, Videre,
 aut ad videndum ire, & procedere. [שׁוֹרֵף]. Gall. Prevoir de loin, quelque
 chose à venir. Ital. Andare a vedere. Ger. Durch-
 sehen. Hisp. Mirar de lejos. Pol. Wygladzić, przygotować. Vng. Ellyem.
 Ang. To provide, to foresee. Terent. in Andr. Proviso quid a-
 gar Pamphilus, Idem in Euauch. Hoc proviso, ut ubi tempus
 sit, deducam.
 Provisor, omis, Comparator. [שׁוֹרֵף]. Gall. Provisus.
 Ital. Chi prevede. Ger. Ein Vorseher. Hisp. El
 que provee. Pol. Doyrca. Vng. Ellyem. Ang. A provider.
 Horat. in Arte: Vtilium tardus provisor, prodig-
 us ætia.
 Providens, tis, providentior, providentissimus, Prudent, qui
 praevidet futura, & cavet. [שׁוֹרֵף]. Gall. Qui prévoit les choses de loin, & y pourvoit. Ital. Che prevede le cose di
 lontan tempo. Ger. Durchsicht. Hisp. El que provee de lejos. Pol. Opatru-
 ni. Vng. Ellyem. Ang. Provident and wise, that sees things to come before, and is wise. Cicero 7. Ver. Iste in
 tabellis refert, obsequat signis amicorum, providens homo.
 Idem Appio Pulcro lib. 3: Id enim mihi & ad brevitate est
 apius, & ad reliquas res providentius. Plin. Epist. 82: Quod
 dum recordor, intelligo mihi laborandum, ne qua parte videat
 hanc de me fiduciam providentissimi viri desituisse.
 Providentia, s. p. Prudentia, sapientia. [שׁוֹרֵף]. Gall. Provisone.
 Ital. Providenza. Ger. Durchsichtigkeit. Hisp. Provisio-
 nes. Pol. Opatrnosc. Vng. Gondniflet, hmiti egi ho za latat.
 Ang. Foresight, forecasting. Cicero. Id enim sapientis est provi-
 dere: ex quo sapientia appellata est providentia. Idem 2. de
 Nat. deor. Talis igitur mens mundi quam sit, ob eamq. cau-
 sam vel prudentia, vel providentia appellati rectè possit. Qui-
 dam prudentiam à providentia distinguunt: prudentiam dicunt
 in rebus humanis, providentiam in divinis. Alii prudentiam
 definiunt, rerum bonarum & malarum, & utriusque
 scientiam.

scientiam: providentiam vero, per quam futurum aliquid videtur antequam factum sit. Cic. lib. 1. de Leg. Sic ingenii aciem ad bona diligenda, rejicienda contraria: quae virtus, ex providendo est appellata providentia. Quintilianus: Nullam ego res humanas despicere providentiam reor.

Prov. Idem est adverb. Prudenter. [Gall. Avec prudence, en promoyant bien l'avenir. Ital. Con providenza. Ger. Vorsicht. Hisp. Con providencia, prouidamente. Pol. Opatrn. Vng. Expon gonduljait keppen. Ang. Foresight, with foresight.] Cic. 2. de Nat. deor. Quae de providentia deorum ab istis sanctissimè, & providentissimè constituta est.

Providus, a, um, Prudens, diligens, solers, qui non modò presentia, & quae ante pedes sunt, sed etià futura prospicit. [Gall. Prudent, diligent, diligent. Ital. Prudente, diligente, prudente. Ger. Vorsicht. Hisp. Prudente. Pol. Opatrn. Vng. Expon gonduljait keppen. Ang. Foresight, with foresight.] Cuius contrarium improvidus. [Gall. Imprudent. Ital. Imprudente. Ger. Unvorsichtig. Hisp. Imprudente. Pol. Opatrn. Vng. Expon gonduljait keppen. Ang. Foresight, with foresight.] Sed dispice ne sit parum providum, sperare ex aliis quod tuispe non praestes. Cicet. pro Rosc. Itaq. nunc illi homines honestissimi propter istius insidias patum putantur cauti providique fuisse.

Providè, pen. corr. Cautè, circumspectè, prudenter. [Gall. Avec prudence, avec précaution, avec diligence. Ital. Prudemente, Ger. Vorsichtig, Hisp. Prudentemente, Pol. Opatrn, bezpie. Vng. Expon gonduljait keppen. Ang. Foresight, with foresight.] Plin. lib. 10. cap. 31. iam publicum quidem omnium est, tabulata ramorum sulcando nido providè eligere.

Provincia, eae, f. p. Propriè dicitur regio extra Italiam bello acquirita. [Gall. Province, Province. Ital. Provincia. Hisp. Provincia. Ger. Ein Landstrich so mit Ketzen erobert worden ist, und bezogen wird, ein Herrschaftsgebiet. Pol. Powiat, mienca wojta. Vng. Tacomány. Ang. A province or out country subdued by force of arms and kept in subjection.] Scribit enim Hegesippus, Romanos quam vincendo in suam potestatem redigerent procul positas regiones, appellasse provincias. Primo omnium Sicilia provincia est appellata, sicut docet Cicero quarto Verrin. Primo, inquit, quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam fidemq. populi Romani applicavit, id quod ornamentum imperii est, prima provincia est appellata. Ovid. 1. Fastorum: Redditaq. est omnis populo provincia nostro. Redigere autè regiones in provinciae formam, nihil aliud est quam regionem subscere Imperio Romano, & ad eam gubernandam mittere praefectum. In hac significatione dicimus quempiam habere provinciam: Cicero in Piso, Ille si non acerrimè fureret, auderet quam provinciam P. Lentulus amicissimus huic ordini, quum & auctoritate Senatus, & forte haberet interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset, eam sibi tum asciscere: quum etiam si religio non impediret, mos majorum tamen, & exempla, & gravissimae legum potestates vetarent. Obtinere provinciam, Cicero pro Flacco: Quum provinciam Asiam Consulari imperio obtineret. Deponeere provinciam, Cicero in Pisonem: Ego provinciam Galliam Senatus auctoritate, exercitu, & pecunia instructam & ornatam, quod ita existimabam tempora Reip. ferre, in concione deposui, reclamante populo Rom. Provinciarum autem duplex divisio fuit. Nam stante Repub. aliae consulares, aliae praetoriae fuerunt. Imperatoribus autem constitutis, aliae populi Rom. aliae Caesaris factae sunt. Provinciae consulares erant, quae ab iis, qui in urbe consularum gesserant, consulari Imperio obtinebantur. Provinciae populi Rom. quas Caesares populo relinquebant, ut suo jussu in eas proconsules & praetores mitteret. Caesaris vero ex erant, in quas Caesar ipse praefides suos mittebat. De his Strabo in fine sui operis, & Sueton. in Augusto. Vide latius de his tractantem Hotom. Per translationem accipitur pro quovis munere, sive onere Terent. in Phorm. O' Geta, provinciam cepisti duram. Idem Heaut. Idcirco huic nostro tradita est provincia. Cic. 6. Verr. Terebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam, nec quid faceret habebat. Idem pro Sylla: Tunc tuus pater, Corneli, id quod tandem aliquando profiteretur, illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut quum prima luce Consulem salutatum veniret, intromissus meo more & jure amicitiae, me in meo lecto trucidaret. In hac vero significatione dicimus, Capere provinciam, Suscipere provinciam, Dare provinciam alicui, Deposceere provinciam alicui.

Provincia, Exponemus, quot omnino in ditione populi Romani. provinciae fuerint, & quibus, quoque anno captae, tum quae consulares, quaeq. praetoriae. Quae anno M. Cicero Ciliciam pro consule administravit, qui fuit ab Urbe condita DCCLII. M. Marcello, Sec. Sulpicio cons. provinciae XV. fuerunt in ditione populi Romani Sardinia, Corsica, Sicilia, duae Hispaniae, citerior, ulterior, Aegae, Aetolia, Macedonia, Illyricum, Dalmatia, Africa, Achaia, Galliae duae, cisalpinæ, transalpinæ: Cilicia, Bithyonia, Pontus, Creta, Syria, Cyprus: quibus ex om-

nibus provinciis vestigal capiebat annuum reipub. ut à Pro- tarcho traditum est, octoginta quinque decies centena milia. Sardiniam cepit inter primum & secundum Punicum bellum consul T. Manlius Torquatus: de quo triumphavit, eaq. prima anno urbis DCCLIII. provincia populi Romani facta est, missis ad eam componendam X. legationibus in faciendo provinciis servatum est. Obstatam vicit, ac provinciam fecit Caius Papirius Maso consul, & à Senatu triumpho non impetrato, ipse de sua sententia in monte Albano primus triumphavit anno DXXXII. & hanc unà cum Sardinia semper ante rex magistratus Romanus, Siciliam primus vicit, ma ipsa ex parte provinciam fecit, Qu. Catulus primus Panico bello post aliquot annos, captis Syraculis, universam in provinciam formam redegit M. Marcellus bello Punico secundo auctore, qui ei successit, M. Favinus: nam de Marcello Velleius tradit debellatū verò in Sicilia à Lavino potius praetore, quae à Marcello consul, & Cicero in Verrem, & Livius significat. Marcellus quidem sequutus exemplum Papiri Masonis, in Albano monte triumphum egit, ubi etq. ovans est interfectus. Hispaniae tam à Scipione Africano majore, secundo Punico bello, tum aliquot post annis, M. Catonis Censorii veteris, multis victoriis domita: & in eas magistratus Romani modo pro consulibus, modo pro praetoribus iterum variè tam pat. fessè, & ut ait Velleius, sepe partibus amissa, certa ac stabilia esse populi Romani, possessio, stipendiumque pendere prius, quam Augustus principè cepervit. Asiam eis Tarentum monte bello Antiocho L. Scipio, majore Africani fratre, profectus in eam consul, ad imperium adiunxit, annoq. post consulatum proximo triumphavit, ab urbe condita DCXLIII. post eam possedere beneficio Senatus populi Rom. cepit Attali, donec M. Perperna consul Aristonicum, qui eam Antiocho rege mortuo, occupaverat, devicit, ac cepit: eam tamen provinciam formam non Perperna, sed, qui ei successit, M. Aemilius consul redegit: qui etiam de Aristonico triumphavit, anno DCXLIII. Aetoliam M. Fulvius Nobilior subegit, bellum gerere cepit consul, pro consul confectus, & triumphum biennio post, anno urbis DLXVI. Macedonia XL. dicitur devicit consul iterum, L. Aemilius Paullus, anno DCXXVI. neq. tamen provinciam fecit, sed de sententia X. legationum, quos ad componendam Macedoniam atq. Illyricum senatus de more missis, Macedonas omnes liberos esse iussit, & in his legibus viverent, suas urbes, & agros haberent, magnum annuos crearent, permisit: veteris etiam stipendii, quod reipub. pependisset, dimidia parte relevavit: anno proximo Tere rege inter captivos Romam ducto triumphavit: provinciam verò Macedoniam fecit anno urbis DCVII. Qu. Metellus, il. qui ex ea pro praetore triumphavit, & Macedonici cognomen est adeptus: hanc provinciam postea cum Achaia coniunxit, eq. duabus unà fecit, rogatione perlata, P. Clodius tribunus pl. & utraq. L. Pisoni, quasi praemium, quod in Cicerone vinciendo concessisset, dedit administrandam. Illyricum & Dalmatiam eodem anno, quo Macedoniam Paullus, L. Aemilius praetor debellavit, & unam provinciam fecit, triumphumq. post Paullum aliquot diebus, rege Illyriorum Gentius inter, conjuge, & liberis ante curiam ducto. Carthaginiensis Corinthum, illam Africa, hanc Achaiae caput, existerent eodem anno, & triumphavit, Scipio Aemilianus, & L. Mummius, tulitque inde Scipio cognomen Africani, Mummius Achaiae, factae sunt provinciae duae Africa, & Achaia. Abiit autem in illis regionem universam, quam Carthaginienses possederant: nam Numidia, & ipsa pars Africae, & Mauritania regnum fuit, Syphace superato, partimq. regibus, & a C. Casare denum, post Scipionem, & Iubam, Mauritaniae regni devictos, in formam provinciae redacta. Mauritaniae vero & ipsam in Africa, multis post annis Caligula imperator in duas provincias divisit. Galliam cisalpinam partem provinciam esse factam eo tempore, cum M. Marcellus, in quo consul quinque fuit, primusq. Annibalem acie vicit, Volsinorum Gallorum regem singulari certamine occidit, de quo Gallia insubribus triumphavit, anno DXXXI. partem totam provinciam esse factam, quia coloniae plures ante septentibus eo deductae. Transalpinam verò Galliam, quae Nomenis quoque dicta est, Qu. Fabius, L. Pauli nepos, & Allobrogibus, unde cognomen sumpsit, in provinciam formam redegit, anno DCXXII. Ciliciam perdomuit L. Licinius pro consule: qui, quod à Hauron, Ciliciae arcem, cepit, Isauricus est dictus: triumphavitque anno DCXXIII. ex eo tempore Cilicia provincia fuit, Bithyniam populi Romano, Rex Nicomedes, ut antes Rex Antiochus, in testamento reliquit, eaq. simul cum Ponto, in quo Mithridates regnavit, una provincia fuit, Bithyniaeque nomine appellata: utranque verò provinciam fecit, Mithridate victo, Pompejus Magnus pro consule, triumphavitq. anno DCXXVII. eisdem Pompeii lex à Plinio Iunior in epistola commemoratur, Bithyniam

ter, Bithynia, & Pontica darente quis annis XXX. minor magi-
 stratum caperet, neve in senatu esset: qui vero magistratum ce-
 pisset, esset in senatu esse: ne decuriones, in causam a censo-
 ribus lecti, pecunia pro introitu darentur, ut senatores cer-
 ti de causis a censoribus ordine moverentur: ut Bithynicis ci-
 vibus adscribere sibi, quos vellet, cives liceret, domi ne ci-
 vitanus essent alienae, sed haru quinque civitatu, quae essent in Bi-
 thynia: atque haec a Pompejo sunt ad exemplum Romanae ci-
 vitanis instituta. Cretam debellavit Qu. Metellus pro consule,
 & triumphavit anno DCXCI. Creticusq; postea nominatus.
 Syria Pompeji Magni singulari virtute, ultimo bello Mithrida-
 tico victa, leges accepit, provinciarumq; populi Rom. nume-
 rum auxit: triumphavit ex ea Pompejus pro consule, item ex
 Asia, Ponto, Armenia, Paphlagonia, Cappadocia, Cilicia, Sey-
 thia, Iudaea, Iberia, Creta, Basseis, praeterea de regi-
 bus Mithridate, & Tigrane, anno DCXCII. Cyprus ultima,
 fuisse Republ. in provincie forma redacta, nullo in eam M. Ca-
 tone quillote cum jure pratorio, L. P. Clodii tribuni pleb. Pi-
 sone & Gabinio cons. anno DCXCV. sed primum ea simul cu
 Cilicia tanquam una provincia S. C. tradita est P. Lentulo pro
 consule, quod illa verba Cic. in epist. ad Lentulum significat:
 Te posse percipere, qui Cilicia, Cypriusq; teneas, quid efficere,
 & quid coequi possis: postea questores in eam missi, quod ab
 eodem Ciceroe didicimus, qui ad C. Sestium Rufum in qua-
 dam epistola ita scribit: Tuae laudi co'ducere arbitror, cum pri-
 mo cum insulam questor venis, ea instruere que sequatur
 illi. Tertia pars superest, que provincie consularis, quae ve-
 pratoris dicerentur. Ne quis esset, neutrum perpetuum fuit: non
 enim huc, vel illa provincia semper aut consularis, aut pratoria:
 sed ita nomen mutabatur, ut varie modo ad consularibus, modo ad
 pratorias administratur: quae potestate senatus habebatur, ut,
 quos vellet, in quas vellet mitteret, administratione annua:
 quod lege Sempronia C. Gracchi tribuni pl. factum erat. Cesa-
 ri tamen Gallie in quinquennium contra legem Gracchi, & lege
 Variis tribunitia: & S. C. mandata sunt, posteaq; in alterum
 quinquennium lege Trebonia item tribunitia, Pompejo Ma-
 gno & Crasso trib. cons. confirmata: qua de re sic ad Lentulum
 Cicero Suspendium Celsi decessit, & ne lege Sempronia suc-
 cederet, facile perfectum est. Decerni autem solitas lege Gracchi-
 non a populo, sed ab senatu provincias, idem in oratione pro
 domo, in P. Clodium invehens, plane demonstrat. Itaque verum
 tu provincias consulares, quas C. Gracchus, qui unus ma-
 gis popularis fuit, non modo non ab senatu, sed etiam, ut
 inter se quattuordecim consiliis per senatu, lege sancit: eas lege
 Sempronia per senatu decretae, rescidit: extra ordinem sine
 iure nominatum dedisti, non consilio, sed Reip. pestibus? Erat
 ergo ea de provincia, ex voluntate senatus, modo consularis, mo-
 do pratoria: itaq; Macedonia (in hanc exple causa nominet)
 C. Dalabellae, C. Curio, M. Lucullus, L. Torquatus, C. Anto-
 nius omnes consulares administraverunt C. Octavius Peronius,
 patet Augusti naturalis: missus consularis L. Piso, & Pisonem te-
 nente, Q. Ancharius pratorius: idemq; patet in ceteris. Quo
 ante anno S. C. illud Caelius in epistola ad Ciceronem misit:
 in quo S. C. haec sunt: senatus placere, in Ciliciam provinciam
 in octo reliquas pratorias mitti: regebantur octo provin-
 ciae, quae in eo S. C. pratoriae vocantur a magistratibus octo
 pratoribus, Cyprio excepta, quae questor, ut proxime ostendi, cu-
 rat, ut opinor, pratorio, administrabat: quia lege Clodia mis-
 sum est in eam M. Catonem cum jure pratorio, adjecto etiam
 questore, Velleius prodidit: propterea Cyprium inter prator-
 tas esse memoratam, facile credo: reliquas septem fuerunt, Cili-
 cia, Sardinia, Asia, Macedonia, Bithynia, Creta, Africa: & cu Sar-
 dinia Corsicam simul fuisse, cu Bithynia Pontum, paulo ante
 didi est. Sed quattuor fortasse, quot fuerint, & qua fuerint, &
 a quibus administratae eo anno provinciae consulares. Septem
 fuerunt: haec eunt Gallia, Illyricum & Dalmatia, quas unus C.
 C. C. regebat: duae Hispaniae, quas Cn. Pompejus per le-
 gatos ab sena administrabat: Syria, cui M. Bibulus: Cilicia, cui
 M. Cicero praeterea: ita fuerunt hoc anno XV provinciae, consula-
 riae VII. & in una consulari Ciliciam, in prator-
 ias autem omnes eo S. C. successores mitti placere, decretum est.
 Neq; vero miretur quisquam, si Aetoliam, Graeciam, Achaiam,
 Thessaliam, Beroetiam, Pamphyliam, Phrygiam, Lycaoniam,
 Lydiam, Ioniā, Cariam, Mysiam, Gallograeciam, sive Galatiam,
 Ponticam, Lyciam, Cappadociam, Armeniam non nominave-
 rimus: Aetolia Graeciae pars fuit: Graecia vero cum Achaiā,
 Thessaliā, Beroetia ad jurisdictionem Macedoniae pertinet, om-
 nesq; simul ab uno regebantur: servatum est post consulatu
 Pisonis & Gabinianam eo anno legem tulit P. Clodius, ut om-
 nes illae provinciae ab eo, qui Macedoniae praesesset, regerentur:
 nam enim tulit, ut a Pisonem nominatum regerentur, (nam fuisse
 privilegium, non a lex) sed, ut ab eo, cui Macedonia daretur:
 ita autem in eo anno L. Piso, cuius causa lata lex est, Pamphy-
 liam vero, Phrygiam, Lycaoniam, qui Ciliciam, idem admini-

strabat: Lydian, Ionia, Caria, Mysia, etiam Phrygiae parti pre-
 erat idem, qui Asia: nec mirum est, Phrygiam in duas jurisdic-
 tiones discretam fuisse, ut una pars Cilicia, altera tribuere-
 tur Asia: nam etiam ipsius Asiae tres dioeceses ad Ciliciam at-
 tenuisse, Cicero ipse aliquid prodiderunt. Galatiam regebat De-
 joratus Rex socius fidelissimus populi Rom. Pisis, & Lycii
 inter socios erat, suisq; legibus sine magistratu Romano ute-
 bantur: itaque Cicero eas gentes appellat auxilia, quod no-
 men de sociis usurpari solitum est in epistola ad Atticum: Ex-
 ercitum, inquit, indimum habebam, auxilia sane bona, sed ea
 Galatiam, Pisis, Lyciorum: haec enim sunt nostra robora.
 Cappadociae rex erat Ariobarsanes, ipse quoq; socius populi
 Romanorum: Pompejus reges multos a Mithridate pulsos, in
 regnum restituit, & foedere ac societate Reip. obstrinxit, Arme-
 niam Tigrani regi, qui Mithridatem armis juverat, venia data,
 concessit nationes quasda provincias fecit populi Rom. alitis,
 ut sui juris essent, suisq; legibus viverent, permisit. Haec est Ro-
 manae divisionis ab Hispania ulteriore extrema ad Occidentem
 provincia, ad Euphratem qui terminus ad Orientem imperii
 fuit, descriptio quaedam, breviter a nobis informata: nec enim
 vagari longius licuit in ea tractatione, quae nulli argumen-
 ti propria non est: quia tamen disjuncta non videtur, & afferre po-
 test legentibus utilitatem cum jucunditate, haec arguimus. In
 provincias ibant vel consulares cum duodecim fascibus, vel
 pratorii cum sex, totidem utiq; quot in urbe habebant: in re-
 dum etiam pratorios cu jure consulari, & duodecim fascibus,
 senatus in provincias mittebat, ut Qu. Ciceronem in Asiam, de
 quo Sueton. Extant, inquit, Ciceronis epistolae, quibus Quir-
 fratrem, parvo secunda fama proconsulatum Asiae admini-
 strantem, hortatur, & monet, imitator in promerendis sociis
 viciniam suam Octavianum proconsulatum vocat hominis pra-
 torii administrationem: eadem ratione titulus est, Qu. Metello
 Celeri procons. in duabus epistolis, quae libro quinto Famil.
 primae leguntur: qui tamen consulatum non gesserat, sed ex pra-
 tura in Galliam cisalpinam profectus erat: & in oratione pro
 Flacco notavimus haec: Cum provinciam Asiam proconsulari
 imperio obtinere: cum tamen pratorio de homine loquatur.
 Primis temporibus, cum provinciae tuenda armis essent, & in
 discrimine versarentur, exhibant in eis, inito statim magistratu,
 consules & praetores, vel, ut quaeque cuique sorte obtrigerat,
 vel etiam quandoque consulibus inter ipsos comparantibus:
 sic enim loquebantur, cum inter eos de duabus consularibus
 provinciis convenisset: nam comparandi consuetudinem apud
 praetores non video fuisse: quod si bellum produceretur, im-
 perium in iisdem provinciis proconsulibus, aut praetoribus
 bus a senatu prorogabatur: postea L. Sylla lege cavuit, ne quis
 plus anno provinciae praesesset: qui videtur, opinor, in Rep. di-
 utinis imperiis assuecere, tutum non esse, itaq; Galliarum illa per
 deconium Caesaris administratio libertatis exitum fuit: haec
 de lege Cicero in epist. ad Appium his verbis: Eo discipulisti,
 quod ego te ne persequi quidem possem triginta diebus, qui tibi
 ad decedendum lege, ut opinor, Cornelia constituti essent. Et in
 eadem: ut habere rationem possis, quo loco me salva lege Cor-
 nelia convenias: in provinciam veni pridie Cal. Sext. Tolera-
 riam ante Syllam C. Gracchus tribunus pl. Tiberii frater, ut co-
 nsulares provinciae quotannis per senatum decernerentur. Post
 Syllam vero C. Caesar, qui dictator fuit, legem tulit, ne prator-
 tas provinciae plus, quam annum, seu plus, quam biennium,
 consularibus obtinerentur: tulit autem hanc legem victo Pompejo,
 cum ipse jam per novem annos Galliam contra C. Gracchi, &
 L. Syllae leges obtinisset, consecutus id, quod nemo antea, &
 S. C. & lege. Leges vero, quae rectoribus provincialium imperii
 dabant, duae fuerunt, una dabat imperium populi: ut Liv. indi-
 cat lib. IX. Cornelia senatuum, cu S. C. esset factum, ut provin-
 ciae magistratus fortiter, aut compararent inter se, tum si in, vel
 sine lege curiata in provincias proficiscerentur, imperium habere
 dicebatur, donec in urbem revertentur: deo quod in epistola Ci-
 ceronis ad Lentulum scriptum est, Ap. Claudius, frater P. Clodii,
 cupidus provinciae, discurrat, se, si licitum esset, legem curiatae
 ferre, fortitum esse cu collega provinciam, si curiata Lex non
 esset, comparaturum cu collega, Lentuloq; Spintheri, Ciliciam
 pro consule administranti, successurum: legem curiatae consul-
 ferre opus esse necesse non esse, se quoniam ex S. C. provinciam
 haberet, lege Cornelia impetium habiturum quod in urbem
 introisset. Quod autem in Agraria II. scriptum est, Rem milita-
 rem sine curiata lege attingere non licet, propterea dictum,
 quia sumptu publico ibant in provincias, quorum de imperio
 lata curiata lex esset: poterant igitur publica pecunia milites
 alere, & bellum gererent sine curiata lege poterat quidem ali-
 quis privato sumptu in provincias ire, exercitum vero habe-
 re bellumque de suo gerere, cui tantae opes erant, ut liceret
 non igitur sine curiata lege, quae pecuniam dabat, rem milita-
 rem attingere cuiquam hebet: nam, cum ad Atticum Cicero
 ita scribit: Appius sine lege suo sumptu in Ciliciam cogitavit

non intelligit de pecunia in stipendia militum eroganda, (nec enim sustinere sumptum potuisset) sed, opinor, de suo cohortisque viatico: ipse enim Cicero viaticum dari solitum comitibus eorum, qui irent in provincias, significat in epistola ad Cassium his verbis: Cetera cuiusmodi sunt, ex hoc iudica, quod legato tuo viaticum eripuerunt. Hæc ex lib. Pauli Man. de legibus Romanis.

Provincialis, & hoc provinciale, om. t. adjectivum, Quod ad provincias pertinet, ut Scitna provincialis, quæ de provinciarum administratione est. [Imagines. Gall. De province provincial. Ital. Cosa di provincia. Germ. Das der bezogeten Herrschafft ist. Hispan. Cosa perteneciente a provincia. Polon. Wynalezosci do panstwa opowiesianego. Vngar. Tartományhoz valo. Ang. Belonging to a province.] Cicero ad Quintum Frat. lib. 1: lo qua scientia provincialis ratio ipsa expedita est. Negotia provincialia. Cicero ad Atticum libro 2: Neque enim ista negotia provincialia esse putabam, neque te in decurionibus habebam: sed scripsi ut debuisti diligere. ¶ Provincialis dicti sunt qui ex provinciis sunt, sive (ut Vlpianus inquit) qui in provinciis domicilia habent. Provincialium nomine omnes populo Romano subditi, præter Italicos appellabatur. Vnde Colum. lib. 5. cap. 4: Caput facit de Agricultura provincialium vinearum, quum alibi de agricultura Italicarum scribit. Plinius minor lib. 2. Epist. Italicus es, an provincialis?

Provincialis, advrb. Per singulas provincias. [Imagines. Gall. De province en province, par provinces. Ital. De provincia in provincia. Germ. Durch alle Bezogten oder Herrschaffen. Ven. dicit per provinciam. Hispan. De provincia in provincia. Polon. Od panstwa do panstwa. Vng. Tartományonkent. Ang. Frome country to country.] Suet. in August. cap. 49: Ex militaribus copiis legiones & auxilia provincialium distribuit.

Proviuo, is, pen. prod. n. Vitam protraho. [Imagines. Gall. Prolonger sa vie. Ital. Prolongare sua vita. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar su vida. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, pen. col. act. p. Ex dibus, vel ex loco interiori foras voco, exoco. [Imagines. Gall. Hacher de l'inter. Ital. Schiacciare di lontano. Ger. Ausziehen Belg. Afschrijven. Hispan. Llaner de lejos. Polon. Wywołanie, wywołanie. Vngar. Kihívani. Ang. To call one a far off.] Plautus in Pseud. Hæc si domi est tuus, qui provocat? ¶ Aliquando provocare, est in aliquod certamen vocare, sive ludendi, sive lacerandi gratia id est, lacerare, & postulare. [Imagines. Gall. Défier, provoquer au combat. Ital. sfidare. German. Herausfordern. Hispan. desafiar. Pol. wyzwać. Vng. kihívni. Ang. to challenge.] Hinc dicimus provocare ad pugnam, provocare ad certamen, provocare in alea, provocare minimo. Horat. 1. Ser. Sat. 3: Crispinus minimo me provocat digito scilicet. Solemus enim dicere nos tantum digito valere quantum alius brachio. Budæus. Liv. lib. 7: Gallus, magnam dicit atque armis, insignis, provocat per interpretem unum ex Romanis qui locum ferro decernat. Provocare aliquem literis, est literas militando, aliam ad telicendum invitare. Cicero Mario: Tuis amantissimis literis provocatus. Provocare aliquem injuriis id est, lacerare & irritare. Plinius minor in Epist. Quamvis etiam multis provocatus injuriis, nunquam tamen ab amicitia recessi. ¶ Aliquando provocare, est majoris iudicii, potestatisve opem implorare, appellare, & conjugitur cum accusatio, vel cum præpositione Ad vel sine. [Imagines. Gall. Appeller par devant un juge supérieur. Ital. Provocare, appellarsi ad giudice superiore. Germ. Ein Rechts hand von einem Richter für ein höheres ziehen. Hispan. Apelar para el superior.] Cic. Attic. Quum alter ad Senatam provocasset, alter vero appellasset Tribunus. Livius lib. 3: Quod si Tribuni eodem fore ob obligatos se fateantur tollenda appellationis causa, in quam conspirasse Decemvros eliminati sunt, aut se provocare populum, implorare leges de provocatione, & Consulares, & Tribunarias eo ipso anno latas. Quem enim provocatum, si hoc in demnato iudicia causa, non liceat? Cui plebeo & humili præsidium in legibus fore, si Appio Claudio non sit. Sed documento futurum, utrum novis legibus dominatio, an libertas firmata sit, & appellatio, provocatioque adversus injuriam magistratum ostentata tantum in manus literis, an vera data sit. ¶ Provocare, autore Budæo, videtur aliquando poni pro vincere, seu superare. Quintil. libro 10: Elegit quoque Græcos provocamus: hoc est, quasi certi de victoria, in contentionem vocamus. ¶ Provocare in integrum dicit Cic. ad Brut. De Casate vero quod fieri debuit, ac potuit, transactum est, tam provocari in integrum potest hoc est, integrum iam non est ut provocare possit iure.

Provo, as, pen. col. act. p. Qui alteri ad pugnam, certamenve provocat. [Imagines. Gall. Défier, provoquer. Ital. sfidare. Germ. Herausfordern. Hispan. desafiar. Pol. wyzwać. Vng. kihívni. Ang. to challenge.] Hinc dicimus provocare ad pugnam, provocare ad certamen, provocare in alea, provocare minimo. Horat. 1. Ser. Sat. 3: Crispinus minimo me provocat digito scilicet. Solemus enim dicere nos tantum digito valere quantum alius brachio. Budæus. Liv. lib. 7: Gallus, magnam dicit atque armis, insignis, provocat per interpretem unum ex Romanis qui locum ferro decernat. Provocare aliquem literis, est literas militando, aliam ad telicendum invitare. Cicero Mario: Tuis amantissimis literis provocatus. Provocare aliquem injuriis id est, lacerare & irritare. Plinius minor in Epist. Quamvis etiam multis provocatus injuriis, nunquam tamen ab amicitia recessi. ¶ Aliquando provocare, est majoris iudicii, potestatisve opem implorare, appellare, & conjugitur cum accusatio, vel cum præpositione Ad vel sine. [Imagines. Gall. Appeller par devant un juge supérieur. Ital. Provocare, appellarsi ad giudice superiore. Germ. Ein Rechts hand von einem Richter für ein höheres ziehen. Hispan. Apelar para el superior.] Cic. Attic. Quum alter ad Senatam provocasset, alter vero appellasset Tribunus. Livius lib. 3: Quod si Tribuni eodem fore ob obligatos se fateantur tollenda appellationis causa, in quam conspirasse Decemvros eliminati sunt, aut se provocare populum, implorare leges de provocatione, & Consulares, & Tribunarias eo ipso anno latas. Quem enim provocatum, si hoc in demnato iudicia causa, non liceat? Cui plebeo & humili præsidium in legibus fore, si Appio Claudio non sit. Sed documento futurum, utrum novis legibus dominatio, an libertas firmata sit, & appellatio, provocatioque adversus injuriam magistratum ostentata tantum in manus literis, an vera data sit. ¶ Provocare, autore Budæo, videtur aliquando poni pro vincere, seu superare. Quintil. libro 10: Elegit quoque Græcos provocamus: hoc est, quasi certi de victoria, in contentionem vocamus. ¶ Provocare in integrum dicit Cic. ad Brut. De Casate vero quod fieri debuit, ac potuit, transactum est, tam provocari in integrum potest hoc est, integrum iam non est ut provocare possit iure.

Provocatio, oris, ver. n. act. p. [Imagines. Gall. Défi. Ital. Sfida. German. Herausforderung. Hispan. Desafio. Pol. Wyzwanie. Vng. Kihívás. Ang. Challenge.] Ex provocatione interfectum, Paul. lib. 2. cap. 1. ¶ Provocatio appellatio, [Imagines. Gall. Appel. Ital. Appellazione. Germ. Die Appellation von einem Richter für einen höhern. Hispan. Apelar. Pol. Apellacja. Vng. Kihívás. Ang. Appeal.] Cic. 4. Academ. Commemorant reliquos, qui leges populi res de provocationibus tulerunt. Quod turpius quam dicitur sine provocatione Cic. 3. de Leg.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Provo, as, o. p. Avolo, ulterius volo. [Imagines. Gall. Prolonger. Ital. Prolongare. Germ. Fortdauern lassen. Hispan. Prolongar. Pol. Długo żyć. Vng. Előre ment tovább lenni. Ang. To prolong his life.] Tacit. lib. 5: Non dum is dolor exoleverat, quum de Agripina auditum: quam interfecto Sejano spe sustentatam provixisse reor.

Donatum quod prudens est qui intelligentia sua aliquid cognoscit: sciens qui alterius iudicio non percipit: hoc est, prudens per se, sciens per alios. Terent. in Euvach. Et prudens, sciens, vivus, vidensque per se. Prudens pro sciens cum inhumano. Plin. lib. 8. cap. 12. de vitulo marino: Evomit se suam ad multa medicamenta viscidum coagulatum ad comitales morbos, ob ea se peti prudens. Interdum prudens accipitur pro gnaro, perito, seu docto. imo etiam. Unde iuris prudentes dicitur et est, confaltos, & peritoes juris. Cic. de Amicil. Acilius prudens esse in iure civili putabatur. Prudens adulanda. Iuvenal. Satyr. 3. Quid quod adulandi gens prudentissima laudat? In omnem in docti, faciem deformis amicit. Cre. de Clar. Orat. Omnes freres Stoici prudentissimi in differendo.

Prudentia, s. p. Est rerum expectandarum (ut inquit Cicero 1. Offic. Siquidam in me scientia. [שְׂדֵחָה] *shochmah* בְּיָדָהּ *byadah* נְבוֹנָה *navonah* & עֵצָה *etzah*. Gall. Prudence, *seuisse*. Ital. Prudentia. Ger. Weisheit, *veisheit*. Hispan. Prudentia, *fabidana*. Pol. Mądrość, *madrosz*. Vng. Bölcsesség, *bolcsesség*. Ang. Wisdom, *wisdom*.] Idem s. de Finib. Ut medicina validissima, sic vivendi ars est Prudentia. Idem de Seneca: Temetum est videlicet florentis aetatis, prudentia sciebat utis. Prudentia est (sicut docet Macrobius) ad rationis normam quae quis cognat, quaeq; agit, universa dirigere, ac nihil praeter rectum vel iudicabile facere. Prudentia in se ratio, intellectus, circumspexio, providentia, docilitas, cautio. Graece dicitur *φρόνησις*, quae voce usus est & Plautus in Trucul. Quae hic habet Phronemum, omnem ex peccatore movit meo Phronemum.

Prudenter, adverb. Sapienter, providē. Gall. Prudentement, *seuissement*. Ital. Prudentemente. Germ. Weislich, *veislich*. Hispan. Prudente y sabidamente. Pol. Mądry, *madry*. Vng. Bölcső Ang. Wisely, *wisely*.] Cicero 5. de Finib. Facit igitur tunc prouidenter, qui audire de summo bono possitimum velit. Plin. Epistol. 23: Prudenter autem constituit antequam nauis, iurum vehiculis uti.

Prudentia, s. p. A periculis, quod si fugas & virgulta perorat. [שְׂדֵחָה] *shochmah* Gall. Geler. Ital. Ardua. Ger. Ein Staff Belg. Rom. Hispan. La lada y velo que quema. Pol. Kłopotliwym. Vngar. Északi, *északi*. Ang. Hare or ram staff. Ex rore gelido nascitur, nec fit nisi immoero aere, & sereno. Cic. 1. de Nat. deor. Pars obrigit nive, prouidete longinquo Solis abscissu. Virg. 2. Georg. ad vnti curant gelidamque pruina. Idem lib. 3. Georg. hanc circumfusa pruina Corpora magna domum. Cicero. Catil. Quo autem pacto illi Apenninum, atq; illas pruinas, ac nives praesentis nisi idcirco se facilius hyemem toleraturos putant, quod in conuivis nudi saltare didicerunt.

Prunus, s. p. A carbone ita distinguitur, quod illa ardens sit & vix, carbō autem extinguitur. [שְׂדֵחָה] *shochmah* Gall. Arbre de feu, *arbrer*, charbon ardent. Ital. Prugno di fuoco. German. Ein gutt brennende tot. Belg. Ein gloeyende tot. Hispan. La lada, *carbon ardent*. Pol. Zaryzki, *zarzki*. Vngar. Tatar deventi. Ang. Azele burning or a live coal. Dicitur pruna a perurando. Virg. 4. Aeneid. Subficiunt verbosus prunas, & viscera torrent. Plin. lib. 19. cap. 6: Si radice betae in pruna tostam superederit Horatius 1. Seru. Satyr. 3: Pretextam & latum elavum, prunaeque baculum.

Prunus oli s. p. qui & Spineoli dicti sunt, ignoti prois veteribus, quod certe in tot gula irritamenta mirandum est. Plin. 17. f. Arbor quae pruna producit. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Prunier. Ital. Arbre de prugno. Ger. Ein prunbaum. Belg. Rom. prun boom. Hispan. El ciruela arbol. Pol. Słyszyna. Vng. Szilva. Ang. A plum tree.] Colum. lib. 2. cap. 2: Multa sunt quae & dulcem terram, & frumentis habilem significant: ut iuncus, & calamus, ut gramin & trifolium, edulium, rubi, pruni sive betae. Virg. 2. Georg. Et saepe alterius ramos impune videmus Venere in alterius, mutatamque insula mala Ferre pyrum, & prunis lapidosa rubescere corua.

Prunus n. a. f. Arboris fructus dicitur. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Prune. Ital. Sfoglia. German. Ein prunbaum. Hispan. La ciruela. Polon. Słyszyna. Vngar. Szilva. Ang. A plum tree.] Martial. lib. 11: Pruna peregrina carie rugosa senectae Summe, solent duri foliis teatis onus. Virg. 4. Georg. Eduramque pyrum, & spinosam pruna ferentes. Idem 2. Belg. Addam cerea pruna, & honore tui huc quoque pomor.

Prunus, s. p. Locus prunis consitus. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Le demanger. Ital. Pruneto. Ger. Weisig oder treng foun. Belg. Pruneten. Hispan. Tamar de pruna. Polon. Prunowice. Vng. Prunok. Ang. Prunet. Idem enim prunite proprie libidine scalpendi ad dete, excrementis spirituosus, sibi per poros exitum querentibus. Plaut. Pen. An deutes prunius? Idem Mil. Ita dorsum totum prurit. Prurit utrum interdum foede significationis verbum est, idem significans quod genitalium partium pruriturum excitare, & rei vertere appetitum gignere. Martial. libro 14. de puella Gaditana. Tam tremulum crissar, tam blandum prurit, ut ipsum Martiastorem fecerit Hippolytum. Martial. lib. 1. Lex hanc carmi-

nibus data est iocosis, Ne possint nisi pruriant, iurare. Catul. in Gell. Epigr. 23: Quid facitis Gelli, qui cum matre, atque sorore Prurit, & abjectis per vigilat tunicis.

Pruritus, s. p. pennis. prod. m. q. Sensus levis mortificationis, circa cutem ad scalpendum nos invitans. [שְׂדֵחָה] *shochmah*, *shochmah*, *shochmah*. Gall. Demangement. Ital. Prurito, *prurito*, *prurito*. German. Demigstet, *demigstet*. Hispan. La comezon. Polon. Swiędz. Vngar. Vekken. Ang. Itching.] Fit autem ab excrementis spirituosus, exitum sibi molientibus. Plinius lib. 9. cap. 43: Vis pruritus mordax.

Prurigo, s. p. prod. f. Pruritus. [שְׂדֵחָה] *shochmah*, *shochmah*. Gall. Demangement. Ital. Prurigo. Germ. Das huffen vmb iuden. Hispan. Comezon. Polon. Swiędz. Vngar. Vekket. Ang. Itching or the itche.] Colum. lib. 7. cap. 5: Nam subest aspera cutis, & velut quaedam prurigo. Plin. lib. 20. cap. 8: Nigrae radices ita in aqua cocta pruriginem tollunt.

Prurigo asilis, s. p. laborat pruriginē. [Vng. Vekketegés.] Causa D. lib. 21. tit. 1. 3: Vel pruriginoli vel scabiosi.

Prymnesium, n. s. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. German. Schiffst, *schiffst*. dicitur man et an tas tant vmbet. Polon. Lina, *linia*.] Funis quo navis ad continentem religatur. Plinius rudentem vocat, nonnulli oram. Prymnesium autem dictum est *δρι* *δρι* *δρι*, eod quod est puppifolea emitti.

Prytanis, s. p. a verbo Graeco *πρυτανεύω*, quod est magistratum exerceo, vel guberno: summus Athenis magistratus erat, cui republicae administranda cura incumberebat. Erant autem *πρυτανες* numero quinquaginta, decimam partem curiae quingenariae efficientes, in orbem *πρυτανισθεαι*: hoc est, magistratum administrantes, singulisque mensibus vicem commutantes.

P a n t e S.

P. S. In notis antiquorum, Posuit sibi. P. S. Plebiscitum. P. S. E. Publice sibi fecit. P. S. F. Publice salutem vel sibi fecit. P. S. F. C. Publice salutem faciendum curavit, vel publico, vel proprio sumptu faciendum curavit. P. S. C. plebiscita.

Psalteres, Latine cantos. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Chanters. Ital. Cantare. Ger. Ein Singsing. Hispan. Cantador. Polon. Spiewarka. Vng. Muzika, *muzika*. Ang. A singing woman.] Cantatrix, quae scilicet instrumento aliquo musico canit: a Latina fidicina dicitur, quasi fidibus canens. Terent. in Adelph. Illa jam penes vos psalteria est? Cicero 3. Tusc. Qui in coetum mulicium pro psalteria adducitur.

Psalterium, n. s. apud Tranquillum in Dominiano, cap. 4: Certabant etiam de prosa oratione Graece, Latineq; ac praeter citharados choro citharistae quoq; & psallicitharistae.

Psallo, v. a. n. t. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Chantir. Ital. Cantare. German. Singen. Hispan. Cantar. Polon. Spiewać. Vngar. Északi. Ang. To sing, to play on harp or lute.] Verbum est merè Graecum, idem significans quod cano sive id ore fiat, sive instrumento musico. Unde Budaeus illud Gelli libro 19. cap. 6: Qui canerent voce, & qui psallerent, interpretatur citharam psallere. Horat. Epistol. 12: pingimus, atque psallimus, & iuctamur Achivis doctus unctis. Idem 4. Carm. Ode 13: ille vicentis, & Doctae psallere Chiae Pulcris excubat in genis. Cic. in Catil. Hi pueri tam lepidi, ac delicati, qui non solum amare, & amari, neque cantare & psallere, sed etiam scias vibrare & spargere venena didicerunt.

Psalmus, n. s. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. Gall. Chant, *chant*. Ital. Cantata. German. Ein Gesang oder psalm. Hispan. Cancion. Pol. Spiewanie. Vng. Északi. Ang. A song.] Quod psallitur, Diaplasma, *diaplasma*, silentium & quies quae dam inter psallendum interposita. Nam ut symphalonia dicitur vocum copulatio in caotando, ita diaplasma disjunctio, ubi quaedam requies distinctae continuationis ostenditur.

Psalmo dii, s. p. acuta. [שְׂדֵחָה] *shochmah*.] ex *Psalm* & *di* compositum est, Cantus militum: ut quum aliquis ad musicum instrumentum voce accinit.

Psalmus, s. p. [שְׂדֵחָה] *shochmah*.] Latine cantatum: a *Psalm*, cantio, quod ad psalterium cantantur.

Psalterium, n. s. [שְׂדֵחָה] *shochmah*. German. Ein gantung. Instrumento der Waffe oder Geytenspils. hehalt noch bey uns den nassen Psalterium.] Graeca dictio est, quod Hebraice *nebel*, Latine organum laudatorum dicitur. Et est (ut Hieronymus scribit) in modum quadrati clypei cum decet chordis sicut scriptum est: In psalterio decem chordarum psallite illi. Idem in expositione Psalmorum sic ait: Psalterium proprie genus organi musici, melius sonans quam cithara, similitudinem habet citharae, sed non est cithara. Inter psalterium & citharam hoc interest, quod cithara deorsum percutitur: psalterium vero sursum: quod verbo vulgari *polyphibonum* dicitur. Et alio in loco: Cithara deorsum habet cavam, & sex chordas habet: Psalterium sursum habet cavam. Augustinus: Psalterium est organum quod quidem manibus portatur percutiens, & chordas distinctas habet, sed illud